

**CL. PETRI ANTONII
MICHELII
CATALOGUS
PLANTARUM HORTI
CAESARI...**

Pier Antonio Micheli, Giovanni
Targioni Tozzetti

1.2.87

AM

Mich
Herb. A.
com. aug.

Basia N. 8666.

A. 3.

A. 2. 12

CATALOGVS
PLANTARVM
HORTI CAESAREI FLORENTINI.

1. 2 8-

CL. PETRI ANTONII MICHELII
CATALOGVS PLANTARVM
HORTI CAESAREI FLORENTINI
OPVS POSTVMVM
IVSSV SOCIETATIS BOTANICAE
EDITVM, CONTINVTVM,
ET IPSIVS HORTI HISTORIA LOCVPLETATVM
AB IO. TARGIONIO TOZZETTIO FLOR. MED. D.
REI HERBARIAE PROF. PVB.
BIBLIOTHECAE PVB. MAGLIABECHIANAE PRAEFECTO,
ET S. R. I. ACADEMIAE NATVRAE CVRIOSORVM
COLLEGA.

FLORENTIAE. A. M.D.CC.XLVIII.
EX TYPOGRAPHIA BERNARDI PAPERINII.

CVM ADPROBATIONE.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHILOSOPHY DEPARTMENT

PHILOSOPHY 101

LECTURE NOTES

BY [Name]

DATE

CHAPTER 1

INTRODUCTION

1.1 THE SCOPE OF PHILOSOPHY

1.2 THE HISTORY OF PHILOSOPHY

1.3 THE FOUNDATIONS OF PHILOSOPHY

IMPERATORI CAESARI FRANCISCO

PIO, FELICI, AVGVSTO,
PRINCIPI OPTIMO INVICTISSIMOQVE,
PATRI PATRIAE,
ADVERTORI VIGILANTISSIMO QUIETIS
ET SECVRITATIS PVBLICAE,
GERMANIAE, ET HIEROSOLYMORVM REGI,
LOTHARINGIAE, BARRII, ET MAGNO
ETRVRIAE DVCI
cc. cc. cc.

IO. TARGIONIVS TOZZETTIVS
NVMINI MAIESTATIQVE EIVS DEVOTISSIMVS
PERENNEM INCOLVMITATEM.

IU multumque exoptaveram
devotissimae subiectionis meae testimonium aliquod,
& gratissimi simul animi, ac fidelissimi servitii
speci-

specimen ad Pulvinar Tuum deferre, CAESAR AUGUSTISSIME; sed ingenii mei tenuitatis conscius, non ausus sum rudibus meis lucubratiunculis Tua Tempora morari, & in publica commoda peccare. Voti tandem compotem factum me gratulor, quando a Societate Botanica iussus sum ad editionem parare, & CAESARAE MAIESTATI TUAE humillima veneratione offerre Catalogum Plantarum quibus modo confitus est vetustissimus, elegantissimusque Tuus Hortus Florentinus. Non indignum siquidem MAIESTATE TUA munusculum istud Societati visum est, eo potissimum quod Tuis Auspiciis, Tuaque Munificentia in lucem prodeat; quod Horti Tui decora exponat; quod plures Plantarum novas species Eruditis exhibeat; quod tandem Celeberrimi Michellii praecipua opera comparatum sit, qui Botanicis studiis incredibili diuturnoque labore excultis ita inclaruit, ut nemini secundus, plurimis ingenii laude, & inventorum gloria longe praestet.

*Haec igitur fiduciam mihi inspirarunt, ut provolutus ad Sacros Pedes Tuos, POTENTISSIME IMPERATOR, auderem venerabundus offerre exilia
etiam*

etiam studiorum meorum specimina Micheliano Operi adfuta, quae si Clementissima, Solitaque Tua Aequanimitate excipere non dedignaberis, CAESAR AUGUSTISSIME, quemadmodum humillima, qua par est, veneratione rogo, atque supplico, praecipuum laboris mei fructum consequutum me fuisse laetabor. Addidit illud etiam mihi audendi animum, quod innumeras inter sublimesque Animi Tui Dotes, summus ut in reliquas omnes Optimas Disciplinas, ita in iucundissimam quoque, & praestantissimam Rerum Naturalium Scientiam Amor excellat. Omnis profecto aetas, quae quidem Litteras amabit, meritis laudum praeconiis efferet Comitatem illam Tuam Incomparabilem, qua summos quoslibet in Pbyficis studiis Viros excepisti, Diligentiam qua Philosophicis confessibus interesse voluisti, Jucunditatem qua Hortos Medicos, Musaea, & Bibliothecas visitasti in memorando illo Itinere per florentissimas Europae Provincias peracto, ut quaecumque ad Optimum Principem formandum prodesse possent observares. Profecto non sine voluptate mecum recolo quae Vir summus, & Fautor meus Hermannus Boërhaavius

ad

ad me perscripsit in Epistola d. ad d. 3. Kul. Aprilis A. 1738. qua mecum gratulatus est Etruriae sortem, cui Rex & Pater Drvino Munere paulo pridem obtigeras; postquam enim Laudes Tuas iustissimo praeconio extulit: florebunt, ait, apud vos Rerum Naturalium cultus & studia, sub Principe cui a Natura, cultura, & affectu omnes Dotes insitae, quae Musageten perficiunt; subditque, coram stupefactus admirabar, quando SERENISSIMUS HEROS Domi meae ultra biborium impendit spectandis & sapientissime considerandis Rebus Naturalibus. Verum quid externis testimoniis indigemus, quum Etruria nostra universa abunde experta sit, & satis depraedicare non valeat Paternum Tuum Animum in Optimas quasque Disciplinas, & praecipue erga Naturalem Historiam? Societas quidem Botanica erit Augustae Tuae Clementiae monumentum aere perennius, quod illam Gratiouissimo Patrocinio nobilitaveris, & Munificentia fulseris; quodque illi Horti Tui Florentini curam commiseris, & praeclarum munus demandaveris conscribendae Historiae Naturalis Etruriae, unde maior semper (quod

unice

unice optamus) *Sacratissimo* Tuo Nomini *Claritas & Celebritas, Etruriae splendor & fama, Populis tandem Tuis certum commodum atque emolumentum proficiscatur.*

Quae quum ita sint, accipies spero, CAESAR POTENTISSIME, Sereno Vultu librum hunc, tamquam Specimen sedulitatis Societatis Botanicae in Jussis Tuis implendis, ut ipsamet Societas Augusta Approbatione recreata alacrius in Horti sibi commissi curam & splendorem incumbat, brevique illum ceteris vel celebratissimis Hortis Medicis aequiparandum reddat.

Utinam vero Clementissima Aequanimitate excipere non graveris, INVICTISSIME IMPERATOR, studiorum quoque meorum exbiles has primitias, quas venerabundus Tibi offerro! Utinam non iniucunda Tibi accidat Dissertatiuncula, qua non sine labore Horti Tui Historiam Litterariam ab oblivione Hominum, atque ab interitu vindicavi! Atque utinam in Appendice ad Catalogum Michelianum probare digneris diligentiam meam in Rei Herbariae studiis pro iniuncto Publicae Professionis munere excolendis, & curam impensam in eodem Horto Caesareo cu-

studien-

stodiendo ac locupletando, vel insitutis tribus laboriosis excursionibus, tum ut Plantas rariores in ipsum Hortum deferrem, tum etiam ut Naturalem Etruriae Historiam melius addiscerem, & illustrare aliquando possem!

Si haec pro voto successerint, acriores mihi stimulos ad laudem & gloriam addi sentiam, & quum dedicata iam Tuo Iussu, Tuisque Auspiciis Bibliotheca Magliabecchiana, cuius Praefecturam mihi benignissime commiseras, liberatus sim gravi labore quem per novennium impendi in digerenda, & ad publicos usus paranda ipsamet Bibliotheca, nil mihi erit antiquius, quam ut otia, quae mihi, CAESAR MUNIFICENTISSIME, fecisti, ponam omnia in studiis, & lucubrationibus. Conatibus itaque meis Benignus adspires, quemadmodum suppliciter & humillime rogo, ut Te Auctore, Te Auspice reliqua maiorisque momenti Micheliana Opera postuma, tandiu Eruditorum votis expetita, edere possim, & nonnullas meas commentationes de Etruriae Naturali Historia in ordinem redigere, inque Tui Populi utilitatem exhibere aliquando valeam.

Quod

*Quod superest, DEUM OPTIMUM MAXIMUM
ardentissimis precibus oro, ac per totius Christiani
Orbis salutem & tranquillitatem obtestor, ut
SACRAM CAESAREAM MAIESTATEM TUAM simul
cum AUGUSTISSIMA CONIUGE, & REGIA SOBOLE
salvam conservet & incolumem, omnique prosperi-
tatis genere in dies magis ac magis cumulet.*

Florentiae Cal. Sextilibus A. MDCCXLVIII.

IOANNIS TARGIONII TOZZETTII
P R A E F A T I O
 QUA CAESAREI HORTI MEDICI FLORENTINI
 HISTORIAM COMPLECTITUR,

EI Herbariae studium in Urbe nostra, Bonarum quarumcumque Artium Matre vel Altrice, Fautores & Amplificatores eximios semper invenit. Facem ei praetulere *Angelus Politianus* ⁽¹⁾, & *Marcellus Virgilius* ⁽²⁾, exornarunt, ut de ceteris taceam, *Petrus Franciscus Paulius*, *Leonardus lachinus*, *Iacobus Minius*, & *Athanasius Galenicæ Medicorum*

⁽¹⁾ V. Elegantissimam eius Sylvam quam *Rubens* inscripsit in Hesiodi Virgilioque Georgicorum enarratione pronunciatam, in qua magnam Agricolationis universae peritiam ostendit. Vide fit praeterea quae de Cisso, Cissoque Pliniana eruditae

solidaeque cum Nicolao Leoniceno disputavit. & ea quae de Gnaphalio, Gallicaeque Nardo ad Pandulphum Collenutium conscripsit Lib. 2. & 7. suarum Epistolaram.

⁽²⁾ Tournefort Itag. in Rem Herb. pag. 23.

corum Sectae propugnatores acerrimi (3); at stabilem sedem, & domicilium certum delegit *Cosmus Medicus* Magnus Dux Etruriae Primus. Hic enim inter ipsa Imperii primordia, difficillimisque temporibus, Pisanam Academiam instaurare aggressus (4), Rei Herbariae Cathedram in ea constituit, & Veneti Amplissimi Senatus exemplum sequutus (5), Publicum Hortum fundavit in quo sparsae per varia Terrarum loca, diffusaeque Stirpium species transferrentur, & colerentur, fieretque veluti quaedam universalis Plantarum epitome, atque conspectus. In ipso ornando construendoque usus est consilio *Lucae Ghinii* Forocorneliensis (6), quem idcirco A. MDXLIV. (7) in Pisanam, perhonorifice, amploque stipendio invitavit, e Bononiensi Academia, in qua iam inde ab A. MDXXXVII. Botanici praestantissimi famam sibi comparaverat.

Paucis tamen post Annis probe perspexit *Cosmus* ex unico Pisano Horto Scholasticos eam, quam secum animo proposuerat, utilitatem capere nequaquam posse. Pisani siquidem Caeli & Soli genius Plantis Alpini, Frigidarumque Regionum propriis non favet; praeterea Anni Scholastici ratio paucarum tantummodo Plantarum integram observationem Studiosis concedit, illarum scilicet, quae Verno tempore florent; at reliquarum omnium invidet Aestate, & Autumno ad maturitatem pervenientium. Eapropter, optimo sane consilio, magnoque discentium bono, alium Publicum Hortum Medicum Florentiae in Urbe Principe funda-

(3) V. Anonymi Dialogum qui *Barbaromastix* sive *Medicus* inscribitur, impressusque est primo loco inter Nova Florentinae Academiae Opuscula adversus Avicennam & Medicos Neotericos, qui Galeni disciplina neglecta Barbaros colunt.

(4) Gio. Bat. Adriani *Ist. de' suoi tempi* L. 3. pag. 183. ed. Ven. 1587.

(5) Thomassinus de *Gymn. Patav.* 84. & *Papadopulus Hist. Gymn. Patav.* T. 2. 13.

(6) Pet. Andr. Matthiolus *Praef. in Dioscoridem* tuum Edit. Valgrilii. in F. 1185.

(7) A. 1544. Ghino in Bononiensi Cathedra successus fuit, & praelectiones suas publicas auspiciatus est Caesar Odonus, quemadmodum per Litteras certiorum me fecit Cl. idemque Humanif. Joseph Montius tantorum Virorum successor.

fundavit, elegantia paucis comparandum, in quo tamquam Naturae Vegetantis compendio, Regiis sumptibus colerentur Plantae variarum Regionum propriae, & quarum frequentior usus est apud Medicos. Ita Patriae suae ornamenta auxit, & Horti Pisani inopiam abunde supplevit. Medicinae siquidem Candidati per Férias Academicas in celeberrimo Florentino D. Mariae Novae Valetudinario Clinicae sedulam operam navantes, & Chirurghi, ac Pharmacopoci saluberrimarum Artium tyrocinia deponentes, per ocium, opportuno tempore, & magno laboris compendio Fruticum Herbarumque formas, variationes, & facultates in Horto Florentino addiscere possent, & deinde in publicam utilitatem illas usurpare.

Quoniam Anno facinus id exorsus sit, nondum compertum habeo: illud solummodo certum est Hortum Florentinum absolutum fuisse ante Annum MDLVII. quo Senensium Rerum potitus est *Cosmus*, & *Florentiae ac Senarum Dux* appellari coepit. In Epigraphe siquidem in supero limine maioris Horti Portae, *Cosmus Medicus Florentiae Dux II.* tantummodo nuncupatur.

In Horto Florentino extruendo, ornandoque, *Cosmus*, quemadmodum & in Pisano fecerat, usus est consilio *Lucae Ghinii* ⁽⁸⁾ superius memorati, nullisque sumptibus pepercit, ut elegantioribus Erruriae Viridariis Hortus hic accenseri posset, quae tamen Viridariorum per diversas Europae partes tunc temporis usitatorum elegantissima erant ⁽⁹⁾.

Architecton quisquis ⁽¹⁰⁾ Horti ornatum praefuit, sollers certe fuit: Topiariis enim Porticibus, Sylvisque inaequalitatem Aerae laterum occultavit; Aream ipsam

(8) Leopoldo del Migliore Firenze Illustrata pag. 238.

(9) Bellonius de neglecta cultura stirpium Probl. 20. 21. & 22.

(10) Num fuit Nicolaus Tribolo nuncupatus, quo *Cosmus* in ornando Viri-

dario Regiae Villae Castellae usus est V. Vasari in eius Vita & Baldinucci Decem. 1. della P. 2. del sec. 4. num vero Bernardus Bontalenti, qui paulo post Regium Boboleum Viridarium instruxit? V. Baldinuc. in eius Vita.

ipsam in spatia, ac pulvillos daedaleos variis ambulacris distinxit; Colossaeis *Aesculapii*, & *Dioscoridis* marmoreis, ac porphyreticis Protomis decoravit; Hydrophylacium satis amplum, Insulamque in centro amoenissimam fecit, quam Fonte, variisque Avium e rostro aquam iaculantium marmoreis statuis ornavit, ab *Antonio Gini Laurentii* Septimianensi ⁽¹¹⁾ affabre sculptis. Ut aqua Plantis irrigandis opportuna, largaque copia adesset, *Cosmus* Mynionem fluvium ⁽¹²⁾, Lanariorum commoditati respiciens, intra Florentiam derivaturus, per Hortum deduci curavit, idem quoque facturus de Fonte uberrimo, quem e Fesulanis Collibus Florentiam perducere aggressus est ⁽¹³⁾.

Nec exiguum Horto huic decus accedit, quod haud obscuris indiciis conicere licet ipsum constructum fuisse super aliqua parte soli, in quo immortalis

(11) Giorgio Vasari Vite de' Pittori P. 3. 289.

(12) Inter Sanclolinii Actiones Cosmianas pag. 53. recensetur *Mynio Fluvius intra Florentiam occultis canalibus deductus*. E. Agostino del Riccio Trattato d'Agricoltura M. T. 1. 33. ait: *Il Granduca Cosimo volendo condurre una gran copia d'Acque alla Città di Firenze, fece fare una gran Pescaia sopra il Ponte alla Badia in Mugnone, & in far questa Pescaia si tenne quest'ordine, che si tagliò il Fiume a tagliaporta, e così si entrò me' canti de' due Campi più braccia, & fu fatto un Muro a traverso, e poi sopra detto Muro profondo più che non è il letto del Fiume, vi si fa una volta forte, che ad ogni due braccia abbia una buca a uso di coda di Rondine, come sono le servioie che si fanno agli Archibufi, ed Archigliuie ne' Muri, che in verso i Muri sono strette, e in bocca sua più larghe. Così son queste buche, che si fanno nel fondo della volta, acciocchè l'Acque passin passare purgate, e entrare in quella Volta, e di quella Volta poi si mandano al Condotto. = Così facevano gli Antichi Romani, e così ordinò il suo Condotto il Granduca Cosimo, con una Volta tanto al-*

ta, che vi va un Uomo, & ha due muriccioli dove possono andare su su per il Condotto dai Uomini ritti, e per il mezzo poi vi ha fatto murare le dotte aperte, che conducono per il Condotto un mezzo braccio d'Acqua. Et pag. 25. de Horto nostro ait: Quel che più gli dà grand'ornamento è che è abbondante d'Acque, e vengono da fiume Mugnone; ma molto più sarà quando il Condotto sarà fornito, e l'Acque Cristalline che verranno del fiume sopraddetto Mugnone, che cominciarò a farlo venire la felice memoria del Granduca Cosimo, e poi fu seguitato dal suo Figliuolo il Granduca Ferdinando. Ma è stato gran danno a i poveri Giardini di Firenze, che detto Condotto non sia fornito, poichè è si appo la Città fatto, cioè a tre Visti. Io sono stato dentro a detto Condotto con molto mio piacere, poichè è stato fatto con tanta grandezza e magnificenza, non perdendo a spesa, eccetto, che molte braccia appresso a tre Visti, che sono certi che guastano quel bell'ordine delle volte tenova Messer Jacopo Biondi Fiorentino, &c.

(13) Baccio Baldini Vita del Granduca. Cosimo I. pag. 70.

lis *Nicolaus Uzzanius* ⁽¹⁴⁾ de Patria sua Florentia egregie meritus amplissimum Lycaeam construi supremis Tabulis iusserat ⁽¹⁵⁾.

Quamvis Hortus Florentinus quartum inter Hortos Medicos locum antiquitatis ordine sibi iure merito vindicet, post Patavinum nempe, Bononiense, & Pisanaum; Nullam tamen de ipso mentionem invenies apud Scriptores Historiae Hortorum Medicorum. Contigit id fortasse quia Hortus noster alicui Lycaeo additus non fuit; Demonstratorem Botanicum assidue non habuit; eius Catalogum nemo edidit; vel tandem quia *Mediceorum* Principum deliciis tantummodo inservire creditus est. Scriptoribus quidem externis succensere iniquum esset, si illum non norunt; at Nostrates, & ii praesertim plurimi, qui *Cosmi I.* gesta litteris consignarunt, culpa non vacant, quod inter praeclearas illius actiones Horti Florentini foundationem non recensuerint, quae tamen, si tempora respicias, Regium plane, & summa laude dignum facinus extitit. Fortasse Scriptores hi omnes ex illorum Censorum genere fuere, quos reprae-hendit *Augustinus Riccius* ⁽¹⁶⁾, qui per ea tempora floruit, & disertè foundationis huius gloriam *Cosmo* tribuit ⁽¹⁷⁾.

†

Parum

(14) Ab Uzzano Vallis Pefanae Pago nomen Patriciae huius Familiae deductum est.
 (15) In Codice inscripto: *Stratto dal Libro de' Testamenti, o dal Quaderno de' Ragionieri fatto nel 1495. e da altri Libri dell'Arte de' Mercatanti detta di Calimala*, qui Ms. adservantur in Bibl. Pub. Magliabechiana, Pag. 18. sub die 17. Sept. A. 1430. legitur: *Niccolò di Giovanni de' Cattani da Uzzano per Testamento lasciò una Casa nominata la Sapienza accantata a' Servi, alla quale per fiorita una censtrata di Fiorini 1505. per anno in credito di Crediti di Monte del Comune di Firenze, per spefare i poveri Stolari; della qual Sapienza volse la cura esser commessa all'Arte e Università di Calimala, e che si facessero quattro Provveditori del Collegio di detta Arte, e che dari l'Officio loro a Vita. De Hereditatis huius facto vide sùs Leop. del Migliore Firenze Illu.*

strata pag. 103. & Vasari Vita di Lorenzo di Bucci, & Vita di Filippo Brunelleschi, & Segni Istoria Fiorentina lib. 6.
 (16) Trattato d'Agricoltura Ms. T. 1. 266. *E' grand' errore di certi, che ragionano qualche volta, che questo Giardino dell'è Stalle non vada utilità, e che bisognerebbe mettervi Pianto da Ortolani: Questi tali non mostrano aver caro che il Padrone di questo Giardino, e d' altri Giardini, abbia no lode, & onore nella Città e fuori; poichè detto Giardino è nominato, e quel di Pisa per tutto il Mondo, si di bellezza, si di abbondanza di Pianto &c.*
 (17) Ibid. T. 2. 330. & 331. *In particolare una specie di Ciliegie non guari di tempo che furono portate da Messer Giuseppe Brne in casa Fiammingo nel Semplicista delle Stalle Ducale, il qual fu fatto dal Granduca Cosmo, e poi abbellito da' suoi Figliuoli &c.*

Parum autem erat constructioni & ornatui confu-
luisse, nisi cultui quoque & usui prospectum fuisset.
Eapropter *Cosmus* annuam dotem Horto largitus est;
rarissimas Plantas *Ghini* ductu e longinquis regionibus in
ipsum transferri curavit, ac expertis Viris stipendium
constituit, ut Studiosis Plantarum formas facultatesque
indicarent (18).

Quinam fuerint primi in Horto nostro Plantarum
Demonstratores, latet; sed quum nullum reperire con-
tingerit ad Annum usque MDLVII. quo nempe e vivis
excessit *Lucas Ghinus*, conicere licet ipsum duplici Rei
Herbariae Professoris munere functum esse, Pisis scili-
cet, & Florentiae, adeout Herbarium curriculum Pisis
incohatum in Florentino Horto per Férias Academicas
absolvere consueverit: scimus enim ipsum tunc tem-
poris Florentiae in Aula plerumque commorari solitum
fuisse (19).

Ghino e vivis sublato, unum tantummodo Horti Flo-
rentini Praefectum Regnante *Cosmo I.* detexi; *Aloysum*
nempe *Leonium* Bellunensem, *Ghini* fortasse discipulum.
Quandiu tali munere perfunctus ille sit, non liquet:
solummodo ab A. MDLVII. ad MDLXIII. eius nomen
in Albis Familiarium Magni Ducis legitur, adscripto
titulo, *Simplicifcae*, seu *Simpliciaris Generalis* (20). Reti-
cendum non est in Albis quibusdam *Simplicifcam Gene-
ralem Studii Pisani* appellari *Leonium*, quamvis dubio
procul non Horti Academici Pisani, sed huius Floren-
tini, & omnium fortasse Regionum Viridariorum cura
commissa ipsi fuerit. Certe inter Academiae Pisanae
Botanicos nullatenus a *Vigna* (21) recensetur, & an-
num

(18) Migliore, Firenze Illustrata pag. 239.

(19) V. Epistolam Io. Hessi ad Matthio-
lum editam in Lib. 3. Epistolaram Me-
dicalium Petri Andr. Matthioli, Lugd.
1564. pag. 324.

(20) Estratto de' Ruoli de' Salarjati del
Granduca Cosimo I.

— 1559. Messer Luigi Lioni da Belluno
Simplicifca Generale Scudi 200. l'anno.

— 1557 e 1559. Messer Luigi Lioni Ge-
nerale *Simplicifca dello Studio di Pisa &c.*

— 1563. Messer Luigi Lioni *Simplicifca*
Scudi 16. il Mese.

(21) Praef. in Animadversiones in Theophr.

num stipendium fatis amplum, non ex Aerario quod Pisana Academia peculiare habet⁽²²⁾, sed ex Aerario Publico Florentino⁽²³⁾ ipsi persolvebatur. Quamvis nullam de *Leonio* mentionem factam invenerim apud Scriptores Botanicos; instar tamen omnium esse poterit luculentum quod de illo praebeat testimonium ipse Magnus *Cosmus: Vincentio* siquidem *Fidelio* Reip. Venetae a Secretis, & apud se Ablegati munere fungenti, *Leonii* Herbariam peritiam splendido extulit elogio, subdiditque se illum in Indiam mittere constituisse ad perquirendas deportandasque Plantas, periculum facturus ipse, an Indicae Plantae aequales cum Italicis vires ad depellendos morbos sortitae essent⁽²⁴⁾.

Ab A. MDLXIII. ad dimidium & quod excedit *Francisci I.* Regnum, qui nam Horto nostro praefue- rit, non liquet. *Franciscus* sane Patris exemplis insi- stens, peculiari erga Rem Herbariam amore flagravit, adeo ut Botanicum in Aula sua habuerit *Franciscum Mazzeranghium* Bargaeum, qui Plantarum conquiren- darum gratia plura itinera suscepit, in quibus, praeter cetera, *Iaspidis Bargaei* celebratissimi Metalla dete- xit⁽²⁵⁾. Italicis tamen Plantis non contentus Magnus Dux, nullis impensis pepercit, ut ex omnibus fero

† 2 Terrae

(22) Vulgo *Derime Ecclesiasticae*.

(23) Vulgo *Monte Comune*.

(24) In Codice inscripto: *Relazione di Messer Vincenzo Fidele Segretario della Signoria di Venezia ritornato dal Duca di Ferrara (nel 1561.)* Ms. in Biblioth. P. Magliabechiana, sic de Cosmo Magno Duce legitur. *Or chi dirà delle Erbe, & de i Semplici ne have Egli una grandis- sima cognizione, e ne ha i Giardini pic- ni, facendone Egli tenere una particular cura, con grandissima sua dilettazone in farli piantare, governare, & sperimentare, avendo appreso di se Huomini excel- lentissimi di questa Professione, e tra gli altri uno di Ciudad suddito della Serenità Vostra, che in ragionare di queste cose me l'ha molto lodato, dicendo che per*

la grande Scientia sua lo voleva manda- re nelle Indie, per riportare de i Semplici da quelle parti, per farne prova se sono dell'istessa virtù, e se ne stono altre fonti di maggiori che non sono nelle nostre ban- de, & in quelle di Levante.

(25) F. Agostino del Riccio Trattato del- le Pietre Ms. Cap. 101. de Diaspri, in- ter caetera ait: *Diaspri di Barga son di color rosso buio, col vi si vede vnte rosso acceso con pezzi di Calcedoni bianchi, cho gli danno gran bellezza. Si trovano pezzi grandi, come quelli che faceva cadavro il Granduca Francesco in Firenze: piglia- no gran lustro, e sono sodissimi. Detti Diaspri gli trovò Maestro Francesco Mazzeranghi da Barga Semplicia del Gran- duca Francesco.*

Terrae partibus stirpes vel florum elegantia, vel fructuum suavitate, vel medicis facultatibus praestantissimas obtineret. Immenfis propterea, & undique conquisitis Naturae muneribus non tantum elegantissimam Viridaria sua mirifice illustravit, sed Floram, & Pomonam Etruscam splendida accessione primus locupletavit⁽²⁶⁾. Hortum quidem Medicum habuit cultissimum a latere septentrionali Regii Palatii, seu verius Musaei⁽²⁷⁾ quod ad D. Marci est, cuius curam *Dominico Boschio* Hortulano expertissimo commisit; nec diu post Hortum hunc, aliumque e latere eiusdem Palatii Meridionali, rarioribus Plantis ornandum commendavit *Iosepho Casabonae* Belgae Botanico eximio. Non tamen propterea Hortum Medicum cuius Historiam atteximus derelictum habuit, & sordere passus est; quinimmo annum Dotem ei dixit ex Aerario Aedilium Florentinorum⁽²⁸⁾; *Casabonam* superius laudatum ipsi praefecit⁽²⁹⁾, & pristino splendori restituere eum meditabatur, nisi haec & alia tanti Principis incoepa, mors invida abrupisset.

Fra-

(26) Idem Trattato d'Agricoltura Mf. T. 1. 350. *Messer Giuseppe Benincasa* Fiammingo, il quale si pote dir con verità che è stato il Padre delle belle & utili Pianta, il di' be' Fiesi come di Pianta di Semplici, che egli ha fatti venire, e gli ha condotti per tutte le parti del Mondo dove ha potuto arrivare con gran favore del Granduca Francesco di felice memoria, il quale si dilettava de' Giardini e di' Semplici, come bene si può vedere in tutti i suoi Orti e Giardini Ducali, che ne sono ripieni. Et T. 3. pag. 40. *Gelsomino* pellegrini (Ialapa) che vengono in Firenze al tempo che era vino il Granduca Francesco; possedeb' ognun faceva a gara a postarli Pianta vare di Fiori e Frutti, sapendo che gli facevano eisa grata. Indi è che tante Pianta gli furono donate; altri. Egli molte ne faceva venire d'altre Provincie, a talchè ne abbiamo oggid' tutti noi potestizzati, e ripieni i nostri Giardini di Firenze e di Campagna. Et T. 1. 153. Le prime Pianta d'Aranci della China che vennero in Firenze, furono presentate al Granduca Francesco, il quale si vedeva

essere molto diligente in far condurre assai Pianta nella Città. Tandem T. 1. 237. *Castagna Cavallina*: è poco tempo che è stata portata la sua Pianta in Toscana. La prima Pianta fu presentata al Granduca Francesco, & egli la mandò alla sua fontuosa & spassosa Villa di Pratolino — Questa Pianta venne da Pera, & ha fatto frutto — Puoi vederne una che sta nel Giardino delle Stalle Ducali appo la finestra inginochiata, dove il Granduca Ferdinando fu per suo diletto a veder giostrare, e maneggiare i suoi bei Cavalli. (27) Raff. Borghini nel Riposo pag. 479. (28) Rescritto di S. A. S. de' 9. Settembre 1577. Che la spesa del manutnimento del Giardino de' Semplici si aspetti all'Uffizio della Parte. (29) F. Agost. del Riccio Tratt. d'Agricoltura Mf. T. 1. pag. 74. ait. Il Sig. Niccolò Gaddi factorsi *Messer Giuseppe Benincasa*, Fiammingo appo il Granduca Francesco, & egli li fece avere il Giardino che è al Casafino; non guari molto che egli ebbe il Giardino che è sulla Piazza di San Marco, Cui lo pose & lo custodì molto bene.

Fraternos ausus promovit *Ferdinandus I. Magnus* Dux elegantiarum quarumcumque Fautor Eximius, & *Casabonae* Opera Horti sui cultum famamque mirifice amplificavit.

Quoniam vero Optimum *Casabonam* memoravi, cuius obscura sit mentio apud Scriptores Historiae Botanicae, facturum me operae pretium esse putavi, si in medium afferrem quaecumque reperire haecenus contigit ad eius vitam Doctrinamque spectantia, ut appareat quantopere Eximio huic Viro debeat non Hortus hic tantum, sed & Res Herbaria universa.

Ioseph igitur *Casabona*, vulgo *Benincasa* (30), natione Belga, cui nam Rei Herbariae notitiam debeat, & qua nam de causa Florentiam appulerit non liquet. Illud solummodo compertum est, usum primo eum fuisse familiaritate & hospitio *Nicolaj Gaddi* (31) Patricii Florentini D. Jacobi Equitis, qui Generis Nobilitari intimam pulcherrimarum Disciplinarum cognitionem coniunxerat, quique praecipua elegantissimae Domus suae ornamenta esse voluerat instrumenta ad adipiscendam sapientiam (32). Propterea domesticum Hortum rarissimis & elegantissimis Plantis ornare aggressus (33), nul-

(30) Sic eum ubique vocat August. del Riccio scapius laudatus; at *Casabonam* Hieronymus Summarius in Schedis, & Catalogi Familiarium Francisci, & Ferdnandi Magnorum Ducum.

(31) F. Agostino del Riccio Tratt. d'Agric. Mf. T. 1. 74. Non è da tacere che il detto Sig. Cav. Niccolò Gaddi fu un Uomo diligentissimo, & amatore de' Virtuosi; possiede egli su quasi il primo che dessi principio a' Semplici; poiché tenova appo se il Virtuoso Messer Giuseppe Benincasa Fiammingo, che aveva cura di tutte le Piantie nobili, e de' Semplici.

(32) V. lac. Gaddi Elog. XXIX. & Corol. Poet. 54. B. Idinucci Vita di Dom. Pafsignano pag. 145. Negri Ist. degli Scrittori Fior. pag. 425. F. Agost. del Riccio Istoria delle Pietre Mf. cap. 11. Di questa Pietra (Occhialo d'Antiochia) particolarmente ne ho veduta nel bellissimo Tavolino, che ha lasciato il Sig. Cav.

Niccolò Gaddi nella sua bellissima Galleria a perpetua memoria, con altre nobilissime Anticaglie di singulare pregio, le quali egli lascia che in perpetuo da i suoi Heredi nella sua Casa se ne faceffe custode mostra a coloro che vedera le volessero, e massime a i Forestieri, Fufius de Musaeo hoc agit cap. 153.

(33) Idem Tratt. d'Agric. Mf. T. 1. pag. 168. alt. — Giardino del Sig. Cav. Niccolò Gaddi, che è appo Santa Maria Nov'ila — Quivi si veggono Frutti maturi buoni; che danno le Frutte abbondantemente alla Casa — vi sono Piantie nobili, come il Cizogio a Grappoli, il Pezzo, il Lauro Regio, la Mostella Spagnuola, l'Uva Spina; dappo la Framula, lo Srotano, il fructo che fa le lacrima, l'Albero di Grada, & altri frutti semplici che vi sono assai, poterachè di quel Giardino sieno uscite quasi tutte le Piantie che sono adesse negli altri Giardini & Orti. Et Alibi fufius V. Gaddi Elog. XXIX.

lis pepercit sumptibus, ut e diffitis quibusque Regionibus, & vel ipsa Aegypto, novas Stirpes flore fructu commendabiles nancisceretur, & eas inusitato molimine ab Aëris inclementia defendit, summoque studio propagavit, non oblectationis suae tantum gratia, sed ut cum Amicis communicaret, & Etruscos Agros locupletaret. Nil mirum igitur videri debet, si *Gaddius Casabonam* Plantarum notitia instructissimum facile in clientelam susceperit, eique Horti sui quem tantopere adamabat curam commiserit. Egregie fundus est hoc munere *Casabona*, nullisque pepercit laboribus, ut Hortum illum novis plantis ornaret, utque *Gaddii* votis, & erga se beneficiis responderet. Iam vero *Gaddius*, ea qua erat animi magnitudine, in Hospite suo comparatum ad Rem Herbariam amplificandam ingenium admiratus, & tantam saluberrimae huius Scientiae peritiam bono publico impendendam ratus, *Casabonam Francisco* Magno Duci commendavit, quo beneficio alios quoque Eximios Sapia vel Arte Viros cumulare consueverat (34). *Gaddii* precibus annuit *Franciscus*, & *Casabonam* Hortis quibus Regiae ad D. Marci Aedes instructae erant, deinde Horto etiam huic de quo agimus praefecit, uti superius diximus.

Memoratu dignum est A. MDLXXXVI. *Aloen falio in oblongum aculeum abeunte*, recens ex America adveclam, primum in Horto nostro ingentem caulem floribus onustum protulisse (35), inque sui admirationem omnium oculos traxisse.

Fer-

(34) F. Agost. del Riccio Tratt. d'Agric. Mf. T. 1. 46. de Gaddio inter cetera ait — Era amato ancora dagli Oltramontani ingegnosi, perche era lor solegno in far loro molte cortese; Et come egli aveva visto che erano virtuososi, gli dava avviamenti buoni, mettendogli ai Lavori di Sua Altezza, a ogniun secondo l'Arte sua;

sicchè il suo nome si spargeva per il Mondo — era il solegno e salvezza de' poveri Artefici, che ben soventeimente l'hanno piantato; e sostenechè egli colle sue Entrate manteneva tanti Virtuososi Artisti &c.

(35) Ioach. Camerarius in Horto Medico & Philosophico pag. 10.

Ferdinandus I. Rerum potitus Casabonam Botanici sui titulo decoravit, amplexu stipendio fovit (36); nec diu post Hortum Medicum Florentinum pristino splendori restituere, ac in usus publicos ornare volens, provinciam hanc nulli melius se demandare posse ratus est, quam *Nicolao Gaddio*, sumptus omnes, & annuam Dotem ex Aerario Aedilium Florentinorum largitus (37).

Gaddius itaque expertissimi *Casabonae* opera usus, brevi temporis spatio, & Magno Duce probante, Hortum hunc nemini per ea tempora secundum reddidit, sive Plantarum numerum, sive dispositionem spectares (38). Solum enim universum repurgari, ac probe subigi iussit, & Areas octo in quas distributum est, a prioribus octo Alphabeti Litteris distinxit, in pulvillis variae figurae dispescuit, stellatos nempe, cordatos, rhomboidales &c. lateribus circumscriptos, & peculiar-

(36) Ruoli dei Salariati del Granduca Ferdinando I. Sub A. 1588 legitur. *A. Giuseppe Casabona Semplicista Scudi 10. il Mese. A. vero 1589. Scudi 8. il Mese.* (37) Riscritto di S. A. S. de' 4. Febr. 1587. ab Inc. che la spesa del mantenimento del Giardino si aspetti all' Uffizio della Parte. (38) F. Agost. del Riccio Tratt. d' Agric. Mf. T. 1. pag. 74. Venendo la morte del detto Granduca Francesco, il suo Successore Ferdinando suo Fratello volse ampliare il detto Giardino de' Semplici per utilità e bellezza: Così impose al Sig. Cav. Niccolò Gaddi detta Opera laudevole, & egli con prefrezza fece doverre il detto Giardino dello Stalle più volte nominato; oltre ciò fece fare i bei compartimenti in terra di mezzane campigiane con bellissimo ordine, poichè son' otto Quadri che egli divise in otto Lettere del nostro Alfabeto, cioè A. B. C. D. E. F. G. H. & così in ogni Lettera, verbis gratia A, che era il primo Quadro, faceva fare i numeri, incominciando da uno, infino a quanti numeri erano i Quadri piccoli compartiti; e così faceva fare al quadro B. che faceva figurare i numeri tutti dalli Scorpellini sopra le Mezzane Campigiane, e cominciando da uno andava infino a ottocento e più, se più Ortocini vi

fulsero in quel Quadro del B. così faceva fare a tutti i detti otto Quadri. E poi avevano creato un Libretto che era distinto come il Giardino, in otto Lettere A. B. &c. & in numeri ogni Quadro, e così v'era scritto in detto Libretto tutte le Piantie Pellegrine, e m'itali, e quello il friccione acido non fusse tolto loro le Piantie; altroci per conto dell'ordine, per poter nominare il numero infinito de' Semplici che vi condusse messer Giuseppe Benincasa Fianningo dal Regno di Candia, dove stetto assai tempo, & così d' altre parti del Mondo condusse semplici e Fiori & Erbe di pregio, vireti, o bellezza T. autem a. pag. 128. subitugit. Questa ti sia per vezo a firma stabile e buona, quando vuoi avere buoni Erbaggi, divogli i tuoi Campi affondo due braccia, come si fa quando tu poni le Figue; così per parecchi anni avrai Pami, & Frutti &c. & altroci tutti gli Erbaggi Semplici, e Piantie di Fiori terranno di somma bellezza & grandezza, come s'è veduto nel bellissimo Giardino & rusone Semplicista, che fece divogliere il non mai abbastanza lodato Sig. Cav. Niccolò Gaddi per ordine del Granduca Ferdinando; poichè ho visto tutte le Piantie o poste, o seminate, con prefrezza venir grandir.

culiari numero scalpri ope notatos. Pulvillorum sane variantes Daedales formas repraesentat Tabula Horti Ichnographica A. MDCCXVIII. confecta iussu Societatis Botanicae: eorum item specimen habes apud Cl. *Tillium* in Tabula Ichnographica Horti Pisani ab ipso met *Casabona* digesti. Singula memorata spatia peculiaribus Plantarum classibus, Acanacearum puta, Ferulacearum, Bulbosarum &c. addixit *Casabona*, eo ni fallor ordine, quem in Pisano quoque Horto deinceps distribuendo servavit. Suis sedibus collocavit *Ghinianas*, & *Leonianas* Plantas quae supererant; earum autem quae perierant iacturam compenfuraturus, diversa per feraciores Etruriae Provincias Itinera suscepit, inter quae memoratu dignum illud est A. MDLXXXIX. cum *Ioachimo Iungermannio* per Tyrreni Maris Littora institutum (39). Semina in Horto, excursionibusque collecta, in eleganti Spermatophylacio (40) magna cura asservabat, ut cum Amicis communicare, & Exoticarum Plantarum Seminibus permutare posset. In summa totis viribus annitebatur, ut conceptae a Magno Duce de se spei responderet, & *Gaddi* Evergetae sui praeconiis par esset.

Instauratus Florentinus Hortus, & Italicis, vulgarisque illatenus Plantis satis instructus, non explevit immensam in *Ferdinando* cupiditatem amplificandi Rem Herbariam; quin potius extimulavit, ut novaram, & Exoticarum larga accessione Hortum ipsum locupletaret. Eapropter *Casabonam*, cuius peritiam & sedulitatem saepius probaverat, Regiis sumptibus in Cretam Insulam misit, ut Plantas elegantissimas, & Europae usque dum ignotas perquireret, ac Florentiam de-

fer-

(39) Car. Clusius Rariorum Plantarum. Historia pag. 204.

(40) F. Agost. del Riccio Tratt. d'Agric. T. 2. 368. Si possono ancora conservare i Semi in uno stuvolo fatto di legname, come aveva fatto messer Giuseppe Benin-

cafi Riammingo, che era alto sei braccia, e largo altrettanto, pieno di Cassette piccole, & ogni Cassetta aveva le Deservizioni e i numeri, & i milliesimi che quei Fiori erano stati colti, per poter vedere se erano vecchi &c.

ferret (41). Nobile hoc propositum Magnitudinem Animi tanti Principis abunde exprimit, ea praecipue de causa, quod primus omnium talia ausus sit, nullius exemplum sequutus; sed potius exemplo suo excitaverit Moderatores Patavini Lycaei, ut A. MDCXL. *Ignatium ab Agris* in eandem Insulam mitterent, Plantarum colligendarum, & in Hortum Patavinum inferendarum gratia; Magnos deinde Reges, summosque Viros, ut certatim Europaeos Hortos Stirpibus Novi Orbis ditarent. Caeterum Creticas prae reliquis optimo consilio delegit *Ferdinandus*, cum quia elegantissimas quasdam ex ea Insula acceperat olim a Fratre suo *Lucas Gbinus* (42); tum quia Creticae Plantae ob raritatem, virtutemque singularem, in tanta semper aestimatione Gentium fuerit, ut etiamnum *Galenus* aevo Imperatores Romani Herbarios suos in Creta aluerint, qui singulis annis ad nobilium Antidotorum compositionem Stirpes Urbi necessarias subministrarent (43), persuasionemque apud eosdem processisse fateatur *Plinius*, quicquid in Creta *Iovis* Patria nascitur, infinito praestare ceteris alibi genitis.

Memorable Creticum hoc Iter a *Casabona* perfectum est A. MDLXXXX., & insequenti; nam die III. Novembris A. MDLXXXX. e Candia illius Urbe principe ad *Carolus Clusium* litteras dedit (44), & A. MDLXXXXII. semina quaedam cum eodem *Clusio* communicavit recens a se collecta in Creta Insula (45). Plurium itaque mensium spatio universam ferme illam feracissimam Insulam peragrare valuit *Casabona*, a Munificentissimo Principe praesidiis & commodis omnibus instructus, ac *Hieronymi Cappelli* Senatoris Veneti, Insulae-

† †

(41) Idem Aug. Riccius in Agricultura sua Mf. variis locis. Car. Clusius Rar. Plant. Hist. 165. & Prosper Alpinus de Plantis Exoticis in Epistola ad Lectorem. (42) Barthol. Maranta in Methodo co-

gnoscendorum Simplicium pag. 87.

(43) Galenus Lib. 1. de Antid.

(44) Car. Clusius in Rariorum Plant. Hist. pag. 165.

(45) Idem ibid. XXV.

sulaeque Provisoris Generalis Patrocinio commenda-
tus (46). Discrimina vero, & incommoda longae, diffi-
cilisque peregrinationis alacriter superavit Iuventutis
robore, & vehementissima qua flagrabat Plantarum ob-
servandarum cupiditate. Uberem propterea, laetum-
que laboris fructum tulit innumeras pulcherrimas igno-
tasque antea Stirpes, quas redux Florentiam advexit,
quasque omnes in Horto Florentino satas fuisse, certissi-
mus testis est *Augustinus Riccius* (47), non in Pisano, quem-
admodum perperam asserunt *Alpinus* (48), & *Vigna* (49).
Non exiguum proinde decus Horto nostro accedit,
quod ex ipso, tamquam e penu ditissimo, prodierint
omnes fere Creticae Plantae, quas *Casabona* cum Ami-
cis Botaniciis communicavit, quasque ipsi in editis Li-
bris Orbi Erudito propofuere.

Quum iam *Casabona* Horti nitore satis prospexif-
set, utilitati quoque Studiosorum consulere voluit:
propterea Catalogum Plantarum omnium ibidem cul-
tarum confecit in octo partes divisum, quarum singu-
las ab octo prioribus Alphabeti Litteris denominavit,
singulis Horti Spatiis seu Areis respondentes (50). Do-
lendum maximopere est periisse, vel in Bibliothaphio
aliqua latere Catalogum hunc, quem *Augustinus Ric-
cius* vidisse, pluriesque manibus usurpasse se adfirmat.
Utinam vero *Casabona Stephani Rosselli*, & *Augustini Ric-*

Ric-

(46) Prosper Alpinus in Praef. ad Libros suos de Plantis Exoticis.

(47) Trattato d'Agricoltura Mf. T. 1. 74. & alibi passim.

(48) Loco superius laudato.

(49) Praef. in Animadversiones suas in Theophrastum.

(50) V. adnotata superius n. 38. Idem Aug. Riccius Agriculturae suae T. 3. pag. 142: Chi fuisse desideroso d'aver molti più fiori che io non ho nominato, vadia al bellissimo Giardino delle Stalle Ducale in Firenze, altrui al Giardino della Città di Pisa, quali Giardini furono ordinati dal non mai abbastanza lodato messer Giuseppe Benincasa Fiammingo, possi e custoditi fi-

no alla sua morte, e consideri i fiori che in quelli vi sono, e per saperne i nomi loro si faccia mostrare il Libro detto il Repertorio, che chiama ciascuna Pianta per ordine; poichè il Giardino tante volte nominato delle Stalle è diviso in otto Quadri — Et io ho più volte avuto il detto Repertorio nelle mie mani con mia comodità. Et T. 3. 371. ma chi vuol vederlo, si faccia prestare al Giardiniere delle Stalle Ducale la Lista, o Libretto di Messer Giuseppe Benincasa, o dal Figliuolo suo che sta al bellissimo Templicello di Pisa, e potrà vedere quante siano quelle Pianta che non è uoluto che sono state condotte nella Città di Firenze.

Riccii (51) consiliis usus, Hodoeporicon suum Creticum litteris consignasset, & typis edidisset! Quanta exinde Naturali Historiae accessio facta fuisset! Saltem Auctori suo inventorum gloria integra remansisset, nec Botanici quidam, Cornicis Aesopicae in morem, alienis pen- nis superbirent. Ego quidem veritatis, & illustrandae Historiae Litterariae studio, conatus sum undecumque decerpere Catalogum Plantarum fere omnium ab ipso inventarum, ac in Florentino primum, deinde in Pi- sano Horto cultarum, quem fortasse aliquando in lu- cem proferam. Inde profecto patebit eas fere omnes Creticas Plantas, quae a Scriptoribus Rei Herbariae Saeculi XV. exeuntis, & XVI. incipientis exhibentur, *Casabonae* laboribus, & *Ferdinandi I.* Magni Ducis mun-ificentiae deberi, si aliquas excipias ab *Honorio Bello* Vicentino in Creta Medicinam faciente paulo pridem repertas, sed plerumque easdem cum *Casabonianis*.

Duobus circiter annis post *Casabonae* e Cretica Peregrinatione reditum, Magnus Dux Horti Pisani sed- em cum elegantiori, ac commodiori, in qua ad nostra usque tempora conspicitur, permutare decrevit, eique operi praeesse voluit *Casabonam* (52), qui brevi temporis spatio, summaque diligentia Hortum novum Pisenum ea methodo disposuit, qua adhuc dum viget, a Celeb.

† † 2

Michaële

(51) Idem Riccius T. 2. pag. 378. Postquam de Anemone, seu Ranunculo flore pleno rubro verba fecit, addit. *Ma non dirò di che Provincia si sia; poiché quel virtuoso Semplicista che lo portò alla nostra Città, che fu Messer Giuseppe Benincasa, del quale si è fatta menzione sopra e meritamente, non volle scriver l'inventario, che sarebbe stato tanto utile a tutti gli amatori delle Piantie nobili e belle. Imperocchè fu molte volte pregato da me, e da Messer Stefano Rosselli Fiorentino, & egli forse pensava di farlo; ma la malagosa Parea gli tagliò il filo; & così siamo restati privi di molti nomi di Piantie rare, e nostrali, come pellegrine.*

(52) Idem T. 1. pag. 75. *Qui potrei dire che il detto Messer Giuseppe Benincasa fu*

mandato dal Granduca Ferdinando alla Città di Pisa, a creare un bello e vago Giardino tutto di Semplici, e Piantie di gran Virtù, & egli il fece con gran proficua, come si vede oggi è. Et pag. 77. E tempo omai, che noi torniamo a ragionare di Messer Giuseppe, il quale dicevamo che aveva posto il Semplicista delle Stalle, e dopo questo fu mandato a porre il gran Semplicista alla Città di Pisa, il quale fu scompattito e posto con grand'ordine e diligenza, e in mentre andava in mano cercando di provvedere nuove Piantie, e Semplici rari, li fu impedito il suo bel pensiero dalla morte, che cercando a noi Fiorentini l'anno 1595. ce lo tolse.

Micbaële Ang. Tillio descriptus, & Horti Florentini Plantas nobiliores, Creticas praefertim, in ipso propagavit. Scientia propterea, & sedulitate sua promeritus est *Casabona*, ut a Magno Duce Custos Horti ipsius renunciaretur; quo tamen munere, in Pisana Academia tunc primum instituto, non nisi ab A. MDLXXXIII. ad MDLXXXV. fungi potuit. Vehementi siquidem perquirendarum Plantarum amore incensus, ac corporis robore & aetatis vigore nimium abusus, nova itinera suscepit, inter quae memorabile unum est, quo ex Agro Tyburtino *Styracis* Arborem Pisas detulit (53); assiduis propterea exanthlatis laboribus, morbi vehementissimi labe suscepta, Morti succumbere coactus fuit A. MDLXXXV. Aerae Florentinae, Eius mors calamitosa admodum fuit Rei Herbariae Studiosis; tum quod aditam ei obstruxit ad nova praeclara inventa; tum praecipue quod frugiferam aliquam eius Commentationem nobis invidit. Credere siquidem fas est *Casabonam*, si senectutem adeptus esset, quum ob virium infirmitatem non ultra ipsi licuisset edita Montium iuga conscendere, & labores Botanicarum Peregrinationum comites tolerare, animum ad scribendum applicaturum fuisse. Quod autem secum decrevisset aliquid in posterum commentari, conicere licet ex eo, quod, teste *Augustino Riccio*, Pisas accersiverit *Daniclem* quemdam Popularem suum Pictorem egregium, illique iusserit, ut Plantas Horti Pisani integras, & flore fructuque onustas, in Charta maxima nativis coloribus repraesentaret (54).

Mo-

(53) Dom. Vigna in Animadvers. in Theophrastum pag. 105.

(54) Trattato d' Agric. Ms. T. 1. 75. Messer Giuseppe Benincasa per voler dare la maggior satisfazione all' onorato Studio Pisano, chiamò un suo compatriotto Fiammingo Messer Danello suo carissimo, e gli dette ordine che dipignesse, anzi nominasse tutti i Semplici, e Pianta rare del Giardino in fogli Imperiali, ma le dipignesse

quando erano fiorite, e colle foglie e Ciaselle loro, acciocchè si cognoscessino da tutti quelli che erano in Pisa, e da altri per i tempi avvenire: Opera che, se si finisce, sarebbe nominata, e meritamente per tutto il Mondo. Num Daniel iste Flosche cognomine fuit? quo usus est Riccius in Marmorum figuris repraesentandis, quemadmodum facturus ipse in Ithoria delle Pietre Ms. cap. 128.

Mors *Casabonae* quod spectat, nil aliud comper-
rum habeo, nisi quod nonnihil difficilis, & nimium
parcus fuit in scientia propaganda. Eapropter pau-
cos in Re Herbaria Alumnos reliquit Florentiae, per
quos tamen *Augustinus Riccius* plurimum se profecisse
fateretur (55). Perpetua atque constanti Principis Gratia
floruit, ab Eruditis Etruscis laudem, & favorem pro-
meritus est; extra Etruriam vero nominis sui famam
propagavit, & Amicos, admiratoresque sibi paravit
Botanicos quosque praestantissimos, quibuscum littera-
rium commercium coluit, & semina Plantarum a se re-
pertarum communicavit (56). Verosimile est *Casabonam*
Medicinae Doctorem renunciatum fuisse: *Vigna* siqui-
dem (57), & *Riccus* in eo nominando, honorificum *Ex-
cellentissimi*, aliumque vernaculum titulum, quo Do-
ctores indicabantur, usurpant. Saltem *Alpinus* (58) illum
fuisse asserit in simplicium Medicamentorum studio
maxime versatum, & *Georgius Hieronymus Velschius* (59)
Quartanam Ostruthio a Casabona curatam refert.

Eius opera quod spectat, praeter *Catalogum Plan-
tarum Horti Florentini*, & *Icones Plantarum Horti Pisani*
a *Daniele* BELGA expressas, *Riccus* subinnuere videtur
Catalogum quoque *Plantarum Horti Pisani* a *Casabona*
conscripsum fuisse (60), qui fortasse ille idem est, quem
Hieronymus Summarius in Bibliotheca sua aservabat
A. MDCXXIII., simul cum fasciculo *Epistolarum* eius-
demmet *Casabonae* (61); nullum tamen opus, quod
sciam,

(55) Idem Agric. T. 2. 378. de Casabona ait. E' ben vero, che io ho preso molti nomi da lui, e da' suoi Discepoli, ancora che fussi alquanto tenace in comunicarli, che più presto lo rendeva poco grato agli Uomini virtuosi; ma se per sorte egli fusse stato della mia natura, amarevole in parlare i suoi segreti cogli altri a vicenda, sareb- be stato più utile all'universale, che avrebbe fatto più Discepoli che non ha fatto.

(56) Sunt hi Carolus Clusius, Ioachimus Camerarius, Caspar, & Iohannes Bauhini.

(57) Animadv. in Theophr. pag. 205.

(58) Praef. ad Libros suos de Plantis Exoticis.

(59) Exotericarum Curationum & Observationum chiliad. 1. 664.

(60) V. Adnotata superius n. 50.

(61) Hieronymus a Summaria Patric. Flor. & Pisani Athenaei Moderator vigilantissimus in Catalogo quodam Codicum Ms. Bibliothecae suae, qui Ms. adservatur in Bibliotheca Magliabechiana, inter ceteros Codices recenset: Libro del Semplice Casabona del 1593, scoperto di Cartapeccora, Lettere del Casaboni in un mazzo. Quaderno del quadro de Veneti in bianco.

sciam, typis editum prostat. Effigies tanti Viri conspicitur Pisis in vestibulo Horti Academici.

Liceat modo ab oblivione hominum, atque a silentio vindicare merita Optimi Viri, & praecipui *Cassabonae* Amici, cui Agricultura Etrusca, Hortusque noster plurimum debent. *Augustinus* is est e Florentina Patricia *Ricciorum*, vulgo *del Riccio*, Familia, qui Dominicanorum coetui sese addixit, & suavissimis moribus multiplicem Doctrinam coniunxit. Potissimum autem sese devovit Agriculturae Studio, in quod per triginta circiter Annos toto animo incubuit, latifundiis Coenobii sui D. Mariae Novellae praefectus. Iamvero praecepta theoretica, quae diuturna observatione collegerat, & crebra experientia comprobaverat, in publicam utilitatem proferenda ratus, vastum Opus Geoponicum conscribere orsus est A. MDLXXXV.; sed ad umbilicum perducere non valuit, & in adversariis reliquit, nam Aetatis A. LVII. e vivis sublatus est A. MDLXXXVIII. die XVIII. Decembris. In Monito ad Lectorem ait se Opus illud in quatuor partes secare, proposuisse, quarum prima *Agriculturam Pradicam*, altera *Theoricam*, tertia *Florilegium*, quarta *Pomarium*, complederetur. Prima, *Agricultura* nempe *Experimentalis*, seu *Practica*, ad dimidium fere usque perducta, exhibet Alphabeti serie digesta Praecepta Geoponica universalialia, historiam & rationem culturae plurimarum Plantarum, ac descriptionem instrumentorum, quibus Agrorum & Hortorum cultura nitorque procurari possit. Theoremata sane continet secunda, praxes, & cautiones Etrusci Soli Coelique genio accomodatas; verum scriptionis genus adeo prolixum, adeo incomptum est, ut Lectoribus fastidium subinde creare possit. Accedit quod *Riccus* tam crebro dicendorum seriem parergis plerumque incongruis abruptit, & levissima qualibet occasione abrepta narrationes praelongas

gas

gas interferit, quibus plurima sane scitu digna, nec adnotata uspiam alibi posteriorum memoriae consignavit; sed de illis merito dici potest: non erat hic locus. Ego tamen parergis *Riccianis* plurimum me debere profiteor Historiae huius Horti Florentini causa, tum quod e *Riccio* tantummodo hauserim ea fere omnia, quae de Magnorum Ducum munificentia, de *Gaddii* vigilantia, & de *Casabonae* doctrina & laboribus superius retuli; tum etiam quod luculenter didici, maximos, & fere incredibiles progressus fecisse per ea tempora in Etruria nostra Rem Geoponicam, & Hortensem, quod peculiari Dissertationi olim fortasse usui erit. Altera pars operis *Ricciani*, seu *Agricultura Theorica*, est Catalogus & ratio Operum Rusticorum & Hortensium, per Anni Temporum, & Mensium seriem digestus, praeceptis & cautionibus optimis respersus. Harum duarum partium Antigaphum coaevum, a Cl. *Micbelio* olim comparatum, modo Bibliothecam meam ornat, simile Antigaphi alterius, quod in Bibliotheca Regii Nosocomii D. Mariae Novae adservatur. Utinam vero duas reliquas partes educere licuisset e tenebris Bibliothaphii cuiusdam, in quo, ut fama ferr, delirescunt! Tertia quidem volumen erat in charta maxima, in qua *Riccus* a *Vincentio Dorio* ⁽⁶²⁾ pingi curaverat nativis coloribus Plantas omnes floris venustate commendabiles, quae Magnorum Ducum Munificentia, & Optimatum Florentinorum sedulitate ex diversis Orbis parti-

(62) Riccius ipse Tratt. d'Agric. T. 3. 382. Qui potest advertire gli Amatori di bei & leggiadri fiori, che se vogliono questi Enemmi descritti da me, si degnino vedere il Libro che ho fatto dipignere di tutti i Fiori d'Italia, e quivi vedrà tutti gli Enemmi coloriti bene con i propri colori — & questo Libro l'ha dipinto Messer Vincenzo Dori Fiorentino con grand' amore, e studio, e la stessa l'ha fatta il magnifico Sig. Girolamo Sommai, & il Libro è suo, e l'ha fatto per compiacer-

mi. Et T. 3. pag. 9. Nel Libro che ha dipinto Messer Vincenzo Dori Fiorentino per l'Illustre Sig. Girolamo Sommai, ove si spiegano tanti bellissimi Fiori, opera veramente degna d'un tal Signore, col quale tengo amicitia, e per mia satisfazione e contento ha fatto dipignere tal onorato Libro, che in vero è il primo che si sia fatto nella Città di Firenze, sebene tavolta si sono incominciate a dipignere più Carte da altri; e questo è formato come debbe stare, che è l' Anno 1596.

partibus delatae, Hortos Agrosque Etrufcos ornabant A. MDLXXXVI. Digefferat illas *Riccus* iuxta feriem menfium quibus fingulae florere folent, adiunxeratque brevem defcriptionem. Sumptus operi miniftraverat *Hieronymus Summarius Ioannis* Fil. Patric. Flor. *Riccii* Amicus & Fautor, & apud ipfum adfervabatur Liber iam abfolutus A. MDLXXXVI. Quarta tandem pars compledebatur Icones Frucluum omnium, quibus Pomona Etrufca tunc temporis superbiebat: non tamen compertum habeo an perfecta, & ad umbilicum perducta ab Auctore fuerit.

Florilegii memorati iacturam aliquatenus mihi fupplevit aliud fplendidiffimum *Riccii* Opus, quod modo adfervatur in Bibliotheca DD. *Del Turco-Roffelliorum* Patricior. Florent. repertum in Hereditate Familiae *Roffelliae*. Codex eft Chartaceus Elephantinus paginis confans VICC., in quibus CCVI. Plantarum Icones nativis coloribus ab eodemmet *Vincenzio Dorio* repraefentatae fuere, nullo tamen fervato ordine, nulloque nomine adfcripto, fi CXVIII. priores excipias: *Riccus* idem pluribus locis Agriculturae fuae fuperius memoratae (63), afferit fe in hoc ipfo Codice, fumptibus Amici fui *Stephani Roffellii*, repraefentari ad vivum curaffe

Plan-

(63) Praefertim T. 1. pag. 76. ait. Così potrà effere meffa in luce la belliffima Opera fatta da Meffer Stefano Roffelli Uomo molto virtufo, e la Città di Firenze gli ha da avere un grand'obbligo, poichè è fatto la ragione della falutezza di molti co' fuoi Segreti veri che ha fatti nella fua Bottega, che a volergli nominare farei troppo lungo, ma folo voglio dir qui un utile e bel fuo penfiero, che egli ha defiderio che fi faccia un'Orto commune, che fia abbondante di tutte le Piante amerate e utili e che ricercanti per un Semplice per falutezza della Città — Voglio dir quattro parole in onore di Meffer Vincenzio Dori Pittore Fiorentino, che molto laudabilmente s'è affaticato a dipingere le Piante Medicinali per Meffer Stefano Roffelli: ha prefo le Pianto del soprannominato Giardino delle Stalle quando erano

forite, con le Barbe e Radici loro, & in ottimi fogli bianchi le ha ritratte co' fuoi colori proprii — E nell'ultima del Libro fi farà un Repertorio a ufo di Stratto, che nominerà tutte le Pianta dipinte: Opera non men bella, che utile, e vaga. Similmente non farà men bello e utile il Libro che ho fatto dipingere de' Fiori dal detto Meffer Vincenzio Dori. Egli ha tenuto il medefimo ordine laudevole che ha fatto poi Meffer Stefano Roffelli, poichè abbi dipinto tutte le Pianta, e i fuoi Fiori, e Foglie verdaggianti; altresì con le Cipolle, e Barbe — Io non folo ho fatto ritrarre una Rosa, ma dieci forte di Rose co' fuoi colori proprii e naturali, & il detto Libro è quasi fornito, che farà fra quattro Meffi in circa, lo porterò al Padrone che ha fatto sì laudevole fpefa. per compiacermi.

Plantas fere omnes, quae in Horto hoc Medico Caesareo colebantur, & eas potissimum quas *Casabona* e Cretica Peregrinatione attulerat. Quum A. MDCCXL. pretiosum hunc Codicem bis, at per sex circiter horas tantum contemplari mihi licuerit, non satis admirari potui pulchritudinem & veritatem Imaginum illarum, statimque venit in mentem futurum me operae pretium, si nomina Plantarum in ipso Codice repraesentatarum ab oblivione revocarem. Adnotavi igitur raptim quaecumque potui, & Catalogum atrox fortasse aliquando edendum. Futurum autem fore confido ut Aequi Lectores exinde colligant quantopere dives fuerit Hortus noster, & quanam sint verae *Casabonianae Creticae Plantae*, quas varii Scriptores suppresso *Casabonae* nomine pro suis venditarunt; quamvis in hoc *Rosselliano* Libro non omnes prorsus continentur, quemadmodum ex alio subnexo Catalogo apparebit. Nobilissimos tamen Cimelii huius Possessores etiam atque etiam rogatos velim, ut ausus meos aequi bonique consulant, praesertim quum e furto hoc nonnisi decus ipsis accedat. Ceterum reliqua *Augustini Riccii* opera ad Rem Herbariam, ad Lithologiam, & ad Mnemonicen pertinentia, quae Manuscripta apud me, & in variis Florentinis Bibliothecis adservantur, silentio praeteream, illa adnotasse contentus, quae ad Horti nostri Historiam illustrandam opportuna visa sunt.

Postquam *Casabona* Pisas sese contulit, incertum est quid Horto nostro contigerit, & quisnam ipsius curam adsumperit. Compertum solummodo est, Regnante *Cosmo II.* Magno Duce, Horti Medici formam, famamque retinuisse (64). Equidem Magnus Dux die XXIV. Iunii A. MDCIX, illius curam commisit *Benedicto Punctae* (65)

† † †

Se-

(64) V. Thomae Dempsteri *Etruriam Regalem* T. 2. pag. 366.

(65) Registro d' Arruolati di Palazzo dei Pitti 1609. Messer Benedetto Puncta in Ruolo per godere i Privilegi, e che abbia la cura del Giardino de' Semplici della Cavalleria-

zia a San Marco, del quale al presente ha cura Piero Giardiniero, come per Patente, Copia autentica del Signor Maiordomo Maggiore de' 24 Giugno. Ex Adnotatis Equitis Ant. Franc. Marmii, quae in Biblioth. Pub. Magliabechiana adservantur.

Senensi, *Dominici* Filio, Equiti Aurato, Comiti Palatino, *Christianae Lotbaringicae* Magnae Ducissae a Medicina. Mentionem de ipso inveni tantummodo in Epistola quadam *Cassiani a Puteo ad Marcum Aurelium Severinum* (66), & apud *Puccinellium* (67). Ceterum animi dotes, & virtutum praemia quibus inclaruit, luculenter indicat Elogium, quo eius Sepulchrum Florentiae in Templo D. Proculi ornatum est (68).

Hortulani munere interea functus est *Petrus Maccettius* ab Anno usque MDCIX. (69), cui circa A. MDCXXV. successus est *Ioannes* filius, *Botanici* postmodum titulo decoratus (70). Reticendum non est reperisse me in Albi familiarium *Cosmi II.* descriptum A. MDCIX. *Franciscum Casabonam Botanicum*; sed nescire an *Iosephi* Filius fuerit. Certe *Riccus* (71) pag. 704. Agriculturae suae diserte asserit, Filium quemdam *Iosephi Casabonae* Horto Pisano praefuisse iam ab A. MDLXXXVI., quo *Iosephus* e vivis excessit. Praeterea *Hieronymus Summarius* Pisani Lycæi Moderator, in Catalogo (72) Codicum manu exaratorum Bibliothecae suae, recenset Rationem quamdam impenſi & expenſi a *Casabona* A. MDCVII. Num hi *Casabonae* unus idemque sint *Iosephi* Filius, & num Pisani, num vero Florentini Horti curam habuerint, non liquet; praesertim quum inter Pisanos Botanicos a *Dominico Vigna* (73) coaevo nullatenus recensentur. Verosimile tamen est *Franciscum* superius memoratum Florentino solummodo Horto additum fuisse, quum stipendium non ex Aerario peculiari Academiae Pisanae, sed ex Regio Florentino perciperet.

Inter

(66) Extat apud Severinum in *Vipera Pythia* pag. 504.

(67) D. Placido Puccinelli, *Vita del Principe Ugo* pag. 65.

(68) V. Puccinelli, *Memorie Sepolcrali* pag. 32.

(69) Hieron. a Summaria Pisani Athenæci Moderator in Schedis variis, quae Mss. adſervantur in Biblioth. Magliab. adnotavit inter cetera: *Pietro Maccetti Giar-*

diniere alle Stalle di S. A. in Firenze 1615. e 1618.

(70) Ruolo de' Salarati del Granduca Ferdinando del 1615. Segnato R. *Giovannino di Piero Maccetti Semplicista*, Scudi 72.

(71) V. Adnotata superius N. 50.

(72) Adſervato in Biblioth. Magliab. *Libretto di Conti del Casaboni* 1607.

(73) Praefat. in *Animadv. suas in Theophrastum*.

Inter rariores elegantioresque Plantas, quibus Hortus Noster per ea tempora superbiebat, memorandae sunt *Calamus Aromaticus Officinarum*; *Thymus capitatus, qui Dioscoridis*; & *Helleborus niger flore roseo, e Creta & Belgio delatae*, quae tamquam indubia exempla *Acori, Thymi & Hellebori nigri Dioscoridis* proponuntur in *Antidotario Florentino* editionis quartae A. MDCXXXIII.

Ab excessu *Benedicti Punctae* nullum invenimus Horti Praefectum ad Annum usque MDCLIV., quo *Angelus Donnius* Flor. Med. D. illius, aliorumque Regionum Viridarium curam sumpsisse adparet, & ad Annum usque MDCLXVIII. ad minus continuasse. Anno sane MDCLIV., *Bocconius* Panormo ipsi transmittit semina *Tblaspeos Leucoid folio latifolii platycarpi Siculi semper virentis, & semper florentis* (74): Ab A. MDCLVII. ad MDCLXVI. in Albis Familiarium *Ferdinandi II. Magni Ducis* descriptus reperitur, titulo *Viridarium Praefecti Generali* (75). Immortalis *Franciscus Redius* in Epistola ad *Petrum Natium* data d. XXIII. Ianuar. A. MDCLXVII. (76) scribit misisse se ad *Donnium* plures radices *Solani Tuberosi esculenti C. B. vulgo Batate, & Glandes aliquot Quercus latifoliae*, quae Magno Duci ex Mauritania Tingitana missae fuerant, ut in Regio *Boboleo* Viridario, & in Horto Medico de quo agimus serendas curaret. Tandem *Angelus Donnius* recenset inter Fautores suos *Bocconius*, in *Epistola ad Studiosos Rei Herbariae*, impressa ad calcem *Catalogi* cuiusdam *Seminum Plantarum quae veni exposuit* A. MDCLXVIII.

Donnii igitur vigilantia, & *Ferdinandi II. Magni Ducis*, ac *Ioannis Caroli Principis Medicei* S. R. E. Cardinali Amplissimi Munificentia factum est, ut Hortus

† † † 2

Me-

(74) Paolo Boccone Museo di Pianta. Rare pag. 6.

(75) *Giardinier Generale, Studi 6. il Me- se. Ruoli in Segreteria Vecchia, e gli*

Estratti di essi nell' Archivio Segreto.

(76) Impressa est inter Redii Epistolas Tom. 5. Operum omnium pag. 44.

Medicus Florentinus rarissimis, & undique conquisitis Plantis refertus, ceteris similibus Hortis longe praestaret. In eo siquidem primitus delatae sunt ex Indicis oris Plantae plures elegantissimae, & ex eo *Donninius* illarum semina cum Amicis, *Iacobo Zannonio* praefertim, *Io. Baptista Triumbetto*, *Paulo Bocconio*, & *Ant. Scarellio* (77) primus communicavit. Quasdam e Plantis in Horto nostro cultis recensuit ipsemet *Donninius*, in *Catalogo Plantarum Florentinos Hortos ornantium*, quem A. MDCLXII. typis edidit, Appendicis instar ad *Thomae Bellucci Catalogum Plantarum Horti Pisani*. Sed ex sterili Catalogo illo aestimari nolim cultum, & splendorem Horti Florentini per ea tempora. Si enim advertas plures e Plantis a *Zannonio*, *Triumbetto*, & *Bocconio* relatis, a *Donnino* praetermitti, facile colliges plurimas alias, non minus speciosas, in Horto cultas *Donninium* posteris invidisse. In infelicibus hifce Catalogis Plantas plures ab aliis Botanicis illatenus non descriptas, primi quidem *Belluccius*, & *Donninius* indicarunt; sed genericis, vel brevissimis tantummodo nominibus, adeo ut arduum modo sit in immenso Plantarum cognitarum numero eas expiscari. Si autem exactam ipsarum descriptionem subiungere, vel saltem praecipuas differentias nomine, seu definitione includere non detrectassent, Libellus ille utilitatem aliquam nobis adferret, & ipsi inventorum gloria non parum inclaruissent.

Reticendum non est Anno circiter MDCLII. *Christianum Mentzelium* in ipso hoc Horto Florentino primum observasse (78) *Cannam vel Arundinem totam niveam & foliis, & caule; Urticam item minime urentem,*
 quae

(77) V. Zannoni 18. 20. 69. & 191. Boc. Mus. P. I. 76. 148. 78. 111. 129. 137. 150. 151. Rar. 12. 31. 52. 73. Triumbetti, Observ. 96. Scarelli Poffille

ad alcuni capi della Storia Botanica di Giacomo Zannoni 17. 23. 56. 57. (78) V. Eius Pugillum Rariorum Plantarum.

quae an *Donnini* solertiae debeantur, ignoro: Certe demonstrant per ea tempora Hortum nostrum magno in precio habitum fuisse vel ab Exteris Botanicis, qui longis peregrinationibus alios celebratissimos Europae Hortos inviserant.

In Albis Familiarium Magni Ducis A. MDLVII. descriptum inveni *Ferdinandum Donninium Regiis Viridariis Praefectum*, *Angelo* fratri adiunctum. Vir hic multiplici doctrina ornatus, variis peregrinationibus per nobiliores Europae Provincias, in quibus militaverat non sine gloria, politioris Agrorum & Hortorum culturae praecepta addidicit, & in Etruriae usus transtulit. Anno MDCLXXX. Instructionem quamdam, Typis *Petri Matinii* edidit, de serendis, plantandis, atque putandis Moris, qui canon maioribus occultus, atque invisus fuerat (79).

In partem laudis cum *Angelo*, & *Ferdinando Donniniis*, venit tertius Frater *Philippus* Med. D. (80) & ipse Regiorum Viridarium Praefectus, qui plurimum novarum, & elegantissimarum Plantarum semina cum *Zannonio* (81) communicavit, praesertim vero e Perside & Syria delata ab *Augustino Tanio* Flor. Ordinis Praedicatorum. Ceterum *Philippi Donnini* labores Botanicos fufe inferius prosequemur.

Interim animadversione digni sunt Codices duo chartacei in folio, manu exarati, qui errori ansam praebere possent. Unus in Bibliotheca Pub. Magliabechiana adservatur, ab Anonymo quodam circa initium Regni *Ferdinandi II.* (ut videtur) concinnatus, mendacem titulum praefereens: *Trattato di diverse Erbe che nascono*

no

(79) Dom. M. Mannius de Florentinis Inventis 35. & Mich. Ang. Tillius Catal. Horti Pisani.

(80) *Philippus Donninus Flor. Viridariis Regiae Cels. Praefectus*, qui Plantas in Baldo Venenae Monte crescentes legit, & enumeravit. Tillius Praef. ad Catal.

Horti Pisani. Iacobus Zannonius in Historia sua Botanica pag. 20. & 193. Philippum Donninum appellat *Sopraintendente delli Giardini del Serenissimo Granduca.*

(81) V. Giac. Zannoni Historia Botanica variis locis.

no nel Giardino de' Semplici di San Marco, e in altri Giardini di questa Città di Firenze, colle sue Figure. Tyronis cuiusdam labor improbus est, qui e Dalechampii, & Molinaei Historia Generali Plantarum Gallice edita Lugduni A. MDCXV. figuras omnes Plantarum, ipsarum quoque Marinarum, & Corticum etiam, radicum, ac fructuum exoticorum officinalium abscidit, chartae agglutinavit, singulisque subscripsit nomen, locum natalem, formam, & facultates, ea fere methodo, qua Cameraarius usus est in Matthioli Epitome. Eundem falsum titulum recentius additum, nempe: *Figure dell' Erbe tirate dalle naturali Piante, che sono in Fiorenza nel Giardino de' Semplici, detto delle Stalle, di S. A. S.* praefecit Codex vetustior in folio, qui Ferdinandi Ughellii (edita Italia Sacra, aliisque doctrinae monumentis Illustris) dono accessit Bibliothecae Monasterii sui Florentini Cisterciensium A. MDCLIV. Revera continet infelices quasdam Plantarum figuras, in singulis paginis singulas, easque non e vivis in Horto cultis Plantis desumptas, sed e vetustiori aliquo Herbario descriptas, quorum plura saeculis XI. & XII. confecta in variis Bibliothecis adservantur. Rudium illorum temporum proculdubio fetus est, exhibetque Plantas monstrosas & chimericas, quales ferme in ineptissimo Horto Sanitatis Joannis Cubae spectantur, qualesque non Hortus noster, sed malefanum Auctoris cerebrum protulit.

Munificentiam Ferdinandi II. sensit etiam Paulus Bocconius Panormitanus, de universa Naturali Historia egregie meritus, qui aliquandiu in Etruria vixit Botanici Regii titulo decoratus⁽⁸²⁾, eamque ferme totam perlustrata-

(82) Ipse Bocconius in Epistola ad Cosmum III. Magnum Etruriae Ducem Nuncupatoria Libri sui intercepti *Recherches & Observations naturelles*, ait: *J'ay eu l'honneur pendant quelques années d'estre l'un des Herboristes du feu Monsieur Vostre Pere.* In Epistola autem ad Studiosos Rei Herbariae, quae impressa habetur in cal-

ce Catalogi Seminum Plantarum venum ab ipso expositorum A. 1668. se Pius Magno Duci intervenisse asserit, & Amicorum suorum Philobotanorum insita humanitate animi, ac liberalitate. Botanici Magni Etruriae Ducis Laureae condecoratum fuisse.

stravit. Non quidem Horti nostri (Praefectis, ut diximus, instructi) curam peculiarem habuit *Bocconius*, sed pro iniuncti muneris ratione, ad ipsum locupletandum detulisse videtur Plantas quaslibet novas, rarioreque in Botanicis suis excursionibus repertas. Certe eius Epistolam quamdam se vidisse mihi retulit Vir Nobilis & fide dignus, qua *Bocconius* ad scribit, misisse se Plantas plures in usum Horti Medici Florentini, oratque ut expensas referri sibi curet ex Aerario IX. Virorum Florentinae Ditionis Conservatorum, quibus id oneris incumbere satis sciat.

Cosmus III. Magnus Dux, ut peculiari semper erga Rem Herbariam amore flagravit, & Etruriam novis floribus fructibusque ornare studuit; ita quoque Horti sui Florentini cultum & nitorem cordi habuit. Propterea ipsum locupletari curavit rarissimis, novisque Plantis, petitis ex omni Regione, insignium eius aetatis Herbariorum opera usus, praecipue *Philippi Donnici* Regionum Viridariorum Praefecti superius memorati, cui iussit ut Baldum Agri Veronensis Montem inviseret plantarum colligendarum gratia. Strenue *Donninus* Principis iussa perfecit, quumque diu seduloque Montem illum feracissimum perlustrasset, plures rarissimas Plantas redux deportavit, ac ne laborum, inventorumque suorum memoria interiret, conscripsit Hodoeporicon absolutissimum; quod apud illius Heredes adservari aiunt⁽⁸³⁾. Fortassis autem luce publica indignum non esset, & Descriptionibus eiusdem Montis a *Calceolario*, *Pona*, *Passerinio*, & *Martinio* conscriptis, equiparari posset.

Usus quoque est *Cosmus* in Horto suo locupletando opera *Pauli Bocconii*, qui tunc temporis Cisterciensium Ordini addictus in Florentino Monasterio degebat,
in

(83) Pet. Ant. Michelius in Epistola Nuncupatoria Partis I. Novorum Generum Plantarum.

(84) V. Boccone, Museo di Piante Rare pag. 41.

in eoque A. MDCLXXXIV. peculiarem Hortum Plantis a se conquisitis instruxerat, ut Medicis ac Pharmacopoeis ipsarum formas demonstraret. Pluribus sane novis per Etruriam Botanicis Excursionibus Hortum Regium Florentinum *Bocconius* auxit, & Libris, quos *Cosmi* Munificentia adiutus conscripsit, nova decora conciliavit.

Plantas rariores, quibus postremis *Ferdinandi II.*, & primis *Cosmi III.* Magnorum Ducum Imperii Annis, Hortus Florentinus nitescere, describere constituerat *Petrus Natus* Junior Flor. Med. D. *Petri Natii*, qui *Cosmo I.* Magno Duci a Medicina fuit, Abnepos, *Thomae Bellucci* Discipulus, & in Pisana Cathedra successor. *Erat animus* (sic ait ipse) ⁽⁸⁵⁾ *sub una* Phytologica Observationis *Epigraphæ omnigenas Plantarum species in Hortis Florentinis repertas, diuque subsævis temporibus a me observatas, multorum ad exemplar, onomastico ordine recensere; & si quæ simul paratipomena in eodem genere extitissent, cuncta in unum volumen reclusa publici iuris aliquando facere, non alium in finem, nisi ut Indigenæ uno fere intuitu Stirpes, quas colere Florentia didicit, probe nossent, & Advenæ illas, quæ forent a nobis expectandæ, numquam ignorarent. Hoc necum dum commentabar Opusculum, & animo manus congruebant, Iconesque multas aere iam incisas, & huic rei comparatas reservabam &c.* Insignem hanc collectionem revera molitum esse *Natium*, & propterea figuras aliquot Plantarum, aeri incidi curasse, testis ego esse possum, qui oculis usurpavi singularia exempla quindecim, ni male memini, Tabularum ænearum ad hoc ipsum *Natii* Opus pertinentium, in unum volumen formæ quartæ compacta, apud Cl. *Michelium* adservata. *Michelius* quidem ex archetypis *Natii* Tabulis exemplum hoc expressisse con-

(85) *Petrus Natus* in Florentina Phytologica Observatione de Mâlo Limonia

—*Citrata*—*Aurantia*, Florentiæ vulgo *la Bizzarria*, in Monito ad Lectorem.

contentus, illas transtulit in usum Libri sui *Novorum Generum Plantarum*, figurisque inibi suas incidendas curavit, abrais veteribus *Natii* figuris, eo potissimum quia Plantae illae novitatis gratia spectatoribus sese commendare non amplius valerent, a pluribus Scriptoribus dudum publici iuris factae; quod sane non contigisset, si *Natius* ipse supremam manum operi imponere, illudque edere prohibitus non fuisset a luctuosa caecitate, qua diu confictatus est. Ceterum inter Plantas a *Natio* representatas, memini tantummodo *Floris Cardinalitii*, seu *Rapuntii maximi coccineo spicato flore Col. in Rech. 888.* Fructus *Pyri* foliosi monstrosi, & *Convulvuli* exotici cuiusdam; nequaquam enim volumen illud ad manus meas devenit cum reliquis Michelianis Libris. Notari tamen meretur, *Natium* in Iconibus huiusce exprimendis usum esse Pictore, & Sculptore parum peritis, nec ullatenus comparandis *Baltasari Franceschino* cognomento *Volaterrano*, & *Halluechio*, quibus Icon *Mali Limoniae-Citratae-Aurantiae* debetur.

Aliud praeclarum monumentum Plantarum Florentinum Hortum ornantium, vidi ego adhuc puer in Bibliotheca Viri Cl. *Brunonis Tozzii*, dum in Florentino Sancti Pancratii Monasterio degeret. Codex erat Chartaceus in folio maximo, seu Regio, ut vocant, exhibens plurimas figuras Plantarum, quas vivis coloribus, miraque arte exprimi curaverat *Ioseph Baldius* Flor. Med. D., qui exeunte Saec. XVII. multiplici doctrina, ac Rei Herbariae potissimum studio inclaruit. Cimelium hoc modo adfervatur Londini in Bibliotheca *Guiljelmi Sberardii* Botanici dum viveret praestantissimi⁽⁸⁶⁾.

Non ita pridem coemi Libellum formae quartae manu exaratum, & ita inscriptum: *Index locupletissimus Plantarum omnium, quae in Viridario Botanico, a Iosepho*

††††

Baldio

(86) Pet. Ant. Michellius in Syllabo Auctorum, quorum nomina brevioribus

notis compendii causa citata sunt in P. I. Novor. Generum Plantarum.

Baldio Medico Physico Florentino spatio 36. Annorum elaborato, continentur: Prior numerus paginam, secundus cuiuslibet Plantae appositum numerum demonstrabit: uberioris tamen doctrinae gratia, ad habenda omnium Plantarum Synonyma, indicabitur quo loci a Caspare Bauhino in Pinocce Theatri Botanici ipsa Planta reperiatur, &c. Terminatum hoc opus A. D. MDCLXXXVI, &c. Adversaria, haec sunt autographa ipsius Baldii, lituris scatentia, continentque Catalogum Alphabeticum Plantarum, nescio an Horti cuiusdam sicci, an vero Codicis Sherardiani superius memorati.

Duobus ab hinc annis coemi alium quemdam Catalogum Horti Nostri, Vernacula Lingua a Studio aliquo, circa *Philippi Donninii* tempora, conscriptum, & recensentem Plantas plures elegantissimas, praesertim Syriacas, Creticas, Montis Baldi &c. Sunt eae CXX. numero consistae in Fissilibus intra, & circa Insulam dispositis; CXXII. in Area prope Regium Hippotrophium; LXI. in Area a Sambuco denominata; CXIX. in Area Hippocastani; V. in Area Plantarum Venenatarum; & XIX. in Fissilibus per Hortum sparsis.

Aliud tandem luculentum testimonium cultus Horti Nostri per ea tempora, esse potest ditissimus Hortus siccus, quem nuper vidi, inscriptus: *Erbario di Filippo Buontempi Speciale di Sua Altezza Reale*, in duo ampla volumina divisus, complectensque scelera plurima Stirpium rarissimarum Chartae Regiae agglutinata. Volumen primum incohatum fuit A. MDCLXII. absolutum A. MDCLXXXV.; Alterum vero incohatum eo ipso Anno, absolutum fuit A. MDCCV.

Post *Donninios*, nullum peculiarem Horti Praefectum constitutum fuisse certum est; sed Hortulanos tantummodo ipsius curam habuisse. Hi sane Florilegio potissimam navantes operam, despiciatui habuere, & paulatim interire passi sunt reliquas omnes Plantas, quae

quae Floris venustate sese nullatenus commendarent. Talem labem frustra sustinere conatus est Vir in hoc studiorum genere summus *Petrus Antonius Michelius*, Magni Ducis Botanicus renunciatus d. XVIII. Octob. MDCCVI., & Plantas in Hortum hunc, Pisanumque deferre iussus.

Variis quidem ille per Italiam Botanicis excursionibus novas Plantas in Hortum transtulit, aliarum item exoticarum semina ab Amicis obtinuit; sed omnes ferme Cultorum socordia periere.

Ut varia, at breviora Italica *Michelii* Itinera, Magni Ducis sumptibus peracta, sileam, Horto Nostro immensam accessionem factam fuisse credendum est ex Itinere illo, quod peregit A. MDCCX. plurium mensium spatio per Agrum Romanum, perque Apuliam, variasque alias Regni Neapolitani Provincias, ut inter cetera, Plantas a *Fabio Columna* descriptas suis in locis observaret. Memini sane *Michelium* fateri solitum, plura se uno hoc Itinere addidicisse, quam decem aliis. Id autem hoc argumento confirmari potest, quod MCCCXLI. Plantarum species a se observatas recensuerit in descriptione primi istius Itineris Apuli, quam litteris consignavit, quamque publici iuris facturus ego sum, cum reliquis multis *Michelianis* Operibus Postumis, quum ocium, & aes suppetet. Non minori, nec minus splendida Plantarum peregrinarum messe Hortum hunc locupletavit *Michelius* A. MDCCXII. & insequenti, quibus per sexdecim menses, Magni Ducis iussu, Tyrolin, Austriam, Bohemiam, Borussia, Silesiam, Thuringiamque perlustravit. Verum praeclari isti omnes Regiae Munificentiae, & *Michelii* laborum fructus, tam multae, tam venustae Plantae, Cultorum socordia, ut aiebam, periere. Factum proinde est, ut Horti sui tantum dedecus indignatus Magnus Dux, *Societatis Botanicae Florentinae* precibus benigne annue-

†††† 2

rit, .

rit, ipsique Hortum eundem pristino nitore Regis sumptibus restituendum commiserit.

Quoniam vero *Societatis Botanicae* Magni Etruriae ornamenti mentio incidit, opportunum visum est brevem Historiam originis, & instituti ipsius attexere, ut inde constet quam late modo pateat in Urbe nostra Naturalis Historiae Studium.

Praecipua institutae *Societatis* laus debetur *Io. Sebastiano Franchio* (87) Lucensi Med. D., qui in Urbe nostra, vel adhuc Iuvenis, praestantissimi Polyiatri famam existimationemque sibi comparaverat, & multa ac assidua familiaritate cum *Michelio* coniunctus, Rei Herbariae Studium summopere semper dilexit. Squallente, ut diximus, Horto Publico, *Franchius* Clinicae occupationibus detentus, nullibi melius observationes Botanicas instituire poterat, quam in Hortulo Medico Nosocomii D. Mariae Novae, qui ab ipso *Marcello Virgilio* (88) memoratus, proculdubio vetustissimus inter Hortos Medicos cenferi debet. In hunc igitur *Franchius* a *Michelio* transferri curavit Plantas plures indigenas, auctorque fuit *Nicolao Gualterio* tunc Medicinae Candidato, postmodum Archiatro celebratissimo (89), ut ex Horto Pisano Exoticas aliquot deportaret, quae tamen omnes Hortulanorum socordia citissime periere. Quum igitur illam, quam secum animo proposuerant, utilitatem ex Horto Nosocomii non consequerentur *Franchius*, *Michelius*, & *Gualterius*, cui sese adiunxit amicissimus *Ioseph Caietanus Monilia* I. C. & Prof. Pub., Hortulum aliquem domiciliis suis proximiorum parare constituerunt, in quo tamquam in portu confugere, & suavioribus Musis litare possent. Propterea die I. Octob. A. MDCCXVI. conduxerunt Hortum, & inferiorem par-

(87) V. Micheli N. P. G. P. 1. pag. 24.

(88) V. Marcelli Virgillii Comment. in
Dioscori. Lib. 4. cap. 38. de Eupatorio.

(89) V. Novelle Letterarie di Firenze
dell' A. 1744. Fog. 9. e 10. de' di 28.
Febbr. e 6. Marzo.

partem Domus cuiusdam in ea Urbis Regione, quae *Boffi* vulgo nuncupatur, adscitisque in societatem *Iosepho Suaresio de la Concha* Pat. Flor. D. Steph. Eq. & Metropol. Ecclesiae Canonico, nunc Miniatiensium Praefule Meritissimo, ac *Cerchio Cerchio* Senat. Flor. & D. Steph. Eq., inter se convenerunt, ut *Micheli* Plantas in Hortulum deferret, & apta cultura educari curaret; ipsi sumptus omnes in eam rem suppeditarent. Paulo post Homileticen hanc Eruditam ad Academiae formam evexerunt, adiunctisque in societatem Studiorum Viro Cl. *Philippo Bonarota* ⁽⁹⁰⁾ Senat. Flor., *Baribol. Gornia* Archiatro, & *Cypriano Antonino Targionio* ⁽⁹¹⁾ Polyiatro celeberrimo, constituerunt die X. Iul. MDCCXVII. *Francium* Directorem, *Suaresium* Proviforem, *Moniliam* a Secretis, *Gualterium* Custodem, *Michelium* tandem Rei Herbariae Professore, & Plantarum Investigatorem. Interea Horti solum probe expurgatum, ac subactum, & in quatuor spatia divisum, *Suaresi* & *Cerchii* munificentia aptatum, ac fictilibus plurimis aedum, Plantis a *Michelio* delatis conferere coeperunt: Domum item universam conduxerunt, & erudita suppellectile ornarunt, Libris praecipue Philosophicis & Botanicis, quos *Monilia* e Bibliotheca Avi sui *Io. Andreae* Archiatri suppeditavit.

In Hortulo Aestate A. MDCCXVII. *Michelii* solertia iam satis culto, satisque instructo, Academici conveniebant quoties a muneribus quique suis vacarent, & vel eruditis colloquiis, ac Plantarum observatione animum recreabant, vel lectione, aut meditatione, prout cuique libitum esset, tempus fallebant. Ipsorum certe institutum collaudavit *Guilielmus Sberardus* Anglus, Botanicorum sui Aevi facile Princeps, quod novo conatu, Academicorum Studiorum materiam e-
ditif-

(90) V. Io. Lamii Memorabilia Italorum &c. T. 1. pag. 7.

(91) V. il P. 26. delle Novelle Letterarie di Firenze del 1748. 28. Giugno.

ditissimo Rei Herbariae penu delegerant. Smyrna ille redux, in Horto Boffiano plures Michelianas novas Plantas non sine voluptate observavit, Academicorum eruditus colloquiis, ac Sympofius interfuit, & stimulos ipsis addidit, ut propofitum illuftrandae Rei Herbariae alacrius urgerent. Summi itaque huius Viri approbatione freti Academici, maiores quotidie progressus habuerunt, & brevi Civium fuorum laudes promeriti funt; adeo ut plures Viri Docti, & elegantiarum amatores, cum ipsis in partem ftudiorum & laudis venire poftularint. Impetrarunt autem *Pandolphus Pandulfinius*, & Comes *Ferrantes Capponius*, Senatores Flor.; *Carolus Th. Strozza* Patr. Flor.; *Benedictus Brefcianus* ⁽⁹²⁾ Ser. M. Ducis in Secretis & Bibliotheca; & *Io. Bapt. Felicius* Comes, & Med. D. in *Bartbol. Gorniae* demortui locum adfcitus, qui omnes in Leges dudum fancitas iurarunt d. III. Febr. MDCCXVIII. Horum itaque omnium collata opera Hortulus Boffianus tanta Plantarum accessione locupletatus in dies fuerat, ut iam DXXXV. diverfas species ftudiofis exhiberet; quumque propterea locus novis Plantis deeffet, Academici ampliozem ftudiis fuis fedem quaerere coacti funt.

Opportune interea, uti fuperius diximus, cogitaverat Magnus Dux Hortum fuum Florentinum priftino fplendori reftituere, qui Cultorum fociordia adeo fquallebat, ut non plures LXXXIV. Plantarum species contineret, aut ad fummum CLX. fi Arbores frucliferas includas. Eapropter Societatis Botanicae precibus facile annuit Magnus Dux, & Clementiffimo Diplomate d. XXXI. Octob. A. MDCCXVIII. ipfi Medicum Regium Hortum cuftodiendum, exornandumque annua dote CCCL. Aureorum conceffit. Regia Munificentia recreati Academici, stimulos fibi ad laudem addi fenferunt, & ut Principis iuffa perficerent, varias Leges fan-

(92) V. Lami Memorab. Ital. T. 2. pag. 47.

sanxerunt, quibus Horti culturae & nitore prospiceretur. Praeerat Societati Vir summus *Philippus Bonarota* electus d. VIII. Sept. & Director Culturae Plantarum erat *Michelius*, qui spartam sibi commissam strenue ornavit. Quatuor enim Horti spatia Camporum in morem squalentia subigi curavit, in pulvillos parallelogrammos *Buxis* tonsilibus circumscriptos dispescuit; duo alia spatia Arboreto destinavit pulvillis in quinquecem distributis; pulvillosque alios in Sylvula prope maiorem Horti portam Plantis Alpinae paravit.

Paucissimas deinde, quae supererant, Plantas Casabonianas, & Donninianas ab interitu vindicavit; illas quas in Hortulo Boffiano coluerat transtulit, ac permutatione sceletorum Plantarum a se in Italia primum inventarum, obtinuit A. MDCCXIX. a Cl. *Vaillantio* semina CCXXIV. Exoticarum, quibus praecipue *Immortalis Tournesfortius* ex Orientali suo Itinere Regium Parisiensem Hortum ditaverat.

Rebus ita constitutis, Socii Botanici, suadente *Michelio*, decrevere non Exoticas tantum Plantas, sed rariores etiam Italicas, ac praesertim Etruscas in Horto colendas esse: Maxime siquidem proficuum Studiosis, & pergratum Advenis fore crediderunt, si uno in loco observare possent Stirpes quascumque pulchriores Italia Tellus profert. Accessit quod seminum ipsarum permutatione, facilius Exoticas Plantas, quibus Hortus locupletaretur, obtinere se posse sperarunt. Huic muneris destinarunt *Michelium*, qui perquirendarum Plantarum amore inflammatus libentissime impositum onus suscepit, & quaesitum ivit eas in nativis locis a *Caesalpino*, *Anguillara*, *Columna*, *Bavellerio*, & *Bocconio* indicatis, ut archetypas tantorum Virorum Plantas tunc nancisceretur. En brevem Catalogum Itinerum Botanicorum, quae *Michelius* iussu Societatis Botanicae peregit Regnante *Cosmo III.* Inter prima recenset unum insti-

institutum per Ilvam Insulam, per Montem Argentarium, aliaque Orae Maritimae Etruscae loca. Secundum per Mugellanam Praeturam, Alpes Iugi distas, Agrum Bononiensem, rursus per Alpes Mugellanas, Pistorienses, Mutinenses, & Apuanas, Agrum Petrasolanum, & Oram Maritimam Lucensem: in huius Descriptione ad CLXXX. Plantas a se observatas recenset. Tertium per Vallem Arni inferiorem, Agrum Paludemque Blentinatam, Montes Pisanos, Planitiem Pisanam, Oram Maritimam Liburnensem, Lucensem, & Massensem: in Descr. Obs. Pl. N. LXXXVI. Quartum A. MDCCXXII. per Urbem Romam eiusque Agrum, per Oram Maritimam Hostiensem, Centumcellanam, & Crassetanam: in Descr. Obs. Pl. N. LXIII. Quintum eodem Anno cum Cel. Io. Hieronymo Zannichellio Amico suo per Venetorum Insulas, praecipue illam Pordelio distam: in Descr. Obs. Pl. N. CCXIV. Semina collecta in Itineribus hisce *Michelius* permutavit cum Amicis, plurimaeque Exotica obtinuit a *Vaillantio* A. MDCCXX., XXII., & XXIII.; a *Boerhaavio* LVII. A. MDCCXXII., & a *Sberardio* CXL. collecta in *Horto Fratris* A. MDCCXXIII. Mirum proinde dictu est quam facile revixerit, & quantopere postremis Regni *Cosmi III.* Annis enituerit Hortus, Societatis Botanicæ vigilantia, & *Michelii* laboribus, ut brevi antiquum decus famamque recuperarit. Vivunt sane plurimi oculati testes instaurationis huius, quae aestimari etiam posset ex variis Catalogis Plantarum Horti ipsius, quae inter *Micheliana* Manuscripta adservantur. Post *Bonarotam* Praefides Societatis fuere *Pandulphus Pandulphinius* Sen. Flor.; & *Petrus Cappouius* Marchio, qui nonnulla circa Leges pro opportunitate variarunt, & Societatem Viris omni doctrinae genere spectatissimis auxerunt.

Parum de splendore suo amisit Hortus Regnante *Ioanne Gassone* Magno Duce, Moderantibus Societatem Bota-

Botanicam Viris Amplis. *Petro Franc. de Riccis* a San-
 ctioribus Consiliis S. C. M. Sen. Flor. Equestris Ordinis
 D. Steph. Praefide, ac *Pisani Athenaei* Moderatore, &
Scipione Capponio Marchione, quamvis plurimae sese
 obtulerint difficultates, quas referre non vacat. *Miche-*
lius solito investigandarum Plantarum amore incensus,
 praeter breves excursions per Agrum Florentinum,
 iussu Societatis libentissime perfecit Itinera sex Bota-
 nica, quibus Hortum mirifice locupletavit. Primum
 fuit Mense Octobri A. MDCCXXIV. Per Alpes Falte-
 ronae, Camalduli, & Alverniae: in Descr. Obs. Pl.
 N. LXXXIII. Secundum A. MDCCXXV. cum D.
Io. Hieronymo Zannicbellio superius laudato, per Iapi-
 diam (93). Tertium A. MDCCXXVIII. a d. XX. Nov. ad
 XV Dec. per Castrum Florentini, Collensis Urbis, &
 Volaterrarum Agrum, Dynastiam Gheradescam, Oram
 Maritimam Populoniensem, Plumbinatam, Campilia-
 nam, Vadorum Volaterranorum, & Liburnensem: in
 Descr. Obs. Pl. N. XLII. Quartum A. MDCCXXIX.
 Mense Julio diebus duodecim per Agrum Arretinum,
 Alpes Montis Acuti, Sextini, Saxi Simeonis, Carpi-
 nae, Alverniae, & Vallis Umbrosae: in Descr. Obs. Pl.
 N. LXII. Quintum A. MDCCXXX. per Apuliam, ut in-
 vestigationem Plantarum a *Fabio Columna* descriptarum
 absolveret, & observationes in alio Itinere per easdem
 ferme regiones habito A. MDCCVI. inchoatas recen-
 seret. Alterum hoc Iter Apulum perfecit iussu, & sum-
 ptibus partim Societatis Botanicae, partim Moderato-
 rum Academiae Pisanae, comitem adsumpsit V. Cl. *Tbo-*
nam Perellium Med. D. nunc in Pisano Lycaeo Astro-
 nomiae Prof. Pub., & immensa Plantarum accessione
 Hortum hunc Florentinum, & Academicum Pisanum
 ditavit. A die igitur VIII. Maii ad XXII. Junii, ingenti
 ††††† labore

(93) V. Io. Hier. Zannicelli Opuscula Botanica Postuma pag. 9.

Jabore perlustravit Vallem Arni superiorem, Agrum Arrerinum, Corronensem, Assisianum, Fulginatam, Pedivallensem, Nursinum, Aquilanum, Sulmonensem, Populensem, Pettoranensem, Castropignolensem, Vulturariensem, Foggianum, Ciriniolensem, Hortanum, Montem Garganum, Agrum Manfredonensem, Sancti Joannis Rotundi, Serranum, Campimarini, Tremitanum, Piscalancianensem, Piscariensem, Anconitanum, Ariminensem, Bononiensem, Apenninum, & Praeturam Mugellanam tandem: in Descr. Obs. Pl. N. CCCIII. Sextum iter illud est, quo Aestate eiusdem Anni a die XVIII. ad XXVIII. Aug. cum *Brunone Tozzio* Abb. Valumbrosi. Rei Herb. Prof. Cl. Agrum Pistoriensem, Alpes Apuanas, Agrum & Oram Maritimam Petrasandanam ac Lucensem invisit: in Descr. Obs. Pl. N. XLIV. Silentio praetereundum non est *Brunone Tozzio* Mense Sept. A. MDCCXXVII. Societatis Botanicæ iussu, iter per Alpes varias Etruscas peregrisse, indeque LXXV. Plantarum species in Hortum deportasse. A. MDCCXXIV. *Michelius* nova Exoticarum Plantarum semina a *Vaillantio* accepit, & duobus insequentibus annis alia a Fautore suo summo *Herm. Boerhaavio*.

Feliciores illuxere dies Societati Botanicæ A. MDCCXXXI.; Praeside namque *Ferrante Capponio* Comite, & Senat. Flor., amoti sunt obices plures, ipsique Hortum universum pro lubitu excolere licuit. *Michelii* igitur suafu Spatium Quintum, seu Orientale superius, rite subactum, distributum fuit in Areolas LVII. margine lapideo circumscriptas, ac peculiaribus numeris scalpri ope notatas; ipsis deinde Areolis *Michelius* Plantas sextae, & septimae Classis Tournefortianae conscri curavit, & ut ipsarum Classium inopiam suppleret, tria Itinera peregit. Primum fuit Mense Octobri A. MDCCXXXI. per Alpes Pistorienses: in Descr. Obs. Pl. N. LXV. Alterum A. insequenti, me sibi comite, adsci-

adscito, a d. XXI. Oct. ad II. Nov. per Vallem Arni
superiorem, Agrum Arretinum, & Cortonenfem: De-
fcriptionem ipfe confeci. Tertium A. MDCCXXXIII.
a d. XXII. Maii ad XXI. Iunii cum *Io. Bapft. Manna-*
onio Med. D. per univerfam ferme Provinciam Senen-
fem, Comitatumque S. Florae: in Defcr. Obf. Pl. N.
CCL. Silentio praetereundum non eft, *Io. Dominicum*
Civiniuum Med. D. die XIX. Aug. eiusdem Anni, in
confeffu Societatis pronunciaffe Differtationem fuam
de Natura & Viribus Malorum Limoniarum, Citriarum,
& Aurantiarum, quam deinde publici iuris fecit (94).

Ferranti Capponio fuffellus fuit d. IV. Sepr. A.
MDCCXXXIII. *Vincentius* e Marchionibus *Capponiis* Ec-
clefiae Metropol. Flor. Canonicus, qui incomparabili
fedulitate Horti nitorem, & Societatis decus promove-
re annifus eft. Sociorum etenim quorundam, *Micheli*
praefertim, Gualterii, & Ant. Coccbii confiliis ufus, qui-
bus unica Horti cultura exiguum nimis, nec fatis di-
gnum munus Inclyta Societate vifum eft; materiem
ftudiorum & exercitationum Academicarum ex uni-
verfa Physica Scientia delegit, in qua tot Eruditorum
Virorum ingenia expatiari libere poffent, & *Socie-*
tatem, novis praeclaris Sodalibus audiam, non amplius
Botanicam, fed Philofophicam Florentinam appellari ma-
luit. Propterea novas Leges, quibus Studiorum &
munerum ratio definiretur conferibi curavit, in quas
iterarunt Socii d. XV. Ian. MDCCXXXIV. St. com.

Hanc fuam Inftaurationem folemni panegyri ce-
lebrandam decrevit Societas, idque onus commifit fuo
a Secretis V. Cl. *Antonio Coccbio* fuperius memorato,
Med. D. Phil. Nat. & Anatomes Prof. Pub. S. C. M.
Antiquario, & Regiae Londinenfis Societatis Sodali,
qui ftrenue perfundus eft munere fuo, & novum So-

++++ 2

cie-

(94) Della Steria degli Agrumi: Lezione. ||
Accademica di Gio. Domenico Civinini

Socio dell' Accademia Botanica Firen-
tina. In Firenze 1734. in quarto.

cietatis Institutum pro dignitate, laudavit Oratione publice pronunciata d. II. Sept. A. MDCCXXXIV. in Aula Veteris Palatii, in frequenti Civium Exterorumque confessu. Eam Orationem, quae Societatis propositum luculenter exprimit, ipse Cl. *Coccius* mecum perhumaniter communicavit, & ut in calce Praefationis huius ederem permisit.

Novis Legibus sancitum erat inter cetera, ut statis diebus publici Academici Confessus haberentur, in quibus Socio cuilibet nova in Physicis observata proferre, & Dissertationes de variis Physicomedicis argumentis perlegere liceret.

Primus itaque publicus Confessus habitus est die XX. Sept. A. MDCCXXXIV. apud *Io. Gualbertum Francescium* Patr. Flor., eique praeter ceteros interfuit Vir Ampl. *Martinus Folkes* Anglus, modo Regiae Societatis Londinensis Praeses meritissimus. *Michelius* duas *Hippocastani* species distinxit, a Botanicis illatenus sub uno *Hippocastani vulgaris* nomine compraeheusas. Prima fructum profert spinis raris, brevibus, & rectis armatum, ac seminibus setum rotundis; Altera spinis crebris, longis, & uncis munitum, semina autem oblonga continentem: Utriusque specimina recentia obtulit ex Regio Castellae Viridario, & ex Horto de quo agimus. Obrulit quoque, & descripsit Folia, Flores, & Fructus *Yuccae Indicae* in hoc Caral. descriptae pag. 101., notas characteristicas Generis *Yuccae* ab Auctoribus propositas emendans. *Io. Bapt. Felicius* Comes & Med. D. ostendit & descripsit Calculos plures a se in Cystide Felleae Cadaveris Humani repertos. Ego exhibui figuram, & descriptionem Stratorum Argillaceorum & Arenaceorum, quibus Solum Vallis Arni superioris constat, & ex quibus deducitur feracissimam illam Etruriae Provinciam, quae modo ab Arno, Rivisque in ipsum defluentibus mire corroditur ac devastatur, donum olim fuisse ipsius

ipſus Arni, quum ſaxeo ingenti obice apud Rinianum, & inferiori apud Inciſam ſtagnare cogeret. *Idem de Baillou* Eques excitavit plures, mirasque Fermentationes, permixtione variorum Liqueurum Chimi-
caae exquiſitionis ope eduſtorum.

Secundus publicus conſeſſus habitus eſt d. VIII. Junii MDCCXXXV. in Muſaeo V. Cl. *Nicolai Gualterii*. *Michelinus* communicavit obſervata ſua varia circa nova Teſtaceorum Genera. Primum eſt *Crepidula*, Teſtacei Genus monotomum, non turbinatum, patellaeforme, thalamo quodam inſtruſtum, quod deinde ab ipſo *Gualterio* deſcriptum fuit nomine *Patellae ſtructure peculiari donatae*, & repraeſentatum in *Indice Teſtarum Conchyliorum Muſaei ſui* Tab. 9. 69. H. Alterum, *Tubulus Vermicularis polythalamus* ab eodem *Gualt.* Deſcr. Tab. 10. LL. Tertium *Pholas polytoma Gualt.* Tab. 105. Quartum *Balanoides*, ſeu Balani vulgaris ſpecies fundo mobili. *Coccbius* perlegit *Historias morbi, & ſeſtionis Cadaverum trium Inedia ab Oeſophago occluſo mortuorum*. In Femina quadragenaria, quae obiit die undecimo inediae, duae Piſcis Salmonis ſaliti vertebrae cavitatem Oeſophagi obrurarant, & acutis proceſſibus ipſius tunicae firmiter adhaeſerant. In Femina alia, quae duodecimo inediae die occubuit, Glandulae Dorſales tumefactae partim ſcirrhoſae evaſerant, partim ſuppuratae ulcus ſordidum fecerant, quod Oeſophagum & Aſperam Arteriam adhaerentem corroſit, & alimentis viam obſtruxit. In tertio tandem Aegrotto, qui decimotertio Inediae die occubuit, Glandulae caedem Dorſales, ſimul cum Oeſophagi portione contigua prope quintam Dorſi Vertebram ſuppuratae, cicatricem duram & calloſam efformarant, quae cavitatem Oeſophagi penitus occluſerat. Omnes autem viribus gradatim immi-
nutis, pulſu minori & crebriori ſenſim facto, tandem
tenui & frigido ſudore erumpente, mente integra,
placi-

placidissime extincti sunt. Cadavera dissecta, praeter occlusiones Oesophagi, ostenderunt viscera omnia arida, ramificationes venarum elegantissimas, & argenteos muscularium fibrarum fasciculos, quemadmodum *Redius* in Brutis fame enectis observaverat. Postremo *Io. Gentilius* Med. D. communicavit Historiam Februm Scarlatinarum, quae Florentiae A. MDCCXXXIV. populariter grassatae fuerant; & observationes plures recensuit circa curationem Leucophlegmatiae, quae Febris hisce succedere consueverat.

In tertio confessu ibidem habito d. XI. Aug. infectantis, *Michelius* demonstravit Flores & Semina *Androsacis Marinae*, & *Caltbam* in hoc Catalogo descriptam pag. 20. & 122.. Cl. *Coccbius* perlegit elegantissimam Dissertationem de *Vermibus Cucurbitinis*, qui rarius quam ceteri Vermes in Humanis Intestinis vivunt, & propterea a Scriptoribus Pathologicis non satis accurate examinati fuere. Pluribus rationibus evicit Vermes hosce, figura plerumque semina Cucurbitae acumiantes, quandoque contractos, globosos, vel incurvos, fere semper solitarios, & discretos, una extremitate (vel capite nempe, vel cauda) firmiter adhaerere tunicae Ventriculi, vel Intestinorum, ea ferme ratione, quae *Hirudines* cuti (vel, si mavis, *Polypi minimi palustres*) variis

(95) Obiter adnotabo reperisse me duas horum *Polyporum* species, supra *Conferuum* in Rivo Horti natam. Mense Aprili A. 1745. quarum una maiuscula, carni coloris, altera minima, coloris elegantissimi smaragdini: ambae autem per *Microscopium* profusae similes *Polypis* a D. *Baker* descriptis apparere, duplici brachiorum corona circa os instructae, quae Cochlearum oculis omnimoda, sed velocissima contactione acmulabantur. Animalcula haec, aliaque minuta in Aquis palustribus degentia, pluries, & multifariam fecui; sed nunquam tam felici mihi esse licuit, ut eorum membra dissecta viderim reviviscere, & in novum Animal integro simile evadere. Bis tantummodo mihi videor vidisse ex ovulis abscisso Matris membro, seu fructu pe-

nitus mortuo, & putrescenti adhaerentibus (utpote quae a vivente iam explosa fuerant, & mucro quo vestiuntur Matris cuti sese agglutinauerant, ut frequenter in Ostracodermatis accidit) & semel ex ovulo in interiori parte mortui membri Matris clauso, erupisse nova Animalicula Matris similia, a cuius tamen membris adhuc dum mortuis, & putrescentibus diversa erant. Pari ratione ex ovulis in *Pulvis* occisae distracto Alvo remanentibus, vermiculos, qui deinde in *Pulvis* mutantur, prodire vidi, & semina *Malorum Limosiarum*, & *Aurantiarum* in ipso fructu viventi & clauso germinant. Confer *Levovubekii* Epist. 1. & 6. ad *Ant. Magliabechium* a me editas in T. 2. *Epistoliarum Clarorum Belgarum*, &c. pag. 349. & 359.

variis aquaticis Herbis) sese applicant; quemadmodum *Wepferus* in *Canum* tantummodo, & *Redius* in *Felium* Intestinis antea observarant. Quotiescumque vero humor in Ventriculo, & Intestinis contentus, vel liquida in vasis tunicae ipsorum circulantia (ob Alimenti, vel Pharmaci alicuius miscelam) *Cucurbitinis* ingrata, vel noxia evaserint, putavit solere illos, vel escae salubrioris quaerendae, vel fuga se a molestia praeripiendi causa, aliis *Cucurbitinis* praelonga serie, seu catena coniungi, ut unus anteriori parte seu ore, posteriori seu caudae alterius firmiter adnectatur. Longissimas horum fugitivorum Vermium Catenas, quae peculiari nomine *Taeniae* nuncupantur, in quibusdam Aegrotis se observasse referunt varii Scriptores Medici: Duas autem praelongas ostendit *Cl. Cocchius*, partim in Spiritu Vini adservatas, partim supra chartam caeruleam arefactas, quas per eos dies Aegroti duo excreverant, simul cum variis *Cucurbitinis* solitariis, vel binis. *Taenia* una sesquiulnalis, *Cucurbitinis* constabat fere CXX. mausculis, & validioribus; altera minoribus & gracilioribus: utraque autem spectatoribus abunde monstravit *Taenias* nil aliud esse, quam Catenas plurimorum *Cucurbitinorum*, quemadmodum coniectura assequuti fuerant prisca aliquot Medici nostrates, *Tbadacus summus Physicus*, *Nicolaus Faluccius* cognomento *Florentinus*, ac *Antonius Benivenius*, & quemadmodum accuratis observationibus evicit *Cl. Vallisnerius*; non vero peculiare aliquod Lumbrici genus esse, ut perperam asseruit *Daniel Clericus*, deceptus a lacera portione corporis *Cucurbitini* unius, quam *Taeniae* universae caput esse credidit. Praeter maciem, quam corporibus in quibus hospitantur producunt *Cucurbitini* (ob meliorem Chyli partem subtraham) excitare plerumque solent Ventriculi spasmos, Cardialgiam, Globum Hysterico similem, Aphoniam, Stupiditatem, Lipothymiam, aliasque multiformes Ner-

vorum Affectiones. Has omnes oriri posse credidit *Cocchius* a vellicatione, & irritatione, quam Bestiolae hae in magno saepe numero, excitant in Tunica nervosa Ventriculi, eiusque insignibus Nervis. Inter Remedia quum Tunicam Ventriculi obsident, commendavit portiones Vini meracioris, aut Spiritus Vini Aromatibus conditi; quia odor & contactus horum Liqueorum *Cucurbitinis* molestus, eos cogat e Ventriculo in Intestina praecipiti fuga secedere, & in Catenas, seu *Taenias* coniungi; quod ipsis exitio est, quum facilius, & maiori in copia sub *Taeniae*, quam solitariorum *Cucurbitinorum* forma excerni soleant. *I. D. Civinius* perlegit Historiam sectionis Cadaveris Feminae cuiusdam, in quo tumor pondo librarum XV. in Ovario sinistro repertus fuit, & ruptura Venae Pulmonaris, causa immediata mortis. *Felicius* tandem exhibuit Spiritum e Saccharo educum, coloris obscuri, sapore acri empyreumatico, & Chemicam quamdam Sacchari praeparationem, quae incensa tota in flammam caeruleam avolabat.

In quarto denique publico Confessu ibidem habito die VII. Septembris insequentis, *Michelius* obtulit ac descripsit *Aurantium*, *Pomum Adami dictum*; *Limonem* seu *Pomum Paradisi Ferr. Hesp. 305.* & *Citream Calyce longo, crassissimo, & quinquepartito* Catalogi huius H. Flor. 27. Lapidem item duos Idiomorphos in Alpibus Saxi Simeonis repertos, ad Ferri venas reducendos, quorum unus Linguae Bovillae similis, alter granulis Lini seminum similibus compactus videtur. *Felicius* communicavit sectionem Anatomicam Cadaveris, in quo viscera situ contrario disposita erant; & *Gentilius* Observationes varias Medicas circa Molas. Ego tandem obtuli & descripsi *Silicem aculeatam Mercati Metalloth. Vatic. 270.* Cornua item Cervorum, Dentes ignotorum Animalium, & Ossa Elephantum petrefacta, quae repereram in Valle Arni superiori, & per se satis ostendunt multo antiquiora

quiora Annibalis aetate esse, tum ratione profunditatis Stratorum Argillaceorum e quibus erui; tum etiam ob varias aetates, & diversam amplitudinem Ossium ipsorum, quae Maximos Elephantes, seu Indicos, & Minores, seu Numidicos, plurium saeculorum spatio in his locis vixisse demonstrant.

Quamvis Societas Philosophicis hisce Exercitationibus potissimum sese devoverit, non tamen Hortum derelictum habuit; quinimmo ipsius splendorem & culturam provexit. Propterea *Michelius* tria Itinera peregit; primum A. MDCCXXXIV. a die XVII. ad XXIII. Julii per Vallem Arni Inferiorem, & Umbronis, ac per Alpes Pistorienses: in Deser. Obs. Pl. N. CLII. Alterum Autumno eiusdem Anni per Agrum Bononiensem & Ravennatem, Oram Maritimam Piceni, & Alpes Cantiani. Tertium A. MDCCXXXV. a die X. ad XXI. Iunii per Oram maritimam Pisanam ac Liburnensem, & Montes Pisanos: In Deser. Obs. Pl. N. CVII.

Felicibus interim Societatis inceptis, & *Capponii* Praesidis conatibus aversus afflavit ventus, adeo ut vela statim contrahere necesse fuerit. *Capponius* propterea sponte abdicavit d. XXV. Sept. MDCCXXXV., eique successus fuit *Antonius* e Marchionibus *Niccoliniis*, qui cunctando rem restituere annisus est. Plantas igitur, quae in Horto tunc temporis colebantur servare studuit; & *Michelio* iniunxit ut ipsarum Catalogum conficeret typis edendum. Operi manus statim admovit *Michelius* & A. MDCCXXXVI. Catalogum conscripsit, quem modo publici iuris facimus. Continet hic, ut verum fatear, vix decimam partem Plantarum, quae ab eo tempore, quo Magni Duces Horti curam Societati Botanicae commiserunt, cultae inibi fuere, a *Michelio* assiduis peregrinationibus, vel permutatione cum Amicis Botanicis congestae; reliquae enim omnes ob Hortulanorum socordiam, vel ob propriae sedis, culturaeque

§

defe-

defectum perierant. Ingentem hanc tamen iacturam aliquatenus compensavit *Michelius* accurata ipsarum Plantarum descriptione in reliquis Operibus Postumis exhibita. Magna fane vis frigorum Plantas plures Orientales & Maritimas, & maximi Aestivi Calores Alpinas enecant quotannis in Horto nostro Hypocaustis, & Vaporariis, Umbraculis pariter, & crebris Hydrophylaciis nondum instructo. Annua haec Horti detrimenta resarcire consueverat Societas frequentibus Michelianis Excursionibus; fecitque pariter A. MDCCXXXVI. sumptibus partim suis, partim Academiae Pisanae, & *Michelium* a d. IV. Sempr. ad XXX. Nov. peregrinatum misit per Agrum Bononiensem, Ferrariensem, Patavinum, Veronensem, Montem Baldum, & Veneras Insulas. Amplissimam inde messem retulit *Michelius*, & non Hortos tantum Pisanae, & Florentinae, sed & Opera sua Postuma mirifice locupletavit. Verum non ipsi solum *Michelio*, sed & Orbi quoque Erudito fatale fuit hoc Iter, tempestate nimis varia & frigidiuscula, ingenti velocitate, ac immenso labore peractum; utpote quod viam stravit dirae Pleuropneumoniae, qua magno Amicorum lucro occubuit d. II. Ianuar. MDCCXXXVII. St. Com.

Gravissimam sane iacturam passa est Societas Botanica praecipuo Parente orbata; & ut aliqua ex parte conceptum dolorem mitigaret, tanti Viri memoriam Funebri Laudatione consecrandam esse decrevit. Id oneris libentissime suscepit Cl. *Cocchius*, & Amici merita laudisque pro dignitate prosequutus est Oratione, quam habuit die VII. Aug. MDCCXXXVII. coram leuissimo Civium Exterorumque Confessu; quamque postea Typis evulgavit (96).

Michel-

(96) Elogio di Pietro Antonio Micheli Botanico dell' A. R. del Serenissimo Granduca di Toscana, e Fondatore della Società Botanica Fiorentina, letto pubblicamente nella Sala del Consiglio di Palazzo Vecchio il

il 7. Agosto 1737. da Antonio Cocchi Mugellano, essendo Presidente della medesima Società l' Illustrissimo Signor Abate Marchese Antonio Niccolini. In Firenze 1737. in quarto.

Michelio in Horti Custodia Societas benigne subrogavit d. VII. Ianuar. MDCCXXXVII. me longo proximum intervallo, voluitque inter cetera, ut *Catalogum* hunc *Michelianum* ad editionem pararem. Non multum sane promovere potui Horti nitorem, minantibus adhuc adversis Societatis temporibus. Plantas solummodo quas inibi cultas repereram, magna cura servare annisum, & plurium Exoticarum accessione ipsas supplere, quarum semina variis temporibus obtinui a Viris Cl. *Io. Bapt. Lib. Barone de Bassand.* S. C. M. Archiatro, & Botanico Eximio; *Io. Iac. Dillenio* Rei Herb. Prof. P. Oxoniensi; *Io. Ammano* Prof. Petropolitano; *Julio Pontedera* Prof. Patavino; *Angelo Attilio Tillio* Prof. Pisano; & *Petro Collinson* Philobotano Londinensi. Spatium praeterea tertium, quartum, & sextum, quae squallebant camporum in morem (quemadmodum in Tabula Horti Ichnographica in aes tunc temporis incisa apparet D. E. G.) in Areolas parallelogrammas distinxī, Buxis circumscriptas, aliorum ad instar, quae ibidem sub B. C. repraesentantur. Tandem quotannis Vere, & Aestate Plantas Officinales Studiosis demonstravi, & varia observata adnotavi, quibus *Catalogum Michelianum* Appendice supplere possem.

Illuxit tandem faustissimus Societati dies VI. Jul. MDCCXXXIX. quo FRANCISCI Caesaris Invidissimi Paternus in Optimas quasque Disciplinas Animus, Gratosissimo Diplomate Societatem Botanicam ab interitu quodammodo vindicavit, & Augusta Munificentia erexit. Clementissimo siquidem Patrocinio eam nobilitare dignatus est; Horti huius Caesarei curam, annua dote CCC. Aureorum, ipsi commisit; & praeclarum munus demandavit conscribendae Historiae Naturalis Etruriae suae.

Tantis itaque Auspiciis recreata Societas, alacrius in Horti sibi commissi curam incubuit, & ut Plantas su-

perioribus Annis deperditas suppleret, mihi iniunxit Autumno A. MDCCXLII. ut Etruriam Maritimam perlustrarem, & non tantum Plantas in Horti usum perquirerem; sed & in commentaria referrem quaecumque ad illustrandam Naturalem Etruriae Historiam opportuna obiter observare contigisset. Accesserant Benigna Iussa Viri Amplissimi Nobilissimique *Emmanuelis* Comitis *de Ricbecourt* S. C. M. a Sanctoribus & Etrusci Regiminis Consiliis, Regionum Veſtigalium Praesidis &c., qui me voluit una eademque opera investigare, atque examinare plurima & varia Metalla, quae in illis Regionibus Medio Aevo effodiebantur. Duorum itaque Mensium spatio, qua maiore potui diligentia, peragravi univasas fere Provincias Pisanam, Liburnensem, Volaterranam, & Massae Veternensis. Pari consilio perlustravi Mense Octobri Anni insequentis Alpes Bargeses, Lucenses, & Apuanas, ac Provinciam Petrasandianam, non Plantis tantum, sed & Metallis, ac Lapidicinis celebratissimis refertam. Mense tandem Martio A. MDCCXLV. a superius laudato Patrono meo Summo D. Comite *de Ricbecourt* iussus sum invisere, & accurate examinare Aluminis Fodinas quae in Agro Montisrotundi prope Massam Veternensem paulo pridem reclusae fuerant. Tribus hisce Peregrinationibus non tantum Plantas plurimas in Hortum intuli; sed & innumera ferme Physica Cimelia mecum reportavi. Ut autem pro virili symbolam ad illustrandam Etruriae Naturalem Historiam conferrem; praeter Descriptiones, & observata circa usum Metallorum, conscripsi Hodoeporica, Physica, Medicis, Antiquariis, & Historicis observationibus referta, & olim fortasse edenda, quorum ideam exhibui in Praefatione ad Tomum II. *Epistolarum Clarorum Belgarum ad Antonium Magliabechium nonnullosque alios* (97).

Aca-

(97) Prodiit Florentiae A. 1745. in 8.

Academicas Exercitationes quod adtinet; d. XXXI. Aug. A. MDCCXL. *Ioseph M. Xaverius Bertinius* Med. D. in Confessu Societatis perlegit Historiam sectionis Cadaveris *Francisci Marchionis Puccii*, cuius epitome edita deinde fuit in *Novis Litterariis Florentinis* (98); in alio autem Publico frequentissimo Confessu habito d. . . Sept. MDCCXLIV. in Schola Magna Lycaeii Florentini, perlegit elegantissimam Dissertationem de *Hydraegryri usu in Medicina*, quam deinde Typis evulgavit (99). Tandem *Io. Dom. Civinini* Med. D. Aestate Anni insequentis, in alio Confessu recitavit Historiam sectionis Cadaveris Feminae cuiusdam, in quo tumor insignis cerebriformis in Ovario dextro repertus fuerat.

A. MDCCXLV. novae Leges sancitae fuere, in quas iurarunt Socii; & *Antonio Niccolinio* Praefidi, qui sponte abdicavit, suffectus fuit *Io. Gualbertus Franceschini* Patr. Flor.

Studioforum interea commoditati ego inserviens, & Horti nitore, ac utilitati prospiciens, Plantas diversas humi constas in Arcolis sex Spatiorum B. C. D. E. F. G. iuxta Tournefortianarum Classium seriem distribuere orsus sum, methodo in Horti descriptione inferius adnotanda; opportunis locis *Hippocassanos*, & *Aceres Platanoides* interferens, ut Plantis subiectis, & exhiliioribus, Solis ardores melius defenderent. Bibliothecae demum Pub. Magliabechianae Praefectura, & crescentes quotidie Clinicae occupationes ocium mihi ad accuratam, assiduamque Horti Custodiam ademerunt, & Botanicis Peregrinationibus vacare amplius non permiserunt, pedem Urbe efferre prohibentes. Accesserunt aliae quaedam causae, quae a suscepto munere abstinendum mihi esse monuere; quapropter honestam missionem a Societate postulavi Aestate

A.

(98) Fog. 38. de 16. Sett. 1740.

(99) Dell' uso spesso, e interno del Mercurio: ||

Dissert. di Giustino Maria Saverio Bertini Fiorentino. In Firenze 1744. in quarto.

A. MDCCXLV., & vix Maio insequenti obtinui, meum in locum successit *Xaverio Ferdinando Manettio* Med. D., qui Autumno A. MDCCXLV. Botanicum Iter egerat per Provinciam Mugellanam, & aliud egit Autumno insequentis Anni per Alpes Vallisumbrosae, Camalduli, Alverniae, Montis Acuti, perque Provincias Perusinae, Cortonensem, & Arretinam; tandem A. MDCCXLVII. *Catalogum* edidit *Seminum Plantarum* quarundam *Horti huius*, cum *exteris Botanicae Cultoribus commutandorum* ⁽¹⁰⁰⁾.

Ut finem huic nimis fortasse longae Historiae imponam, subiungenda est brevis descriptio Horti ipsius, quam illustrabit adnexa Tabula Ichnographica; Scenographia item Horti universi, expressa (non tamen satis feliciter) in fronte Praefationis huius; & Scenographia Insulae in centro Horti sitae, conspicua in fronte Catalogi Micheliani.

Univerfa igitur Horti planities, figurae ferme quadratae, in octo Spatia dividitur, & octogonam amplamque in medio Insulam A. habet Piscina pariter octogona circumscriptam, & proceris Platanis, Cupressisque obumbratam. Amoenissima Ambulacra pressis tonsisque *Buxis*, & Ficilibus *Mala Limonia*, *Aurantia*, aliaque Exotica Arbuscula substantibus ornata; Pergulae, item *Laurocerasis*, *Myrtis*, aliisque perpetua fronde virentibus Plantis contextae Spatia distinguunt. Spatium quodlibet in Areolas plures dividitur plerumque parallelogrammas, margine lapideo, vel *Buxis* circumscriptas, & intervallis, seu semitis distinctas. In marginis fronte insculptus est numerus, quo Areola ipsa a ceteris eiusdem Spatii differt: singulae vero Areolae octo plerumque diversis Plantis consistae sunt, peculiari numero

mero

(100) *Catalogus Plantarum menularum Horti Academiae Physico-Botanicae Florentinae, quarum semina hoc Anno 1747. ad publicam utilitatem collecta, exteris Botanicae Cultoribus in commercium exponun-*

tur, ut totidem novis, ac exoticis permiscerentur, a Xaverio Manetti Mediciuae, & Botanices Professore, eiusdem Horti Curade. In 6. expanso.

mero margini insculpto indicatis. Ipsa inter se Spatia situ distinguuntur; Primum scilicet Occidentale inferius *B. Plantis* confitum Classis Tournefortianae I. II. & III. Secundum Occidentale superius *C. Plantis* Cl. IV. V. & partim VI. ornatum: Tertium Boreale dextrum *D. Plantis* Cl. VI. reliquis, & Cl. VII. confitum: Quartum Boreale sinistrum *E. Plantis* Cl. VIII. IX. X., & XI. destinatum: Quintum Orientale superius *F. Plantis* Cl. XII. XIII. & XIV. replendum; Sextum Orientale inferius *G. Plantis* Cl. XV. XVI & Graminifolias, eorumque affines expectat: Tandem Septimum Meridionale dextrum *H.*, & Octavum meridionale sinistrum *I.* Arboribus & Fruticibus in quincuncem dispositis confita sunt. Quatuor Horti Anguli Silvulas (7) *Ilicibus*, *Lauris*, similibusque Arboribus constantes, & Plantis Alpinis, Frigidarumque Regionum propriis destinatas habent. Horti Parietes *Malis Aurantiis*, *Citreis*, *Limoniis*, aliisque Pomiferis Plantis; scandentibus item, ac praesertim *Vite quinquefolia Canadensi*, *Periplocis*, & *Clematibus* variis vestiuntur. Iuxta Occidentalem Parietem fluit largus ac perennis Aquae Rivus (4) a Mynione deductus, qui Piscinam uberi proventu supplet, & Plantis irrigandis inservit. In interiori & exteriori Piscinae margine, quemadmodum & in subfelliis secus Rivum (4) & Borealem Parietem (5) ad MCC. Vasa Fœcilia digesta sunt peculiaribus numeris notata, variisque Plantis confita, praeter alia plurima & maiora secus Ambulacra, perque Insulae solum sparsa. Tandem in Insulae, totiusque Horti centro *A.* Fons est perennis, quem circum Plantae plures Palustres in Fœcilibus non perforatis dispositae sunt. Numerus 1. Maiorem, N. 3. minorem Horti Portam indicat; 2. Custodis domicilium, 8. Seminarium, quod olim *Maliis Citriis* confitum erat. In extremitate Ambulacri 5. situm est Hibernaculum nimis amplum, adeoque non satis tepidum.

Iis

His praemissis, quae ad Horti historiam pertinent, aliqua modo subnectenda sunt ad Michelianum hunc Librum spectantia. Prima eius pars, Catalogus scilicet Plantarum quae in hoc Horto colebantur A. MDCCXXXVI a *Michelio* conscriptus, iam ab A. MDCCXXXIX. typis expressa iacet. En vobis, Rei Herbariae Studioſi, unam e magno Naufragio Tabulam, en Vobis, opusculum quod Cl. Auſtor praepropera heu! nimis morte interceptus absolvere non potuit. Quum enim quotidie immensis, & maioris momenti Operibus infudaret, ut Publico prodesſent quae privatus invenerat, & ut fidem Orbi Litterario datam persolveret, in Aestatem insequentem distulerat observationes plurimas, sine quibus Catalogus hucce perfici non poterat. Hoc Vos scire oportuit, ut aequius iudicium ferre possitis de Viro Optimo, cui Urbs nostra, & Resp. Litteraria universa plurimum debent.

Hoc Ego Opusculum ad editionem parare iussus a Societate Botanica, perpaucis tunc Libris instructus, & Clinicae Studiis, ac Bibliothecae Magliabechianae cura distractus, operam omnem impendi, ut minus squallens, minusque incomptum in publicum prodiret. Subsecivis itaque horis lacunas plures, quibus antigraphon scatebat, complere conatus sum, institutis, continuatisque iisdem observationibus, quas memineram Immortalem *Michelium* sibi me proposuisse perficiendas. Nomina item CL. circiter ex iis Plantis, quibus in ultimo suo Itinere per Venetam potissimum Ditionem instituto collectis Hortum ditaverat idem Praeceptor meus Amantissimus, suis locis subinde inserui; ac nonnullas rariores Plantas descripsi, & in aes incidi curavi. Commodis denique Tyronum inserviens, adieci nomina in Officinis Pharmaceuticis, & apud Vulgus usitata. Consului potissimum Opus Botanicum Celebris *Caesalpini*, qui Etruscas Plantas in natali sede a
 se

se observatas graphice describit, multa ad Philologiam & Medicinam pertinentia eleganter discutit; Plantas a *Dioscoride*, ceterisque Veteribus Botanicis memoratas illustrat; tandem nomina in Officinis nostris adhuc dum trita subnectit. *Antidotarium Florentinum*, & *Petri Andreae Matthioli Commentaria in Dioscoridem* Edit. Italic. Valgrif. in f. cum magnis figuris, quae Pharmacopoeorum nostrorum manibus teruntur, evolvenda mihi necessario fuere, ut suis Plantis manca illa, & vaga nomina adiungerem.

Haec autem nomina (lubens fateor) fortasse non omnino propria nonnullis Plantis erunt, in quibus praesertim minutas, at constantes, & aeternas differentias *Michelius*, ea qua praeditus erat oculorum acie, observavit. Huic incommodo mederi non poterimus, nisi quando, magno Reip. Litterariae emolumento, edita sint reliqua *Micheliana Opera Postuma*, in quibus *Vir ille Eximius*, inter cetera, Plantas a *Caesalpino*, & reliquis Italis Botanicis descriptas illustrare conatus est, diuturna observatione, & sedula natalis loci inspectione. Interim frui tuto potestis hoc qualicumque labore in eum tantum finem a me suscepto, ut Plantas indicarem, quarum frequentior est, aut esse potest usus in Medicina: Repetita siquidem observatione compertum est minutas hasce, & technicas differentias, parum aut nihil mutare vires Medicas, quae plerumque aequales sunt in omnibus fere Speciebus Generis alicuius Plantarum.

Reliqua Officialia, & Communia nomina, ex variis Scriptoribus decerpta, si cui minus congrua videantur, & pluribus toto genere diversis Plantis communia, is non fidem, diligentiamque meam repraehendat, sed potius Scriptorum incuriam, qui secundam minus, & minus constantem Naturam existimantes, non adeo solliciti fuere in exacta Plantarum ab ipsis obser-

§ § vata-

vatarum descriptione conficienda, insignes quasdam differentias culturae varietati, & Naturae oscitantiae tribuentes. Altera, & potissima ratio est, quod iis temporibus, quibus reviviscere Bonae Artes coeperunt, Clarissimi Rei Medicæ & Herbariæ Scriptores in eo potissimum insudarunt, ut Plantas circiter septingentas ab *Hippocrate*, *Theophrasto*, *Galeno*, *Dioscoride*, *Plinio*, ceterisque veteribus Botanicis nomine plerumque tenus descriptas, seu potius adumbratas, pervestigarent, hasque se reperire posse putarent in ipsa Europa, & eius præsertim regionibus, quæ nullam soli, vel Cœli temperiei similitudinem habent cum locis, in quibus præsci Materiae Medicæ Descriptores Medicinam fecerunt, vel peregrinati sunt. Quam recte ex voto res hæc illis cesserit, ignorare non potest quicumque Celebriorum Botanicorum, qui Saec. XV. XVI. & XVII. inclaruere, scripta pervolverit. Hinc acres illæ, & ingloriæ disceptationes magno Medicinæ detrimento subortæ sunt, singulis toto Cælo diversas Plantas pingentibus, & singulis illas quas pingunt, veras, genuinas, & legitimas *Dioscoridis* ostendantibus. Tertiam, & potissimam ambiguitatis huius causam esse puto, quod Veteres illi Scriptores in censum familiamque Vocabulorum Medicorum assumpserunt vaga quaedam, & absurda nomina ab imperitis Agriculis, Mulierculisque superstitionis temere imposita.

Fateor quidem in his congerendis aprandisque, molestissimi laboris pertaesum fuisse me, præsertim aliis curis distractum; propositum tamen urgere placuit eo potissimum nomine, ut ostenderem Rei Medicæ Candidatis, quantopere necessarium sit Plantas nominibus technicis, propriisque addiscere, & æquivoca illa atque absurda nomina, maiore Generis Humani commodo, oblivioni tradere. Verum Cl. Praeceptoris Scripta interpolare, & pannum purpuræ aduere religio mihi

mihī fuit; quapropter ea quae ipse adieci asterisco distinguenda curavi.

Unum adhuc monendi supersunt Aequi Lectores, quod nempe si videant *Michelium* in conficiendo Catalogo hoc, exactissimas Clarorum Botanicorum recentiorum, *Vaillantii* praesertim, *Boerabavii*, ac *Dillenii* observationes sequutum, in nonnullis Plantis describendis a novis eorundem Methodis discessisse, & vestigia *Tournefortii* nomina usurpasse, id non *Michelii* inconstantia quadam admissum putent, vel quod ipse parvi fecerit labores Doctissimorum Virorum, quibus plurimum se debere lubens fatebatur; sed potius properandi studio tribuant, ac spei cuidam ultimae manus operi admovendae. Ego autem de iis variandis non adeo sollicitus fui, tum ut quam minima mutatio in antigrapho fieret; tum etiam quia non plane tunc memineram, an aliquid super his peculiariter observasset ac adnotasset *Michelius* in reliquis suis Operibus, in quibus characteres etiam Novorum quorundam Generum Plantarum in hoc Catalogo subinde constitutorum graphice descripserat; quemadmodum in *Appendice* fusius adnotavi.

Quum interea A. MDCCXXXIX. *Michelii* universam Physicam supellestem, Bibliothecam, & Manuscripta coemerim, ac evolvere inceperim, facile animadverti Catalogum hunc *Michelianum*, typis paulo pridem descriptum, mendis nonnullis scaterere, veritumque sum ne macie sua Lectioribus parum sese commendaret, & Auctore suo minus dignum videretur. Quapropter recensendum, & rursus ad incudem revocandum ratus, *Appendicem* ei attexere constitui A. MDCCXL., qua vulnuscula sanarem, & inopiam supplerem; & qua, fateor, sperabam posse me specimen aliquod dare profectus, quem habueram in Rei Herbariae studiis *Michelio* duce per octo Annos excultis. Obstitit tamen votis

meis dira Arni Inundatio, quae Florentiae contigit d. III. Decemb. eiusdem Anni, & Bibliothecam meam misere vastavit, quemadmodum in Dissertatiuncula de *Epbemeris* ⁽¹⁰¹⁾ narraui: corrumpit siquidem Sceletra varia Plantarum accuratius examinanda, & Schedas plurimas, in quibus Vere & Aestate praegressa, assiduo labore, adnotaveram nomina, descriptiones, & analyfes microscopicas aliarum Plantarum. Accefferunt plures aliae causae, quibus *Appendicis* editionem ad hunc usque diem differre coactus sum, & quas fusius exposui in Praefationibus ad Tom. I. & II. *Epistolarum Clarorum Belgarum ad Magliabechium nonnullosque alios* ⁽¹⁰²⁾ ut Crambem recoquere opus non sit. Utrum vero officio & proposito meo fecerim satis, iudicium esto penes Benevolos Lectores, quos ut ausus meos aequi bonique faciant etiam atque etiam rogatos velim.

⁽¹⁰¹⁾ Lettera di Giovanni Torjini Medico del Collegio di Firenze, e Professo Publico di Botanica, all' Illustrissimo Sig. Barone Gio. Batista de Bassani Archiatro dell' Altezza Reale del Serenissimo Francesco III. Duca di Lorena e Bar. Granduca di Toscana, Re di Gerusalemme &c. &c. sopra una

numerissima specie di Varsalle vedutosi in Firenze sulla metà di Luglio 1741. In Firenze 1741. nella nuova Stamperia di Gio. Batista Brusapigli e Compagni. In 4.
⁽¹⁰²⁾ Prodiierunt Florentiae A. 1745. CK Typographio Io. Bapt. Zanonii ad insigne Apollinis in 8.

D I S C O R S O
DI ANTONIO COCCHI
MUGELLANO

SOPRA L'ISTORIA NATURALE

LETTO DA LUI PUBLICAMENTE IN FIRENZE
IN OCCASIONE DEL RISTABILIMENTO

DELLA

SOCIETÀ BOTANICA FIORENTINA

IL DI IL. DI SETTEMBRE MDCCXXXIV.

*OBILE ed antica questione fu
sempremai ed è tuttavia tra' fi-
losofi, se l'uomo per la sola
sua naturale inclinazione sia
portato a bramare la compa-
gnia degli altri uomini, ovvero
se solamente di se medesimo in-
namorato ed altrui invidioso e
molesto goda della solitudine e della contenzione e della rapina.
Io confesso che essendo arvezzo a sciogliere i dubbi che mi si
presentano colla sperimentale osservazione, mi sento costretto
a riconoscere nel cuore umano un certo senso di benevolenza
dal quale dipende il diletto che noi veggiamo che la maggior
parte ha nel giovare altrui ove il proprio interesse non s'in-
ter-*

meis dira Arni Inundatio, quae Florentiae contigit d. III. Decemb. eiusdem Anni, & Bibliothecam meam misere vastavit, quemadmodum in Dissertatiuncula de *Ephemera* ⁽¹⁰¹⁾ narraui: corrumpit siquidem Sceletra varia Plantarum accuratius examinanda, & Schedas plurimas, in quibus Vere & Aestate praegressa, assiduo labore, adnotaveram nomina, descriptiones, & analyses microscopicas aliarum Plantarum. Accesserunt plures aliae causae, quibus *Appendicis* editionem ad hunc usque diem differre coactus sum, & quas fusius exposui in Praefationibus ad Tom. I. & II. *Epistolarum Clarorum Belgarum ad Magliabechium nonnullisque alios* ⁽¹⁰²⁾ ut Crambem recoquere opus non sit. Utrum vero officio & proposito meo fecerim satis, iudicium esto penes Benevolos Lectores, quos ut ausus meos aequi bonique faciant etiam atque etiam rogatos velim.

(101) Lettera di Giovanni Tarziani Medico del Collegio di Firenze, e Professor Pubblico di Botanica, all' Illustrissimo Sig. Barone Gio. Batista de Bassano Archiatro dell'Altezza Reale del Serenissimo Francesco III. Duca di Lorena e Bar. Granduca d' Toscana, Re di Gerusalemme &c. &c. sopra una

numerissima specie di Farfalle vedutasi in Firenze sulla metà di Luglio 1741. In Firenze 1741. nella nuova Stamperia di Gio. Batista Brusapagli e Compagni. in 4.
(102) Prodiierunt Florentiae A. 1745. cx Typographio Io. Bapt. Zannonii ad insigne Apollinis in 8.

D I S C O R S O
DI ANTONIO COCCHI
MUGELLANO

SOPRA L'ISTORIA NATURALE

LETTO DA LUI PUBLICAMENTE IN FIRENZE
IN OCCASIONE DEL RISTABILIMENTO

DELLA

SOCIETÀ BOTANICA FIORENTINA

IL DI II. DI SETTEMBRE MDCCXXXIV.

*OBILE ed antica questione fu
sempremai ed è tuttavia tra' fi-
losofi, se l' uomo per la sola
sua naturale inclinazione sia
portato a bramare la compa-
gnia degli altri uomini, ovvero
se solamente di se medesimo in-
namorato ed altrui invidioso e*

*molesto goda della solitudine e della contenzione e della rapina.
Io confesso che essendo avvezzo a sciogliere i dubbi che mi si
presentano colla sperimentale osservazione, mi sento costretto
a riconoscere nel cuore umano un certo senso di benevolenza
dal quale dipende il diletto che noi veggiamo che la maggior
parte ha nel giovare altrui ove il proprio interesse non s' in-*

ter-

terponga. Dal vigore e dalla delicatezza del qual senso interno di spontanea benevolenza par che misurare si debbano e non d' altronde i piccoli ed i grandi eroi.

Un illustre argomento di questa natural forza che senz' altro motivo conduce l' uomo a procurare il bene di molti da lui nemmen conosciuti, e la cui gratuitudine ei non ispera talora, sicuramente può trarre il mondo da quest' istessa vostra adunanza, poichè non per altro avete voi voluto celebrare con essa questo giorno ed a me comandato avete che da questo augusto luogo io parli, se non per render palese a tutti l' eroica intenzione vostra di formare una Società filosofica per ampliare ed accrescere e spargere quanto si possano comunemente le più recondite verità delle scienze che an per oggetto la contemplazione dell' eterne immutabili leggi della natura. E poichè questo nobil pensiero nato in voi dal solo natural genio benefico può aver molte utilissime conseguenze e per voi medesimi e per tutta la città nostra, non dee parere inopportuno il considerarle ora alquanto, non solo acciocchè voi dagli stimoli della prudenza incitati con maggiore alacrità conduciate a fine una sì nobile impresa, ma acciocchè esposte alla riflessione d' ognuno l' importanza, più facilmente da voi s' ottenga la comune approvazione, la quale suol essere più d' ogni altro premio bramata dall' anime grandi.

Per ben comprendere quanta influenza aver possa nella pubblica felicità questa vostra generosa risoluzione, pare necessario primieramente il riflettere che gli uomini colla sola natural forza della loro mente non sono abili a far lor pro od a fuggir lor danno, senza l' aiuto de' materiali strumenti non solo del corpo loro, ma degl' innumerabili altri corpi che gli circondano. Le potenze poi e le operazioni dell' uno sopra l' altro di tutti questi corpi ubbidiscono con maravigliosa costanza ed esattezza alle medesime leggi sempre invariabili, le quali perciò an dovuta gli uomini con diligentissimo esame intraprendere ad indagare. Ed essendo i sensi nostri deboli ed ottusi

ostusi e la composizione della materia infinitamente varia, è stato necessario il raccogliere istoricamente le osservazioni e le scoperte particolari sopra ciascun differente genere di corpi, onde risulta l'esperienza, sulla quale tutte l'arti nostre sono fondate.

Dalla molteplicità e dall'eccellenza delle quali arti dependono principalmente i comodi tutti e le delizie della vita, e quella beatitudine di cui l'uomo s'osserva esser tanto bramoso, e che consiste nella facoltà di esequire buona parte delle sue voglie. Onde è manifesto che le naturali e scientifiche ricerche le quali discoprono le necessarie affezioni della materia e le forze di ciaschedun corpo contribuiscono più di tutti gli studi all'umana felicità, e che moltissime e pubbliche e private sventure non d'altronde bene spesso an potuto aver origine che dall'ignoranza di qualche fisica verità. E siccome le combinazioni delle cose sono infinite alcuna verità naturale peravventura non vi è cotanto minuta e particolare che d'innumerabili prodigiose conseguenze non possa esser feconda.

Chi mai per esempio creduto avrebbe che il non osservare una per altro facilissima a conoscersi semplice e costante proprietà d'una pietra che in moltissimi luoghi si truova comunemente, e di cui alcune altre forze più potenti erano state con diligenza grande scoperte e celebrate dovesse privare gli antichi del commercio colle più remote nazioni e della sperimentale cognizione della grandezza e figura e parti ed abitanti della terra, onde i loro scritti ripieni sono di tante false e ridicole relazioni ed ipotesi favolose? Ognun s'accorge che io intendo di quella insigne efficacia della calamita, per cui ella dimostra il sestentrione e l' mezzogiorno, e che essendo stata felicemente osservata da' moderni diè loro l'ardire di mettersi per l'ampio mare aperto ond'ei poterono al più remoto termine dell'Affrica navigando intorno riconoscere i lidi orientali dell'Asia di così dubbia fama, e dirigendo a ponente il lor corso poterono ritrovare le affatto ignote terre d'America. Le
 consè-

conseguenze delle quali navigazioni come ancora di quelle ai lidi settentrionali dell' istessa nostra Europa che prima erano cotanto oscuri voi ben le sapete, e forse non passa giorno che qualche godimento o ne' cibi o nelle vesti o nella varia suppellettile non ne sentiate.

Perniciosa sembra essere stata in ogni tempo al genere umano la guerra, ma pure chi ha bisogno di difendersi con essa, di vincere e d'espugnare, e d'acquistarsi con sì efficace mezzo la pace, non potrà non riconoscere l'immenso vantaggio che all' arte militare ha prodotto truso di quella polvere di potentissima esplosione che quel Tedesco contemplativo come dicono vi applicò il primo, e non potrà s'io non m'inganno senza qualche maraviglia reflettere come una così importante invenzione aver potesse origine da una particolare esperienza che due secoli avanti innocentemente e per suo diletto fece sopra le facoltà del nitro il sommo naturalista de' secoli barbari il Francese Bacone, imitando coll' accendere quella sua nota mescolanza nell' aria aperta l' effetto del tuono e del fulmine.

E chi può mai ridire tutte l' utilità di quell' unica e bellissima osservazione del moto circolare del sangue negli animali? Del qual moto qualche confusa idea sembra che avessero ed Empedocle ed Ippocrate, come si vede in quell' insigne frammento che del filosofico poema del primo ci ha conservato Aristotele, ed incontrandosene alcuni indizi negli scritti del secondo. E benchè molto più chiaramente l' indovinarono in parte servendosi più che d' altro del loro ingegno e Michele Villanovano, e il Colombo, e il Cesalpino, tutti però inutilmente ne parlarono finchè non ne diede al mondo intera sicurezza l' Harvey servendosi delle sezioni de' cadaveri e de' vivi animali, e dell' osservazioni degl' insetti col microscopio, e portandosi in quel suo ingegnoso libro da sagace ed accuratissimo naturalista. La quale scoperta ha tra gli altri quel sì grand' effetto prodotto ch' ella ci ha costituiti abili a distinguere tutto ciò che

che di buono e di vero si ritrova nelle memorie di ben due-
 mil'anni sopra la medicina dal molto falso e fantastico che in-
 fieme vi fu mescolato. Onde al presente rigettando tutto ciò
 che ne' libri degli antichi riguarda la spiegazione de' feno-
 meni del corpo umano, che per mancanza di quella sola noti-
 zia totalmente è fallace, possono i dotti e savi medici ritrarre
 ed usare le istoriche osservazioni sul corso de' mali e sugli ef-
 fetti de' rimedi delle quali osservazioni moltissime pur ci sono
 state fin da' secoli più remoti da quei buoni e valenti uomi-
 ni trasmesse.

Degna altresì di somma lode fu la diligenza usata prin-
 cipalmente dal nostro Redi sulla generazione degl' insetti la
 quale ha spogliato il mondo di quella ridicola e vanissima
 opinione, che i corpi organici dell' innumerabili razze di quelli
 animali tanto più maravigliosi quanto più son minuti non se-
 guitafero come gli altri le loro specie, ma che da poca e ina-
 nimata materia senza veruna costante legge con istrana mu-
 tazione si formassero, e da un non inteso moto che putredine
 chiamavano vita prendessero. Opinione che oltre all' essere
 assurda teneva ognuno nel continuo dispiacere di credere im-
 possibile il difendere o i cibi o le vesti od altre cose fatte in
 uman uso dall' invosione di quelle minutissime bestie immaginate
 di spontaneo nascimento, e i medici fanno di quanti altri er-
 rori nell' esercizio della lor arte ell' era cagione. E tanto era
 difficile il non lasciarsi preoccupare o per semplicità o per
 inavvertenza da questa allor comune credenza ch' io non so che
 alcuno anco eccellente filosofo fuori di Pitagora s' accorgesse
 mai della sua falsità, onde non senza compassione s' osserva che
 non ne furono esenti nemmeno P Harveo ne il Galileo che fur
 del mondo sì gran maliscalchi.

Uopo non è ch' io parli di quell' altra pur singolare of-
 servazion naturale che nobilita molto la nostra patria ov' ella
 per la prima volta fu fatta, io intendo la scoperta della
 gravità dell' aria, poichè tali ne sona state le conseguenze,

§ § §

che

che per mezzo di essa anno gli uomini appresa l'arte non solamente a' intendere ma in molti casi ancora di regolare i moti occulti che si fanno dentro la nostra atmosfera. Che se all' utilità d' alcune poche sciolte e nuove cognizioni s'aggiunga quella che producono le diverse serie di esse innumerabili e coll' esperienza di più secoli stabilite onde resultano le varie parti della fisica, voi ben vedete che nulla forse può tanto meritare la pubblica gratitudine quanto il promuovere e coltivare le scienze naturali. Il che facendosi vengono per necessità a renderfi comuni le matematiche, la meccanica, l'astronomia, l'istoria naturale, l'anatomia, e la chimica, e molti altri bellissimoi studi, nella non curanza de' quali principalmente consiste la barbarie delle nazioni.

Ed al contrario ove i lumi di queste scienze discendono fino agli artisti, quivi necessario è che si trovi l'abbondanza la magnificenza e l'erudito lusso e che vi si creino le ricchezze di tutti gli altri beni produttrici. Io parlo de' maestri principali dell'arti più ingegnose, non della servil condizione de' subalterni ed infimi operarii, i quali dovendo sempre ciecamente altrui ubbidire, la stupidità e l'ignoranza, come osservò leggiadramente Omero, è a loro dono di Giove.

Ma se all' eccellenza di tutte l'arti contribuiscono principalmente le cognizioni naturali, come ne ha mostrato l'esperienza in questi ultimi secoli, la medicina che tralle arti tiene senza contrasto il primo luogo, deve onninamente a questa sorta di studi quella chiarissima luce nella quale ella si trova al presente collocata, nulla valendo in contrario l'esempio di quei che pur medici sono e che tutto giorno introducono nel sangue de' miseri mortali tante stranissime materie, non solo senza sapere quali mutazioni elle debbano soffrire ed a quali termini pervenire nel lungo e da lor non inteso viaggio de' canali del corpo umano, ma senza averle nemmeno mai vedute ne lettane la minima descrizione negli storici naturali, non che indagatane la natura colle proprie ricerche.

Quan-

Quando poi oltre agli artefici e a' medici le naturali notizie pervengono, come non è impossibile, fino alle menti de' grandi, a' quali la fortuna suol porre in mano il governo de' popoli, è manifesto che ci fanno allora molto meglio giudicare della pubblica felicità ed opulenza, e stabilire i mezzi di mantener l'erario e il commercio, e possono per se medesimi più comodamente fare le prudenti osservazioni ne' loro viaggi, e dirigere con maggiore applauso la loro magnificenza, difendendosi così dalla sazietà e dalla noia, per mezzo della rara e sommamente stimabile arte del godere. Nè sincero godimento alcuno par che esser vi possa per chi è privo del bene dell' intelletto, cioè della facoltà di conoscere il vero.

E perchè la verità e l'assurdità di qualunque cosa proposta si conosce dalla coerenza o contraddizione colle precedenti certe e sicure notizie, nè nulla vi è di più certo tra gli uomini dell' esperienza, è manifesto che è più idoneo a scoprire le fallacie altrui e perciò meno soggetto all'inganno e all'errore chiunque di maggior numero di sperimentali verità è fornito, e questi se ben si considera altri esser non può che l'ingegnoso naturalista. Quindi è, che in quelle nazioni ov'è più scarsa e più negletta la natural sapienza, quivi più frequenti s'incontrano anco in questo lucidissimo secolo gli esempi di quelle vergognose e sventurate illusioni che prodursuole non solamente nel piccolo e stolido volgo, ma tra i nobili ancora, la vanità de' cabalisti, degli astrologi, degli alchimisti, de' cavatefori, de' ciarlatani, e se altri vi sono simili perniciosi impostori.

Meno dannosa è per lo più ma non però senza qualche vergogna e senza biasimo la semplicità di coloro che pieni d'errori popolari dan fede a tutte le favole di cui abbondano i libri de' filosofi plebei, che ad ogn'ora propongono esperimenti che non succedono, del qual vizio infetti sono molti storici ed oratori e poeti per altro assai riguardevoli, e solitamente liberè ne sono coloro che qualche perizia anno della

vera naturale istoria, e della sperimentale filosofia. Della quale altresì bisogna essere affatto privo per lasciarsi vincere dagli ingannevoli discorsi d'alcuni tanto più pericolosi quanto ci son propagati con qualche apparenza d'ingegno e di dottrina, che spargono negli animi de' giovani semi di dispreggio per gli studi più belli.

Creda pure altri che inutil sia lo studio del Greco nol crederà già il dotto naturalista il quale non solamente vede che quasi tutti i nomi che s'adoprono nelle scienze anco i modernamente imposti sono di quella lingua, ma si è di più accorto che dall'esatta e critica intelligenza de' passi difficili che s'incontrano ne' più antichi osservatori che Greci furono, infinite bellissime notizie dell'uso d'alcune materie ci sono state scoperte dal Colonna, dal Salmasio, dal Raio e da alcuni altri, e molte ancora vi restano a scbiarirsi, senza le quali la vecchia tradizione nell'istoria naturale di quel popolo si glorioso e si grande sarebbe stata interrotta.

E come non potrà maravigliarsi il fisico sperimentatore che un simil fato d'esser predicata inutile da alcuni de' nostri creduti sapienti abbia avuto l'analisi, quale ella oggigiorno per tutto s'adopra per mezzo dell'arimetica universale i cui metodi anno prodotto i maravigliosi progressi che l'età nostra ha fatti nelle matematiche e nella fisica sopra le antiche?

Ed altri studi pur vi sono che tanto meno meritavano d'essere vilipesi quanto più avevano contribuito alla fama e alla fortuna di chi gli depresso, e per esser egli no diretti alla conservazione della sanità e al prolungamento della vita principal fondamento dell'umana felicità. Io intendo di quegli studi che costituiscono la medicina, la quale non posso dissimulare che tra di noi riceve non piccolo oltraggio da una sparsa tra molti incredulità della sua efficacia. Non voglio qui ricercare l'origine di questa opinione, potendo ella forse non essere altro nella nostra città di parlare avida, come osservò
il

il nostro istorico, che una mera repetizione del particolar parere d'alcuni spiegato con fasto d'ingegno e di lettura contra questa a loro mal nota professione. Sarebbe facile il dimostrarle le loro fallacie se or fosse opportuno, poichè l'esercizio castrense ed urbano di quest'arte tra numeroso popolo e principalmente ne' più insigni spedali, l'apertura frequente de' cadaveri, le cognizioni anatomiche e fisiche, la lettura de' libri antichi e moderni, e le scienze del moto, fanno toccar con mano la verità di queste due proposizioni. La prima si è che vi sono alcune infermità di lor natura incurabili, ai cui però l'accorgersi al primo loro apparire è effetto della somma eccellenza nell'arte. La seconda che molte altre infermità possono con sicuro metodo curarsi, e neglette e abbandonate al natural corso senza verun discreto aiuto finiscono per lo più nella morte o passano in altre peggiori od incurabili.

A questa erronea incredulità dell'efficacia della medicina non si può sperar che si oppongano se non gli amanti della naturale istoria e filosofia, i quali veggono l'insufficienza delle opposizioni, ed insieme conoscono che togliendosi quest'arte, bisogna rinunziare al pensiero di mantenere non che di porre in più florido stato le parti tutte della fisica, dal complesso delle quali resulta il pregio de' medici non volgari. Io non nego che vi possano essere e matematici e filosofi insigni senza esser medici, ma è noto altresì che finora la molto maggior parte di loro, qualunque ne sia stata la cagione, o medici furono o del tutto o in parte o essere lo volevano.

A' soli naturalisti dunque appartiene come effetto del lor metodo di studiare e della multiplice lor cognizione il possedere quella principal parte dell'umana sapienza che consiste nell'esser privo d'errori, evitando non solamente la troppo facile credulità, ma la non meno erronea troppo ritrosa diffidenza de' nostri sensi e della nostra ragione. Nè sembra esser l'ultimo tra' vantaggi che la scienza naturale può apportare al nostro ingegno, quella rara e perciò stimabilissima unione

ne

ne delle critiche e delle scientifiche dottrine poichè non solo io credo che gli studi che molti di voi fare con tanta lode intorno alla nostra volgare eloquenza, della quale omai niun popolo Italico vi contrasta l'impero non possano ricevere alcuno oltraggio dalle fisiche ricerche, ma sono affatto persuaso che elle vi daranno materia onde congiugnere alle scelte parole i profondi pensieri, ed illustrare la vostra Greca e Latina erudizione colle bellissime moderne scoperte. Massime avendo l'esperienza mostrato che non è impossibile in questo secolo così abbonante d'aiuti per ogni sorta di studio il trapassare i troppo angusti confini ne' quali erano tenuti per l'addietro molti de' grandi ingegni, cioè nell'infanzia del solo volgare o del Latino scolastico e ne' pochi frammenti dell'antica fisica onde è composta la non più tanto celebrata filosofia d'Epicuro, di cui non è gran tempo che alcuni erano tanto fastosi, e però non sarebbe vanità il credere che dopo tanti progressi delle varie scienze potesse omai farsi quel fortunato innesso d'elegante facondia colla sublime sapienza al quale par che indarno aspirassero i vastissimi ne' tempi loro e per altro sommaramente stimabili ingegni d'Aristotele, e di Platone.

Ma perchè non basta a render l'uomo felice la chiarezza dell'intelletto senza la bontà e pace del cuore conviene considerare alquanto se anco per questo bene aver possano qualche efficacia le naturali cognizioni. Bene tanto stimabile che ad esso solo par che sieno state sempre dirette le mire de' più savi filosofi di tutti i secoli e di tutte le nazioni. Poichè non per altro che per ottenere la tranquillità dell'animo che è l'ultimo scopo della morale filosofia tanto si applicarono alla fisica gli antichissimi sapienti collocando gran parte della felicità nello scoprire le vere cagioni delle cose.

E certamente l'indagare quali sieno i legami che tengono i grandissimi corpi degli astri sempre in regolari distanze ed in moto uniforme per l'immenso universo ed il vedere che non altra è la forza che produce l'operazioni delle mi-
nime

nime parti della materia sopra la terra, deve rapir l'animo dello spettatore naturalista in una tranquillissima e dilettevole contemplazione della serie connessa ed ordinata delle cagioni subalterne, ed in una quieta ammirazione dell'unità e semplicità della cagion somma e primaria, la quale fu perciò dalla nostra maggior musa chiamata quel punto dal quale dipende il cielo e tutta la natura. Onde ne' dispiacevoli eventi nulla può mai tanto facilmente domare il cuore umano come disse divinamente Omero quanto la considerazione della necessità, cioè della dipendenza degli effetti dalle loro cagioni.

Quindi è che i naturalisti per quella loro innocente abitudine d'osservare e d'intendere le proprietà delle cose senza detestarle quando elle riescano incommode, sono perciò i più atti di tutti gli uomini a soffrire pacificamente l'altrui odio, l'ira, l'invidia, la vanagloria e le altre passioni che vizi chiamansi dell'umana natura. Ove al contrario coloro che il genio sperimentale non anno e della natural filosofia sono affatto ignoranti, il mondo riempiono di satire e di querele, e colle loro chimeriche immaginazioni non d'altro parlano che di riformare le repubbliche, e togliendo gli abusi cioè mutando i sensi e gli affetti credono che vidur potrebbero gli uomini al secol d'oro.

Ma considerando che innumerabili libri sono stati scritti da' filosofi per migliorare i costumi degli uomini inutilmente, credo che meriti la vostra deliberazione il pensare se non forse sia meglio che voi vi proponiate un contrario vanto a quel famoso di Socrate e che tentiate di ricondurre la filosofia dagli uomini al cielo, ov'è la sua sede più gloriosa. Certo è dall'istoria che alcuni di quella scuola si poco moderati furono che giunser fino ad occupar la tirannide delle lor patrie, e se esser non si voglia troppo timidi amici del vero, negare non si potrà che per contentare la mente umana mal furono sostituite alle ricerche ed osservazioni d'Anassagora e di Talete
lc

le fantasime ed i folletti di cui son piene le socratiche carte, e le tanto famose idee colle quali si confondono alcuni malamente filosofi trattando l'ombre come cosa salda.

Se dunque vi può essere beatitudine tra i mortali ella deve principalmente consistere nella quiete e perfezione del cuore e dell'intelletto, la quale non può nascere se non dalla cognizione delle verità naturali. Della curiosità delle quali e delle osservazioni necessarie per acquistarle non dovette voi vergognarvi essendo nobili e grandi, poichè il sapere non altro essendo che una potenza e producendo autorità, non può se non accrescer nel popolo l'ossequio e l'ammirazione verso di voi che è il solo bene reale della nobiltà e della grandezza.

Ne v'importi la non curanza che alcuni in altre cose affai dotti dimostrano delle cognizioni naturali ch'eglino ignorano, anzi godete internamente del paragone, e rammentatevi piuttosto gli esempi d'Alessandro che tant'oro profuse per l'istoria degli animali, di Mitridate che tante esperienze fece, de' Tolomei a' quali tanti bei libri degli antichi naturalisti furono dedicati, e appresso i Romani voi ben sapete di quali casate erano quei che scrissero dell'agricoltura, e le grandi cariche e la confidenza de' principi che ebbe Plinio, per non dir nulla di quell'Inca Re di Numidia che vinto e condotto da Cesare a Roma, negli studi naturali passò tranquillamente la sua avversa fortuna, i quali studi non punto gli nocquero per guadagnarsi il favore d'Augusto e per decorosamente sostenere e trasmettere anco al figliuolo la sua condizione reale.

Ma senza cercare le antiche memorie, non ha forse la Toscana veduto il suo sovrano avo paterno del felicemente regnante GIOVANGASTONE far le sue delizie degli studi naturali? onde tanta fama ne venne a questa città per le grandi scoperte fatte co' suoi auspici. E non è forse famoso per simile filosofica magnificenza anco l'avo suo materno Gastone di Francia? Molti di voi an conosciuto e conversato il Conte Lorenzo Maga-

Magalotti, e l'erudita sua delicatezza, e la vasta dottrina anno ammirata, il cui sapere nelle più recondite e più minute particolarità dell'istoria naturale anco dell'Indie e dell'America non par che punto diminuisse il pregio dell'altre grandi e rare sue qualità. Nè debbo io tacere del senator Filippo Buonarroti uno certamente de' maggiori uomini che prodotto abbia il nostro paese, la cui perdita fatta, non ha molto, fu deplorabile a tutti per la sapienza e probità sua singolare, ma principalmente alla Società nostra della quale ei fu uno de' fondatori e per la quale mostrava grandissimo zelo approvando molto il pensiero che fin d'allora da alcuni di voi formato s'era di comprendere ne' vostri studi non solo la botanica ma tutta la fisica. Voi vi ricorderete quanto egli era e perito ed amante della naturale istoria e quanto sagace nel giudicare dell'altrui ipotesi e de' racconti, nel non credere ai quali troppo buonamente, consistono come disse quel Greco i fondamenti e gli articoli della sapienza. La qual mia rispettosa menzione di sì grand'uomo io bramo che insieme sia un tenue monumento della mia privata venerazione del suo merito, e della nostra amicizia, e servami d'autorità per provare che lo studio delle cose naturali non disconviene ne alla nobile condizione ne alle occupazioni del governo e può unirsi ad una vastissima erudizione e d'istoria e d'antiquaria la quale ognun sa che ei possedeva sopra ogn'altro mortale.

Tra' viventi poi se il solo esempio di molti di voi medesimi non bastasse, che adorni delle dignità più illustri non avete sdegnato per questo d'essere ascritti nella nostra società, io saprei scegliere tra' più insigni personaggi dell'Europa alcuni nomi famosi non meno per l'arti del governo o della guerra che per l'istoria e filosofia naturale ch'ei non solo amano ma interamente posseggono.

Dietro a sì bella scorta applicando voi o nobili e virtuosi ascoltatori i vostri sensi e l'vostro intelletto allo studio delle cose naturali, e congiugnendo il sagace e solido ragio-

§ § § §

na-

namento del Galileo, del Torricelli, del Neuton alla diligenza e facilità maestosa ed ingenuo candore del Malpighi e del Redi, voi potrete molto giovare a voi medesimi e altrui colle vostre scoperte, le quali purebè sien vere non faranno mai sterili di buone conseguenze, e potrete insieme svegliando in voi la filosofica curiosità molto accrescere i vostri diletti, e più che con qualunque altro studio contribuire alla tranquillità dell'animo vostro, ed alla perfezione del vostro sapere, e così potrete più godere delle vostre ricchezze. Occupazione non solo innocente ma gloriosa e che vi renderà imitatori degli eroi più illustri. A questo così nobile scopo non era mai possibile di pervenire altrimenti, che prendendo la valorosa risoluzione che ora io vi veggio pronti ad eseguire cioè di far risorgere nella nostra città, una conversazione filosofica da alcune leggi diretta. Se la famosa accademia del Cimento si fosse mantenuta, e la successione di quei grandi ingegni che la fondarono non si fosse interrotta, voi non avreste dovuto avere il pensiero di formar queste leggi. Ma poichè io non so per qual fato quella gloriosa adunanza fu poco durevole benchè coll'operato da lei in pochi anni si sia acquistata fama immortale, tempo era omai che i gentili spiriti vostri punti dal desiderio della lode e dall'amore della verità, non più si contentassero della sola botanica, ma giacchè per lo studio di essa voi vi trovavate uniti in un corpo, il vecchio nome di società botanica con prudente modestia ritenendo, nè quello studio utilissimo però abbandonando, molto opportunamente avete ora estese le vostre intenzioni a tutta la naturale istoria e a tutte le parti della fisica, soggetto molto più confacente alla varietà degl'ingegni e per la molteplicità delle osservazioni molto ancora più utile.

Io per dir vero negar non voglio che anco in solitario studio possa alcuno diventar gran filosofo e far di belle e importanti scoperte, ma l'esperienza ha mostrato che avvenueno ciò molto di rado per produrre notabil progresso vi ab-
bisa-

bisogna il lento corso di molti secoli, ove al contrario l'abilità congiunte di molti e dirette ad un sol medesimo scopo per volta anno in meno di cent'anni oltre ogni paragone moltiplicate le notizie scientifiche e condotta con mirabile prontezza la natural filosofia in questo presente floridissimo stato.

Ma perchè l'aumento del sapere nell'intelletto di pochi privati non contribuisce tanto al pubblico bene quanto il rendersi comuni a tutto il popolo se possibil fosse le palpabili verità, non altro che male potendo nascere dalla falsità e dall'errore, ardisco ascrivere che l'ottimo modo di spargere le cognizioni naturali, giacchè le altre accademie che adornano questa città sono ad altro scopo dirette, si è lo stabilire una società come questa vostra che con generosa accoglienza ammetterà allo spettacolo delle sue ostensioni ogni dilettante del vero. Del qual vero essendo invincibile la forza e l'attrattiva su gli animi umani mi giova il presagire che tutti vi daran lode per questo e vi averan gratitudine.

Nè sembra essere questa vostra una molto difficile impresa poichè non vi mancano prudentissime leggi le quali avete già fatte, ne manca a queste leggi l'autorità essendo elleno state approvate di comune vostro consenso, e sperandosi ch' elle sieno per essere confermate e protette dal nostro real sovrano che d' ogni autorità e d' ogni impero è appresso di noi principia e cagione. E poichè secondo l'ingegnosa riflessione di Demostene a tutte le cose vi bisognano denari, godendo la società un assegnamento dal sovrano per mantenere il giardino, non è impossibile che eseguendo le disposizioni intorno a ciò fatte, e per la prudenza e integrità di chi l'amministra, ella abbia dal suo proprio erario onde fornir talora a qualche esperienza da farsi. E benchè la privata contribuzione de' socii per disposizione delle nostre leggi debba essere affatto spontanea, non dee però crederci che molti di loro che ricchi sono vedendo il progresso ed il bisogno de' nostri studi non sieno per benignamente promovergli.

Non vi manca nemmeno l'ingegno e la dottrina e l'industria de' socii che intraprendano colle loro esperienze o col solido ragionamento ad illustrare vie più l'ampilissimo studio della fisica. Ed a questo fine si propone la società di ricevere con istima e gratitudine tuttociò che piacerà a' belli ingegni fuori di essa di comunicarle purchè sia coerente col suo già noto disegno.

Ma siccome le nostre leggi lasciano anco sopra il numero delle produzioni da farsi una intera libertà a ciascheduno è molto probabile che la maggior parte delle osservazioni ed esperienze saranno comunicate da coloro, o sien socii od estranei, che per la loro mediocre fortuna costretti sono a professare popolarmente qualche parte della natural sapienza. A i quali poichè la società ancor nascente non può dare altro premio voi ben vedete che giusto è che almeno per voi non manchi loro la lode, della quale i buoni ingegni più che d'altra ricompensa sogliono essere avari. Ed è giusto altresì che mentre ei si applicano a preparare le filosofiche dimostrazioni che devono essere il principal negozio delle vostre adunanze, voi non permettiate che occupino intanto il vostro favore, con arti lusinghiere coloro che mai virtù non conobbero ne vollero, e che anzi cercano d'insinuare nelle menti dell' incauta moltitudine, che all'esercizio delle arti e principalmente della medicina nuoca il sagace ingegno, il lungo studio, e quell'amore che fa cercare con tanto tedio la verità nella non fallace reiterata esperienza.

Al quale falso e malefico sentimento se voi non vi opponete efficacemente bisogna tralasciare ogni speranza di stabilir giammai tra di voi una filosofica famiglia, poichè è stato sempre uno de non ultimi pregi della nobilissima arte della medicina, che i suoi alunni come osserva un nobile e famoso polizico, abbiano sostenuta in gran parte la buona e bella letteratura, e totalmente la naturale scienza, che senza di loro si sarebbe certamente perduta. Io non so poi
con

con quanta vostra lode seguirebbe, che mentre le accademie delle scienze con tanto fervore si coltivano, io non dirò solamente ne' beati regni di Francia e d'Inghilterra e tra' potenti popoli del settentrione, ma in alcune Italiche città ancora, alle quali forse la nostra in altri pregi non cede, in lei sola onde avuta anno origine tante insigni scoperte nella terra e nel cielo, non potesse condursi a fine una sì onorata e per tanti capi sì laudevole impresa.

L'onore che voi m' avete destinato di tessere l'istoria delle produzioni della vostra diligenza e dottrina negli studi naturali, e di pubblicare per comune utilità ciò che sarà più nuovo e più considerabile, e quella cortese fiducia che voi vi degnate avere nelle mie tenui forze, per contribuire al vostro pensiero, mi costituiscono al presente nel dovere di promettervi, che per me nessuno sarà defraudato della sua lode, e che alle fatiche vostre unirò sempre le mie, per quel poco di spirito che mi possono aver dato le Attiche e le Britanniche scuole, dalle quali io non mi vergogno d' aver cercato alcuna cosa apprendere, non altro scopo avendo che di potervi piacere.

Syl-

*Syllabus AUCTORUM, quorum nomina in hoc Opusculo
brevioribus notis compendii causa citata sunt.*

- A**CT. *Ac. R. Sc. ADA* Academiae Regiae Scientiarum Parisiensis, seu Historiae, & Memoires de l'Academie Royale des Sciences. a Amsterdam in 12.
- Adv.** Petri Ponae, & Mathiae de Lobel, Adversaria nova Stirpium. Antuerp. 1575. in fol.
- Alp.** Exot. Prosperi Alpini de Plantis Exoticis Libri III. Ven. 1656. in 4.
- Ambrosj.** Hyacinthi Ambrosini Phytologiae, Partis Primae, Tomus Primus. Bon. 1666. in fol.
- Barr.** Iacobi Barrelieri, Plantae per Galliam, Hispaniam, & Italiam observatae: Opus post. edente Antonio de Jussieu. Paris. 1714. in fol.
- Barr. Ic.** Barrelieri Icones.
- Barr. Obj., & Insc. in Barr.** Barrelieri Observationes a D. Jussieu digestae.
- Belluc. H. Pif.** Thomae Bellucci, Plantarum Index Horti Pisani, & Appendix Plantarum Florentinos Hortos ornamentum Angeli Donnini cura descripta. Florentiae 1662. in 8.
- Bucc. Musf. P. I.** Paolo Boccone, Museo di Fifica, e d' Esperienze. Ven. 1697. in 4.
- Bucc. Musf. P. II.** Paolo Boccone, Museo di Pianta rare. Ven. 1697. in 4.
- Bucc. Rar.** Pauli Bocconii, Icones, & Descriptiones Rariorum Plantarum, &c. Oxonii 1674. in 4.
- Boerb. Ind. Alt.** Hermanni Boerhaave, Index alter Plantarum, quae in Horto Academico Lugduno-Bavaro aluntur. Pars I. & II. Lugduni Bat. 1730. in 4.
- Bot. Monsp.** Petri Magnol, Botanicon Montpelienfense: cum Appendice. Monsp. 1686. in 12.
- Bot. Monsp. Ap.** Appendix Botanici Montpelienfens supradicta.
- Bot. Par.** Sebastien Vaillant, Botanicon Parisienfense. A Leide, & a Amsterdam 1727. in fol.
- Breyn.** Prodr. s. Iacobi Breynii Prodrumus primus Fasciculi Rariorum Plantarum. Gedani 1680. in 4.
- Brunf.** Othonis Brunfels, Herbarium, Tomi III. Argentinae 1539. in fol.
- Buxb. Cent. s. I. C.** Buxbaum, Plantarum minus cognitarum Centuriae. Petropoli 1728. in 4.
- C. B. Pnn.** Caspari Bauhini Theatri Botanici. Basil. 1671. in 4.
- C. B. Prodr.** Caspari Bauhini, Prodrumus Theatri Botanici. Basil. 1671. in 4.
- Caef. & Caesalp. & Caesalp.** in Op. Andreae Caesalpini, De Plantis Libri XVI. Florentiae 1583. in 4.
- Caesalp. H. Sir.** Andreae Caesalpini, Hortus siccus, quem Ipse Alphonso Tornabonio Episcopo Biturgienfi paravit; nunc vero apud DD. Pappulphinos Patr. Flor. asservatur.
- Cam. Hort.** Ioachimi Camerarii, Hortus Medicus, & Philosophicus. Francof. ad Moenum 1588. in 4.
- Cast.** Castore Durante, Herbario nuovo. Ven. 1667. in fol.
- Clarici.** D. Barriolommeo Clarici, Historia, e Cultura delle Pianta, &c. Op. Post. Ven. 1726. in 4.
- Clnf. Hist.** Caroli Clnsi, Rariorum Plantarum Historia. Antuerp. 1601. in fol.
- Col. Part. I.** Fabii Columnae, Minus Cognitarum Rariorumque, &c. Plantarum rariorum Romae 1616. in 4.
- Col. Part. II.** Fabii Columnae, Minus Cognitarum Stirpium, Pars altera. Romae 1616. in 4.
- Comm. Rar. Io.** Commelini, Horti Medici Amstelodamensis Rariorum Plantarum Descriptio, & Icones Op. Post. Amstel. 1697. fol. Item Caspari Commelini, Horti Medici Amstelodamensis, Rariorum Plantarum Descriptio, & Icones, Pars altera. Amstel. 1701. fol.
- Cord. Hist.** Valerii Cordi, Historiae Stirpium Libri IV. Argentinae 1562. in fol.
- Ceroll. Insc. R. H.** Iosephi Pitton Tourneforti, Corollarium Institutionum Rei Herbariae, ad caesem Institutionum R. Herb.
- Dill. Cat. Gifs.** Io. Iacobi Dillenii, Catalogus Plantarum sponae circa Gifsam nascensium; cum Appendice &c. Francof. 1719. in 12.
- Diofco.** Pedacius Dioscorides Anazarbaeus in Libris de Materia Medica. Significat autem Plantas, quas recentiores Botanici sibi vili sunt reperisse ex descriptis a Dioscoride.
- Dod.** Pempt. Remberti Dodonaei Stirpium Historiae, Pemptades sex. Antuerpiae 1616. in fol.
- Down. Cat. Plant. H. Flor.** Angeli Donnini, Appendix Plantarum Florentinos Hortos ornamentum. Ad calcem

- ecm Plantarum Indiciis Horti Pisani Thomae Bellucci.
- Ferr. Flor. Cult.* Io. Baptistae Ferrarii & Soc. Ief. De Florum cultura, Libri IV. Romae 1633. in 4.
- Ferr. Hsp.* Io. Baptistae Ferrarii & Soc. Ief. Hesperides sive de Malorum Auroreum cultura, & usu, Libri IV. Romae 1646. in fol.
- Flor. Aldorf.* Mauricii Hoffmanni, Florae Aldorfinae Deliciae Sylvestres, sive Catalogus Plantarum in Agro Aldorfino sponte nascentium. Aldorf. 1677. in 4.
- Wuchf. Hist.* Leonh. Fuchii, de Historia Stirpium Commentarii. Basil. 1542. in fol.
- Ger. Emac.* Iohn. Gerarde: The Herbal, or general Historie of Plantes very much Enlarged, and Amended by Thomas Iohnson. London. 1656. in fol.
- Hermann. H. L. Bot.* Pauli Hermannii, Catalogus Horti Academici Lugduno Batavi. Lugduni Bat. 1687. in 8.
- H. Cathol.* Francisci Cupani, Hortus Catholicus cum Supplemento I. Neap. 1606. in 4.
- H. Cathol. Suppl.* Francisci Cupani, Horti Catholicus Supplementum alterum. Panormi 1697. in 4.
- H. Mauro.* Antonii Titae, Catalogus Plantarum Horti D. Io. Francisci Mauroceni Sen. Ven. Patavii 1713. in 8.
- H. Pis.* Michaelis Angeli Tillii, Catalogus Plantarum Horti Pisani. Florentiae 1713. in fol.
- I. B. 1.* Historia Plantarum Universalis Auctoribus Iohanne Baubino, & Io. Henrico Cherlero, a Dominico Chabraco illustrata. Pars I. Ebroduni 1650. in fol.
- I. B. 2.* Eiusdem Operis, Pars altera. Ibidem 1651.
- I. B. 3.* Eiusdem Operis, Pars tertia. Ibidem 1651.
- I. B. 3.* App. Eiusdem Operis Appendix ad calcem Tom. III.
- Inst. R. H.* Iosephi Pitton, Tournefort Institutiones Rei Herbariae, cum Appendice, & Corollario. Paris. 1700. in 4. Vol. 3.
- Iuss. in Barr.* Vide Barr. Obf.
- Lact. Triumf.* apud Fratrem. Vide Triumf. Obf.
- Lob. Ic. & Lob. Icon.* Icones Stirpium (ex Mathiae Lobelii, & Petri Ponae Operibus desumptae, curante Christophoro Plantino Typogr.) Antuerpiae 1581. in 4. transv.
- Lugd.* Historia Generalis Plantarum ab Io. Molinaco, & Iacobo Dalecampio elaborata. Lugd. 1586. in fol. Vol. 2.
- Marc.* Pedacii Dioscoridis Anazarbaei, de Medica Materia Libri sex. Interp. Marcello Virgilio Secretario Florentino, cum eiusdem Annotationibus. Florentiae 1518. in fol.
- Matth. Valgrif.* 1559. Pietro Andrea Matthioli, Discorsi nelli sei Libri di Pedacio Dioscoride Anazarbeo della Materia Medicinale. Venezia appresso Vincenzo Valgrifi 1559. Fogl. Vol. I. Ital. cum parvis figuris.
- Matth. Valgrif. Cum Magnis Fig.* 1568. & *Matth.* 1568. Idem Opus. Venezia appresso Vincenzo Valgrifi 1568. cum magnis Fig. Vol. 2.
- Matth.* 1585. Idem Opus, ibidem apud Eundem in fol. pariter, & cum magnis fig. Vol. 2.
- Mem. de R. Sc.* Vide Act. Ac. R. Sc.
- Mense. Pag.* Christiani Mentzelii Pugillus Rariorum Plantarum, ad calcem Indiciis nominum Plantarum multilinguis. Erolini 1683. in fol.
- Michel.* Petrus Antonius Michelius. Significat Plantas quas variis Amicis communicavit, Vaillantio praefertim, Boerhaavio, & Tillio.
- Michel. Nov. Plant. Gen.* F. I. Petri Antonii Michelii Nova Plantarum Genera Pars I. Florentiae 1719. Typis Bernardi Paperini, in fol.
- Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr.* Iosephi Montii Catalogi Stirpium Agri Bononiensis Prodrum. Bon. 1719. in 4.
- Mor. H. R. Bist. & Mor. Prael. Bot.* Roberti Morison, Hortus Regius Blefcensis auctus, sive Praeludiorum Botanicozum, Pars I. Lond. 1669. in 2.
- Mor. Umb.* Roberti Morison, Umbelliferarum Distributio nova. Oxonii 1672. in fol.
- Mor. Hist. Oxon. Part. 2.* Roberti Morison, Plantarum Historiae Universalis Oxonicensis, Pars Secunda. Oxonii 1680. in fol.
- Mor. Hist. Oxon. Part. 3.* Eiusdem Operis Pars tertia. Opus Post. Oxonii 1699. in fol.
- Munting.* Phytograph. Abrahami Muntingii Phytographia curiosa. Amstel. 1713. in fol.
- Park Theatr.* Iohn. Parkinson Theatrum Botanicum. London 1640. in fol.
- Plin.* C. Plinii Secundi, Historia Naturalis. Notat Plantas, quae caedem creduntur cum descriptis a Plinio.
- Plant. Alm. Bot.* Leonardi Plukenetii, Almagestum Botan. Lond. 1696. in fol.
- Pon. Bald. Lat.* Plantae, seu Simplicia in Baldo Monte, & in Via ab Verona ad Baldum a Io. Pona Pharmacopaeo

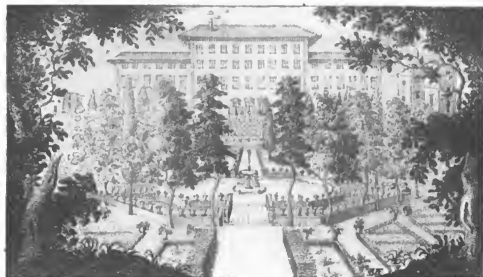
paço Veronenſi reperta, & edita. Baſil. 1608. 4.
Ponted. *Anthol.* Iulii Pontederac, Anthologia. Patav. 1720. 4.
Raii Syll. Io. Raii, Stirpium Europaeorum extra Britannias naſcentium Sylloge. Londini 1694. in 8.
Raii Synopf. Ed. 1. Io. Raii, Synopfis Methodica Stirpium Britannicarum, Editio ſecunda. Lond. 1696. in 8.
Raii Synopf., & Raii Synopf. Ed. 3. Io. Raii, Synopfis Methodica Stirpium Britannicarum, editio tertia auctior, & emendatior. Londini 1724. in 8.
Raii Methoſ. Io. Raii Methodus Plantarum emendata, & aucta Londini 1705. in 8.
Raii Hiſt. Tom. 1. Io. Raii Hiſtoria Plant. Tomus prior. Londini 1686. in fol.
Raii Hiſt. Tom. 2. Eiuſdem Operis Tom. II Ibidem 1688. in fol.
Raii Hiſt. Tom. 3. Eiuſdem Operis Tom. III. Ibidem 1704. in fol.
Scheuchz. *Agroſt.* Io. Scheuchzeri, Agroſtophographia. Tiguri 1719. 4.
Scheuchz. *Agroſt. Prodr.* Io. Scheuchzeri, Agroſtophographia Prodrromus. Tiguri 1708. in fol.
Schub. Bot. Ioſ. Pitton Tournefort, Schola Botanica. Amſtel. 1699. in 12.
Tab. Ic., & Tabern. Icon. Icones Plantarum (ex Iacobi Theod. Tabernacmontani, Hiſtoria Plantarum Idiomate Germanico conſcripta deſumptae) curante Nicolao Baſſaco Typ. Francof. ad Moenum 1590. 4. tranſv.
Theoph. Theophrasti de Hiſtoria, & de Cauſis Plantarum. Significat autem Plantas, quae eadem videntur cum deſcriptis a Theophrasto.
Tournef. in *Al. de R. Sc.* Nova Plantarum Genera ab Ioſ. Pitton Tour-

nefort inſtituta, dans les Memoires de l'Academie Royale des Sciences.
Trag. Hieronymi Tragi, de Stirpibus Libri III. Argentor. 1552. in 4.
Triumpf. Obſ. & Laet. Triumpf. apud *Fraſirem.* Io. Baptiſtae Triumfetti Obſervationes de Ortu, & Vegetatione Plantarum, cum Novarum Stirpium Hiſtoria Iconibus illuſtrata. Romae 1699. 4.
Triumpf. Prael. Io. Bapt. Triumfetti, Praeſulio ad publicas Herbarum Offenſiones; & Novarum Stirpium deſcriptiones, & Icones. Romae 1700. in 4.
Vaill. in *Al. de R. Sc., & Vaill. Nom. Plant. Gen.* Nova Plantarum Genera a Sebaſtiano Vaillant inſtituta, dans les Memoires de l'Academie Royale des Sciences.
Vigna. Dominici Vignae, Animadverſiones in Libros de Hiſtoria, & de Cauſis Plantarum Theophrasti. Piſis 1615. in 4.
Vir. Luſit. Gabrielis Grisey, Viridarium Luſitanicum. Ulyſſip. 1666. in 4.
Velk. Heſper. Norimb. I. C. V. (Volkamerij) Heſperidum Norimbergensium Libri IV. Norimbergae 1700. in fol.
Voyag. du Levant. M. Pitton de Tournefort, Relation d'un Voyage du Levant fait par ordre du Roy. A Amſterdam 1718. Tom. II. Vol. I. in 4.
Zannich. & **Zannich. Hiſt.** Gio. Girolamo Zannichelli, Hiſtoria delle Piante, che naſcono ne' Lidi intorno Venezia, Op. Poſt. accreſciuta, e pubblicata da Gian-Iacopo Figlio dell' Illeſſo. Venezia 1735. in fol.
Zannich. Opuſc. Bot. Io. Hier. Zannichelli, Opuſcula Botanica. Venet. 1750. 4.
Zann. Giacomo Zannoni, Hiſtoria Botanica, Parte Prima. Bologna 1675. in fol.

Explicatio aliarum Notarum quibus quandoque uſi ſumus.

Descrip. & Descript. Quoad Descriptionem tantum. Significat autem Plantas illas, quibus adicitur, easdem videri cum deſcriptis ab aliquo Auctore, non vero cum deſcriptis ſub eodem nomine.
Ic. & Icon. Quoad Iconem tantum. Significat Plantas illas, quibus adicitur easdem eſſe cum deſcriptis ab aliquo Auctore in Tabulis aeneis, vel ligneis, non vero cum deſcriptis ſub eodem nomine.
Off. & Officinarum. Significat autem

nomina illa Plantarum, quibus ſpoſita eſt, apud Scripſiores Medicos, & Pharmacopocos uſitatiora eſſe.
Tab. Tabula. Indicat Plantas, quae ab aliquo Auctore pinguntur in Tabulis aeneis.
V., & Vulgo. Indicat nomina apud Vulgus communia, quorum pleraque a Scripſtoribus Medicis adoptata ſunt.
Quorundam. Significat nomina illa a quibusdam Rei Medicæ Scripſtoribus uſurpari.

CATALOGVS PLANTARVM HORTI FLORENTINI

folium maius Insl. R. H. 459. * *An Abrotano* Casalp. 478. *Abrotanum mar usitatus* Offic. *Abrotine vulgo*

4. Idem minus odoratum, foliis reflexis, segmentis crassioribus, capitulis maioribus. *An Abrotanum mar angustifolium minus* Insl. R. H. 459

5. Abrotanum Lini folio acriore & odorato Insl. R. H. 459. * *Dragone vulgo*, aliquibus *Targone* Casalp. 563. *Dragoncello* Mattib. 626. *Dracunculus Hortensis* Casti. *Draco Herba* Dod. *Tarcon Gesn.*

ABROTANVM incanum & tomentosum maius, folio Delphinii reflexo, segmentis toruosis, capitulis cernuis uno versu dispositis per basim acuminatis brevi petiolo appensis & squamis longioribus tectis. *Abrotanum mar maximum* Col. Part. I. 54

2. Idem minus, folio tenuiore, capitulis rotundis longiusculo petiolo appensis, squamis brevioribus & confertioribus tectis

3. Abrotanum maius subincanum Camphoræ odorem spirans, Delphinii foliis surrectis, capitulis rotundis cernuis & unum latus spectantibus. *An Abrotanum mar angustifolium*

- ABSINTHIVM Ponticum seu Romanum officinarum seu Dioscoridis, foliis latioribus, capitulis maioribus. *Absinthium vulgare* Fuchs. Hist. 1. * *Hoc & sequens in off. promiscue usurpantur pro Absinthio vulgari, cummuni, Romano, Pontico vero, & Herba Medica*
2. Idem foliis & capitulis minoribus. *Affenzo* Mattb. 723
3. *Absinthium Ponticum tenuifolium incanum* Inft. R. H. 457. * *Affenzo di Ponto* Mattb. 724. *Absinthium Santonicum* Cæsalp. 476. *Affenzio Pontico vulgo*

ABSINTHIVM. vide SERIPHIVM

ABVTILON Inft. R. H. 99. * *Altea* ovvero *Abutilo di Avicenna*. Mattb. 976. *Altea Theophrasti* Cæsalp. 561. & 576

ACACIA Indica Farnesiana Inft. R. H. 605. * *An spina ex semine peregrino nata* Cæsalp. 322. *Gaggia vulgo*

2. *Acacia Americana* non spinosa, foliis Viciz multifloræ, floribus pallidis in spicam triunciale dispositis, siliqua palmari compressa & intorta. * *Ad arboris proceritatem excrevit hac Acacia, biemis incommoda perferens. Eius folia (Fig. 1.) unciam plerumque longa, sesquilineam lata, quandoque duplo vel triplo ampliora, lævia splendens, superne saturatius viridens, inferne dilutiora, in ambitu obscure dentata, costa simplici subbristata alterno fere ordine innascuntur, nullo impari seriem claudente. Hac folia composita e sinu ramorum vetustorum prodeunt tria aut quatuor ut plurimum una cum florum spicis, in ramis autem recentibus alii costa simplici ex alternis nodis prodeunt adnectuntur decem ut plurimum, vel etiam quatuordecim, alterno pariter ordine, foliumque aliud maius componunt. Flores (Fig. 2.) e luteo virescentes, sesquilineam longi infundibuliformes stella instar in sex laciniis obtusis divisi, quarum tres angustiores tribus latioribus interposita, staminulis brevibus concoloribus, apicibusque citrinis donati, odore gravi, acituidam (Fig. 3.) triunciali viridi affiguntur nonnihil inter se distantes, & spicam laxam constituunt Salicis feminiferas spicas non male representantem, & e ramulorum nodis pendentem. Ex innumeris floribus, qui quotannis erumpunt, duo vel tres tantummodo fecundi sunt, siliquam nempe profervunt (Fig. 4.) palmarem compressam sesquilineam latam in maturitate fuscam. Anagyridis fœtida siliquarum instar intortam & pendentem. Semina (Fig. 5.) Siliqua edulis seminibus similia sunt. Caudicis & ramorum vetustorum cortex rufus est, recentium vero viridis ut foliorum. Rami ipsi prælongi sunt parum divaricati, ad terram incurvati & veluti depluentes, nullisque spinis armati. Figura 2. florem maiorem vero per microscopium representat. Siliquam (a tribus enim annis nullam Arbor ad maturitatem perduxit) pingendam nobis perhumaniter communicavit D. Nicolaus Gualterius ex immensa fructuum collectione quam in instructissimo suo Musco inter alia plurima pretiosaque cimelia asservat*

ACANTHVS sativus vel mollis Virgilii Inft. R. H. 176. * *Acantho* Mattb. 710. *Acanthus vulgo Brancaurina* Cæsalp. 333

2. *Acanthus aculeatus* pinnis angustioribus ac venis albicantibus distinctis, floribus albis

3. *Acanthus minus aculeatus, brevioribus & mollioribus spinis* H. Pfl.

ACER Platanoides Inft. R. H. 615. * *An Acer* Cæsalp. 42

2. *Acer*

1.2 57
x 0 = 3

Horti Florentini

2. *Acer maior folio ampliore, fructu cum alis semiclaufis*
3. *Idem folio & fructu minore*
4. *Acer maior, folio rotundiore minus laciniato (fructu cum alis semiclaufis) an Opulus Italarum.* Inst. R. H. 615
5. *Acer Campestre & minus* Inst. R. H. 615. * *An Opulus Casalp.* 42. Pioppo. Oppio. Loppio *vulgo*
6. *Acer trifolia* Inst. R. H. 615

ACETOSA arborefcens, subroundo folio, ex Infulis Fortunatis Inst. R. H. 503

2. *Acetofa montana maxima glabra, longo lato Ari folio, auriculis integris, flagellis ramosis, capsulis feminalibus breviter coronatis*
3. *Acetofa Hispanica maxima* Munting. Phytograph. Fig. 7
4. *Acetofa tuberosa radice* Inst. R. H. 503
5. *Acetofa pratensis* Inst. R. H. 502. * *Oxalida* Matth. 474. *Hæc, & tres sequentes Acetofa in Offic. promiscue usurpantur pro Acetofa, Oxalide, & Oxalida*
6. *Eadem ferotina, foliis amplioribus, flagellis ramosis*
7. *Eadem foliis brevibus subrotundis glabris, flagellis ramosis feminiferis tantum*
8. *Acetofa hortensis, longo viridi angusto folio*
9. *Acetofa rotundifolia hortensis* Inst. R. H. 503. * *An Oxalis tertia Casalp.* 166. *Acetofa Romana vulgo*
10. *Acetofa arvensis lanceolata (repens, auriculis longioribus acutis)* Inst. R. H. 503. * *An Oxalis prima, vulgo Acetofa Casalp.* 166. *Hæc, & dua sequentes promiscue vocantur in Offic. Acetofa minor, lanceolata, sylvestris, & Oxalis ovina*
11. *Eadem auriculis brevioribus.* * *An Oxalida minore* Matth. 475
12. *Eadem Alpina frutescens, foliis lanceolatis angustis, femine nudo exiguo & rugoso*
13. *Acetofa scutata repens* Inst. R. H. 503
14. *Acetofa Ocimi folio, Neapolitana* Inst. R. H. 503

ACONITVM lycoctonum luteum Inst. R. H. 424. * *Aconito II.* Matth. 1142. *An Napelli alterum genus folio Platani Casalp.* 585. *Luparia. Napellus. Aconitum Offic.*

2. *Aconitum cæruleum seu Napellus I.* Inst. R. H. 425. * *Napello* Matth. 1151. *An Napelli genus alterum Casalp.* 585

ADATHODA Zeylanensium Inst. R. H. 175

AGRIMONIA officinarum Inst. R. H. 301. * *Eupatorio* Matth. 1068. *Agrimonia Casalp.* 319. *Agrimonia. Eupatorio de Greci Ric. Eupatorium veterum Offic.*

2. *Agrimonia odorata* Inst. R. H. 301. * *Pianta, che è la stessa in ogni sembianza, che l'Agrimonia volgare: ma ha odore, e sapore aromatico, e grato, come è l'Eupatorio de Greci Ric.* 38. *Eupatorium odoratum, & Aromaticum Offic.*
3. *Agrimonia Orientalis humilis, radice crassissima repente, fructu (crasfio) in spicam brevem & densam congesto* Coroll. Inst. R. H. 21

4 *Catalogus Plantarum*

AGRIMONIOIDES Inft. R. H. 301

ALATERNVS Inft. R. H. 595. * *An Phyllirea mas Theophrasti vulgo legno puzzo, & Putine Cæfalp.* 74

ALCEA Cannabina Inft. R. H. 98. * *Alcea Offic.*

2. *Alcea folio rotundo laciniato Inft. R. H. 98*

3. *Alcea Virginiana Ricini folio Boerh. Ind. Alt. Part. 1. 270. num. 9*

ALCHIMILLA vulgaris (præcox) floribus herbaceis C. B. Pin. 319.
* *An stellaria Matth. 1236. Alchimilla, & Per Leonis Cæfalp. 557. Hac & sequens eius varietas in Offic. promiscue vocantur Alchimilla, Per Leonis, Stella herba, Stellaria*

2. *Eadem ferocina*

3. *Alchimilla Alpina pubescens minor Inft. R. H. 508*

ALKEKENGİ Officinarum Inft. R. H. 151. * *Solatro Halicacabo Matth. 1126. Vescaria Cæfalp. 213. Alchebengi Ric. Solanum Vescarium. Solanum Halicacabum Offic.*

2. *Alkekengi fructu parvo, verticillato Inft. R. H. 151. * Solanum somniferum Cæfalp. 214*

ALLIVM an montanum, capite rotundo Inft. R. H. 384

2. *Allium angustifolium, foliis intortis Inft. R. H. 385*

3. *Allium latifolium glabrum, floribus umbellatis albis, petalis subrotundis quinque lineas longis & tres latis*

4. *Allium pratense, radice Iridis, flore purpurascente Zannich. Hist. An Allium montanum maius foliis Narcissi splendidibus viridibus, floribus purpurascens C. B. Pin. 75*

ALNVS glutinosa folio viridi subrotundo ampliore leviter sinuato & dentato, fructu crassiore brevi. *An Alno Matth. 157. Ontano vulgo*

2. *Alnus non glutinosa, folio viridi subrotundo serrato*

ALOE folio in oblongum aculeum abeunte Inft. R. H. 366. * *Aloes alterum genus nuper ex India Occidentali adveclum Cæfalp. 418. An Aloe Ric. Aloe nobis vulgaris, Fico d' India vulgo*

2. *Aloe vulgaris Inft. R. H. 366. * An Aloe Cæfalp. 417*

3. *Aloe caulescens, foliis spinosis, maculis ab utraque parte albicantibus notatis H. Pif. Tab. 10*

4. *Aloe Africana caulescens, foliis (magis) glaucis caulem amplectentibus (& in mucronem obtusorem desinentibus.) Comm.*

5. *Aloe Africana, floribus rubris, tenuissimis pediculis, folio plano, margaritifera H. Pif. Tab. 8*

6. *Aloe Africana brevissimo crassissimoque folio, flore candido H. Pif. Tab. 5*

ALSINANTHEMVM annuum subhirsutum maius, foliis brevioribus ex rotunditate acuminatis, floribus albis pentapetalis, petalis subrotundis & integris semilineam longis, capsula duriori. *Alfine minor Lini capitulis C. B. Pin. 151. An Alfine petraea minima Tabern. Icon. 710*

2. *Idem*

2. Idem mius petalis orientalibus, capsula molliori. *Alfne multicaulis* C. B. Pin. 250. *Alfne minima* I. B. 3. 364. *descript. Ic. vero vid. pag. 348. sub flore Cuculi. Alfne minor* Tabern. Icon. 708

ALSINE altissima nemorum Inst. R. H. 242. * *Morsus Gallina maior* Brunf. 2. *Alfne montana latifolia*, flore laciniato Inst. R. H. 242

3. *Alfne media vulgaris*, calyce villoso. *Alfne media* C. B. Pin. 250. Inst. R. H. 242. *Alfne vulgaris*, sive *Morsus Gallina* I. B. 3. 363. *Morsus Gallina* Trag. 385. *Alfne maior* Fuchf. 21. *Alfne* Matth. 1172

4. Eadem calyce glabro. *Alfne media* Tabern. Icon. 707. *Alfne minor* Dod. Pempt. 29. *Alfne Matthioli* Lugd. 1212. *Alfne minor recentiorum*, sive *Hippia minor* Lob. Icon. 460. *Alfne* Cast. 19

5. *Alfne media*, foliis minoribus * *Haec tres Alfnes media species promiscue usurpari possunt pro Alfne & Morsu Gallina. Offic.*

6. *Alfne pratensis* Gramineo folio ampliore Inst. R. H. 243

7. *Alfne pratensis* Gramineo folio angustiore Inst. R. H. 243

8. *Alfne an aquatica media* Inst. R. H. 243

9. *Alfne annua rotundifolia* glabra multicaulis & multiflora, floribus pentapetalis fugacibus & vix conspicuis, petalis lanceolatis semilineam longis, calycis foliolis introrsum cucullatis, extrorsum in costam elevatis. *Paronychia altera* Matth. 1096. Lugd. 1213. * *Paronychia* Offic.

10. *Alfne maritima*, sive *Spergula marina* maior perennis, foliis angustis fusculentis unum lacus spectantibus, flore pentapetalo purpurascente, petalis subrotundis & integris, semine sulco compresso, margine foliaceo aucto. * *Spergula* Offic.

11. *Alfne Spergulae facie media* Inst. R. H. 244

12. *Alfne Alpina repens*, capillaceo folio, floribus solitariis albis pentapetalis pediculo longo fultis, petalis subrotundis & integris

13. *Alfne tenuifolia* Inst. R. H. 243

14. *Alfne minima*, flore fugaci Inst. R. H. 243

15. *Alfne minima* perennis repens glabra, capillaceo folio non ita angusto, flore herbido maiusculo tetrapetalo, petalis vix conspicuis & integris, fructu orbiculato. *Alfne pusilla*, Graminea, flore tetrapetalo Inst. R. H. 243

16. *Alfne quae saxifragia Bavarica* Pon. Bald. Lat. 60

ALTHAEA Diofcoridis, & Plinii Inst. R. H. 97. * *Althaea* Matth. 975. *Vismalva quasi Malva viscida* Casalp. 561. *Altea* Ric. *Althaea*. *Bismalva*. *Ibiscus*. *Malvaoviscus* Offic.

2. *Althaea Diofcoridis* & Plinii, folio magis angulato Inst. R. H. 97

3. *Althaea subincana*, caule praetero imbecilliori seu vix se sustinens, foliis magis laciniatis ac serratis, flore purpureo parvo, segmentis obtusis veluti cordatis, capsula seminum crassiore glabra & rugosa. *An Althaea profunde serrato seu dentato folio* I. B. 2. 955

ALYSSOIDES incanum, foliis sinuatis (flore luteo, petalis bifidis, fructu rotundo) Inst. R. H. 218

2. Idem fructu oblongo

3. *Alyssoides alpinum fruticosum sempervirens*, folio Leucoidi viridi ad margines piloso aut barbato, floribus spicatis luteis, calyce auriculato, fructu

ſtu ſubrotundo, ſemine latiffimo. *Alyſſon alterum Caſalp. H. Sicc. pag. 201. num. 555*

ALYSSON Creticum ſaxatile foliis undulatis incanis Corollar. Inſt. R. H. 15

2. Alyſſon perenne incanum Leucoii folio, flore luteo, fruſtu obtuſo & veluti cordato D. Leonardi Seſler Medici, & Philobotani Veneti

3. Alyſſon vulgare, Polygoni folio, caule nudo Inſt. R. H. 217. * *An Humilis quadam herbula affinis Burſæ Paſtoris Caſalp. 366. Paronychia vulgaris Dod.*

4. Alyſſon Veronicæ folio Inſt. R. H. 217

AMARANTHOIDES Lychnidis folio, capitulis argenteis maioribus Inſt. R. H. App. 654

2. Amarantoides Lychnidis folio, capitulis purpureis Inſt. R. H. App. 654

AMARANTHVS folio variegato, colore hilariori, qui ſæmina Inſt. R. H. 236. * *Maraviglie di Spagna vulgo*

2. Amaranthus folio variegato, colore obſcuriori, ſive mas Inſt. R. H. 236. * *An Bliti peregrini alterum genus Caſalp. 162*

3. Amaranthus Indicus ſpinofus ſpica herbacea Inſt. R. H. 236

4. Amaranthus panicula incurva lutea Inſt. R. H. 236

5. Amaranthus ſimplici panicula Inſt. R. H. 235. * *Amaranto. Sciamatro. Fior velluto vulgo*

AMBROSIA maritima Inſt. R. H. 394. * *An Ambroſia Herbariorum Marc. 205. Ambroſia Caſalp. 158. Ambroſia. Ambroſiana Offic.*

AMMI maius Inſt. R. H. 305. * *Ammi Offic.*

2. Ammi perenne Inſt. R. H. 305. * *Cribamo III. Mattb. 521. Eryngium arverſe C. B.*

AMYGDALVS Indica nana Inſt. R. H. 627

ANACAMPSEROS maxima, ſuaverubente caule, foliis coniugatis latiffimis longioribus ſubcinereis & circumrotis, floribus umbellatis pallidis. *An Anacampſeros maxima Inſt. R. H. 264. * Hæc, & ſequens in Offic. vocantur Craſſula maior, Telepbium, Herba S. Ioannis*

2. Eadem atrorubente caule, foliis viridibus. *An Anacampſeros Luſitanica Hamatodes, maxima Inſt. R. H. 264*

3. Anacampſeros minor, rotundiore folio, ſempervirens Inſt. R. H. 264. * *Telepbium minus Offic.*

ANAGALLIS phœniceo flore Inſt. R. H. 142. * *Anagalide Maſchio Mattb. 656. Anagallis flore puniceo Caſalp. 262*

2. Anagallis cæruleo flore Inſt. R. H. 142. * *Anagalide ſemina Mattb. 657. Anagallis flore cæruleo elegantiffimo Caſalp. 262. Anagalide, cbe fa il fiore azzurro Ric.*

ANAGYRIS ſætida Inſt. R. H. 647. * *Anagyris Caſalp. 112*

AN.

ANDROSAEMVM maximum frutescens (foliis maioribus subrotundis) Inst. R. H. 251. * *Androsamum a recentioribus Chirurgis Matrisylva appellatum Casalp.* 395. *Herba Siciliana Tab. Clymenon Plinii Ang. Pericymenon Dioscoridis C. B.*

2. Idem foliis oblongis minoribus. * *An Androsamo Matth.* 988

ANEMONE Geranii rotundo folio purpurascens Inst. R. Herb. 276

2. Anemone Virginiana Inst. R. H. 277

3. Anemone latifolia, Pavo dicta, major, prima Inst. R. H. 275

4. Anemone tenuifolia, flore amplo sanguineo hexaphyllo Inst. R. H. 278

5. Anemone tenuifolia, flore niveo Inst. R. H. 278

6. Anemone tenuifolia, flore simplici phœniceo Inst. R. H. 279

7. Anemone tenuifolia, floribus dilute violaceis, viridi colore & rubore perfusis Inst. R. H. 281

8. Anemone tenuifolia multiplex rubra Inst. R. H. 282

9. Anemone tenuifolia multiplex, magno flore violaceo & rubente colore mixto Inst. R. H. 283

10. Anemone foliosa, flore suaverubente multiplici Inst. R. H. 283

11. Anemone sylvestris alba maior Inst. R. H. 277

ANEMONOIDES. vid. RANUNCULVS

ANEMONOSPERMOS Afra folio & facie Taraxaci incani Boehr. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. Pag. 100. n. 5

ANETHVM hortense Inst. R. H. 318. * *Anetho Matth.* 799. & *Ric. Anethum sativum Casalp.* 283. *Anethum Offic.*

2. Anethum verum Pernambuccense Boehr. Ind. Alt. Part. I. pag. 65

ANGELICA sylvestris minor, sive erratica Inst. R. H. 313. * *Hæc & sequens, Angelica erratica seu sylvestris, Herba Gerardi, & Podagraria in Officinis promiscue vocantur*

2. Eadem latifolia

3. Angelica Alpina ad nodos florida Inst. R. H. 313

4. Angelica montana perennis, Paludapii folio Inst. R. H. 313. * *An. Levisticum vulgare Matth.* 815. & *Ric.* 46. *Ligusticum. Levisticum. Libyficum Offic.*

ANONIS legitima antiquorum Coroll. Inst. R. H. 27. * *Ononis Marc.* 164. *Anonide Matth.* 711. *Ononis vulgo Bonaga & Bulimaca Casalp.* 243. *Resia Bovis Trag. Remora Aratri Ambr. Anonis Offic. Bulimacola vulgo*

2. Anonis non spinosa, caulibus procumbentibus Inst. R. H. 408

3. Anonis viscosa minor flore pendulo C. B. Pin. 389. Prodr. 156. * *Anonis odore Theriaca Bellucc. H. Pis.*

ANTHEMIS Italica arvensis annua vulgarissima, flore maximo, disco pungente Michel. Nov. Plant. Gen. pag. 32. verl. 1. * *Cota vulgo sive Cotula fatida Casalp.* 492. *Pro Camomilla Offic. a quibusdam usurpatur*

2. An-

2. *Anthemis arvensis* annua patula, modo odora; modo inodora, modo foetida, folio glabro, capitulis & ramulorum extremitatibus crassioribus Michel. Nov. Plant. Gen. pag. 32. v. 3. Tab. 30. fig. 2

3. *Anthemis hortensis* repens odorata, flore luteo, semisfoculis concoloribus & vix conspicuis Michel. Nov. Plant. Gen. pag. 33. v. 7. *Chamamelum luteum capitulo apylylo* C. B. Pin. 135. * *Chamamelum odoratum* Offic. Erba Appiolina vulgo

ANTIRRHINVM Ligustri folio, flore candido, labio inferiori circa ritum luteo, superiori vero lineis sanguineis variegato. * *Os Leonis floribus candidis* Casalp. 350

2. *Antirrhinum Leucoii* folio, flore candido, labio inferiori circa ritum pallido

3. *Antirrhinum vulgare Leucoii* folio, flore purpureo Inst. R. H. 168. * *Antirrhinum* I. Mattb. 1255. *Os Leonis floribus roseis* Casalp. 350. Bocca di Leone vulgo

APARINE vulgaris annua maior asperissima, spinulis tum in caulibus tum in foliorum marginulis deorsum reflexis, flore albo, fructu hispido spinis hamatis instructo. *Aparine vulgaris* C. B. Pin. 134. * *Aparine* Mattb. 852. *An Aparine vulgo Asprella* Casalp. 324

2. *Aparine* annua minor praecox, spinis in caule deorsum, in foliorum marginibus transversim aut sursum inclinatis, flore albo, fructu villis aduncis exasperato

3. *Aparine* femine laevi Inst. R. H. 114

4. *Aparine* femine Coriandri saccharati Inst. R. H. 114

5. *Aparine* minima Bot. Momp. App. 291

APARINE. vid. RVBEOLA

APHACA vulgaris flore luteo, siliquis crassioribus & brevioribus, semine albo aut subcinereo licuris nigris distincto. *Aphaca altera semine albo, nigris maculis notata* Vir. Lusit. *Aphaca semine vario* Casalp. 236. *Aphaca femine variegato* I. B. 2. 217. *Descript.*

APIVM hortense latifolium Inst. R. H. 305

2. *Apium hortense* seu *Petrofelinum vulgare* Inst. R. H. 304. * *Apium Hortense*, *Petrofelinum* Mattb. 811. *Apium vulgare detto Prezzemolo* Ric. *Apium* Offic.

3. *Apium Macedonicum* Inst. R. H. 305. * *Petrofelinum Macedonicum* Mattb. 813. & Ric. *Petrofelinum Macedonicum* Offic.

4. *Apium Pyrenaicum* Thapsix facie Inst. R. H. 305

5. *Apium palustre latifolium* erectum, ad alas floridum * *An Apium aliud spontaneum latifolium, umbellis in foliorum alis* Casalp. 299. *Apium Palustre* Ric. *Paludapium*. *Eleoselinum* Offic.

6. *Apium dulce*, *Celeri* Italicorum Inst. R. H. 305. * *Sedano vulgo*

APOCYNVM erectum latifolium incanum Syriacum, floribus parvis obsolete purpurascens Inst. R. H. 91

2. Idem foliis amplis subrotundis

3. Apo-

3. Apocynum erectum Africanum, villoso fructu, falicis folio glabro angusto Inft. R. H. 92. * Lino d' India vulgo

4. Apocynum farmentis crassioribus & excelsis arborescendentibus, foliis rotundis glabris & glaucis, floribus candidis ad sciliorum alas umbellatim nascentibus, fructu An Apocynum folio subrotundo Inft. R. H. 92. * An Periploca non repens Casalp. 119

AQVILEGIA hortensis simplex, flore incarnato Inft. R. H. 428

2. Aquilegia sylvestris Inft. R. H. 428. * Aquilina Mattb. 665. An Aquilegia, & Columbina Casalp. 589

3. Aquilegia hortensis multiplex, flore magno cæruleo Inft. R. H. 429

ARBVTVS folio serrato (fructu rotundo) Inft. R. H. 592. * Arbutus Mattb. 291. Arbutus cuius fructus Avellanae magnitudinem non excedit Casalp. 113. Vnedo Lob. Corbezzolo vulgo

ARISARVM latifolium alterum Inft. R. H. 161. * Arisaro Mattb. 632. Arum parvum Casalp. 227

2. Arisarum Angustifolium Dioscoridis forte, corniculo purpurascete C. B. P.n. 197

ARISTOLOCHIA Clematidis recta Inft. R. H. 162. * Aristolochia, o Aristologia lunga Mattb. 685. Aristolochia tenuis, vel Clematidis, vel Saracenicæ Offic. Aristologia Clematide Nostrale Ric.

2. Aristolochia rotunda flore ex purpura nigro Inft. R. H. 162. * Aristolochia I, o Aristologia rotunda Mattb. 684. Aristologiae genus primum Casalp. 566. Aristologia rotunda Ric. Hac & sequens in Officinis promiscue usurpantur pro Aristolochia rotunda

3. Eadem prælongo angusto flavescete flore, lingua ex purpura nigricante. An Aristolochia flore ex albo purpurascete Inft. R. H. 162

4. Aristolochia Pistolochia dicta Inft. R. H. 162

ARMENIACA fructu maiore rotundo, nucleo amaro * Hac & due sequentes Mala Armeniaca etiam vocantur, & Albicocche vulgo

2. Eadem fructu oblongo

3. Armeniaca Mala minora Inft. R. H. 624

ARTEMISIA vulgaris caule aëro purpureo, ramis floriferis expansis, capitulis cernuis. An Artemisia vulgaris maior, caule & flore purpurascētibus Inft. R. H. 460. * Hac, & due sequentes promiscue usurpari possunt pro Artemisia Officinarum

2. Eadem caule ex viridi albicante capitulis surrectis * An Artemisia vulgaris, quæ a quibusdam Canapaica vocatur Casalp. 478

3. Eadem caule ex viridi albicante, ramis floriferis surrectis non expansis, capitulis erectis

4. Artemisia Italica elatior, Delphinii folio viridi, inodora Vaill. A&C. R. Sc. Ann. 1719. pag. 378. num. 24

ARVM Americanum Ari vulgaris facie, foliis carnosis obscure virentibus ucidis, in uncialem teretem & inermem aculeum desinentibus. An Arum. TAB. II.
Amc.

Americanum folio angustiori nervoso sagittato molliori, apice acutissimo Boerb. Ind. Alt. H. L. Bat. Pari. 2. 74. num. 11

Pulcherrimam hanc plantam Miscelio communicavit Illustrissimus D. Comes Ioseph Zinanius Prosperi fil. Ravennas, qui inter cetera quibus commendandus est animi sui ornamenta, paucis ab hinc annis ad Rerum Naturalium ac Plantarum presertim studium applicare cepit animum, adeoque sedulus & diligens fuit ut Ravennæ privatum hortum selectissimarum plantarum copia instructissimum iam habeat; magnam præterea apud eruditos gratiam promeritus sit ob editas observationes suas circa locustas, & diversarum avium ova nidofque. Hoc igitur Arum in hortum Florentinum translatum primum floruit incunte Maio anni 1737. Flos crasso longo rectoque pediculo insidens supra foliorum comam eminebat: Petalo (si tamen ita appellandum est) carnoso ovali oblongo constabat intus candido exteriori & viridi albicante, cuius una extremitas petiolo affixa & arte complicata erat, deinde vero sensim sensimque dilatabatur ad eum cyathum conicum referret, margine ex una parte productiore Aristolochiæ Clematidis florum instar, & in oblongum mollemque aculeum abeunte. Pistillus Ari vulgaris forma & magnitudine in fundo floris surgebat. Fructus observare non licuit, cum Flor ab imperito quodam deceptus intempestive fuerit

2. Arum vulgare non maculatum Inst. R. H. 158. Arum. Aron Offic. Gichero vulgo ut & tres sequentes

3. Arum maculatum maculis candidis Inst. R. H. 158. * Aron Matth. 624 Gicheron maculis candidis Casalp. 226

4. Arum maculatum maculis nigris Inst. R. H. 158. * Gicheron maculis nigris Casalp. 226

5. Arum minus maculis amplioribus albidis, & maculis nigris perexiguis notatum

6. Arum Ægyptiacum florigerum & fructum ferens, radice magna orbiculari Inst. R. H. 159. * Colocasia Marc. 118. Aron d' Egitto Matth. 450. Aron magnum Casalp. 227. Faba & Lotus Ægyptia quorundam

ARVND fativa, quæ Δίαξ Dioscoridis & Theophrasti Inst. R. H. 526. * Harundo Marc. 55. Canna Matth. 164. Calamus sive Harundo crassa Casalp. 186. Canna vulgo

2. Arundo maxima, & hortensis, radice crassa & pinguiore, ex Monte Argentario proveniens, pro Cinæ radice usitata H. Pif.

3. Arundo vulgaris sive σπυρίων Dioscoridis Inst. R. H. 526. * Canna Palustre Matth. 165. Calamus seu Harundo alia gracili calamo Casalp. 186

4. Arundo variegata angustifolia * An Canna vel Arundo tota nivea & foliis & caule Mentz. Pug. quam in hoc ipso horto Florentino observavit

5. Arundo semifarcta Rheni Bononiensis Plinii Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr. 32. * Harundo Rheni Bononiensis farcta Plinii Casalp. 187

6. Arundo farcta Vallium Ravennæ Mont. ibid.

ASARVM Inst. R. H. 501. * Asarum Matth. 40. & Ric. Asarum Casalp. 389. Baccaris, Vulgago, Perpensa, Nardus Russica, Sanguis Martis Franc.

ASCLEPIAS albo flore Inst. R. H. 94. Vincetoxicum Matth. 855. Asclepias Casalp. 269. Asclepias. Vincetoxicum. Hirundinaria Offic.

2. Asclepias flore albo, umbilico atropurpureo

3. Ascle-

3. *Aclepias nigro flore* Inft. R. H. 94
4. *Aclepias Africana Aizoides* Inft. R. H. 94

ASPARAGVS fativa, foliis tenuiffimis fparfis, flore longiore * *An Asparago* Mattb. 505

2. Eadem foliis craffioribus non ita fparfis, flore brevior. *Asparagus fativa* Inft. R. H. 300. Tab. 154. A. * *Hæ duæ Asparagi fpecies promiffue ufurpantur pro Asparago Offic. & Sparagi Ric.*

3. *Asparagus fylveltris*, tenuiffimo folio (fructu craffiore) Inft. R. H. 300. * *Asparago falvatico* Mattb. 506

4. Eadem fructu parvo. * *An Asparagi genus tertium* Cæfalp. 217

5. *Asparagus foliis acutis* Inft. R. H. 300. * *Asparagus Cæfalp.* 217. *Asparagus petræus*. *Corruda* C. B. Pin. Spazzole vulgo

6. *Asparagus Africanus scandens Myrti folio anguftiore* H. Pif.

ASPHODELVS maritimus maximus, radice Buxea ferme infpida, foliis fequiuinciam latis, caule ramofo, floribus albis, fructu exiguo, femine cinereo nigris maculis diftincto. *Asphodelus in Maritimis caule nudo ramofo, floribus candidis, radicum bulbulis interna parte croceis* Cæfalp. 415

2. *Asphodelus montanus maior*, radice fervida cum bulbulis externe albidis, interne buxeis, caule ramofo & non ramofo, foliis unciam latis, floribus albis, fructu rotundo craffiore, femine cinereo nigris maculis diftincto. *Asphodelus in Alpibus, caule fimplici, floribus candidis, fructu rotundo, magnitudine Faba* Cæfalp. 415. * *An Asphodelo* Mattb. 634. *Hæ duæ Asphodeli fpecies in Officinis promiffue vocantur Hafula Regia, Asphodelum, Asphodillum*

3. *Asphodelus Apulus albus ramofus minor*, foliis iuncis. * *An Pbalangii alterum genus in Sicilia* Cæfalp. 416

4. *Asphodelus luteus & flore & radice* Inft. R. H. 343. * *Asphodelus luteus* Cæfalp. 416. *Asphodelo che fa i fiori gialli a modo di stella* Mattb. 635

5. *Aphodelus Zeylanicus*, foliis rotundis cepaceis, floribus luteis H. Pif.

ASPLENIVM five Ceterach Inft. R. H. 544. * *Scolopendria* Marc. 213. *Cetrach* Cæfalp. 595. *Aspleno* Mattb. 940. *Cetracca Ric.*

2. *Asplenium ramofum* Inft. R. H. 544. * *Lonebite afpera falfa* Mattb. 974

ASTER omnium maximus, Helenium dictus Inft. R. H. 483. * *Elenio* Mattb. 79. *Enula* Cæfalp. 499. *Enula, & Hemula Ric. Enula Campana, & Inula Offic.*

2. *Aster luteus radice odora* Inft. R. H. 482. * *Incensaria* Cæfalp. 496

3. *Aster maritimus Salicis longo glabro auriculato ac fubtiliffime denticulato folio, floribus luteis, femifofculus feptem lineas longis & femilineam latis. An Aster montanus luteus Salicis glabro folio* C. B. Pin. 266. *Morif. Hift. Oxon. Part. 3. feft. 7. Tab. 21. fig. 10. Aster* IIII. *Auftriacus* II. *Cluf. Hift. XIII.* * *Aster* Offic.

4. *Idem femifofculus decem lineas longis, & femilineam latis*

5. *Aster Montanus Italicus luteus, foliis brevioribus & rigidioribus ferratis, floribus umbellatim compatis* Michel. H. Pif. *Helenium Spirææ folio* Vaill. *Ac. R. Sc. Ann. 1720. pag. 392. num. 15. Conyza media Monfpeliensis affinis multiflora* L. B. 2. 1049

6. *Aster palustris luteus*, folio longiori lanuginoso Inft. R. H. 483. * *Briannica Lugd.*
7. *Aster III. Pannonicus Clusii luteus*, folio hirsuto Salicis I. B. 2. 1047.
8. *Aster pratensis Autumnalis*, *Conyzæ* folio Inft. R. H. 482. * *Coniza mezzana Matth.* 920. *Asteractico similis alter Casalp.* 496. *Mentha lutea Lon.* *Cunilago Plinii C. B.* *Conyza media Offic.*
9. *Aster maritimus folio tereti crasso tridentato* Inft. R. H. 483. * *Cribamo III. Matth.* 520
10. *Aster Novæ Angliæ altissimus hirsutus* (foliis Salicis caulem amplexantibus) floribus omnium maximis purpuroviolaceis Inft. R. H. 482
11. *Aster maritimus palustris cæruleus Salicis folio* Inft. R. H. 481. * *Tripolium Offic.*
12. *Aster Tripolii flore* Inft. R. H. 481. * *An Linaria Tripolii flore Donn.* *Cat. H. Flor.*
13. *Aster Virginianus ramosissimus serotinus*, parvis floribus albis *Tradescanti Moris. Hist. Oxon. Part. 3. 121. num. 43*
14. *Aster Chenopodii folio flore ingenti specioso* H. Elth.

ASTERISCVS annuus, foliis ad florem rigidis Inft. R. H. 497. * *Vn atro Aster Attico Matth.* 1235. *Aster Atticus Casalp.* 495

2. *Idem perennis. Asteriscus perennis folio odorato, flore rigido Michel.* *Boerb. Ind. Alt. H. L. Bat.* 105
3. *Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore sulphurei coloris* Inft. R. H. 497
4. *Asteriscus annuus aquaticus patulus* Inft. R. H. 498. *Astero Attico annuo odorato di Candia Zann.* 30

- T A B. 111. **ASTEROIDES** hirsuta latifolia Patavina (flore luteo, semisfoculis septem lineas longis sesquilineam latis, seminibus triangularibus brevissime coronatis ac binis plerumque aristis armatis) Michel. H. Pif.
- T A B. IV. 2. **Asteroides Alpina** subhirsuta, Salicis folio longiore & acutiore, interdum nonnihil crenato, flore luteo, semisfoculis octo lineas longis & semilineam latis, seminibus sesquilinearibus brevissime coronatis ac longiuscula arista munitis. *Aster montanus saxatilis luteus, angusto acuto nervoso & molli Plantaginis folio, multicaulis Bocc. Mus. Part. 2. 31. Tab. 18*
- T A B. V. 3. **Asteroides Alpina** glabra, Salicis folio angusto peracuto, flore luteo, semisfoculis novem lineas longis & semilineam circiter latis, seminibus longis altius coronatis, ac unica, interdum binis aristis armatis. *Asteriscus perennis, Salicis glabro folio Vaill. alt. Ac. R. Sc. Ann. 1721. pag. 430. Asteroides Alpina Salicis folio Coroll. Inft. R. H. 50*

In tribus hęc Asteroidum Tabulis fig. a semina marginalia representat, que breviora sunt, pyramidata triangularia, facie qua calyci incumbunt latiore & gibba; valde item umbilicata, seu membrana quadam rigidiuscula & pellucida, non autem aristis villisque coronata. Hęc semisfoculus b insidet. Fig. vero c exprimit semina que in disco sunt, longiora & angustiora, triangularia pyramidata, & varie in singulis speciebus coronata. a semisfoculus est ovo seu embryoni insidens. Semina qualibet inter se distinguuntur foliis e imbricatis in acumen rigidiusculum desinentibus ut in *Anthemide*. Omnia autem hac per microscopium ampliata sunt

ASTRA-

- ASTRAGALVS tuberosus scandens Fraxini folio Inst. R. H. 415
 2. Astragalus luteus perennis procumbens vulgaris, sive sylvestris Inst. R. H. 416
 3. Astragalus luteus annuus Monspeliacus procumbens Inst. R. H. 416
 4. Astragalus luteus perennis, filiqua gemella rotunda vesicam referente Inst. R. H. 416. * *Ceci salomatici Mattb. 443*
 5. Astragalus Monspellulanus Inst. R. H. 416
 6. Astragalus triangularis Munting. Phytograph. Tab. 110. *Securidaca Sicula, siliquis foliaceis Bocc. Rarior. Plant.*
- ASTRANTIA maior corona floris purpurascens Inst. R. H. 314. * *Veratrum nigrum, & Elleborus niger Diosc. Cefn. Santicula fœmina Fusch.*
- ATRIplex latifolia sive Halimus fruticosus Inst. R. H. 505. * *Halimus alter latiore folio Casalp. 160*
 2. Atriplex maritima frutescens sempervirens, foliis Oleæ angustioribus & candicantibus, fructu cordato tuberculoso. *An Portulaca Marina fruticosa. l. B. 1. 229. * Hæc & sequent Portulaca Marina, in Offic. vocantur*
 3. Eadem fructu levi. *Halimus primus, tenuiori folio Casalp. 160. Halimus Euxidem in H. Sicc. pag. 61. num. 153. An Portulaca Marina fruticosa l. B. 1. 229*
 4. Atriplex folio hastato seu deltoide Inst. R. H. 505
 5. Atriplex Orientalis frutex aculeatus, flore pulchro Coroll. Inst. R. H. 38
- AVRANTIUM maximum Ferr. Hesper. 437. 439. 441. Arancio di frut-
 to grossissimo vulgo
 2. Aurantium Hierichuntium (fructu rotundo) cortice tenuiori (levi) medulla dulci rubente H. Pis. 21. Tab. 16. Arancio di sugo rosso vulgo
 3. Aurantium ficiore medulla hibernum Ferr. Hesper. 374. & 379. *An Aurantium maximum verrucoso cortice Volk. Hesper. Norimb. Tom. 2. 176. & Clarici pag. 139*
 4. Aurantium Olyssiponenſe Ferr. Hesper. 425. *Aurantium Lustanicum. Volk. Hesper. Norimb. 193. Arancio di Portogallo vulgo*
 5. Aurantium Acri medulla, vulgare Ferr. Hesper. 374. & 377. *Aurantium pomi acidi serax Volk. Hesper. Norimb. 187. * Aurantium succo intus acido Casalp. 141. Aurantium. Mala Aurantia. Mala Aurea Offic. Arancio forte vulgo*
 6. Aurantium dulci medulla, vulgare Ferr. Hesper. 374. & 377. *Aurantia fructu dulci Volk. Hesper. Norimb. 187. 188. * Aurantium succo intus dulci Casalp. 141. Arancio dolce vulgo*
 7. Aurantium vulgare medulla medii saporis Ferr. Hesper. 374. *Aurantia fructu saporis medii sive dulcacido Volk. Hesper. Norimb. 187. * Aurantium succo intus mediocri Casalp. 141. Arancio di mezzo sapore vulgo*
 8. Aurantium admodum florigerum, fructu subrotundo quasi sessili, leviter verrucoso, in fine circulo nonnihil prominente instrudo, cortice trilineari, medulla amaradulci. Arancio da fiori nostrale vulgo. * *An Arancio Ric.*
 9. Aurantium sylvestre Volk. Hesper. Norimb. 187. Arancio Salvatico vulgo
 10. Aurantium Sinenſe Ferr. Hesper. 430. & 433. *Aurantium Sinenſe pumilum Volk. Hesper. Norimb. 277. & 207. * Arancio della China vulgo*

11. Aurantium foliis subrotundis crispis conferim nascentibus, flore albo parvo odorato & caduco, fructu aureo orbiculato, pulpa acida. *Aurantium crispum folio Ferr. Hejser.* 389. Arancio riccio vulgo

AVRICVLA Vrsi maxima, latioribus & longioribus foliis, flore luteo H. Mauroc. *Auricula Vrsi omnium maxima, non descripta Don. Cas. Plant. H. Flor. & Raii Hist. Tom. 3. 576. H. Pif 21*

2. Auricula Vrsi flore magno atropurpureo holoserico simplici, umbone candido amplissimo Inft. R. H. 120

AZEDARACH Inft. R. H. 616. * *Sicomoro falso Matth. 307. Tuber Ca. salp. 107. Zizypha candida Lob. alba Lugd. Pseudosycomorus Cast.*

ALLOTE Matth. 872. Inft. R. H. 185. * *Ballote, Cimiciottum vulgo Casalp. 445. Marrubium nigrum & fetidum Offic.*

2. Ballote flore albo Inft. R. H. 185

BALSAMINA scemina Inft. R. H. 418. * *Balsamina secunda Matth. 1350. Catanance vulgo Balsaminum Casalp. 266. Be-*

gliomini vulgo

2. Balsamina scemina flore candido Inft. R. H. 418

3. Balsamina scemina flore partim candido partim rubro Inft. R. H. 418

4. Balsamina flore maiore specioso Inft. R. H. 418

5. Balsamina Indica flore ex albo & suave purpurascete colore elegantif. sime variegato Inft. R. H. 419

6. Balsamina Indica flore rubente pleno Inft. R. H. 419

BALSAMITA maior Dod. Pempt. 205. Vaill. Ad. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 369. num. 1. *Tanacetum bortenfe foliis & odore Mentba Inft. R. H. 461.*

* *Menta Greca Matth. 753. Herba S. Maria Casalp. 483. Cestus Hortorum Gesf. Mentba Corymbifera Cord. Mentba Sarracenicca Ang. Mentba Graca Cast.*

2. Balsamita foliis Agerati Vaill. Ad. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 369. num. 2. *Bellis spinosa foliis Agerati C. B. Pin. 262*

BARBA Capre praeox, foliis costae ramosae innascentibus minoribus & ad Carpinum accedentibus, floribus albis, petalis ex angusto principio sensim ad extremitatem dilatatis & rotundatis, staminulis longioribus. *Barba Capre, floribus oblongis C. B. Pin. 163. Inft. R. H. 265. Barba Capri I. B. 3. 488. Drymopogon I. Tabern. Icon. 777. * Barba Caprina Offic.*

2. Eadem Serotina, foliis maioribus altius incisus, floribus albis, petalis subrotundis, staminulis a centro vix se attolentibus *An Drymopogon II. Tabern. Icon. 778*

BAR-

BARBA Iovis pulchre lucens Inft. R. H. 651. * *Barba Iovis* *Casalp.* 118
2. Barba Iovis Americana herbacea trifolia, floribus cæruleis spicatis. *Tri-*
folium Americanum C. B. Pin. 327

BARBAREA maior, foliis in paucos & ampliores lobos divisis, floribus
luteis, siliquis crassiusculis unciam longis ad caulem contractis
2. Eadem foliis in oblongos lobos divisis, siliquis brevioribus ad caulem
non contractis

3. Barbarea; quæ Sifymbrium Orientale Barbarez facie Plantaginis folio
Coroll. Inft. R. H. 16

4. Barbarea foliis minoribus & frequentius sinuatis Raii Hist. Tom. 1. 809

BELLADONA maioribus foliis & floribus Inft. R. H. 77. * *An Solatrum*
maius *Casalp.* 212. *Solanum melanocerasion*, vel *manicum*, vel *lethale* *Offic.*

BELLIDASTRUM Alpinum glabrum, foliis brevibus hirsutis, caule pal-
mari, flore albo Michel. Nov. Plant. Gen. 32. num. 1

BELLIS maior hirsuta hiemalis multiflora, floribus cum duplici semifloscu-
lorum serie inferne rubentium desuper alborum. *An Bellis minor autumnalis*
Monandor, caule nudo tenui pralongo, flore ex albo rubente Raii Hist. Tom. 3.
221. * *Symplytum minimum*. *Consolida minima* & *minor*. *Primula veris* *Offic.*

BERBERIS dumetorum Inft. R. H. 614. * *Crespino* *Matth.* 183. & *Ca-*
salp. 99. *Berberis volgare* o *Crespino* *Ric.* *Oxyacaniba* *Galenii* *Cord.* *Spina-*
acida *Brunf.* *Berberis* *Offic.*

BERMVDIANA Iridis folio, fibrosa radice (flore cæruleo) Inft. R. H. 388

BETA Communis, five viridis C. B. Pin. 502. *Beta nigra* I. B. 2. 961.
Beta folio breviori & *rotundiore* *Casalp.* 159. *Bietola vulgo*

2. Beta pallide virens maior Inft. R. H. 502

3. Beta sylvestris maritima Inft. R. H. 502

BETONICA foliis hirsutis, floribus purpureis amplissimis *Mentz.* *Pug.*
Betonica amplissima, *Alpina* *Bellucc.* *H. Pis.* *An Betonica rubicundissimo flo-*
re Montis Aurei Inft. R. H. 203

2. *Betonica Alpina latifolia* maior villosa, flore luteo Inft. R. H. 203

3. *Betonica purpurea* Inft. R. H. 203. * *Betonica* *Matth.* 994. *Casalp.* 444
Ric. & *Off.* *Betonica vulgo*

4. *Betonica arvensis* annua, flore ex albo flavescente Inft. R. H. 203.
* *Siderite secunda* *Matth.* 1057

BETVLA Inft. R. H. 588. * *Betula* *Matth.* 158

BIDENS Virginiana altissima, alato caule, foliis longis asperis integris al-
ternatim positis, floribus luteis umbellatis, semiflosculis amplioribus semper
quinis, flosculorum vaginulis nigricantibus, semine lato marginato bisis cor-
niculis instructo. *Ceratocephaloides altissima longifolia* *Vaill.* in *Act. Ac. R.*
St. Ann. 1720. pag. 425. num. 2

2. Bi-

2. *Bidens palustris* annua, caule rotundo purpurascente circa radicem nonnihil villoso, foliis longis integris rarius serratis, flore luteo specioso nutante, semine quatuor aristis munito. *Bidens folio non dissecto* *Cæsalp.* 488. *Inst. R. H.* 462. *Bot. Par.* 21. num. 1
3. *Bidens Palustris* annua, caule anguloso, foliis oblongis integris & serratis, flore parvo luteo minus specioso erecto, semine binis aristis armato. *An Bidens folio non dissecto* *Cæsalp.* 488. *Eupatorium Cannabinum fœmina septentrionalium, stellato & odorato flore* *Lob. Icon.* 529
4. Eadem foliis in tres partes tantum divisis & leviter serratis. *An Bidens foliis tripartito divisi* *Cæsalp.* 488. *Inst. R. H.* 462
5. Eadem foliis quinquepartitis angustis & leviter dentatis * *Hæc & dua sequentes in Officinis promiscue vocantur Verbenæ supina* *Trag. Verbesina* *Gesf. Et Cannabina aquatica* *C. B.*
6. Eadem foliis quinquepartitis latiusculis altius dentatis. *An Bidens foliis tripartito divisi* *Cæsalp.* 488. *Inst. R. H.* 462
7. Eadem *Ebuli folio*
8. *Bidens palustris* annua, foliis latis brevibus altius dentatis & quandoque incisis, imis integris, superioribus trilobatis, flore luteo nudo, semine bidentato
9. *Bidens Americana* *Apii folio* *Inst. R. H.* 462

BIGNONIA *Americana* *Fraxini folio* *flore amplo phœniceo* *Inst. R. H.* 164. * *Isaminum bederaceum Indicum* *Corn.*

2. *Bignonia Americana* (*tetraphylla*) *capreolis donata*, siliqua brevior *Inst. R. H.* 164. * *Clematide tetraphylla Americana* *Zann.*

BISTORTA *maior radice minus intorta* *Inst. R. H.* 511. * *Biflora* *Mattb.* 997. & *Cæsalp.* 167. *Biflora. Colubrina. Bulapatum* *Offic.*

BLATTARIA *maxima annua*, foliis amplioribus acutis rugosis serratis & non splendentibus, floribus luteis foliariis pediculo quasi orbatis. *An Blattaria* *Mattb.* 1210. *Ed. Valgrif. in fol. Ann.* 1585. *Dod. Pempt.* 145. *Lugd.* 1305. *Lob. Obs.* 304. *Blattaria Plinii* *Ger. Emac.* 776. *Lob. Icon.* 564. *Blattaria altissima Verbaſci Maris foliis viridibus* *H. Catbol. suppl. pag.* 96. *Blattaria Mandragoræ folio rugosissimo lucido, flore lutescente maximo* *H. Pis.*

2. *Blattaria annua*, foliis longis splendentibus usque ad costam fere laciniatis, floribus luteis longo pediculo fultis. *An Blattaria lutea, folio longo laciniato* *C. B. Pin.* 241. *Blattaria lutea* *L. B.* 3. *App.* 874. *Descript.*

3. Eadem floribus albis

4. *Blattaria annua*, foliis longis splendentibus serratis, interdum per basim nonnihil laciniatis, floribus luteis foliariis longo pediculo fultis. *Blattaria flore luteo* *Ger. Emac.* 778. *Park. Theatr.* 64. *Verbaſcum nomen* *Cæsalp.* 347

5. Eadem flore albo

BLITVM *sylvestre rubrum minus*, foliis *Ocimi* confertioribus, interdum pluribus maculis nigris & exiguis notatis, floribus secundum caulis longitudinem ad foliorum exortum glomeratim nascentibus, semine nigro splendente. *An Blitum obscure virenti, Ocimi medii folio, non spicatum, seu Helxine veluti Lappulis infectum* *H. Catbol.* 30

2. *Blitum maritimum* *annuum erectum minus*, caulibus albicantibus, ramis longioribus & crebrioribus, foliis subrotundis parvis glaucis longo pediculo

culo donatis, floribus candidis ad foliorum alas inter molliter aculeata foliola exentibus, fructu oblongo coronato, femine nigro splendente. *Blitum Maritimum minus, calyculis aculeatis* Micbel. H. Pis.

BOLETVS parvus, pileolo griseo suboscuro longo & angusto ac in metæ formam fastigiato, costis per longitudinem, & transversalibus scrobiculis undique cellulato, pediculo albo

BORRAGO floribus cæruleis Inst. R. H. 133. * *Buglossa vera* Mattb. 1245. *Borrage floribus cæruleis elegantissimis* Cæsalp. 433. *Borrana*, & *Borrana Domestica* Ric. *Buglossum latifolium*, & *Borrage* Offic.

2. *Borrage floribus albis* Inst. R. H. 132. * *Borrage floribus candidis* Cæsalp. 433.

BRASSICA Campestris perfoliata flore albo Inst. R. H. 220. * *Perfoliata filiquosa* Lob.

BRVNELLA maior & elatior, folio longo latiore ac utrinque acuminato, flore ex cæruleo purpurascente. *Brunella flore minore vulgaris* I. B. 3. 428. sed Icon. *Prunella vulgaris* Trag. 310. Icon. *Prunella Fuschl.* 621. * *An Consolida minore* Mattb. 1014. & Ric. *Prunella*, *Morella*, *Herba Mora*, *Consolida minor* Cæsalp. 453

2. Eadem nonnihil humilior, foliis brevioribus & ad petiolum obtusis. *Brunella flore minore vulgaris* I. B. 3. 428. *Descript. Brunella maior folio integro, seu non dissecto* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 363. *Selt.* XI. Tab. 5. fig. 11. *Prunella* Dod. Pempt. 136. *Prunella Consolida minor* Tabern. Icon. 553. *Symphytum petraeum*, *Consolida minor* Mattb. Lob. Icon. 474. *Cast.* 146. * *Prunella*. *Symphytum minus* Offic.

3. Eadem minor ferotina, foliis ad petiolum acuminatis, flore parvo

4. *Brunella cæruleo magno flore* Inst. R. H. 182

5. *Brunella foliis imis integris, superioribus laciniatis, flore albo*. *Brunella folio laciniato, flore albo* Inst. R. H. 183

6. Eadem foliis imis longioribus & angustioribus, flore albido. *Prunella* III. Tabern. Icon. 354

BRYONIA aspera sive alba, baccis rubris Inst. R. H. 102. * *Vite bianca*, *ovvero Bryonia* Mattb. 134. *Bryonia* Cæsalp. 205. *Bryonia* Ric. *Bryonia* Offic.

BVGLOSSVM latifolium sempervirens Inst. R. H. 134. * *An Buglossa Hispanica* Cæsalp. 433

2. *Buglossum angustifolium maius, flore cæruleo* Inst. R. H. 134. * *Buglossa volgare* Mattb. 1246. *Buglossa quasi Lingua Bovina* Cæsalp. 432. *Buglossa* Ric. *Buglossum*, *Lingua Bovis*, & *Lingua Bovina* Offic. ut & numer. 7. & 8

3. *Buglossum angustifolium maius, flore albo* Inst. R. H. 134

4. *Buglossum sylvestre minus, flore azureo, radice perenni* Italicum Barr. Icon. 333

5. *Buglossum Creticum maius, flore cæruleo purpurascente* Inst. R. H. 134

6. *Buglossum Creticum maius flore albo* Inst. R. H. 134

C

7. Bu-

7. Buglossum Italicum perenne & admodum villosum, Echii folio, flore violaceo interne holosericeo, calyce vesicario. *An Buglossum sylvestre, maius, nigrum C. B. Pin. 236. Inst. R. H. 134. * Vn alira Buglossa col flore negro Matth. 124*

8. Idem Echii bullato undulato dentatoque folio, minus villosum, flore intenso violaceo quasi nigricante ac interne holosericeo

9. Buglossum arvense annuum, Lithospermi folio (flore albo) *Inst. R. H. 134. * Anbusa differentia tertia Casalp. 435. Lithospermum sylvestre Trag.*

BVGVLA sylvestris villosa flore cæruleo *Inst. R. H. 209*

2. Bugula maior glabra, foliis oblongis inferne tantum vel undique plerumque purpurascens, floribus cæruleis. *Consolida media quibusdam Bugula I. B. 3. 430. Fig. 2. * Consolida media Matth. 1013. Consolida mezzana Cast. 134. & Ric. Hac & sequens Bugula, Consolida media, Herba Laurentiana, seu S. Laurentii, & Herba Mora in Offic. vocantur, & vulgo Erba Mora*

3. Bugula media glabra, foliis brevibus subrotundis obscure virentibus & quasi lucidis, nunquam inferne purpurascens, floribus cæruleis. *Consolida media Fuchf. Hist. 391. Consolida media quibusdam Bugula I. B. 3. 430. Fig. 1. An Bugula minima glabra, flore cæruleo Barr. Obsf. 37. Icon. 337*

4. Eadem floribus roseis

BVPHTHALMVM Tanacetii minoris foliis *Inst. R. H. 495. * An Cbrysanthemum Casalp. 494*

2. Idem majus. *Cbrysanthemum Tanacetii folio, flore albo, montanum, Italicum Barr. Icon. 466. An Buphtalmum Alpinum flore candido Trunzf. Obsf. 79*

BVPLEVROIDES quæ *Simpla Nobla Canariensum Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. Part. 1. 72*

BVPLEVRVM arborecens Salicis folio *Inst. R. H. 310. * Sefeli Etbio- piceo 11. Matth. 794. Planta altera qua pro Sefeli Etbio-piceo ostenditur Casalp. 296. Sefeli Etbio-picum Offic.*

2. Bupleurum perfoliatum rotundifolium annuum *Inst. R. H. 310. * Perfoliata Matth. 215. & Offic.*

BVRSIA PASTORIS maior, folio sinuato *Inst. R. H. 216. * Bursa pastoris Casalp. 365. Matth. 601. & Offic.*

2. Bursa pastoris eleganti folio instar Coronopi repentis *Inst. R. H. 216*

BVXVS arborecens *Inst. R. H. 578. * Buxus Casalp. 126. Boffo Matth. 208. Buxus Offic. Boffo vulgo*

2. Buxus foliis rotundioribus *Inst. R. H. 579*

ACALIA Alpina foliis crassis serratis & inferna parte hirsutis, floribus purpureis umbellatis. * *Cacalia Casalp.* 459

2. Eadem præalta, Petasitidis foliis crassis subtus canescentibus & tomentosis. *An Cacalia foliis crassis hirsutis Inst. R. H.* 453

CACHRYS Peucedani folio crassiore & rigidiore, segmentis teretibus, umbellis luteis ad singulos nodos radiatim seu rotatim nascentibus, femine longo sulcato & undique aspero. *Cachrys femine fungoso sulcato aspero, foliis Peucedani latiusculis Mor. Vmb.* 62. *Cachrys femine fungoso sulcato aspero Eiusd. Tab.* 3

2. Eadem femine longo sulcato, iugis seu costis aculeis longis & non exstantibus Caucalidis instar insignitis

3. *Cachrys Sicula* foliis Pastinacæ latifoliæ, femine sulcato & hirsuto *Mor. Pat.* 3. 277. *Seft.* 9. *Tab.* 1. *fig.* 4

4. *Cachrys Cretica* Angelicæ folio, Asphodeli radice (femine sulcato aspero & nigricante) *Coroll. Inst. R. H.* 23

CALAMINTHA præstantior magno flore *Inst. R. H.* 194. * *An Calamentum montanum Casalp.* 472

2. *Calamintha vulgaris*, vel officinarum Germaniæ *Inst. R. H.* 194. * *Calamintha montana Mattb.* 756. & *Offic.*

3. *Calamintha Pulegii* odore, sive *Nepeta maior vulgaris*

4. Eadem foliis latis circinatis. *An Calamintha l. Mattb.* 755

5. Eadem minor floribus exiguis

6. Eadem foliis latissimis fere rhomboidalibus petiolo longo donatis, floribus longiore petiolo fultris

7. *Calamintha frutescens Satureiæ* folio facie & odore (floribus candidis) *Inst. R. H.* 194. *Tymbra Offic.*

8. *Calamintha humilior* folio rotundiore *Inst. R. H.* 194. * *Hedera Terrestre Mattb.* 662. *Hedera Terrestris Casalp.* 452. & *Offic. Chamæcisfor Dod.*

CALAMVS AROMATICVS vulgaris, multis Acorum Michel. *Nov. Plant. Gen. Part.* 1. 33. * *Planta quæ apud Serenis. Mag. Ducem vires, & cuius radices vulgo pro Calamo Aromatico venduntur Casalp.* 425. *Acoro Mattb.* 23. *Acoro, & Calamo Aromatico delle Spezierie ne' Giardini di S. A. Ric.*

CALCITRAPA vulgaris lutea alato caule *Vaill. in A&R. Ac. R. Sc. Ann.* 1718. pag. 211. num. 21. * *Spina Solstitialis Dod.*

CALCITRAPOIDES Rapi folio alato caule, flore purpureo coronato *Vaill. in A&R. Ac. R. Sc. Ann.* 1718. pag. 213. num. 1

2. *Calcitrapoides canescens Sonchi* folio, alato caule, capite (maiore) turbinato *Vaill. in A&R. Ac. R. Sc. An.* 1718. pag. 214. num. 11. 13

3. *Calcitrapoides; an maritima canescens Cichorii* folio, capite magno *Vaill. in A&R. Ac. R. Sc. Ann.* 1718. pag. 214. num. 9

CALTHA maritima sempervirens & semperflorens. * Hec pro Calendula & Caliba Offic. usurpari potest

CAMPANULA pyramidata altissima Inst. R. H. 109

2. Campanula Alpina non ramosa maxima subhirsuta, foliis Vrticæ, floribus cæruleis solitariis amplis pendulis & uno versu dispositis. An Campanula maxima foliis latissimis, flore cæruleo Inst. R. H. 108

3. Campanula hortensis, folio & flore oblongo, cæruleo Inst. R. H. 109. * Medio ovvero Viola Mariana Matth. 1040. An Rapunculi genus grandius, floribus purpureis Casalp. 385

4. Campanula hortensis, Rapunculi radice Inst. R. H. 109

5. Campanula sive Cervicaria Bononiensis, parvo flore Inst. R. H. 109

6. Campanula Alpina, foliis Vrticæ longioribus & asperis, rarius dentatis, floribus cæruleis uncialibus uno versu dispositis & in foliorum alis glomeratim nascentibus, calyce patulo. * Hec, & quatuor sequentes, Cervicaria, & Archangelica in Offic. vocantur

7. Eadem foliis Vrticæ angustis pyramidatis crebro & læviter dentatis, calyce clauso

8. Eadem arvensis Vrticæ foliis brevioribus asperis & altius incisus, floribus parvis, calyce clauso

9. Eadem arvensis Vrticæ folio angusto aspero & læviter crenato, calyce clauso

10. Campanula saxatilis Beticæ folio lævi, margine aspero, floribus cæruleis parvis glomeratis, femine marginato

11. Campanula Perlicæ folia, flore albo Inst. R. H. 111

12. Campanula minor rotundifolia vulgaris Inst. R. H. 111

13. Campanula arvensis erecta Inst. R. H. 112. * Elatine Casalp. 387. Speculum Veneris Ger. Pentagonion, Viola Pentagonia Tabern.

CAMPHORATA Maritima hirsuta perennis humi strata, Iuniperi folio, fructu bilineari & veluti birostrato, femine ferri Equini figuram mentiente. An Campborata hirsuta C. B. Pin. 86

CANNABINASTRUM annuum flore prorsus albo

2. Idem flore albo, labio inferiori venis purpureis distincto

3. Idem flore prorsus purpureo

4. Cannabinastrum annuum, Parietaræ folio, flore purpureo cum labio inferiori circa faucem dumtaxat variegato. Cannabinastrum est novum planta genus a Michelio constitutum in Enumeratione variorum plantarum sibi per Italiam & Germaniam observatarum, ut a Galeopsidibus Galeobdolis Ladanis & Asphalitiis plantas quasdam verticillatas melius distingueret. Huius characteres sunt, facies quadam propria, flos galeatus cuius labium inferius papillatum, calyculorum ora sinuata ac teretibus & a se invicem distantibus aculeis munita, tandem verticilli florum ad basim spinis circumdati. Ha vero nota cum Iconibus & descriptione octo specierum clarius proponuntur in supra dicto Michelii Opere postumo, ad cuius editionem parandam studium ac laborem meum omne libentissime conferam simul, ac publici iuris fecerim alteram partem Eius Novorum Generum Plantarum

CANNACORVS latifolius vulgaris Inst. R. H. 367. * Canna Indica Casalp. 420

2. Can-

2. Cannacorus flore luteo punctato Inst. R. H. 367

CAPPARIS folio acuto Inst. R. H. 261. * pro Cappari Offic. usurpatur

CAPRIFOLIUM Germanicum Inst. R. H. 608

2. Caprifolium Italicum perfoliatum subhirsutum & serotinum, foliis oblongis. Vincibofcum Cæfalp. 207. * Hac, & sequenter Caprifolii species in Offic. nostris promiscue usurpantur pro Periclymeno & Caprifolio, vocanturque vulgo Madrefelva & Vincibofco

3. Caprifolium Italicum perfoliatum angustifolium sempervirens, foliis inferna parte incanis superne glaucis & quasi lucidis. Periclymenum petraeum perfoliatum humile, foliis inferioribus candicantibus, superne lucido virore splendidibus H. Mess.

4. Caprifolium Italicum (perfoliatum serotinum & glabrum) Inst. R. H. 608. * Periclymeno Matth. 1025. Madrefelva di fiori gialli Ric.

CARDAMINE montana Afari folio Inst. R. H. 225

2. Cardamine Alpina palustris, Silymbrii aquatici Matthioli folio, altera & minor, floribus albis

3. Cardamine Sicula foliis Fumarie Inst. R. H. 224

4. Cardamine Alpina hirsuta floribus albis

5. Cardamine IV. Dalecampii Inst. R. H. 224. * Nasturtium aquaticum minus C. B.

6. Cardamine Alpina I. trifolia Inst. R. H. 225

7. Cardamine pratensis magno flore purpurascente Inst. R. H. 224. * Nasturtium pratense Trag. Flor Cuculi Dod.

CARDIACA (foliis planis) Inst. R. H. 186. * An Cardiaca Matth. 1086. Cardiaca Cæfalp. 445. Hac, & sequens in Offic. promiscue usurpantur pro Melifsa sylvestri, Cardiaca, Alyso Galeni & Ætisi, Marrubio Marc. & Lycophide

2. Cardiaca crispata Inst. R. H. 187

CARDVVS pycnopolycephalus palustris Triunf. Obf. 103

2. Carduus sylvestris alter in limitibus agrorum Cæfalp. 526. & Vaill. in Art. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 195. num. 6

CARDVVS. vide ONOPORDON, ERIOCEPHALVS, SILYBVM, CALCITRAPA, & CALCITRAPOIDES

CAREX palustris maior, radice fibrosa, caule exquisite triangulari, spica breviori compacta Michel. Nov. Plant. Gen. 69

2. Carex minor, radice fibrosa, foliis angustioribus, caule exquisite triangulari, spica mutilata Michel. Nov. Plant. Gen. 68. num. 3

3. Carex, an nemorosa, fibrosa radice, caule exquisite triangulari, spica longa divulsa seu interrupta, capitulis foliariis præterquam ultimo Michel. Nov. Plant. Gen. 69

4. Carex minor præalta, spica longa interrupta

5. Carex angustifolia, caule triquetro, capitulis pulchellis habitioribus inter se distantibus & in foliorum alis sessilibus Michel. Nov. Plant. Gen. 70

CAR-

CARLINA acaulos, magno flore luteo. *Carlina vulgo Cæfalp.* 527. * *pro Carlina*, & *Chamaeleonte albo Offic. usurpari potest*

2. *Carlina annua parva* (subincana) flore purpureo rubente & albo, papula Michel. H. Pif.
3. *Carlina sylvestris*, flore aureo perennis *Inst. R. H.* 500

CARPINVS foliis oblongis ferratis & nonnihil crispis, folliculis fructuum longioribus & acutis, semine lato maiore ac magis costulato. * *An Fago similis altera Cæfalp.* 39. *Carpino Matth.* 162. *Carpinus alba Cast.*

2. Idem foliis minoribus rugosis acuminatis atque inæqualiter ferratis, folliculis fructuum brevioribus, semine minore, non ita costulato
3. *Carpinus Orientalis*, folio minori, fructu brevi *Coroll. Inst. R. H.* 40

CARTHAMOIDES perennis maior & plerumque ramosa, foliis ab imo ad medium caulem in simplices & angustas lacinias ad costam usque divisis, cæteris profunde dentatis, capitulis cæruleis

2. Eadem minor, foliis circa radicem usque ad costam laciniatis, cæteris dumtaxat dentatis
3. *Carthamoides humilis*, radice repente, *Carlinae* folio, capitulis cæruleis

CARTHAMVS *Officinarum* flore croceo *Inst. R. H.* 457. * *Cnicus Græcorum*, & *Crocum Sarracenicum Marc.* 30. *Cnicus sativus vulgo Crocum Sarracenicum Cæfalp.* 534. *Carthamo Ric.* Grogio, *Zaffrone Vulgo*

CARVI *Cæfalp.* 291. *Inst. R. H.* 306. * *Caro Matth.* 798. *Carvi*, *Caros*, *Carum Offic.*

CARYOPHYLLATA vulgaris lutea, *Caryophyllatae aquaticæ* folio. *Caryophyllata Brunf. Tom.* 3. 24

2. *Caryophyllata vulgaris* foliis maioribus
3. Eadem foliis minoribus. * *Ha tres Caryophyllata species promiscue usurpari possunt pro Caryophyllata, Benedicita, Herba Benedicita Offic. & Gariofilata Ric.*
4. *Caryophyllata Alpina lutea* *Inst. R. H.* 295
5. *Caryophyllata Alpina minor* *Inst. R. H.* 295
6. *Caryophyllata aquatica* nutante flore *Inst. R. H.* 295

CARYOPHYLLVS barbatus hortensis latifolius diversicolor *Inst. R. H.* 322. * *Armeria Lob. & alii*

2. *Caryophyllus sylvestris*, flore ex albo carneo, umbilico virescente ac piloso, petalis tenuissime dissectis, ledionibus multifidis. * *An Caryophyllus flore tenuissime dissecto, carneo Inst. R. H.* 337

3. *Caryophyllus barbatus hortensis latifolius ruber* *Inst. R. H.* 333
4. *Caryophyllus* (annuus) barbatus sylvestris *Inst. R. H.* 333
5. *Caryophyllus repens cinereus angustifolius*, flore odorato dilute purpureo & circa umbilicum piloso, petalis latis & altius crenatis
6. *Caryophyllus Alpinus minimus repens subhirsutus*, *Polygoni* folio, flore purpureo inodoro, ac circa umbilicum cæruleo & anguloso
7. *Caryophyllus Alpinus parvus*, *Gramineo* folio subtilissime denticulato, flore ex albo purpurascente ac inodoro, umbilico subvirescente, corniculis brevissimis, petalis tenuissime laciniatis

8. Caryophyllus longo latoque folio, flore rubro parvo, umbilico saturatiore & punctulis nigropurpureis villisque pellucidis obfuso

9. Caryophyllus minimus, Larycis folio, petalis parvis obtusis cordatis dilute purpurascensibus, ac interne lineis tribus saturatioribus distinctis

10. Caryophyllus minimus, petalis parvis in summitate complanatis & cordatis, extus purpureis, interne dilutioribus & lineis tribus saturatioribus distinctis

CASIA Poëtica Monspeliensium, an Theophrasti Inst. R. H. 664. * *Cassia lignea Cæsulp.* 154

CASSIDA Inst. R. H. 181. * *Scutellaria C. B.*

2. Cassida; an Cretica fruticosa Catariz folio, flore albo Coroll. Inst. R. H. 11

3. Cassida palustris vulgatio, flore cæruleo Inst. R. H. 182. * *Lyfmachia Galericulata Cluf. Gratiola cærulea C. B. Tertianaria Tab.*

4. Cassida palustris minima, flore purpurascente Inst. R. H. 182

5. Cassida quæ Scutellaria, folio Teucris nitido, flore spicato annuente purpureo H. Cathol.

CATARIA an Hispanica, Beticæ folio angustiori, flore albo Inst. R. H. 302

CEDRVS folio Cupressi, fructu parvo violaceo

CELTIS fructu (minore) nigricante Inst. R. H. 612. * *Lotus arbor quam in Hetruria Bagattum vocant Cæsulp.* 86. *An Loto Matth.* 276. *Bagolaro vulgo*

CENTAVRIVM maius Orientale erectum, Glasti folio, flore luteo Coroll. Inst. R. H. 32

2. Centaurium maius folio Helenii subtus incano Inst. R. H. 449

CEPA alpina palustris tenuifolia Inst. R. H. 383

2. Cepa fœtilis Iuncifolia perennis Inst. R. H. 383

3. Cepa bicornis Iuncifolia, floribus albidis a medio ad summum purpurascensibus & præcipue costis & marginibus

4. Cepa Aiscalonica Matth. 556. Inst. R. H. 382. * *Cepis affinis Astalonia, seu Astalonia vulgo Cæsulp.* 400. *Astalogne Matth.* 586. *Scalogni vulgo*

CERASVS racemosa sylvestris, fructu eduli e viridi purpurascente austero dulci gratiosi saporis * *Cerasus quadam sylvestris Cæsulp.* 51

2. Cerasus sylvestris amara, Mahaleb putata Inst. R. H. 627. * *Mahaleb Matth.* 190

CERATOSPERMVM minimum Cornucopioides album & subhirsutum, feminibus incarnati coloris, Autumni tempore Lauri caudicibus adnascens Michel. Nov. Plant. Gen. 125. num. 3. Tab. 56. fig. 3

CHAEROPHYLLVM fativum Inst. R. H. 314. * *Cerofoglio Matth.* 555. *Cerefolium Cæsulp.* 41. *Cberesolium Dod. Gingidium Eufbf. Cerfoglio vulgo*

CHA-

CHAMAECERASVS dumetorum (villosa) fructu gemino rubro Inft. R. H. 609

2. Chamæcerasus Alpina fructu nigro gemino Inft. R. H. 609

CHAMAEDRYs fruticosa sylvestris, Meliſſæ folio Inft. R. H. 203. * *Hac, & ſequens in Offic. promiſcue vocantur Salvia ſylveſtris, Scorodonia, Scorodotis, & Scordium maius*

2. Eadem foliis maioribus & nigricantibus

3. Chamædrys maior repens Inft. R. H. 204. * *Chamædrys vulgo Quercula Cæſalp. 454. Camedry, Querciula Ric. Trixago Caſt.*

4. Chamædrys frutescens Teucrium vulgo Inft. R. H. 205. * *Teucrio I. Matth. 863. Teucrium Cæſalp. 455*

5. Chamædrys palustris canescens, seu scordium officinarum Inft. R. H. 205. * *Scordium Marc. 204. Scordeo Matth. 890. Scordium Cæſalp. 456. Scordeo Ric.*

6. Chamædrys maritima incana frutescens, foliis lanceolatis Inft. R. H. 205. * *Maro Matth. 769. Ric. 48. Peplina ex Sicilia ad nos allata ſub nomine Mari Cæſalp. 466. Marum Cortuſi I. B.*

7. Chamædrys laciniatis foliis Inft. R. H. 205. * *Camedrio II. Matth. 866. Chamædrys ſamina Cæſalp. 457. Botrys Chamædryoidea C. B. Trixago Lon. Iva moſchata Tab.*

8. Chamædrys spinosa C. B. Prodr. 117

CHAMAEMELVM (annum) vulgare Leucanthemum Dioſcoridis Michel. Nov. Plant. Gen. 34. * *Antemide o vero Camamilla Matth. 955. Chamæmelum vulgo autem Camomilla Cæſalp. 491. Camomilla Ric. Chamæmelum. Offic. Camomilla vulgo*

CHAMAEMELVM. vide ANTHEMIS

CHAMAENERION villoſum magno flore purpureo Inft. R. H. 303. * *Onagra alia hirsuta, latiore folio Cæſalp. 268*

2. Chamænerion, an villoſum, minus, parvo flore Inft. R. H. 303

3. Chamænerion Aſclepiadis folio, glabrum, flore purpurascens

4. Chamænerion latifolium, vulgare Inft. R. H. 302. * *Onagra Cæſalp. 268. Herba S. Antonii & Filii ante patrem Geſn. Lyſimachia ſiliquoſa C. B. Epilobium Geſn.*

5. Chamænerion anguſtifoſium Alpinum, flore purpureo Inft. R. H. 302

6. Chamænerion Alpinum paluſtre latifolium & glabrum, foliis binis, interdum ternis, flore purpureo, petalis bifidis. *Chamænerion Alpinum, foliis ad nodos ternis Inſt. R. H. 203*

7. Chamænerion Alpinum paluſtre, nitidorubente caule, Digitalis minoris foliis coniugatum poſitis ac petiolo donatis, floribus ferme albis, petalis bifidis, ſiliqua quadrata triunciali

8. Chamænerion Alpinum, foliis pediculo donatis, floribus albis perexiguis, petalis bifidis

9. Chamænerion anguſtifoſium glabrum Inft. R. H. 303

10. Chamænerion Alpinum minus, Brunellæ foliis Inft. R. H. 303

CHA.

CHAMAEPITYS lutea vulgaris, sive folio trifido Inst. R. H. 208. * *Chamaepitys primo Matth.* 991. *Chamaepitys vulgo Iva Casalp.* 456. *Iva Arberica, & Atuga Offic.*

CHAMAERHODODENDROS Alpina villosa Inst. R. H. 604

CHAMELAEA tricoccos Hist. R. H. App. 651. * *Mexereon Arabum Lob.*

CHELIDONIVM maius vulgare, foliorum lobis rotundioribus & rotunde crenatis, flore luteo non laciniato. *Chelidonia Brunf. Tom. I.* 236

2. Idem foliorum lobis oblongis acutis & argute dentatis. *Chelidonia I. B.* 3. 482. *Chelidonium maius Dod. Gall.* 24

3. Idem foliorum lobis oblongis rotunde incisus. *Chelidonium maius vulgare folio magis dissecto Boerb. Ind. alt. H. Lugd. Bat. part. I.* 305. * *Celidonia Ric. Chelidonia & Hircundinaria Offic. ut & superiores*

4. *Chelidonium maius, foliis quernis Inst. R. H.* 231

CHENOPODIUM Stramonii folio Barr. Obf. 103

2. *Chenopodium folio triangulo Inst. R. H.* 506. * *Bono Enrico Matth.* 631. *Bonus Henricus Brunf. Tota Bona Lob. Lapatium unguosum C. B. Atriplex Canina Lon.*

3. *Chenopodium folio sinuato candicante Inst. R. H.* 506. * *Atriplice, Saluatico secundo Matth.* 489. *Cynocrambe Casalp.* 161

4. *Chenopodium foetidum Inst. R. H.* 506. * *Connina vulgo Casalp.* 163. *Blitum fastidum Trag. Atriplex fastida C. B. Garofnum Dod. Vulvaria Taverna & Cass.*

5. *Chenopodium Ambrosioides, folio sinuato Inst. R. H.* 506. * *Botri Matth.* 901. *Botrys Casalp.* 158

6. *Chenopodium Ambrosioides Mexicanum Inst. R. H.* 506

7. *Chenopodium Lini folio villosa Inst. R. H.* 506. * *Belvedere Casalp.* 159. *Linaria Scoparia C. B.*

8. *Chenopodium maritimum annuum glabrum, Gramineo folio carnosum & minus acuto, floribus in foliorum alis, semine nigro splendente. An Kali minus, album, semine splendente C. B. Pin.* 289

9. Idem caulibus lignosis procumbentibus, graminis folio carnosum longiore, angustiore & peracuto, floribus minoribus

10. *Chenopodium maritimum fruticosum sempervirens, foliis vermiculatis, floribus in foliorum alis, semine nigro splendente. Anthyllis Chamaepitydes frutescens C. B. Pin.* 282. *Kali spectes sive Vermicularis marina arborescens I. B.* 3. 704. *Chamaepitys vermiculata Lob. Icon.* 381. *Casia lignosa similis frutex tertius in Maritimis, bicubitalibus ramis lignosis, foliis Erica crassioribus & pulposis Casalp.* 155

CHENOPODIUM. vide KALI

CHONDRILLA iuncea viscosa arvensis, quae prima Dioscoridis Inst. R. H. 475. * *Herba qua ad Chondrillas reduci potest Casalp.* 510

CHONDRILLA. vide LACTUCA

D

CHRI.

CHRISTOPHORIANA vulgaris nostras racemosa & ramosa Inft. R. H. 299. * *Barba Capri* *Casalp.* 217. *Aconitum racemosum* C. B. *Napellus racemosus* *Lugd.*

CHRYSANTHEMVM folio minus secto glauco Inft. R. H. 492

2. Idem folio magis secto

3. *Chrysanthemum latifolium* Inft. R. H. 492

CHRYSANTHEMVM. vide BIDENS

CHRYSOCOME *Dill. Supp. Floræ Giff. Linofyris* *Lob.*

CICHORIUM silvestre sive officinarum, foliis latioribus & pulchre divisis, flore cæruleo. *Cichorium*, *Intubus erraticum* *Fabern. Icon.* 170. * *Hoc*, & sequens in *Offic. promiscue usurpantur pro Cichorio silvestri, Cichoria, Cicborio, & Intubo erratico*

2. *Cichorium silvestre* altius radicatum, foliis laciniatis, flore cæruleo
* *An Cichorea salvatica* *Mattb.* 532

3. *Cichorium maritimum* perenne, foliis minoribus integris & interdum nonnihil laciniatis, flore cæruleo

CICUTA maior Inft. R. H. 306. * *Cicuta* *Mattb.* 1155. & *Casalp.* 292

CINARA maxima ex Anglia delata Inft. R. H. 442. * *Maizza ferrata*, *vulgo*

2. *Cinara hortensis* foliis non aculeatis Inft. R. H. 442. * *Cardo senza spine* *Mattb.* 705. *Scolymus Fuchs.* *Cattus*, *Carduus sativus* *Gesn.* *Carciofo vulgo*

3. *Cinara silvestris*, spinis longis flavescens armata. *An Cinara spinosa, cuius pediculi estantur* Inft. R. H. 442. * *Cardones* *Casalp.* 526. *Callos Theophrasti* *Aug. foliorum pediculi terra obruti* *Gobbi vulgo vocantur*

4. Eadem spinis brevibus & rarioribus infecta * *Spina alba* *Marc.* 162. *Cardo simile a i Carcioffi, che Noi adoperiamo in Toscana per fare appendere il Latte in vece di Caglio* *Mattb.* 693. 701. *Prefame vulgo ut & superior*

5. *Cinara aculos* *Tunecana*, *Tafga* dicta, magno flore suaviter olente, angustis *Cinerariæ* foliis non spinosis *H. Pif.*

CIRCAEA Lutetiana Inft. R. H. 301. * *Pirola quadam in Montibus Casalp.* 339

2. *Circææ minima* Inft. R. H. 301

CIRSIVM foliis non hirsutis, floribus compactis Inft. R. H. 447. * *Circio* *Mattb.* 1233

2. *Cirsium aculos* flore purpureo Inft. R. H. 448

3. *Cirsium pratense*, *Asphodeli radice*, foliis carnosissimis angustis longioribus viridibus & *Acanthi* modo divisis, capitulo singulari purpureo parvo

4. *Cirsium arvense*, *Sonchi folio*, radice repente, flore purpurascente Inft. R. H. 448. * *Stoppione vulgo* *Casalp.* 531

5. *Cirsium Acanthoides* montanum, flore flavescente Inft. R. H. 448

6. *Cirsium Creticum* altissimum, *Cardui lanceolati folio*, flore albo *Coll.* Inft. R. H. 32

CISTVS femina, folio Salvix (acutiore) elatior, & rectis virgis Inft. R. H. 259. * *Cifto femina* Matth. 195. *Ciftus Cafalp.* 574. *Ciftio vulgo us & duo fequentes*

2. *Ciftus mas* II. folio longiore Inft. R. H. 259
3. *Ciftus mas maior*, folio rotundiore Inft. R. H. 259. * *Cifto mafchio* Matth. 194. *Cifti alterum genus in arenofis maritimis nafcens Cafalp.* 574
4. *Ciftus Ladanifera* Monfpeliensium Inft. R. H. 260. * *Ladano* Matth. 197. *Ladanum vulgo Cafalp.* 575. *Imbrentina Ric.* 45. *Rimbrentine vulgo*

CITREVM vulgare Inft. R. H. 621. Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. 240. *Malum Citreum vulgare* Ferr. *Hesper.* 61. *Malum Citreum Genuenfium, vulgare Volk. Hesper. Norimb.* 25. & 116. *Cedri di Massa vulgo* * *Citrus Cafalp.* 139. *Malus Citria* Caff. *Malus Medica* C. B.

2. *Citreum Florentinum* odoratifimum. *Malum Citreum Florentinum Volk. Hesper. Norimb.* 123. & 124. *Limon Citreum Florentinum laudatifimum Ferr. Hesper.* 263. *Cedrato vulgo*

3. *Citreum calyce longo* craffiffimo & quinquepartito. *Malum Citreum, calyce quinquepartito craffo, fructu magno Clarici pag.* 671. num. 48. *Cedro della Gbianda Volk. Hesper. Norimb. Tom.* 2. 48

CLEMATITIS five Flammula furrecta, alba Inft. R. H. 294. * *Flammula* Matth. 1009

2. *Clematitidis scandens urens, Asparagi radice, foliis rotundioribus, floribus albis umbellatis, femine brevi & ferme rhomboideo. Clematitidis five Flammula repens* Inft. R. H. 293. * *Vitalba Ric. Flammula Iovis Ambr.*

3. *Eadem maritima foliis oblongis, feminibus maioribus circinatis. Clematitidis maritima repens* Inft. R. H. 294. *Zannich.* 69. *Tab.* 129

4. *Eadem lafmini vulgaris folio feminibus longis rhomboideis. An Clematitidis five Flammula scandens, foliis valde minoribus* I. B. 2. 137. *Descript.*

5. *Clematitidis filveftris latifolia (foliis incifis)* Inft. R. H. 293. * *Clematitide terza* Matth. 1008. *An Clematitidis Cafalp.* 543. *Vitis filveftris* Trag. *Vitis nigra Fuchf. Vitalba vulgo*

6. *Eadem foliis minus incifis & partim integris*
7. *Eadem foliis minoribus ac multum incifis*
8. *Clematitidis peregrina foliis Pyri incifis* Inft. R. H. 293
9. *Clematitidis alpina Geranifolia* Inft. R. H. 294
10. *Clematitidis cerulea recta* Inft. R. H. 294
11. *Clematitidis cerulea repens* Inft. R. H. 294. * *Clematitide feconda* Matth. 1007. *An Flammula Cafalp.* 543
12. *Clematitidis purpurea repens* Inft. R. H. 294

CLINOPODIVM Origano simile elatius, maiore folio Inft. R. H. 195. * *Clinopodio vulgare* Matth. 860. *Acinos* Lob.

2. *Clinopodium arvenfe Ocimi facie* Inft. R. H. 195. * *Vn altro Clinopodio* Matth. 861. *Clinopodium Cafalp.* 454. *Ocimum filveftrre, Acinos* Dod.

CNICVS filveftris hirsutior, five Carduus Benedictus Inft. R. H. 450. * *Cardo Santo* Matth. 858. *Carduus Sanctus, five Carduus Benedictus* Cafalp. 534

COCHLEARIA altissima Glasti folio Inst. R. H. 215
 2. Cochlearia folio cubitali Inst. R. H. 215. * *Tblaspi magnum Rapbanus montanus vulgo appellatur Casalp.* 767. *Rapbano vulgare Mattb.* 469. *Amoracia Brunf.* *Rapbanus ruficanus C. B.* *Cren vulgo a voce Germanica*
 3. Cochlearia folio subrotundo Inst. R. H. 215. * *Cocblearia Offic.*

COLCHICVM commune Inst. R. H. 348. * *Colchico florido Mattb.* 1164. *Hermodactylus vel Crocus sylvestris Casalp.* 410. *Hermodactylus niger & rufus Mesueo & Serapioni C. B.*

COLVTEA Orientalis, flore sanguinei coloris lutea macula notato Coroll. Inst. R. H. 44
 2. Colutea Aethiopia flore purpureo Inst. R. H. 649
 3. Colutea Vesicaria Inst. R. H. 649. * *Colutea Mattb.* 827. *Sena quiburd.*

COMELINA Virginiana repens, foliis acutis caulem amplexantibus. *Falangio ramofo Virginiano, con foglie larghe, serpeggiante Zann.* 90

CONVOLVVLVS purpureus, folio subrotundo Inst. R. H. 82. * *Campanelle, e fiori dello Scacciati vulgo a pittoris cuiusdam nomine*

2. Convolvulus maior, foliis latis longis acutis sagittatis & per basim auriculatis, auriculis nigris & angulatis, flore albo triunciali, calyce unciali. *Volubilis Brunf.* Tom. 3. 91. *An Smilax laevis, vel lenis maior Lob.* Icon. 619. *Ger. Emac.* 861. *Smilax laevis maior Dod. Pempt.* 292. *Convolvulus maior albus Park.* Theatr. 163

3. Idem foliis latis brevibus obtuse mucronatis & per basim auriculatis, auriculis parum angulosis, floribus biuncialibus, calyce octo circiter lineas longo

4. Convolvulus arvensis minor, folio hastato, auriculis longis angustis peracutis, flore roseo radiis albis pido. *An Convolvulus arvensis minimus Raii Synopf.* Ed. 3. 276. *Convolvulus angustissimo folio nostras cum auriculis Pluk.* *Almag.* 116. *Tab.* 24. *fig.* 3

5. Idem folio sagittato acuto. *Convolvulus minor purpureus Lob.* Icon. 619. *Convolvulus minor Clus. Hist.* 1. *Smilax laevis minor Dod. Pempt.* 393. *Helixine cissampelos Mattb.* (1665. & 1559.) *Lugd.* 1424

6. Idem folio longiore cum auriculis subrotundis brevissimis. *An Convolvulus minimus, angusto brevi subrotundo folio Bocch. Musf. Part.* 2. 44. *Tab.* 33

7. Convolvulus Graecus Sagittae foliis, flore albo Coroll. Inst. R. H. 1. * *Orobanchae Theophrasti Ang.* *Viluppio, & Vilucchio vulgo, ut & tres superiores*

8. Convolvulus argenteus umbellatus erectus Inst. R. H. 84. * *Dorycnium vulgo Argentina Casalp.* 384

9. Convolvulus minor argenteus repens acaulus ferme Inst. R. H. 84
 10. Convolvulus maritimus nostras rotundifolius Inst. R. H. 85. * *Brassica Marina Mattb.* 497. *Soldanella Casalp.* 384. & *Ric.*

CONYZA maior vulgaris Inst. R. H. 454. * *Coniza maggiore Mattb.* 918. *Conyza maior Casalp.* 501. *Baccharis Gesf.*

2. Conyza Americana Vrticæ folio, flore albo Inst. R. H. 455

CONTZA. vide CHRYSOCOME

CORIANDRV̄M minus testiculatum Inst. R. H. 316

CORIARIA vulgaris Vaill. in Ad. Ac. R. Sc. Ann. 1711

CORINDVM ampliore folio, fructu maiore Inst. R. H. 431. * *Vesicaria* Mattb. 1130. *Faba inversa* Casalp. 382. *Pisum Vesicarium* C. B. *Halicacabum peregrinum* Fuchf. Paternostri di S. Domenico vulgo

2. Corindum folio & fructu minori Inst. R. H. 431

CORNVS scemina Inst. R. H. 641. * *Cornus vulgo Sanguis* Casalp. 80. *Sanguis* Mattb. 280. *Virga Sanguinea* Dod. *Sanguis vulgo*

2. Cornus silvestris mas Inst. R. H. 641. * *Cornus* Casalp. 109. *An Corniolo* Mattb. 279. & Ric.

CORONA Imperialis Inst. R. H. 372. * *Lilium Perficum* C. B.

CORONA SOLIS Inst. R. H. 489. * *Melenium Indicum, sive Plor Solis* seminum cortice candido Casalp. 500. *Hæc, & sequens promiscue vocantur Chrysanthemum Peruvianum* Dod. *Planta maxima Cortusi, Girasole vulgo*

2. Eadem maxima, Seminum cortice nigro * *Melenium Indicum, seminum cortice nigro* Casalp. 500

3. Corona Solis parvo flore, tuberosa radice Inst. R. H. 489. * *Tartuffi bianchi vulgo*

4. Corona Solis altissima Virgæ aureæ foliis Inst. R. H. 490

5. Corona Solis Trachelii folio, radice repente (flore maiore) Inst. R. H. 490

CORONILLA maritima glauco folio Inst. R. H. 650

CORONOPVS Neapolitanus tenuifolius Inst. R. H. 128. * *Coronopus vulgo Herba stella sylvestris* Casalp. 329

2. Coronopus Massiliensis hirsutior latifolius Inst. R. H. 128

3. Coronopus hortensis (perennis) Inst. R. H. 128. * *Coronopo* Mattb. 522. *An Coronopus vulgo Herba Stella sativa* Casalp. 329

CORYLVS sativa fructu oblongo. * *Nux Avellana urbana oblongam nucem ferens* Casalp. 38. *Nocciola vulgo*

2. Corylus sylvestris fructu oblongo, involucre eleganter inciso. *Corylus sylvestris fructu oblongo* Lugd. 1712. *Descript.* *Nocciola salvatia vulgo*

3. Corylus sylvestris fructu rotundo cum involucre longiore. *Corylus sylvestris fructu rotundo* Lugd. 101. *Descript.*

COTINVS Coriaria Inst. R. H. 610. *Cotino* Mattb. 236. *Coccyrya Theophrasti, Cotinus Plinii* Lugd. *Scotano vulgo*

CRAMBE Orientalis Dentis Leonis folio, Erucaginis facie Coroll. Inst. R. H. 14

CRA-

CRATAEGVS folio subrotundo ferrato subeus incano Inft. R. H. 633.

* *Sorbi torminalis alterum genus in alpeſtribus Caſalp.* 146. *Sorbus alpina Gefn.*

2. *Crataegus Italica folio laciniato minori ſubtus lanato, fruſtu rotundo rubro Michel. H. Piſ.*

CREPIS maritima anguſtifolia dentata, flore luteo

2. *Crepis folio leviter dentato Vaill. in Ad. Ac. R. Sc. Ann. 1721. pag. 255. num. 1. * Ferracrepulus in Hetruria Caſalp.* 113

3. *Crepis Chondrilla folio Vaill. in Ad. Ac. R. Sc. Ann. 1721. num. 2*

4. *Eadem folio maculis ſanguineis notato*

CRITHMVM maritimum maius glaucum, caulibus erectis, foliorum lobis ternis longioribus & anguſtioribus, umbellis ex albo viſcentibus. * *Haec duae Criſtmi ſpecies in officinis pro Feniculo marino ſive maritimo promiſcuae uſurpantur*

2. *Idem minus, caulibus procumbentibus, foliorum lobis brevioribus*

CROCVS fativus Inft. R. H. 350. * *Crocum vulgo Zafferanum Caſalp.*

411. *Croco Mattb. 77. 78. Zafferano Ric. & vulgo*

2. *Crocus vernus latifolius aureus Inft. R. H. 352*

3. *Crocus vernus anguſtifolius, flore dilute purpureo. Croci alterum genus ſilveſtre, flore purpuracente Caſalp.* 411

CRUCIATA hirsuta Inft. R. H. 115. * *An Crucialis Caſalp.* 325. *Inguinaria Plinii quibusd.*

2. *Cruciata Florentina lutea minor, partim glabra, partim hirsuta. Crucialis in montibus exilior Caſalp.* 325

3. *Cruciata, an paluſtris alba Inft. R. H. 115*

CVCVBALVS Plinii Inft. R. H. 339. * *Polemonia altera peregrina Caſalp.* 258. *Alfine ſcandens baccifera C. B.*

CVCVMIS fativus Ægyptiacus, immaturo fruſtu albo, maturo vero ſub-luteo laevi

2. *Cucumis ſylveſtris Afininus dictus Inft. R. H. 204. * Cocomero ſalvatico Mattb. 1288. Cucumis ſilveſtris vulgo Cucumis afininus Caſalp.* 204. *Cucumis erraticus Gefn. Cucumer Elateris Lob. Cocomero ſalvatico detto afinino Ric.*

CYPRESSVS meta in ſaſtium convoluta, quæ femina Plinii Inft. R. H. 587. * *Cupreſſus ſemina Caſalp.* 134. *Cipreſſo femina Mattb.* 132. *Cipreſſo vulgo*

2. *Cupreſſus ramos extra ſe ſpargens, quæ mas Plinii Inft. R. H. 587. * Cupreſſo mas Caſalp.* 134. *Cipreſſo maſchio Mattb.* 132. *Cipreſſa vulgo*

3. *Cupreſſus Luſitanica patula, fruſtu minori Inft. R. H. 587*

CYANVS ſegetum flore cæruleo Inft. R. H. 446. * *Flos Alyſus cæruleus Marc. 209. Ciano minore Mattb. 537. Cyanus qui vulgo Fioraliſus in Hetruria Caſalp.* 538. *Battifegol. vulgo*

2. *Cya-*

2. *Cyanus montanus latifolius*, vel *Verbasculum Cyanoides* Inft. R. H. 445. * *Ciano maggiore* *Matth.* 536
3. *Cyanus floridus odoratus Turcicus* five *Orientalis maior*, flore albo Inft. R. H. 446. * *Ambretta bianca* *vulgo*
4. *Cyanus floridus odoratus Turcicus* five *Orientalis maior*, flore incarnato Inft. R. H. 446. * *Ambretta* *vulgo*
5. *Cyanus floridus odoratus Turcicus* five *Orientalis maior*, flore luteo Inft. R. H. 446. * *Ambretta gialla* *vulgo*

CYCLAMEN orbiculato folio, inferne purpurafcente Inft. R. H. 154.
* *Ciclamino* *Matth.* 620. *Cyclaminus*, *vulgo* *Pamporcinus* *Cafalp.* 392. *Arbanita*. *Pane Porcino* *Ric.* *Pantereano* *vulgo*

2. *Cyclamen folio anguloso* Inft. R. H. 155
3. *Cyclamen folio Hederaceo Polyanthes* Inft. R. H. 155
4. *Cyclamen radice exigua* Inft. R. H. 156. * *Cyclamini* *vulgo* *Pamporcini* *quoddam genus in Pifanis Collibus* *Cafalp.* 392

CYNOGLOSSVM montanum maximum Inft. R. H. 139. * *Cynogloffa* *quaedam in montibus* *Cafalp.* 440. *Hac*, & *fequentes Cynogloffii fpecies* *ufurpari poffunt pro Cynogloffa* *Offic.*

2. *Cynogloffum montanum*, virenti folio, maiori flore Inft. R. H. 139
3. *Cynogloffum Creticum*, argenteo angufto folio Inft. R. H. 140
- Cynogloffum folio molli incauo*, flore caeruleo ftriis rubris variegato *Mor.* H. R. Bief.

CYPEROIDES spica pendula longiore & anguftiore Inft. R. H. 529

2. *Cyperoides filvarum latifolium*, caule exquisite triangulari, foliis ad margines ciliis inflar pilofis & anguftiffime denticulatis, fpicis ftrigofis, capfulis oblongis incurvis rarius difpofitis & parum bifidis *Michel.* *Nov. Plant. Gen.* 56. num. 6
3. *Cyperoides fpicis brevibus erectis*, e granis parvis & fubhirfutis & glaucis denfe congeftris *Mont. Cat. Stirp. Agr. Bon. Prodr.* 20
4. *Cyperoides foliis Caryophyllæis*, caule rotundo triquetro, fpicis floriferis multis
5. *Cyperoides anguftifolium*, caule & fpicis floriferis triangularibus, fpicis autem feminalibus longe diftantibus, pediculis brevibus infidentibus, squamis curtis, capfulis nitidis & fere fplendentibus in cuspitem vix bifidam definentibus *Michel.* *Nov. Plant. Gen.* 58. num. 19
6. *Cyperoides fpicis parvis* longe diftantibus Inft. R. H. 530

CYPERVS odoratus radice longa, five *Cyperus Officinarum* Inft. R. H. 527. * *Cipero* *Matth.* 28. *Cyperus primus* *Cafalp.* 189. *Cipero con radici lunghe* *inequali e torte* *Ric.* *Cunzia* *vulgo*

2. *Cyperus odoratus radice longa*, fimul cum caulibus tenuiore
3. *Cyperus rotundus odoratus parvus* *Michel.* *Nov. Plant. Gen.* 45. n. 6.
- * *Cipero* *Matth.* 28. *Cyperus alter* *Cafalp.* 189. *Cipero con radici olivari* *Ric.*
4. *Cyperus rotundus*, efculentus anguftifolius Inft. R. H. 527. * *Traffi* *Matth.* 573. & *Cafalp.* 191. *Bacicci* *vulgo*

CY-

CYTISO GENISTA scoparia vulgaris, flore luteo Inst. R. H. 649.
 * *Genista* genus quadrato iunco *Casalp.* 115. *Genista angulosa* & *scoparia*
 C. B. Scornabecco vulgo

- CYTISVS glabris foliis subrotundis, pediculis brevissimis Inst. R. H. 648
 2. *Cytisus Alpius latifolius* (foliis utrinque acuminatis) flore racemoso pendulo Inst. R. H. 648. * *Laburnum vulgo Avornellum Casalp.* 113
 3. *Cytisus Alpinus*, foliis longioribus utrinque acuminatis & subtus villosis, flore racemoso pendulo Michel. H. Pif.
 4. *Cytisus glaber nigricans* (spicatus) Inst. R. H. 648
 5. *Cytisus hirsutus*, foliis latis subrotundis, floribus primum luteis deinde rufescentibus, siliquis latis, calyce ampliori
 6. *Cytisus hirsutus amarus sempervirens*, floribus e foliorum alis pendentibus luteis ac lituris sanguineis notatis, siliquis villosis incurvis. *Cytisus Sylvestris in Montibus Casalp.* 114. *An Cytisus hirsutus Inst. R. H. 647*
 7. *Cytisus Italicus hirsutus*, foliis brevioribus obtusioribus & pediculo orbatis, floribus glomeratis in foliorum alis, siliquis parvis dense congestis & villosis. *Cytisus Casalp. H. Sicc. pag. 12. num. 38. Cytisus in Collibus maritimis albidior, foliis ferme sine pediculo barentibus Eiusd. in Op. 114*
 8. *Cytisus humilis glaber*, foliis oblongis, floribus purpureis per caulem sparsis, calyce bilineari, siliqua nitida angusta sesquiuinciali

AMASONIVM stellatum Inst. R. H. 257

DAUCVS vulgaris Inst. R. H. 307. * *Staphylinus silvestris*
 Dod. *Daucus* Offic.

2. Idem tenuifolius glaber
 3. *Daucus maritimus* annuus, seminibus & radiis umbellæ crassioribus.
 * *An Staphylinus silvestris maximus, sive Daucus marinus Casalp.* 289
 4. *Daucus* annuus ad nodos floridus Inst. R. H. 308. * *Gingidii genus*
Cicutaria vocatum Casalp. 289

DELPHINIVM perenne montanum subhirsutum minus, foliis Acooiti tenuissime dissectis, flore cæruleo. *An Aconitum Lycollonum flore Delphini* I. *Silestiacum Clus. Hist. XCV*

2. *Delphinium Platani folio*, *Staphisagria* dictum Inst. R. H. 428. * *Staphisagria Casalp.* 589. *Staphis Agria Matth.* 1291. *Staphisagria*, & *Staphisagria Ric. Pedicularis Cord. Strafizzaeca vulgo*
 3. *Delphinium hortense*, flore maiore & simplici cæruleo Inst. R. H. 426.
 * *Fior Capuccio Casalp.* 69. 267. & 403. *Consolida Regalis Cast. Calcaritrippa Cord.*
 4. *Delphinium hortense*, flore maiore & simplici albo Inst. R. H. 427.
 * *Harum duarum Delphini specierum semen pro Staphisagria in officinis nostris usurpatur*

DENS

- DENS CANIS angustiore longioreque folio, flore suaverubente Inst. R. H. 378
 2. Dens canis latiore rotundioreque folio, flore ex purpura rubente Inst. R. H. 378. * *An Dens caninus Casalp.* 410

DENS LEONIS alpinus maximus latifolius

2. Idem angustifolius
3. Dens leonis latiore folio Inst. R. H. 468. * *Dente di Leone Mattb.* 535. *Vrinaria Adv. Taraxacon Offic.*
4. Idem folio glabro. * *Aphaca Casalp.* 508
5. Dens leonis angustiore folio Inst. R. H. 468
6. Dens leonis Asphodeli bulbulis Inst. R. H. 468. * *Cicorea Conflanti-nopolitana Mattb.* 533
7. Dens leonis tuberosa radice Inst. R. H. 468
8. Dens leonis foliis canescentibus villosis Inst. R. H. 468
9. Dens leonis alpinus Aplenii folio
10. Dens leonis alpinus glaber, Cichorii folio, costa viridi, floribus luteis, caulibus nonnihil foliosis
11. Dens leonis foliis minimis hirsutis & asperis Inst. R. H. 469

DENTARIA heptaphyllos Inst. R. H. 225. * *Dentaria maior Casalp.* 589.

2. Dentaria heptaphyllos baccifera Inst. R. H. 225. * *Dentaria minor Casalp.* 586. *Coralloides Cord.*

DICTAMNVS Creticus C. B. Pin. 222. Boerh. Ind. alt. H. L. Bat. P. I. 178. *Origannm Creticum latifolium tomentosum, seu Dictamnus Creticus Inst. R. H. 199. Dittamo Mattb.* 743. & *Ric. Dictamnus Creticum Casalp.* 468. *Dittamo vulgo*

- DIGITALIS latifolia (hirsuta & præalta) flore ferrugineo Inst. R. H. 166
 2. Digitalis maior lutea vel pallida, parvo flore (foliis imis angustioribus, fructu semiunciali) Inst. R. H. 165
 3. Digitalis latifolia, floribus albis, punctis quatuor ferrugineis notatis
 4. Digitalis angustifolia glabra, floribus parvis albidis ac punctis quatuor ferrugineis notatis. *An Digitalis angustifolia lutea Inst. R. H. 166*
 5. Digitalis minima Gratiola dicta Inst. R. H. 165. * *Gratiola Mattb.* 734. *Gratia Dei Casalp.* 275. *Limnesium, sive Centauroides Cord. Centaurium aquaticum, forte Polemonium palustre amarum Hippocrati veterinario Gesa. Hyssopum vulgare quorundam Col.*
 6. Digitalis lutea magno flore Inst. R. H. 165

DIPSACVS silvestris, vel Virga pastoris maior Inst. R. H. 466. * *Vn altro Diffaco Mattb.* 699. *Carduus fullonum Brunf. Labrum Veneris Cast.*

DORIA Narbonensium Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 98. * *Herba Doria Casalp.* 503. *Panax Cibironium Theophrasti Tab.*

2. Doria quæ Iacobæa Orientalis Limonii folio Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 98. num. 4.
3. Doria quæ Iacobæa alpina foliis longioribus serratis Boerh. Ind. Alt. H. I. Bat. Part. 1. 98. num. 3. * *Solidago Saracenicæ Fuchf. Consolida Saracenicæ Thal. Consolida Aurea Tab. & Offic.*

E

DO-

- DORONICVM** maximum, foliis caulem amplexantibus Inft. R. H. 488
 2. *Doronicum Scorpoide*, radice candida, monanthon, folio uno caulem amplexante H. Cath. * *Aconitum Pardalianches*. Radice, che ci si porta per *Doronicò Ric.* 36
 3. *Doronicum radice Scorpii* Inft. R. H. 487. * *Doronicò Pardalianche* minore chiamato falsamente *Dorincio* Mattb. 1140. *Doronicum Casalp.* 497

- DORYCNIVM** *Monspeliensium* Inft. R. H. 391
 2. *Idem villosum*
 3. *Idem flore ex albo & rubro variegato*

DRACOCEPHALVS *lacifolius glaber*, *Lyfmachiz lutez folis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 417. Sect. 11. Tab. 21. fig. 2

DRACVNCVLVS *polyphyllus* Inft. R. H. 160. * *Minor Dracunculus* Marc. 145. *Dracountea minore* Mattb. 624. *Dracunculus vulgo Dracountea* Casalp. 225. *Serpentaria vulgo*

CHINOPHORA *maritima spinosa* Inft. R. H. 636. * *Crisbano* 11. Mattb. 519

- ECHINOPVS** *maior, flore candido, staminibus in medio cæruleis* Inft. R. H. 463. * *Spina bianca d'alcuni* Mattb. 702. *An quædam peregrina apud Nos foliis Acanthi minoribus candidis spinosis, &c.* Casalp. 522. *Carduus sphaerocephalus* Cord.
 2. *Idem major, Acanthi folio ampliore*
 3. *Echinopus minor annuus magno capite* Inft. R. H. 463

- ECHIVM** *vulgare* Inft. R. H. 135. * *Echio* Mattb. 1049. *Echion* Casalp. 436. *Englossum sylvestre* Dod.
 2. *Echium maius & asperius, flore albo* Inft. R. H. 135
 3. *Echium annuum, folio angusto ac verrucis rubris albisque notato, flore ex cæruleo purpurascente*
 4. *Idem folio latiore bullato undulato ac verrucis candidis exasperato, flore cæruleo, tubo incurvo.* *An Echium Creticum latifolium rubrum* Inft. R. H. 135
 5. *Echium annuum foliis Lithospermi arvensis, flore cæruleo parvo* Micheli H. Pif.

ELAEAGNVS *Orientalis angustifolius, fructu parvo olivæformi subdulci* Coroll. Inft. R. H. 53. * *Oliuo di Boemia* Mattb. 215. *Zizipbus Cappadocica* Plinii Lugd. *Zizipbus alba* Gesn.

ELICHRYSVM Africanum fetidissimum amplissimo folio, calyce argenteo Boerh. Ind. alt. H. L. Bar. P. 1. 126

2. Elichrysum Orientale Inst. R. H. 453

3. Elichrysum Italicum maritimum incanum, foliis angustissimis ac brevibus, capitulis umbellatis rotundioribus aureis. *Elichrysum seu Stoechas Citrina angustifolia* C. B. Pin. 264. Inst. R. H. 452. *Stoechas Citrina tenuifolia Narbonensis* I. B. 3. 154. *Stoechas Citrina* Dod. Pempt. 268. Mattb. Ed. Valgr. fol. 1185. pag. 1100. * Hac, & tres sequentes *Elichrysi* species promiscue usurpantur pro *stoechade citrina* Offic. vocanturque vulgo Tignamica corrupto nomine a thymiamate ut censet Vigna in Theophr.

4. Idem praetium Linariae folio angustissimo, capitulis luteis oblongis & in umbellam magis sparsam dispositis, calycibus oblongis pallidis

5. Elichrysum angustissimo folio Inst. R. H. 452. * *Helicryson* quam recentiores medici *Stoechadem Citrinam* vocant, alicubi Tignamicam *Casalp.* 484

6. Elichrysum Italicum odore gravi, angustissimo folio intorto, floribus umbellatis luteis, calyce longo angusto pallido

7. Elichrysum Africanum, foliis Linariae serratis ac subtus incanis, capitulis maiusculis singularibus aureis longo pediculo insidentibus

* Ex seminibus a Domino Thoma Sba^w Coll. Reginae apud Oxonienses socio per varias Africae provincias rerum naturalium observandarum gratis itinere instituto collectis & Michelio communicatis, tres aut quatuor diverse Plantae prodierunt, inter quas haec *Elichrysi* species adus superstes, cetera perierunt antequam semen perficerent

EMERVS Inst. R. H. 650. * *Emerus Casalp.* 117. *Colutea siliquosa vel scorpioides* C. B.

EPHEDRA maritima maior Inst. R. H. 663. * *Polygonum bacciferum* C. B.

2. *Ephedra* Cretica tenuioribus & rarioribus flagellis Coroll. Inst. R. H. 53

EPHEMERVM Virginianum flore caruleo maiori Inst. R. H. 367

EPIMEDIVM Inst. R. H. 232

EQUISETVM altissimum scandens asperum monostachion & polystachion, setis plerumque ramosis & praelongis. *Equisetum in sepibus Casalp.* 598. *Coda di Cavallo* III. Mattb. 1083. Ed. Valgrif. in fol. Ann. 1568

EQUISETVM. vide HYDROCERATOPHYLLON

ERICA vulgaris glabra (Myricae folio, flore purpureo) Inst. R. H. 602.

* *Scopa floribus purpurascensibus Casalp.* 104. An *Erica* Mattb. 169

2. *Erica* maxima (ramis & foliis quaternis) alba Inst. R. H. 602

3. *Erica* maritima humilis, glabro Corios folio exadverso quaterno, costa non elata ac subtilissime sulcata, floribus oblongis purpureis elegantibus uno versu dispositis, calyce concolore. * *Scopa ramis humistratis circa stagna maritima Casalp.* 104

ERIOCEPHALVS capite rotundo maximo Vaill. in Ad. Ac. R. Sc. An. 1718. pag. 204. n. 1

2. *Eriocephalus vulgaris* capite turbinato, flore purpureo Vaill. in A&. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 205. n. 7
3. *Eriocephalus alpinus* annuus, foliis lanceolatis, spinosior & patulus, capitulis pyriformibus purpureis turbinatis & confertim nascentibus
4. *Eriocephalus leucographis* flore purpureo coronato Vaill. in A&. Ac. R. Sc. Ann. 1718 pag. 205. n. 10
5. *Eriocephalus annuus lanceatus* maior, capitulis pyriformibus purpureis plerumque solitariis, squamis rigidioribus expansis & reflexis. *Carduus lanceatus Rasi Hist. T. 1. 310. n. 1*
6. *Idem minor*, capitulorum squamis minoribus compactis. *An Carduus lanceatus, sive sylvestris Dodonai I. B. 3. 58*

ERVCA latifolia alba, sativa Dioscoridis Inst. R. H. 227. * *Eruca sativa folio latiore Casalp. 360. Ruchetta Domestica Mattb. 559*

2. *Eruca Romana* seu gentilis, siliqua angusta, folio lato Inst. R. H. 227
3. *Eruca maritima* foliis amplioribus, admodum succulentis, laciniatis, & alternis sectionibus sinuatis, flore luteo
4. *Eruca*, an tenuifolia perennis, flore luteo Inst. R. H. 227. * *Eruca sativa altera fruticosa Casalp. 360. Eruca Offic. Ruchetta vulgo ut & sequens*
5. *Eruca Campestris* annua minor, foliis laciniatis, flore luteo

ERYNGIUM latifolium planum Inst. R. H. 327. *Eringio piano Mattb. 718*

2. *Eryngium planum minus* Inst. R. H. 327
3. *Eryngium vulgare* R. H. 327. * *Eringio Montano, Cacatropola Mattb. 716. 717. An Eryngium vulgo Iringum Casalp. 520 An Eringio Ric.*
4. *Eryngium maritimum* Inst. R. H. 327. * *Eringio Marino Mattb. 717*

ERYSIMUM angustifolium maius Inst. R. H. 228

2. *Erysimum polyceratum*, vel corniculatum Inst. R. H. 228. * *Irionis terria species Casalp. 361. Vn altro Irione Mattb. 604*
3. *Erysimum annuum* foliis in paucas & longas lacinias divisis, floribus luteis exiguis, siliquis hirsutis corniculatis & ad caulem contractis. *Erysimum vulgare C. B. Pin. 100. Zannich. Iff. 287. Irio C. B. in Mattb. 471. Erysimum Irio I. Tabern. Icon. 442*
4. *Idem* foliis latis multum laciniatis & ad Raphanum accedentibus. *Erysimum Fragi flosculis luteis iuxta muros proveniens I. B. 2. 863. Erysimum. Frag. 102. Irion, sive Erysimum Dod. Pempt. 714. Erysimum Dioscoridis Einsd. Gall. 438. Verbena recta sive mar Fuchs. Hist. 592*

EVGENIA Indica Myrti folio deciduo, flore albo, fructu suaverubente molli leviter sulcato & odorato Michel. Nov. Plant. Gen. 226

EVONYMVS vulgaris, granis rubentibus Inst. R. H. 617. * *Siler quem vulgo Silium alii Fusaginem vocant Casalp. 128. Evonimo Mattb. 209*

EPVATORIVM Cannabinum Inst. R. H. 456. * *Eupatorio commune, Mattb. 1069. Eupatorium Casalp. 486. Eupatorium cannabinum Offic. Eupatorio d' Avicenna Ric.*

FAGO-

AGOPYRVM vulgare scandens, calyculis florum alatis, semine nigro splendente H. Pil. *Fagopyrum maius scandens* Bot. Par. *Helxine Cissampelos altera*, *Atriplicis effigie* Lob. Icon. 629. *Convolvulum nigrum* Dod. Pempt. 396. * Formentone *Casalp.* 166

2. *Fagopyrum vulgare scandens*, calyculis florum nudis, semine nigro H. Pil. *Fagopyrum vulgare, minus, scandens* Bot. Par. 52. *Volubilis nigra* Tabern. Icon. 87. * Formentone alterum *genus Casalp.* 166. Formento *Saraceno* *Mattb.* 418. *Polygonum bederaceum* Col.

FAGVS Inf. R. H. 584. * & *Casalp.* 35. *Faggio* *Mattb.* 233

FERRVM EQVINVM Germanicum, filiquis in summitate Inf. R. H. 400. * *Sferra cavallo* *vulgo*

FERVLA scemina Plinii Inf. R. H. 321. * *Ferola* *Mattb.* 837. *Ferula* *mar Casalp.* 286

2. *Ferula minor* ad singulos nodos umbellifera Inf. R. H. 321. * *Panax Asclepium Casalp.* 279

FICOIDES Africana, folio Plantaginis undulato, micis argenteis aspero *Tournef.* in *Art. Ac. R. Sc. Ann.* 1705. * *Cristalloide*. *Erba Cristallina* *vulgo*

2. *Ficoides*, seu *Ficus Aizooides*, an *Africana maior* procumbens, triangulati folio ensiformi H. L. *Bat.* 247

FILAGO maior humistrata repens, foliis expansis, capitulis maioribus conglobatis

2. *Filago annua erecta maior ramosa & prolifera*, foliis expansis, capitulis florum in globulos congestis. *Filago seu Impia* *Dod. Pempt.* 66. *Inf. R. H.* 454. *Vaill. in Art. Ac. R. Sc. Ann.* 1719. pag. 391. *Gnaphalium vulgare*, *Filago*, *Centunculus* *Lob. Icon.* 480. *Gnaphalium vulgare* *Tabern. Icon.* 389. * *Gnaphalio vulgare* *Mattb.* 909

3. Eadem foliis ad caulem appressis, capitulis florum parvis in globulos congestis. *Gnaphalium Germanicum* *L. B.* 3. 158. *Gnaphalium vulgare* *Fuchf. Lugd.* 1155. *Gnaphalium Fuchf. Hist.* 288. *Filago* *Dod. Gall.* 67. *Elicrysis sylvestris* *Trag.* 321. *Icon* 1.

FILICVLA quæ *Adiantum nigrum officinarum*, pinnulis acutioribus Inf. R. H. 542. * *Adianto nero* *Ric.*

2. *Filicula Fontana maior*, sive *Adiantum album Filicis* folio *Inf. R. H.* 542

FILIPENDVLA vulgaris, an *Molon* *Plinii* *Inf. R. H.* 293. * *Filipendula* *Mattb.* 913. & *Casalp.* 551

FILIX ramosa maior, pinnulis obtusis non dentatis Inf. R. H. 536. * *Felcie Femina* *Mattb.* 1253. *Filix scemina* *Offic.*

2. Eadem pinnulis dentatis

3. Fi-

3. Filix ramosa minor, pinnulis dentatis Inst. R. H. 536
4. Filix non ramosa, dentata Inst. R. H. 536. * *Hæc & sequens in Officinis Filix mas vocantur*
5. Eadem maior. * *An Felce mafebio Matth. 1352.*

FOENICVLVM fativum annuum, dilute virentibus foliis, in multas & gradatim descendentes coniugationes divisis, capillamentis longioribus & crassioribus præditis, umbellis amplioribus luteis, semine crassiore albo dulci. *An Faniculum dulce Azoricum Inst. R. H. 311. Finocchio dolce vulgo*

2. Fœniculum silvestre præaltum, foliorum coniugationibus paucioribus, inæqualiter a se invicem distantibus, & in prælonga capillamenta divisis, umbellis parvis luteis, acriori & nigriori semine. *An Faniculum vulgare minus, acriori & nigriori semine Inst. R. H. 311. * Fœniculum silvestre Cæsalp. 282. Faniculum, & Maratrum Offic. Finocchio vulgo*

3. Fœniculum maritimum, foliorum segmentis tenuissimis & rarioribus, umbellis parvis luteis, semine acriori & nigriori

4. Fœniculum sylvestre, caulibus tenuioribus fardis, modo erectis, modo procumbentibus, foliorum portiunculis brevissimis, umbellis aureis rarioribus et tribus vel quatuor aut quinque corymbis compositis, semine nigricante, Aurantii fervido sapore

5. Fœniculum tortuosum Inst. R. H. 311. * *Seseli Massliense Offic.*

6. Fœniculum annuum, umbella contracta oblonga Inst. R. H. 311. * *Vishaga Matth. 554. Cumini fativi genus quod Vishaga vocatur Cæsalp. 285. Gingidium Ang.*

FOENVM GRAECVM fativum Inst. R. H. 409. * *Fien Greco Matth. 438. & Ric. Fœnum Græcum Cæsalp. 239. & Offic.*

FRAGARIA vulgaris Inst. R. H. 295. *Fragaria Matth. 1075. * Herba di Fragole Ric. Fragola vulgo*

2. *Fragaria fructu albo Inst. R. H. 296*

3. *Fragaria sylvestris alpina, flore parvo, fructu rotundo exiguo*

4. *Fragaria fativa atque spontanea, fructu rubro tuberculoso, circa calycem seminibus destituta*

5. *Fragaria Inglese di fiore mezzo pieno Zannon. 97*

6. *Fragaria sylvestris sterilis maior ac fativam plane referens, flore maiore. Fragaria sterilis maior Mentz. Pug.*

7. *Fragaria sterilis minor non repens & acaulos ferme, flore minimo ex albo carneo, petalis cordatis*

FRANCA maritima supina saxatilis glauca Ericoides sempervirens, flore purpureo Michel. Nov. Plant. Gen. 23. Tab. 22. fig. 1

FRANGVLA Inst. R. H. 612. * *Frangola Matth. 1334. Alnus baccifera Tabern.*

FRAXINELLA Inst. R. H. 430. * *Dittamnium album, seu Fraxinellum Cæsalp. 589. Dittamo bianco Matth. 144. Dittamo bianco, Dittamo Fraxinella Ric.*

FRA-

FRAXINVS florifera botryoides Inst. R. H. 577. * *Fraxini fructus* in *Officinis* vocantur *Lingua Avis*

FRITILLARIA maxima, flore obsoletæ purpuræ Inst. R. H. 377

FVMARIA Florentina scandens, viticulis longissimis, foliis latioribus, floribus albis deorsum reflexis, cum rictu atropurpureo, in spicam cernuam digestis. *Fumaria alba* Adv. 338. *Fumaria altera calidibus longioribus, flore candicante* *Cesalp.* 272

2. *Fumaria* Officinarum foliis glaucis, floribus in spica longiuscula recta dispositis, rubris, rictu atropurpureo. *Fumaria Officinarum & Dioscoridis, flore purpureo* C. B. Pin. 143. * *Fumaria piedi di Gallina prima* *Mattb.* 1218. *Hæc & sequens Fumaria ustatiores in Officinis sunt, vocanturque Fumaria, Fumus Terræ, Capnor, & Fumoferno Ric.*

3. Eadem foliis maioribus viridibus & in oblongos lobos divisis, floribus in spica recta digestis, rubris, inferna parte candicantibus, rictu saturatius purpureo. * *Fumaria piedi di Gallina secunda* *Mattb. Descript.* 1219. & *Fumaria fig.* 1217. *Fumaria & Fumus terræ* *Cesalp.* 272

4. *Fumaria lutea* C. B. Pin. 143. * *Coridali Split* *Mattb.* 1219. *Split* *Cesalp.* 271

5. *Fumaria bulbosa, radice cava, maior, flore albo* Inst. R. H. 422

6. *Fumaria bulbosa, radice cava, maior, flore rubro dilutiore* Inst. R. H. 422. * *Leontopetalon alterum* *Cesalp.* 271. *Hæc duæ Fumariæ bulbosæ species in Offic. vocantur Aristobolbia cava, & Radix cava*

ALEGA vulgaris floribus cæruleis Inst. R. H. 398. * *Ruta Capraria, Lavaneſe* *Mattb.* 780. *Caprago, vulgo Galega, in Hetruria Avaneſe, floribus purpureis* *Cesalp.* 249. *Hæc & sequens in Officinis promiscue vocantur Ruta Capraria, seu Caprago, & vulgo Capraggine*

2. *Galega vulgaris floribus penitus candicantibus* Inst. R. H. 399

GALEOBDELON foliis Vrticæ dilate virentibus, flore luteo. *Galeobdolon* *Dill. Cat. Gifs.* 49. & *Nov. Plant. Gen.* 102. *Galeopsis five Vrtica iners, flore luteo* L. B. 3. 323. *Inst. R. H.* 185

2. Idem foliis atrovirentibus

3. *Galeobdolon foliis Vrticæ amplioribus & maculatis, flore luteo. Galeopsis lutea amplioribus foliis maculatis* *Inst. R. H.* 185

GALEOPSIS procerior sætida spicata Inst. R. H. 185

2. *Galeopsis hirsuta sætida, Melissæ folio, spica longissima alba*

3. *Galeopsis Hispanica frutescens, Teucrii folio* Inst. R. H. 186

4. *Galeopsis palustris, Beticæ foliis, flore variegato* Inst. R. H. 185.

* *Tertiola* *Cesalp.* 451. *Betonica fatida* *Gesl.*

GALEOPSIS, vide CANNABINASTRVM, & GALEOBDOLON

GALLIVM album Linifolium Barr. Obf. 12. n. 99

2. Gallium album vulgare (farmentosum latifolium) Inst. R. H. 115.

* *Lappago Casalp.* 325. *Mollugo C. B.*

3. Gallium Alpinum latifolium minus, floribus albis odoratis

4. Gallium Alpinum pumilum erectum angustifolium album

5. Gallium luteum Inst. R. H. 115. * *Gallio Mattb.* 1190. *Galion flore luteo Casalp.* 325

6. Gallium nigro purpureum montanum tenuifolium Inst. R. H. 115

GENISTA iuncea Inst. R. H. 643. * *Genista iunco rotundo robustiore ac magis flexibili Casalp.* 115. *Genista Offic. Ginestra vulgo*

2. Genista Florentina frutescens, tota glabra, viminibus angulosis & plerumque triangularibus, foliis partim acutis partim retusis, floribus luteis, siliquis glabris. *An Genista maritima frutescens Linifolia, caule alato Coroll. Inst. R. H. 44*

3. Genista, an ramosa foliis Hyperici Inst. R. H. 643

4. Genista tinctoria Germanica Inst. R. H. 643

5. Genista tinctoria Germanica, foliis angustioribus Inst. R. H. 643. * *An Ginestra Mattb.* 1295

6. Genista tinctoria Linifolia * *Coroneola seu Corneola Casalp.* 251. *Flor Tinctorius Fuchs.*

7. Genista radiata, sive Stellaris Inst. R. H. 643

GENISTA SPARTIVM maius, longioribus aculeis Inst. R. H. 645. Bot. Par. 78. * *An Spina Christi vulgo Casalp.* 117

2. Genista Spartium minus Germanicum Inst. R. H. 645. * *Alius suffrutex Coroneola similis altior Casalp.* 251

GERANIVM Barrachioides folio Aconiti, flore albo lineis cæruleis variegato Inst. R. H. 266

2. Geranium Barrachioides, Gratia Dei Germanorum Inst. R. H. 266

3. Idem Alpinum & minus, flore purpuroviolaceo, petalis leviter cordatis

4. Geranium Barrachioides odoratum Inst. R. H. 266

5. Geranium Barrachioides, flore purpureo reflexo, Italicum Barr. Icon. 39

6. Geranium Romanum versicolor sive striatum Inst. R. H. 267

7. Geranium tuberosum maius Inst. R. H. 267. * *Geranio I. Mattb.* 902

8. Geranium Argenteum Alpinum Inst. R. H. 267

9. Geranium Columbinum maximum, Asphodeli radice, foliis profunde dissectis, floribus saturate purpureis; petalis pene cordatis octo lineas longis & sex latis. *Geranium sanguineum, maximo flore Inst. R. H. 267*

10. Idem flore purpureo, venis concoloribus & saturatioribus distincto, externe valde diluto, petalis cordatis, septem lineas longis & sex latis

11. Idem maius, flore saturate purpureo, petalis altius cordatis, octo lineas longis, & quinque latis

12. Geranium minus, flore parvo saturate purpureo. *Geranium barmatodes purpureum, parvo flore, Italicum Barr. Obf.* 55

13. Idem maius, foliis simpliciter laciniatis, flore purpureo minore, petalis cordatis

14. *Geranium Columbinum*, dissectis foliis, pediculis florum longissimis Inft. R. H. 268
15. *Geranium Columbinum maius*, foliis tenuiter dissectis, foliis florum bifidis Inft. R. H. 268
16. *Geranium folio Malvæ rotundo* Inft. R. H. 268. *Geranio II. Matth.* 903. *Pis. Colombino Ric.*
17. *Geranium Africanum arborescens*, Malvæ folio plano & lucido, flore elegantissimo kermisino Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. 262
18. *Geranium Africanum arborescens*, Ibis folio rotundo (circulo nigricante infecto) Carlinæ odore Herman. H. L. Bat. 275
19. *Geranium Africanum frutescens*, Malvæ folio laciniato odorato instar Melissæ, flore purpurascente Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. 263
20. *Geranium Africanum frutescens* (viticulis procumbentibus) Malvæ folio laciniato & odorato Herman. H. L. Bat. 277
21. *Geranium Africanum Alchimillæ hirsuto folio* (circulo nigricante infecto) floribus albidis Herman. H. L. Bat. 282
22. *Geranium Africanum* (procumbens) foliis inferioribus Afari, superioribus Staphylagriæ maculatis, splendentibus, Acetosæ sapore Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I. 262
23. *Geranium triste*, sive Indicum noctu olens Inft. R. H. 270
24. *Geranium Alpinum*, *Coriandri folio*, longius radicatum, flore purpureo maiore Michel. H. Pf.
25. *Geranium Rubertianum rubens maius & maiori flore* Michel. H. Pf. *An Geranei Rubertiani altera species, flore maiore Adv.* 296
26. *Geranium Robertianum l. viride* Inft. R. H. 268. * *Geranio V. Matth.* 906. *Panax Herculeum Ang. Rupertiana Cæsalp. Herba Rupertii Lugd.*
27. *Geranium Cicutæ folio*, acu longissima Inft. R. H. 268
28. *Geranium Cicutæ folio inodorum* Inft. R. H. 269
29. *Geranium Cicutæ folio minus supinum* Inft. R. H. 269
30. *Geranium folio Althææ* Inft. R. H. 268. * *Geranio VI. Matth.* 907

GEVM rotundifolium maius Inft. R. H. 251

GLAVCIUM foliis multum laciniatis & crispis, flore luteo, siliqua prælonga glabra. *Papaver sylvestre corniculatum* Trag. 123. *Papaver cornutum Cord. Hist.* 131. * *Papavero Cornuto Matth.* 1116. *Papaver Corniculatum Cæsalp.* 270

2. Idem flore pallido

3. *Glaucium foliis parum laciniatis, flore luteo, siliquis asperis* * *Hæ tres Glaucii species usurpari possunt pro Papavere Cornuto Offic. & Ric.*

4. *Glaucium Orientale, flore magno rubro* Coroll. Inft. R. H. 18

GLAVX maior palustris, flore herbaceo Bocch. Mus. Part. 2. 105

GLOBVLARIA vulgaris Inft. R. H. 467. * *Bellis carulea C. B.*

2. *Globularia montana humillima repens* Inft. R. H. 467

GLYCYRRHIZA capite echinato Inft. R. H. 389

2. *Glycyrrhiza siliquosa vel Germanica* Inft. R. H. 389. * *Glicyrrhiza, o Regolitia Matth.* 688. *Glyciriza vulgo Liquiritia Cæsalp.* 251. *Logorizia Ric. Glycyrrhiza Offic. Liquiritia & Vgurizia vulgo*

F

GRA-

G R A M I N V M

O R D O I

Gramina Loliacea

- G**RAMEN loliaceum, radice repente, sive Gramen officinarum Inst. R. H. 516
2. Gramen loliaceum, radice repente, sive Gramen officinarum, aristas longioribus donatum Inst. R. H. 516
 3. Gramen loliaceum, radice repente, maritimum Inst. R. H. 416
 4. Idem torum glaucum
 5. Gramen loliaceum corniculatum, spicis villosis Inst. R. H. 516
 6. Gramen loliaceum Alpinum, foliis latis, subtus & ad margines hirsutis, spicis corniculatis glabris & aristatis
 7. Gramen loliaceum villosum latifolium perenne, spicis partialibus multiplicibus & aristatis
 8. Gramen loliaceum corniculatum, veluti fruticosum, foliis angustissimis Inst. R. H. 517
 9. Gramen loliaceum, spicis articulosis erectis Inst. R. H. 517

O R D O II

Gramina Secalina

- G**RAMEN spicatum vulgare, secalinum Inst. R. H. 527
2. Gramen secalinum, bulbosa radice, seu ex Alepo Bauhini Scheuchz. Agrostograph. 19

O R D O III

Gramina Spicata locustis simplicibus

- G**RAMEN spicatum semine miliaceo albo Inst. R. H. 518
2. Gramen spicatum, spica cylindracea longioribus villis donata
 3. Gramen spicatum, spica cylindracea tenuissima longiore Inst. R. H. 520
 4. Gramen spicatum, spica cylindracea longissima Inst. R. H. 519
 5. Gramen typhioides alpinum, spica brevi densa & veluti villosa Scheuchz. Prodr. Gram. 17
 6. Gramen spicatum aristas pennatis Inst. R. H. 518
 7. Gramen spicatum secalinum maritimum pumilum repens, Arundinis folio & facie, foliis superna parte villosis, spica laxa non aristata Michel. H. Pif. 72

8. Gra-

8. Gramen spicatum fecalinum maritimum maximum, spica longiore Inst. R. H. 518

O R D O I V

Gramina spicata locustis biglumibus

GRAMEN avenaceum montanum Inst. R. H. 524

2. Gramen anthoxanthon spicatum Inst. R. H. 518

O R D O V

Gramina Dactyloidea

GRAMEN dactylon, radice repente, five Gramen officinarum Inst. R. H. 520. * *Gramen Casalp.* 183. *Sanguinella Mattb.* 1054

2. Gramen dactylon minus, multiplici panicula, spicis ab eodem exortu geminis Michel. H. Pif. 75

3. Gramen dactylon folio latiore Inst. R. H. 520

4. Gramen dactylon folio latiore, spicis nigris disiunctis Bot. Par. 85. num. 36

O R D O V I

Gramina Miliacea glumis simplicibus

GRAMEN arundinaceum Halepense, Tragopogonis folio, D. Bobarr. Plux. Alm. Phytogr. Tab. 32. fig. 1

2. Gramen paniculatum aquaticum, Phalaridis semine Inst. R. H. 523

3. Gramen paniculatum aquaticum, Phalaridis semine, folio variegato Inst. R. H. 523

4. Gramen miliaceum alpinum erectum latifolium, panicula sparsa aristata, locustis lineam longis

5. Idem angustifolium, panicula sparsa non aristata

6. Idem supinum, panicula sparsa non aristata

7. Gramen caninum supinum vineale latifolium serotinum, panicula sparsa, locustis minimis non aristatis

8. Gramen paniculatum supinum (præcox) ad infima culmorum genicula foliorum capillarum fasciculis donatum (aristatum) Scheuchz Agrostograph. 141

O R D O VII

Gramina Avenacea

- GRAMEN avenaceum, utriculis lanugine flavescens Inst. R. H. 525
 2. Gramen nodosum, avenacea panicula Inst. R. H. 525
 3. Gramen avenaceum iuncoides, foliis angustissimis, panicula quoquo versu expansa, locustis albicantibus bilinearibus, glumis per basim villosis & in linearem aristam desinentibus
 4. Gramen pratense paniculatum molle Inst. R. H. 522
 5. Gramen caninum paniculatum molle Inst. R. H. 522
 6. Gramen avenaceum capillaceo folio, panicula ampliore, locustis splendidibus Inst. R. H. 525
 7. Gramen avenaceum parvum procumbens, panicula non aristata Inst. R. H. 525
 8. Gramen avenaceum, sparsa panicula speciosa, locustis minimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 215. sect. 3
 9. Gramen avenaceum parvum procumbens, panicula non aristata Raii Hist. 1288

O R D O VIII

Gramina locustis compositis panicula sparsa

- GRAMEN avenaceum altissimum glabrum, foliis asperis, panicula pene aristata (glumis ab basim villosis) caule pleno rigido D. Michel. H. Pis. 74.
 * Hoc procul dubio est *Ampelodesmos* cuius meminit Plinius L. XVII Hist. Nat. cap. 23 non solum enim in Sicilia, sed in Ora etiam maritima Neapolitana, ac nonnullis Adriatici litoris locis huius Graminis foliis siccatis, ac deinde madefactis rustici utuntur vimum loco ad Vestes continentas, quemadmodum saepius mihi narravit Michellius
 2. Gramen avenaceum aquaticum Inst. R. H. 526
 3. Gramen paniculatum alpinum latifolium, panicula heteromalla, locustis semiuncialibus breviter aristatis
 4. Gramen avenaceum, locustis villosis angustis candicantibus & aristatis Inst. R. H. 526
 5. Gramen avenaceum, locustis angustis glabris candicantibus & aristatis Inst. R. H. 525
 6. Gramen paniculatum alpinum, radice crassissima, foliis rigidis (superna parte magis glaucis) striatis & asperis, panicula sulca non aristata Michell. H. Pis. 75
 7. Gramen Orientale paniculatum, Portulacæ femine Coroll. Inst. R. H. 39
 8. Gramen pratense paniculatum altissimum, locustis parvis splendidibus non aristatis Inst. R. H. 524

9. Gra-

9. Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus Inft. R. H. 521
10. Gramen paniculatum alpinum, foliis prælongis, spicis crassioribus & brevioribus, staminulis florum albis
11. Gramen paniculatum maritimum vulgatissimum Raii Synopf. Ed. 2. 259. num. 18. & Ed. 3. 409. num. 6
12. Gramen paniculatum alpinum angustifolium, panicula non sparfa, locustis pene aristatis
13. Gramen paniculatum perenne, capillaceo folio, panicula heteromalla, locustis longioribus aristatis
14. Gramen alpinum angustifolium paniculatum proliferum
15. Gramen paniculatum angustifolium, panicula uno versu disposita & pene aristata
16. Gramen paniculatum alpinum, angustifolium, caulibus reclinatis, panicula sparfa & quoquo versu tendente, locustis parvis non aristatis
17. Gramen Avenaceum minus, foliis inferioribus capillaceis, superioribus vero laetioribus Inft. R. H. 525. Bot. Par. 94. num. 8
18. Gramen paniculatum Alpinum, foliis latis brevioribus & carinatis, panicula heteromalla densiore, locustis lanceatis muticis
19. Gramen pratense (annuum) paniculatum minus album (panicula heteromalla) Inft. R. H. 521
20. Gramen filicinum rigidiusculum Bot. Par. 92. num. 73. Tab. 18. fig. 4. *Gramen minus vulgare, panicula rigida* Inft. R. H. 522

O R D O I X

Gramina Bromoidea

- GRAMEN avenaceum panicula sparfa, locustis maioribus aristatis Inft. R. H. 526
2. Gramen avenaceum spicatum alpinum, spica heteromalla, locustis semuncialibus muticis
 3. Gramen bromoides, locustis maximis, lanuginosum, Italicum Scheuchz. Hist. Gram. pag. 261
 4. Gramen bromoides murorum lanuginosum erectum, locustis amplioribus aristatis in panicula compacta propemodum spicata & veluti in Alopecuroide dispositis Michel. H. Pif. 76
 5. Gramen bromoides annuum, caule pedali (vix se sustineus) locustis maioribus compressis lanuginosis & aristatis Mich. H. Pif. 75
 6. Gramen bromoides annuum, caule pedali (vix se sustineus) locustis maioribus compressis glabris Michel. H. Pif. 76
 7. Idem præcox, locustis minoribus aristatis
 8. Gramen pratense annuum minus, panicula lata speciosa heteromalla aristata Michel. H. Pif. 76
 9. Gramen tomentosum Creticum spicatum, spica purpurea Coroll. Inft. R. H. 39
 10. Gramen spicatum, spica purpuro argentea molli Tournesortii alterum, locustis maioribus Michel. H. Pif. 72
 11. Gramen spicatum, spica cylindracea molli & laxa Inft. R. H. 520
 12. Gra-

12. Gramen paniculis elegantissimis sive *ἡμάρτυρος* maius Inst. R. H. 522
 13. Gramen paniculis elegantissimis minimum Inst. R. H. 522
 14. Gramen paniculatum maius perenne, locustis magnis tremulis Michel.
 H. Pif. 75
 15. Gramen tremulum minus, locustis parvis triangulis D. Sherard. Raii
 Meth. Plant. 179

GRAMEN *δάκτυλον* Indicum esculentum, spica articulata Mont. Cat.
 Stirp. Agr. Bon. Prodr. 63

2. Gramen *δάκτυλον* Orientale maius Frumentaceum, semine Napi
 Eiusd. Ibid.

GRANADILLA Indica scandens & sempervirens, radice repente, foliis
 palmatis, flore magno albedo, quadruplici filamentorum verticilorum serie
 obvallato, fructu aureo ovi gallinacei magnitudine & forma. An *Granadilla*
polyphyllus fructu ovato Inst. R. H. 241

* *Venusissima* hac *Granadilla* species ex qua nam *America* provincia ad
 nos advecta primum fuerit ignoramus. *Vulgatissima* tamen nobis nunc est &
 ad topiaria opera valde expetita, utpote qua capreolis suis excelsos quosque
 parietes scandat, & foliis saturatius virentibus vestiat hyemis rigoribus in-
 visita, praeterea uberi florum ac fructuum proventu oculos non parum oblectet.
Radix eius fibrosa est, fragilis, colore ex pallido albicante, sapore subdul-
 ci veluti recentis saba, geniculata repens ac admodum prolifera. Sarmenta
 emittit multa intus fungosa, quae si fulcrum nullum reperiant gracilia perman-
 ent, ac terram tangentia facile se propagant e geniculis, sive alis foliorum
 fibras demittendo: Si vero capreolis suis arborem vel parietem arripiant, in trun-
 cum insignem crescunt ligno levissimo constantem, & *Hederæ*, vel potius *Pe-
 riplocæ* foliis oblongis Inst. R. H. quae excelsam quandam arborem conscende-
 rit ligni ad instar porosum ac subtilissimis tubulis constans. Folia simul cum
 capreolis ad singula internodia e sinu foliorum duorum lunatorum prodeunt
 plantae tenera parva integra vel trifida, adulta vero magna palmata seu quin-
 quefariam & quandoque spirifariam scissa, levia nervosa & aliquantum ve-
 nosa, superne saturatius virentia inferne glauca, odore gravi ferme *Xyridis*,
 sapore satuo. Harum incisura media longior est, caetera gradatim minores,
 omnes autem in medio latiores, in apice & petiolum versus extenuata, nusquam
 serrata vel laciniata ut in nonnullis aliis *Granadilla* speciebus contingit. Ma-
 gnitudine admodum variant hac folia pro plantae aetate vigore vel faciliori
 ascensu, a biunciali siquidem, ad septemdecim amplitudinem perveniunt. Pe-
 tiolo brevi adnectuntur dilute virentes, superna parte in canaliculum effor-
 mato, cuius margines binis utraque parte minutis verrucis seu clavibus nigri-
 cantibus munitur, e quorum extremitate in ingenti aestu guttulam liquoris
 mellei pellucidi distillare observavi. Quotannis ab lunis mensis initio ad Octo-
 brem totum usque flores ex alis foliorum profert figura illi omnino similis qui
 a Cl. *Tournefortio* pingitur Tom. II. Inst. R. H. Tab. 123. Sed per omnia ma-
 iores. Calycis triphylli exterioris lamina tenues sunt, cochlearis instar excava-
 tae, dilute virentes, & dum flor expanditur decidunt. Calyx interior in
 laminas quinque petalis similis dividitur, crassas, e lato principio sensim in
 acutum productas, in apice retusas & aculeo molli bamato instructas, costis
 externe per longitudinem distinctas, extus dilute virentes, intus autem

can-

candicans. Petala quinque pyramidata obtusa plana, magnitudine laminarum calycis, candida & serme pellucida. Calyx in centro floris acetabulum insignie efformat, cuius labia duplici corolla seu sepe obvallantur. Exterior nempe duobus tribus vel quatuor ordinibus mollium s'amentorum semuncialium ex albo & caruleo eleganter variegatorum constat, interior vero tribus pariter ordinibus filamentorum semilinearium ferrugineorum, apice crassifusulo, exiguos clavos aliquatenus representantium. E supradicti acetabuli centro surgit stilus columnaris, qui ad acetabuli os pervenient in patinam veluti quamdam expanditur & petalorum ac filamentorum plano coaquatur, acetabuli cavitatem perfecte claudens, que melleo pellucido liquore repleta est; deinde vero columnarem rursus formam induit ex albo nonnihil viridescens, & ad semuncialem altitudinem exporrigitur. In summitate finditur in quinque radios complanatos & nonnihil incurvatos, quorum extremitatibus apices seu testiculos oblongos compressi aurei & in filiquas veluti duas divisi aureo pulvisculo reseratis ita adnectuntur ope filii seu axis cuiusdam, ut versatiles sint, in flore nempe nonnumquam recluso clavis seu capillamentis Embryonis apprimuntur, in aperto vero, acetabulum versus inclinantur. In centro radiorum horum apices subsistentium erigitur Embryo, seu bacca ovata exigua e viridi pariter albicans, cuius summitati innascuntur tubae tres vel quatuor claviformes e nigro purpureo variegatae, & versus apices in aperto flore reclinatos diriguntur, adeo ut apicum debissentium pulvisculis capitulis harum tubarum scabris & glutinosi facile adhaereat. Floris odor veluti Hyacinthi, sed nonnihil gravior. Fructus ovi gallinaei magnitudine & forma, per maturitatem aureus, cortice laevi crasso fungoso intus candido, in tres veluti cellulas dividitur ut exakte demonstrat Tab. 124. Tom. II. Inst. R. H. Semina exigua officae forma & nigra punctulis seu fossulis albis variegata in vesiculis quibusdam rubris inaequalibus continentur liquore lento rubente subacido repletae. Notandum insuper est florem aridum non decidere maturo fructu ut in Helleboro paucisque aliis plantis accidit. Cl. Michelius hanc nobis vulgatissimam Granadilla speciem nulli ex his que a variis Auctoribus describuntur vel pinguntur exakte respondere animadvertit. An vero eadem ipsa sit cum aliis nomine tenus a Botanicis designatis, iudicari ex descriptione nostra facile poterit.

2. Granadilla folio Hederaceo, flore (subviridi) & fructu minimis Inst. R. H. 241

GROSSULARIA fructu maiore, villis longis rarius dispositis insecto, spinis rectis. * *Vva spina*, *Vva marina*, & *Vva crespina domestica* Matth. 184. *Vva spina* vulgo *Casalp.* 99

2. Eadem foliis parvis, spinis ternis in apice nonnihil aduncis munita, acinis parvis pubescentibus. * *Vva spina salsatica* Matth. 184. Hac, & superior *Grossularia* species in *Offic.* audit *Grossularia*, *Vva crispa*, & vulgo *Vva spina*

3. *Grossularia* multiplici acino, sive non spinosa hortensis rubra, sive *Ribes* officinarum Inst. R. H. 639. * *Alvis* vulgo *Ribes* *Casalp.* 99. *Ribes* vulgare Matth. 185. *Ribes*, & *Ribesum rubrum* *Offic.*

GVAIACANA angustiore folio Inst. R. H. 600. * *Ermellinus* *Casalp.* 104. *Loto d' Africa* Matth. 278

HAR.

ARMALA Inft. R. H. 257. * *Ruta falvatica*. *Harmola* Matth. 778. *Harmel Conftantinopolitanorum* *Cafalp.* 573. *Harmel.* Ric.

HEDERA arborea Inft. R. H. 613. * *Hedera baccis in maturitate nigris* *Cafalp.* 92. *Hedera arborea* Matth. 659. *Hellera* Ric. & vulgo

HEDYPNOIDASTRVM perenne glabrum & longius radicum, folio Dentis leonis eleganter laciniato, flore ampliore. *Hedypnois Alpina minor saxatilis glabra*, *Dentis leonis folio*, *perennis*, ex *Montibus Petra Apuana Micheli H. Pij. Taraxacoidastrum Dentis leonis folio ad summitate radiato* *Vaill. Nov. Plant. Gen. in Act. Ac. R. Sc. Ann. 1721. pag. 235. numer. 2.* * *Trinciatella vulgo*

2. *Hedypnoidastrum* perenne subhirsutum & parvulum, radice brevi præmorfa, *Dentis leonis folio*, flore parvo luteo, ac inferna parte ex albo ferrugineo

HEDYPNOIS annua Inft. R. H. 478

HEDYSARVM clypeatum flore suaviter rubente Inft. R. H. 401

2. *Hedysarum clypeatum* flore albido Inft. R. H. 401

3. *Hedysarum triphyllum Canadense* Inft. R. H. 401

4. *Hedysarum triphyllum Americanum*, foliis minoribus & rotundioribus

HELIANTHEMVM vulgare, flore luteo Inft. R. H. 248. * *Panace*, *Cbironio* Matth. 785. *Cbironia* *Cafalp.* 397. *Hyssopus Campestris* *Trag. Graecia Dei Gefn. Confolida aurea* *Cord. Chamacitrus* C. B.

T. B. VI. 2. *Helianthemum Venetum* erectum elatius & ferme glabrum, foliis oblongis atroviridibus quasi lucidis, flore luteo minore * *Piffor verticillos quofdam foliorum male expreffit in Icone, & pilos iusto maiores*

3. *Helianthemum maritimum* procumbens, *Rorifmarini folio* superne glauco, inferne simul cum caulibus incano, floribus albis

HELLEBORVS niger sætidus Inft. R. H. 272. * *Enneaphyllon* *Cafalp.* 583. *Confiligo* *Gefn. Veratrum nigrum* *Dod.*

2. *Helleborus niger hortensis*, flore viridi Inft. R. H. 272. * *Vn altro Elleboro nero* *Matth.* 1281. *Helleborus niger* *Cafalp.* 581. *Elleboro nero.* *Noccha* Ric. 37. & vulgo

3. *Helleborus niger hortensis*, flore viridi, alter

4. *Helleborus niger* foliis difsectis Inft. R. H. 272

5. *Helleborus niger* angustioribus foliis (flore albo vel roseo) Inft. R. H. 272. * *Elleboro nero* *Matth.* 1200. *Hellebori nigri alterum genus* *Cafalp.* 581. *An Elleboro nero dal fior pavonazzo* Ric. 37. *Helleborus niger verus* *Ger. Veratrum nigrum legitimum* *Cluf.*

HERMODACTYLVS folio quadrangulo Coroll. Inft. R. H. 50. * *Satyrion* *Cafalp.* 427

HER-

HERNIARIA montana saxatilis perennis glabra (viticulis longioribus humi proicctis) Michel. H. Pif. * *Hæc, & sequens usurpari possunt pro Polygono minore, Herba Turca, & Millegrana Offic., & Herniaria Ric.*
 2. Herniaria fruticosa lignosa subhirtuta maritima, radice exigua Micheli H. Pif.

HESPERIS hortensis flore purpureo Inst. R. H. 222. * *Viola Matronalis C. B.*

2. Hesperis lutea, filiquis stridissimis Inst. R. H. 222. * *Draba lutea C. B.*
3. Hesperis Allium redolens Inst. R. H. 222. * *Alliaria Matth. 89x*
4. Eadem foliis altius incisif
5. Hesperis Leucoidii folio latiore non serrato, flore luteo parvo, filiqua quadrangula Michel. H. Pif. * *Viola alba quadam lutei coloris in montibus, foliis rotundioribus Cesalp. 369*
6. Hesperis Leucoidii folio serrato, filiqua quadrangula (flore luteo maiore) Inst. R. H. 223
7. Hesperis Leucoidii folio angustio non serrato, filiqua quadrangula longiore & angustiore Michel. H. Pif.
8. Hesperis Leucoidii folio angustio & læviter serrato, filiqua quadrangula
9. Hesperis exigua lutea, folio dentato angustio Boerh. H. L. Bat. P. 2. 20

HIERACIVM fruticosum latifolium hirsutum Inst. R. H. 472

2. Idem angustifolium
3. Hieracium murorum laciniatum, minus pilosum Inst. R. H. 471. * *Pulmonaria Gallica Tab.*
4. Hieracium Dentis leonis folio, bulbosum Inst. R. H. 470
5. Hieracium montanum latifolium glabrum minus Inst. R. H. 471
6. Hieracium alpinum pratense, Cichorii folio, hirsutum asperum & peramarum Michel. H. Pif.
7. Hieracium alpinum Chondrillæ glabro & nitido folio, maius, flore aureo ac externe saturate purpureo
8. Hieracium Chondrillæ folio glabrum minus
9. Hieracium asperum, maiori flore, in limitibus agrorum Inst. R. H. 469
10. Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti Inst. R. H. 471. * *Euglossum Echioides Lob. Hieracium Echioides C. B. Buglossum luteum Cam.*
11. Idem alpinum Buglossi folio
12. Hieracium maritimum umbellatum angustifolium glabrum, Pilosellæ facie Micheli H. Pif.

HIPPOCASTANVM vulgare Inst. R. H. 612. * *Castanea Equina appellata Constantinopoli Cesalp. 79. Castagne Cavalline Matth. 230. Castagno d' India vulgo*

HORMINVM Napi folio Inst. R. H. 178

2. Hormionum sylvestre latifolium verticillatum Inst. R. H. 178

HORMINVM vide **SCLAREA**

HYACINTHVS Indicus tuberosus, flore Hyacinthi Orientalis Inst. R. H. 347

2. *Hyacinthus oblongo* flore, cæruleus maior Inft. R. H. 344. * *Hyacinthus Cæfalp.* 402
3. *Hyacinthus oblongo* cæruleo flore, minor Inft. R. H. 345
4. *Hyacinthus oblongo* albo flore, minor Inft. R. H. 345
5. *Hyacinthus oblongo* flore suaviter rubente, minor Inft. R. H. 345
6. *Hyacinthus Orientalis*, flore duplici Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 112. num. 28
7. *Hyacinthus Hispanicus*, flore incarnato Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 112. num. 32
8. *Hyacinthus Orientalis*, flore pleno cæruleo purpureo, clavo longo, petalis modice reflexis Boerh. Ind. Alter. H. L. Bat. Part. 2. 112. num.
9. *Hyacinthus Orientalis*, flore pleno ex purpureo & cæruleo vario Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 113. num. 55
10. *Hyacinthus Orientalis*, flore pleno ex cæruleo & pallido vario, clavo longo tenuique Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 114. num. 56
11. *Hyacinthus Orientalis*, flore pleno cæruleo lituris cælestinis, clavo longo plano anguloso Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 113. num. 49
12. *Hyacinthus Orientalis* flore plenissimo candidissimo toto, clavo conico, petalis maxime reflexis, caule & flore maximis Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 113. num. 45

HYDROCERATOPHYLLON folio aspero quatuor cornibus donato
Vaill. in Aët. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 21. num. 1

HYDROCOTYLE vulgaris Inft. R. H. 328. * *Cotyledon aquatica* Dod.

HYOCSYAMVS vulgaris vel niger Inft. R. H. 88. * *Hyoſciamus* Mattb. 118. *Hyoſciamus niger* Offic.

2. *Hyoſciamus* minor, albo similis, umbilico floris atropurpureo Coroll. Inft. R. H. 5. * *Hyoſcyami alterum genus in maritimis Cæfalp.* 345. *Hæc Hyoſcyami ſpecies pro Hyoſcyamo, luſquiamo albo, & Dente Caballino uſurpari poteſt*
3. *Hyoſcyamus* Creticus luteus minor Inft. R. H. 118

HYPERICVM vulgare Inft. R. H. 254. * *Hæc, & dua ſubſequentes Hyperici ſpecies promiſcue uſurpantur pro Hyperico, Perforata, Herba S. Ioannis, & Fugadomone Offic. vocanturque vulgo Pilatro*

2. Idem caulibus rubentibus * *Hypericum vulgo autem Perforata Cæfalp.* 394
3. Idem caulibus pallescentibus, flore ampliore
4. *Hypericum* crispum, triquetro & cuspidato folio Inft. R. H. 255
5. *Hypericum* fœtidum frutescens Inft. R. H. 255. *Tragium* Pon. *Aſcyrum legitimum* Bell. ad Cluſ.
6. *Hypericum* elegantiffimum non ramosum, folio lato Inft. R. H. 255
7. *Hypericum*, an Alpinum humilius, magno flore punctato Inft. R. H. 256
8. *Hypericum* paluſtre lupinum tomentosum Inft. R. H. 255

HYSSOPVS Officinarum cærulea, ſeu ſpicata Inft. R. H. 200. * *Hiſſopo* Mattb. 733. *Hiſſopus* Cæfalp. 462. *Hiſſopo domeſtico di Meſue, e ſiſopo volgare Ric.*

2. *Hiſſopus* vulgaris alba (latifolia) Inft. R. H. 201

ACEA Iaceæ Babilonicæ maximæ similis, floribus paniculatis
D. Sherard. Raii Hist. Tom. 3. 207

2. Iacea montana foliis latis & subrotundis
3. Iacea vulgaris laciniata, flore purpureo Inst. R. H. 443
4. Iacea montana incana laciniata, flore purpureo
5. Iacea montana saxatilis atrovirens tenuifolia lutea Michel. H. Pif.
6. Iacea cinerea laciniata, flore purpureo Inst. R. H. 444
7. Iacea sive Serratula alpina, foliis subrotundis minus laciniatis, flore purpureo
8. Iacea nemorensis, quæ Serratula (maior) Inst. R. H. 444. * *Cerretia* & *Serretta* *Cesalp.* *Solidago Sarracenicæ* Lon.
9. Iacea alpina nigra humilis foliis cichoraceis in amplas, & angustas laciniatas usque ad costam divisas & nonnihil ad margines crispis, flore purpureo coronato, squamis ad extremitatem nigricantibus & pennatis, femine nudis
10. Eadem capitulis tenuioribus, squamis in longiusculum nigricantem & pennatum apicem desinentibus
11. Iacea montana, purpurea (maior) foliis laciniatis viridibus & æperis, squamarum capitulorum aciebus pennatis & nigricantibus (floribus coronatis, femine nudo) Michel. H. Pif.
12. Eadem minor
13. Iacea montana incana erecta, foliis laciniatis, flore purpureo coronato, calyce cum squamis ad extremitatem acutis nigricantibus & pennatis, femine marginalibus nudis, discoideis vero papposis
14. Iacea maritima supina incana purpurea, foliis laciniatis, capitulis parvis H. Pif.
15. Iacea (annua) foliis cichoriaceis villosis, altissima, flore purpureo Inst. R. H. 444
16. Iacea pratensis caule atropurpureo, foliis cichoriaceis omnibus ample laciniatis. * *Hæc & sequentes Iacæ species pro Stabæ Offic. usurpari possunt*
17. Eadem foliis imis integris, cæteris laciniatis
18. Eadem foliis saturate virentibus ac plerumque integris
19. Eadem caule viridi, foliis cichoriaceis angustioribus, laciniatis, & non laciniatis
20. Eadem præalta, caule viridi, foliis cichoriaceis omnibus integris
21. Iacea maritima supina purpurea, integro rigido nigricante folio, squamarum capitulorum aciebus fuscis & pennatis Michel. H. Pif.
22. Iacea humilis incana pratensis, folio integro Ambros. 295
23. Iacea angustifolia, flore purpureo coronato, femine nudo, calyce crassiflori, squamis nigricantibus perangustis acutis & magis pennatis. *Iacæ supina, incana, purpurea Bot. Par.*

IACOBÆA Senecionis folio incana perennis Raii Hist. 285

2. Iacobæa montana, Senecionis folio Barr. Obs. 97
3. Iacobæa Senecionis folio tenuiter laciniata, flore luteo, semiflosculis integris
4. Iacobæa, an Cineraria Lampfanzæ foliis Hort. Cathol. Supplem. 3
5. Iacobæa maritima Inst. R. H. 486. * *Cineraria Cesalp.* 500
6. Iacobæa vulgaris Raphani folio. * *Herba S. Iacobi Euchs.*

7. *Iacobæa alpina*, foliis subrotundis ferratis Inft. R. H. 485

IACOBÆA vide *DORIA*

IALAPA flore purpureo Inft. R. H. 129. * *Gelſiminum rubrum* *Cæſalp.* 154. *mirabilis Peruviana* Ger. *Solanum Mexiocanum* C. B. Gelfomin della Notte *vulgo*

2. *Ialapa* flore ex purpureo & luteo mixto Inft. R. H. 129

IASMINOIDES aculeatum, ſalicis folio, flore parvo ex albo purpurafcente Michel. Nov. Plant. Gen. 224. Tab. 105. Fig. 1. * *Rbanno primo* *Matth.* 177. Spina da Crocififfi *vulgo*

2. *Iafminoides aculeatum humile*, Halimi minoris folio, flore maiori violaceo, fruſtu craſſiore per maturitatem flavefcente Michel. Nov. Plant. Gen. 224. Tab. 105. fig. 2. * *Rbannus Paſtiniſus* H. *Mauroc.*

IASMINVM Alexandrinum, Citri folio, flore pleno Barr. Obf. 123. Icon. 63

2. *Iafminum* ſive *Sambach Arabum* folio acuminato, flore ſtellato maiore (ſemipieno) albo odoratiſſimo, vulgo *Mugarino* H. *Mauroc.* & H. *Pif.* Tab. 31.

3. *Iafminum Azoricum* flore albo Inft. R. H. 597

4. *Iafminum vulgare* flore albo Inft. R. H. 597. * *Iefminur* *Marc.* 40. *Gelſiminum* *Cæſalp.* 153. *Gelſimino* *Matth.* 95 *Gelſiminum* & *Iafminum* *Offic.* Gelfomin ſalvatico *vulgo*

5. *Iafminum Hiſpanicum*, flore maiore externe rubente Inft. R. H. 597. * *Gelſimini genus humilius primum* *Cæſalp.* 153. Gelfomino di Catalogna *vulgo*

6. *Iafminum Indicum*, flavum, odoratiſſimum Ferr. Flor. Cult. 393

7. *Iafminum* ſive *Gelſeminum luteum* Inft. R. H. 597. * *An Iefminur* *luteus* *Marc.* 40. Gelfomin Giallo *vulgo ut & ſæpens*

8. *Iafminum luteum*, vulgo dictum, bacciferum Inft. R. H. 597. * *Gelſimini genus humilius alterum* *Cæſalp.* 153. *Polemonium Geſu.* *Ruta Capraria quorundam.* *Ruta baccifera* *Tabern.* *Trifolium fruſicans* *Dod.*

IMPERATORIA maior (ſemine minore) Inft. R. H. 317

2. Eadem rugoſioribus foliis, ſemine duplo maiori. * *Hæ duæ Imperatoria ſpecies promiſcue uſurpantur pro Imperatoria & Oſtrea* *Offic.*

IRIS Florentina, flore minore, tribus petalis inferioribus violaceis latis ac brevibus, cæteris dilute cæruleis. * *An Iride domeſtica* *Matth.* 18

2. *Iris* Florentina latifolia, flore maiore purpuroviolaceo. * *Iris vulgo Lilium purpureum* *Cæſalp.* 421. *Gbiaggiuolo Ric.* *Giaggiuolo vulgo*

3. *Iris* Florentina latifolia, flore albo, petalis anguſtis. *Iris alba Florentina* *Inft.* R. H. 358. * *Iris cuius ſor ex toto candida* *Cæſalp.* 421. *Irios*, *Ireos*, & *Iris Florentina* *Offic. ut, & ſuperior*

4. *Iris* Suſiana, flore maximo ex albo nigricante Inft. R. H. 358

5. *Iris* ſætidiffima, ſeu *Xyris* Inft. R. H. 360. * *Xiride* *Matth.* 1044. *Spatula ſætida* *Cæſalp.* 442. *Gladiolus ſætidus*, *Xyris Dioſcoridi* C. B. *Ricotta vulgo*

6. *Iris* anguſtifolia ſætida, foliis procumbentibus. *An Iris prætenſis anguſtifolia*, folio ſætido *Inft.* R. H. 360

7. *Iris*

7. *Iris palustris lutea* Inft. R. H. 360. * *Acorus sive Iris palustris* *Cesalp.*
422. *Acoro falso* *Matth.* 24
8. *Iris maritima humilis*, foliis latis, flore luteo dilutiore, Lillii conval-
limum odore
9. *Iris montana humilis*, foliis latis, flore pallido inodoro, cum tribus pe-
talis inferioribus lineis luridis distinctis. *Iris flore pallido* *Cesalp.* 421
10. *Iris angustifolia*, *Prunum redolens*, minor Inft. R. H. 361

ISATIS fativa vel latifolia Inft. R. H. 211. * *Isatis fativa* *Marc.* 155.
Glaſium vulgo Guadam *Cesalp.* 358. *Glaſto domeſtico* *Matth.* 669. *Guado vulgo*
2. *Isatis*; an ſylveſtris vel anguſtifolia Inft. R. H. 211. *Glaſto ſatvatico*
Matth. 630. *Isatis quæ ſponte in arvis naſcitur* *Cesalp.* 358

IVNCOIDES nemoroſum villoſum latifolium maius, flore minore Michel. Nov. Plant. Gen. 41. num. 1
2. *Iuncoides nemoroſum villoſum anguſtifolium minus*, flore maiore Michel. Nov. Plant. Gen. 41. num. 2
3. *Iuncoides Alpinum medium villoſum latifolium*, panicula ſparſa, capi-
tulis feminum longiuſculis

IVNCVS acutus, capitulis Sorghi Inft. R. H. 246
2. *Iuncus acutus maritimus* Anglicus *Park. Theatr.* 895
3. *Iuncus acutus*, panicula ſparſa Inft. R. H. 246
4. *Iuncus parvus cum pericarpis rotundis* Inft. R. H. 247
5. *Iuncus foliis articulofis erectis*, radice repente craſſiori Michel. Nov. Plant. Gen. 38. num. 3
6. *Iuncus foliis articulofis, floribus umbellatis* Michel. Nov. Plant. Gen. 18. n. 6
7. *Iuncus foliis articulofis, floribus umbellatis cum utriculis* Inft. R. H. 247

IVNIPERVS media foliis liratis, baccis rubris (mediæ magnitudinis) Michel. H. Piſ. * *Iuniperus montanus fructu flavo* *Cesalp.* 137. *Ginepro roſo vulgo*
2. *Iuniperus vulgaris*, fruticofa (baccis rotundis) Inft. R. H. 588. * *Ginepro* *Matth.* 135. *Ginepro*, & *Ginebro Ric. & vulgo. Iuniperus Offic.*
3. *Eadem baccis oblongis*
4. *Iuniperus vulgaris*, foliis longioribus, baccis maioribus compreſſis
5. *Iuniperus minor montana*, folio latiore, fructuque longiore Inft. R. H. 589
6. *Iuniperus maior arboreſcens, ſive vulgaris ſterilis & mas* *Flor. Aldorf.*

ALI maius cochleato ſemine Inft. R. H. 247
2. *Kali ſpinofum villoſum annuum*, foliis craſſioribus & brevioribus, calyce membranaceo, ſemine cochleato
3. *Kali hirsutum annuum*, foliis teretibus craſſis, floribus in foliorum alis naſcentibus, calyce aculeato ac tranſverſe oblongato, ſemine ferri equini figuram mentiente. An *Cbenopodium Sedi folio minimo*, *Kali facie, hirsutum, & candidum* *Zannich. Iſt.* 64. num. VII. *An. Kali*

Kali parvum bifutum I. B. 3. 702. *Kali minus, villosum* C. B. Pin. 289. *Prodr.* 133. *Cbenopodium Sedi foliis terribus* Buxb. Cent. 1. pag. 21. *Tab. XXXI. fig. 1*

4. *Kali annuum villosum parvum, Sedi folio, calyce membranaceo, femine ferri equini figuram præferente. Kali species vermicularis marina arborefcens* I. B. 704. * *An frutex tertius in maritimis asperis* *Cæfalp.* 155

5. *Kali minus album, femine splendente* C. B. Pin. 289. * *An Salsola quadam in maritimis* *Cæfalp.* 170

6. *Kali album foliis angustioribus, femine splendente*

KETMIA Syrorum quibusdam *Inf.* R. H. 99. * *Alcea arborefcens Syriaca* C. B.

2. *Ketmia Syrorum, flore purpuroviolaceo* *Inf.* R. H. 99

3. *Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore simplici* *Inf.* R. H. 100. * *Rosa della China vulgo*

4. *Ketmia peregrina, Populi folio subtus incano, flore amplissimo flavescente, umbilico sanguineo*

5. *Ketmia palustris foliis latis subrotundis & inferna parte molli ac subcinerea lanugine infectis, flore purpureo magno. Aristalibea Plinii* *Cæfalp.* in *H. Sicc.* pag. 245. num. 697. *Malva sylvestris caule aliori, folio Alibæ candidante, flore specioso roseo* in *Op.* pag. 561. *Ketmia palustris maior folio subtus incano, flore magno purpurascente, fructu acuminato* *Zannich.* 154

6. *Ketmia vesicaria vulgaris* *Inf.* R. H. 101. * *Hypococ* *Martb.* 1117. *Hypococum* *Cæfalp.* 576. *Alcea vesicaria* *Dod.*

KETMIA vide **PENTAGONOCARPOS**

ACRYMA IOB *Inf.* R. H. 532. * *Lacryma, & Lacryma Iob.* *Cæfalp.* 181. *Litbospermum arundinaceum forte Dioscoridis & Plinii* C. B.

1. **LACTVCA** montana laifolia laciniata, flore caeruleo *Inf.* R. H. 474. * *Sonchus caruleus & Soncho* *Cichorium* *Cam.*

2. *Lactuca sylvestris murorum, flore luteo* I. B. 2. 1004. *Vaill.* in *Art. Ac. R. Sc. Ann.* 1721. pag. 260. * *Lactuca sylvestris Scariola & Serralia vocata* *Cæfalp.* 516. *Scariola, Endivia salvatica Ric. Hæc & sequentes in Officinis promiscue appellantur Lactuca sylvestris, Lactuca agreftis, Scario-la, Scariola & Seris*

3. *Eadem foliis multum laciniatis*

4. *Lactuca sylvestris media, non amara, caule lævi ramofo, ramis simplicibus surrectis, foliis latis brevibus & usque ad spinosam costam in plures lacinas eleganter dissectis, flore maiore, intus dilute luteo, extus purpureo*

LAMIVM alba linea notatum *Inf.* R. H. 183. * *Milzadella, Vrtica mor-tua, & innoxia* *Cæfalp.* 449

2. *Idem*

2. Idem floribus candidis
3. Idem minus, flore purpureo
4. Lamium Paretariæ facie Inft. R. H. 183
5. Lamium vulgare album, five Archangelica flore albo Inft. R. H. 183
6. Lamium Garganicum fubincanum, flore purpurafcente cum labio fuperiori crenato Michel. H. Pif.
7. Lamium purpureum fetidum, folio subrotundo, five Galeopsis Dioscoridis Inft. R. H. 183. * *Vrtica non mordax & fatida Cluf. Dolcimele vulgo*
8. Lamium montanum faxatile ferme glabrum, flore amplo purpureo cum labio fuperiori crenato Michel. H. Pif.
9. Lamium folio caulem ambiente, minus Inft. R. H. 184

LAPATHVM folio acuto plano, ramis furrectis. * *An Lapatium feu Rumex Cæfalp. 164. Hac, & fequent in Officinis vocantur Lapatium acutum, Oxylapatium, Rumex, & Romice vulgo*

2. Idem ramis expanfis. * *An Oxilapatium Mattb. 473. Lapatium fylveftre Cæfalp. 164*
3. Lapatium folio acuto rubente Inft. R. H. 504. * *Lapatium fanguineum Cam. Sanguis Draconis Herba Gefn.*
4. Lapatium folio acuto crispo Inft. R. H. 504
5. Lapatium pulchrum Bononiense, folio finuato, viride
6. Idem rubrum
7. Lapatium folio rotundo, alpinum Inft. R. H. 504. * *Lapathi genus quoddam in montibus Cæfalp. 164. Hippolapatium, Pseudo-Rba Lob. Kba-barbarum monachorum C. B. Lapatium rotundum Ang.*
8. Lapatium maius, foliis subrotundis, ramis furrectis, flaminulis florum flavescencibus, capsularum feminalium alis a basi usque ad medium crenatis & quandoque etiam barbatis *An Lapatium fylveftre, magnum, vulgare I. B. 2. 983. Hippolapatium fylveftre Tabern. Icon. 436. Hippolapatium falvatico Mattb. 477*
9. Lapatium aquaticum, minus Inft. R. H. * *Hydrolapatium minus Lugd.*

LAPPA maior, Arctium Dioscoridis Inft. R. H. 450. * *Hac & fequent in Offic. vocantur Bardana, Lappa Bardana, Lappa maior, & Perfonata*

2. Lappa maior capitulis parvis glabris Raii Synopf. Ed. 3. 178. num. 3. *Lappa maior feu Bardana foliis maximis Cæfalp. 336. Lappa Eiusdem H. Sicc. pag. 102. num. 258. Lappa maior Italica, capitulis parvis Michel. H. Pif. * Perfonata maggiore Mattb. 1213. Lappa Bardana Ric.*

LARIX folio deciduo, conifera Inft. R. H. 586. * *Larix Offic.*

LASERPITIVM foliis latioribus lobatis Inft. R. H. 324

2. Laserpitium alpinum minus, Peucedani folio, femine nonnihil crispo

LATHYRVS latifolius Inft. R. H. 395. * *Ervilium vulgo Rubilium Cæfalp. 233. Climeno Mattb. 1022. Roviglia vulgo*

2. Lathyrus fylvefttris luteus, foliis Vicie Inft. R. H. 395

LAVANDVLA latifolia Hispanica tomentosa Inft. 198

2. La-

2. *Lavandula latifolia* Inst. R. H. 198. * *Nardo Italiano* Mattb. 34. *Pseudonardus* Cast. *Spigo vulgo*
3. *Lavandula latifolia* altera
4. *Lavandula angustifolia* Inst. R. H. 198. * *Lavandula* Mattb. 34. *Spica Italica Lavanda vulgo* Casalp. 459. *Spica Nardi* Cam. *Spigo salvatico vulgo*

LAVROCERASVS fructu turbinato Michel. H. Pif. *Laurocerafus* Clus. *Hist.* 4. I. B. 1. 420. *Cerafus folio laurino* C. B. Pin. 450. *Laurocerafus* Tbal. *Tab.* XXIII.

2. *Laurocerafus* fructu rotundo Michel. H. Pif. * *Lauro*, *Lauro regio* & *Lauro di Trebisonda vulgo*, ut & *superior*

LAVRVS mas & foemina, foliis latissimis planis & utrimque acuminatis. *Laurus latifolia* *ϑλαυρτια* Dioscoridis C. B. Pin. 460. *Laurus latifolia mas*, & *foemina* Tabern. *Icon.* 951. *Laurus latifolia maior* Park. *Tbeatr.* 1488.

2. Eadem foliis planis, duas uncias cum dimidio longis, unciam latis, partim utrinque acuminatis, partim retusis, fructu subrotundo. *Laurus* *Frag.* 1063
3. Eadem foliis utrinque acuminatis, quatuor uncias longis sexquinciam latis, & ad oras undulatis, fructu oblongo. *An Laurus vulgaris folio undulato* *Inst.* R. H. 597
4. *Laurus vulgaris* flore pleno *Inst.* R. H. 597. * *Ha Lauri species usurpari promiscue possunt pro Lauro* *Offic.* & *Alloro Ric.*

LEONTODONTOIDES alpinus glaber, Eryfimi folio, radice crassa foetida Michel. *Nov. Plant. Gen.* Part. 1. 31. *Tab.* 28

LEONTOPETALON foliis costae ramosae innascentibus Coroll. *Inst.* R. H. 49. * *Leontopetalum* Mattb. 862. *Leontopetalum* Casalp. 270

LENTICVLA palustris maior, inferne magis convexa, fructu polyspermo Michel. *Nov. Plant. Gen.* 15

2. *Lenticula aquatica trifolca* C. B. Pin. 362. * *Lenticula quedam palustris in Auxeri fluvio* Casalp. 612. *Hederula aquatica*, seu *palustris* Tabern.
3. *Lenticula palustris quadrifolia* C. B. Pin. 362. * *Semprevivo minore*, Mattb. 1174

LENTICVLARIA maior polyrhiza, inferne atropurpurea Michel. *Nov. Plant. Gen.* 16

2. *Lenticularia minor monorhiza*, foliis subrotundis, utrinque viridibus Michel. *Nov. Plant. Gen.* 16. * *Lenticula palustris* Casalp. 612
3. *Lenticularia omnium minima arbiza* Michel. *Nov. Plant. Gen.* 16

LENTISCVS vulgaris *Inst.* R. H. 580. * *Lentiscus* Casalp. 77. *Lentisco* Mattb. 122. *Ric.* 48. *Lentistio* & *Dentistio vulgo*

LEPIDIVM latifolium *Inst.* R. H. 216. * *Lepidium vulgo* *Herba Piperis* Casalp. 364. *Lepidio di Paolo e di Plinio* Mattb. 643. *An Lepidio* Ric.

2. *Lepidio* di Dioscoride Zann. 118
3. *Lepidium humile incanum arvense* *Inst.* R. H. 216. * *Draba* Mattb. 602. & *Cesalp.* 365. *Arabis* Cam.

4. *Lepidium humile* minus incanum Alepicum Inst. R. H. 216
5. *Lepidium maius* non repens, foliis imis Scabioſa, cæteris integris, floribus albis exiguis, fructu minimo lanceolato. *Lepidium gramineo folio*, sive *Iberis* Inst. R. H. 216. * *Iberide* Mattb. 315. *Lepidio di Dioscoride* Eiard. 642
6. Idem minus

LEVCANTHEMVM Americanum ramosum altissimum & serotinum, foliis acutis dentatis, flore maximo. *Bellis Americana* procerior *serotina ramosa*, flore amplissimo Herman H. L. Eat.

2. *Leucanthemum alpinum maius*, folio rigido & altius dentato, flore maximo 34. circiter semisfoſculis composito. * *Hoc, & sequentes, Bellis maior*, *Bellis ramosa*, & *Consolida media vulnerariorum* in Offic. vocantur

3. Idem folio leviter dentato, flore minore 24. circiter semisfoſculis composito

4. Idem folio leviter dentato, flore maximo 24. circiter semisfoſculis composito

5. Idem foliis imis laciniatis, cæteris altius & raro dentatis, flore maximo 24. circiter semisfoſculis non ita latis composito

LEVCOIVM hortense incanum, folio non sinuato, flore purpureo maiore simplici & habitiori * *Leucoio porporeo* Mattb. 924

2. Idem folio sinuato floribus purpurascensibus. * *Viola alba & matronalis, floribus rubentibus* Cæſalp. 368

3. Idem flore pleno, maculis albis notato

4. Idem foliis sinuatis, floribus albis. * *Leucoio bianco* Mattb. 924. *Viola alba & matronalis, floribus candidis* Cæſalp. 368

5. *Leucoium luteum* vulgare Inst. R. H. 221. * *Leucoio giallo* Mattb. 925. *Viola alba & matronalis lutea ramosior* Cæſalp. 368. *Viola gialla* Ric.

Cbeiri. Leucoium luteum. Viola lutea Offic.

6. *Leucoium luteum* pleno flore Inst. R. H. 222

7. *Leucoium maritimum* sinuato folio Inst. R. H. 221

LICHENAGARICVS terreſtris digitatus niger, apicibus alborufis, ſeminibus grifeis undique conſperſus, radice membranacea longiſſima varie divaricata & implexa Michel. Nov. Plant. Gen. 104. num. 4. Tab. 54. fig. 4

LIGVSTICVM alpinum, foliis Cicutæ tenuioribus & glabris, radice brevis Michel. H. Piſ. Tab. 39. fig. 2

LIGVSTRUM Inst. R. H. 596. * *Ruſſicum* Marc. 58. *Liguſtrum Cæſalp.* 95. *Liguſtro* Mattb. 187. *Luiſtico & Ruſſico vulgo*

LILAC Inst. R. H. 601. * *Liguſtrum Orientale* Cæſalp. 120. *Lilac e Chian-da Vnguentaria* Mattb. 1237. *Syringa carulea* C. B.

2. Lilac flore albo Inst. R. H. 601. * *An Lilac flore albo non deſcriptum* Donn. Cat. H. Flor.

3. Lilac laciniato folio Inst. R. H. 602. * *Agem Lilac Perſarum* Corn.

LILIOASPHODELVS phœniceus Inst. R. H. 344. * *Liliago maior Aſphodelo affinis* Cæſalp. 410

H

LI-

LILIONARCISSEVS luteus autumnalis maior Inst. R. H. 386. * *Narcissus autumnalis* Cæsalp. 414

LILIVM album vulgare Inst. R. H. 369. *Giglio* Mattb 870. *Lilium* Cæsalp. 418. *Lilium album* Offic. *Giglio bianco* & *Giglio vulgo*

2. *Lilium* floribus reflexis, montanum, flore rubente Inst. R. H. 370. * *Martagon* Mattb. 871. *Lilium sylvestre vulgo Martagon colore purpureo, sive potius carneo* Cæsalp. 419

3. *Lilium bulbiferum angustifolium* Inst. R. H. 370

4. *Lilium purpureo-roseum maius* Inst. R. H. 369. * *Hemerocallis* Mattb. 921

LILIVM CONVALLIVM album Inst. R. H. 77. * *Lilium Convallium* Mattb. 923. & Cæsalp. 224. *Mughetto vulgo*

LIMONIVM maritimum maximum Italicum, Cynoglossi aut Glasti folio pediculo longiori fultō, caule nudo, floribus cæruleis paniculatim nascentibus, calyce stellato. * *Limonium folio Rumicis, floribus purpureis* Cæsalp. 166. *An Limonium maximum, folio latissimo* D. Sberard. Rasi T. III. 247. * *Been rosso* Ric. *Beben Rubrum* Offic.

2. *Limonium minus perenne*, Bellidis folio, floribus cæruleis, calyce stellato. *Limonium alterum exiguum* Cæsalp. 166. *An Limonium minus* L. B. 3. 877.

3. *Limonium minus*, Bellidis folio, flagellis fœniculaceis Inst. R. H. 342. *Limonium minus densa caulium fœniculacea veluti coma* Læl. *Triumf. ap. Fr. 65. Pluk. Phytogr. Tab. 42. fig. 5. An Limonium minimum comatum elegans* Rasi Hist. Tom. 3. 246

4. *Limonium maritimum minus perenne & patulum*, Bellidis minoris folio, ramulis pinnatis hirsutis densissime ramificatis & magis intortis, floribus cæruleis Michel. H. Pif. *Limonium parvum Bellidis folio, caulibus subhirsutis ramosioribus, flore cæruleo, petalis cordatis* Zannich. Opusc. Botan. 27. *An Limonium reticulatum, supinum* Eort. Kar. 82. Inst. R. H. 342

5. *Limonium lignosum gallas ferens* Inst. R. H. 342

LINARIA vulgaris lutea, flore maiore Inst. R. H. 170. * *Osfride* Mattb. 1262. *Linaria* Cæsalp. 350. *Osfris* & *Linaria* Offic.

2. Eadem flore albo, riñu aureo

3. *Linaria erecta sempervirens glauca, foliis imis verticillatis, cæteris alternis, floribus purpureis parvis & inodoris. An Or Leonis in montibus similior* *Linariæ* Cæsalp. 351

4. *Linaria alpina tetraphylla, floribus violaceis parvis. * Fruticulus quidam in Collibus saxosis* Cæsalp. 326

5. *Linaria Hederaceo folio glabra, seu Cymbalaria vulgaris (annua)* Inst. R. H. 169. * *Cimbalaria* Mattb. 1182. & Ric. *An Cimbalaria* Cæsalp. 266

6. *Linaria Hederaceo folio glabro, seu Cymbalaria maior (perennis) flore candido, riñu pene pallido* Michel. H. Pif.

LINGVA CERVINA Officinarum Inst. R. H. 544. * *Pbilitide* Mattb. 864. *Lingua Cervina* & *Scolopendria* Cæsalp. 594. *Pbyllitis* Gesn.

2. *Lingua Cervina multifido folio* Inst. R. H. 545

LINVM montanum perenne, Iuniperi folio, floribus umbellatis albis tantilla rubedine infectis

LITHOSPERMVM maius, erectum Inft. R. H. 137. * *Lithospermum Marc.* 216. *Lithospermo minore Matth.* 960

2. Lithospermum minus repens latifolium Inft. R. H. 137. * *Ambarum barum Lithospermi specierum semina in Officinis Lithospermum, Miliun Solis & Miliun foler vocantur*

3. Lithospermum alpinum palustre latifolium, flore cæruleo maiore; umbilico luteo

4. Lithospermum palustre minus, flore cæruleo Inft. R. H. 137

5. Lithospermum arvense minus Inft. R. H. 137. * *Ecbium Scorpioides C. B.*

LONCHITIS aculeata maior Inft. R. H. 538. * *Hec, & sequens in Officinis Filix mas vocantur*

2. Lonchitis aculeata latioribus pinnulis Inft. R. H. 538

LOTVS villosus altissimus, flore glomerato Inft. R. H. 403. * *Lotus Lybica Dalecampii*

2. Lotus villosus maior & erectus, flore albo glomerato, siliquis brevibus obefis. *An Lotus pentaphyllos siliquosus villosus Inft. R. H. 403*

3. Idem minor & procumbens. *An Lotus hemorrhoidalis humilior & caudidior Inft. R. H. 403*

4. Lotus palustris maior rotundifolia glabra. *Lotus palustris maior glabra D. Vasilant. An Lotus pratensis, maior glaber Eiusd. in Bot. Par. 120*

5. Lotus minor lutea glabra, caulibus longissimis procumbentibus, foliis angustioribus. *An Lotus pentaphyllos minor glabra, foliis longioribus & angustioribus Inft. R. H. 402*

6. Eadem caulibus nonnihil surrectis, foliis longioribus & angustioribus

7. Lotus pratensis prostrata glabra & procumbens, foliis rotundioribus. *An Lotus sive Melilotus pentaphyllos minor glabra Inft. R. H. 402. Melilotum vulgo Cæsalp. 244*

8. Eadem maior foliis ad margines tantum pilosis

9. Eadem maior villosa. *An Lotus corniculata hirsuta minor I. B. 2. 356. Inft. R. H. 403*

10. Lotus alpina hirsuta minor angustifolia procumbens, caulibus brevioribus, floribus minoribus luteis nonnunquam externe rubescentibus

11. Lotus angustifolia, flore luteo purpureo ex Insula S. Iacobi H. Amstel. Tom. 165

LVNARIA maior annua, siliqua rotundiore. *An Lunaria maior, siliqua rotundiore Inft. R. H. 218. * Hec & sequens promiscue vocantur Viola Lunaris, Lunaria Græca, & Bulbonach*

2. Lunaria maior (perennis) siliqua longiore Inft. R. H. 218

LVPVLVS mas Inft. R. H. 535. * *Lupulus Cæsalp. 157. Lupulo Matth. 1273. Lupus salictarius, & Lupulus Offic. Luppulo vulgo*

LVTEOLA herba falicis folio Inft. R. H. 423. * *Strutibio falso Matth. 619*

2. Luteola sativa atque spontanea minor

H 2

LY:

- LYCHNIS hirsuta, flore coccineo, maior Inst. R. H. 334. * *An Oculus Christi Cæsalp.* 253. *Flor Constantinopolitanus Dod.* Scarlattea vulgo
2. Lychnis hirsuta, flore incarnato, maior Inst. R. H. 334
3. Lychnis coronaria Dioscoridis fativa, flore rubro & veluti flammeo fulgente Inst. R. H. 334. * *An Liebvide Mattb.* 868. *Lychnis Coronaria flore rubente Cæsalp.* 252. *Hæc, & tres sequentes promiscue vocantur Iovis Flor Theophrasti Gesu.*
4. Lychnis coronaria Dioscoridis fativa, flore dilute rubente Inst. R. H. 334
5. Lychnis coronaria fativa multiplex Inst. R. H. 334
6. Lychnis coronaria Dioscoridis fativa alba Inst. R. H. 334. *Lychnis coronaria flore albo Cæsalp.* 252.
7. Lychnis silvestris alba simplex Inst. R. H. 334. * *Ocimoide Mattb.* 1151. *Basilicum sylvestre Cast.*
8. Lychnis silvestris noctiflora alba simplex, quæ sterilis Michel. H. Pis. *Lychnis sylvestris alba simplex, semine vidua Bot. Par.*
9. Lychnis silvestris noctiflora alba simplex, calyce amplissimo ventricoso & striato Michel. H. Pis. Tab 41. fig. 1
10. Lychnis perennis viscosa noctiflora subhirsuta, Ocymastri facie, flore parvo leucophæo extus luteoviridi, petalis bifidis cum appendicibus
11. Lychnis montana viscosa noctiflora hirsuta latifolia alba, floribus absque appendicibus Michel. H. Pis.
12. Lychnis noctiflora angustifolia odorata Inst. R. H. 335
13. Lychnis silvestris, sive aquatica, purpurea simplex Inst. R. H. 335
14. Lychnis arvensis hirsuta parva & procumbens, Ocymastri facie, flore rubro hilari, petalis bifidis cum appendicibus, calyce ventricoso
15. Lychnis silvestris, quæ Saponaria vulgo Inst. R. H. 306. * *Saponaria Cæsalp.* 256. *Viola Agrestis Frag. Struthium Plinii Fuchs.*
16. Lychnis silvestris, quæ Saponaria vulgo, flore albo Inst. R. H. 336
17. Lychnis sive Saponaria flore pleno Inst. R. H. 336
18. Lychnis pratensis, flore laciniato simplici Inst. R. H. 336. * *Odontides Cæsalp.* 259. *Odontitis Plinii Flor Cuculi Gesu.*
19. Lychnis pratensis, flore laciniato pleno minore Inst. R. H. 336. * *Margheritine vulgo*
20. Lychnis silvestris, quæ Behen album vulgo, elatior, foliis longis angustis & sensim in acutum apicem productis, flore minore, petalis cordatis bifidis absque appendicibus, sectionibus latis in exteriori margine crenatis. * *Hæc, & tres sequentes, Polemonium, Behen album, Papaver spuncum Offic. & Behen album Ric. promiscue vocantur*
21. Eadem foliis longis peracutis, flore maiusculo
22. Eadem foliis latioribus
23. Eadem alpina humilis, lato breviorique folio, floribus albis maioribus petalis cordatis bifidis cum appendicibus, sectionibus latis
24. Lychnis multiflora elatior, Linariz folio, parvo flore Inst. R. H. 338
25. Lychnis viscosa altissima, flore muscoso, Ocymastri facie Triunf. Præsul. 58
26. Lychnis maritima non viscosa glabra atrovirens, Bellidis folio, floribus muscosis viridibus in spicis partialibus & heteromallis dispositis, petalis capitlaceis integris deorsum reflexis
27. Lychnis silvestris hirsuta annua, flore minore carneo Inst. R. H. 337
28. Lychnis silvestris alba, spica reflexa Inst. R. H. 338

LYCOPERSICON Galeni Inſt. R. H. 150. * *Pomi d'oro* Matth. 1136. & vulgo. *Malum inſanum depreſſius* & *latius Caſalp.* 28. *Poma amoris.* Dod. *Mala aurea Caſt.*

2. Lycoperſicon fruſtu Ceraſi rubro Inſt. R. H. 150. * *Solanum arboreſcens Caſalp.* 215

LYCOPVS paluſtris glaber (foliis altiſ, & acute dentatis) Inſt. R. H. 191. * *Siderite l.* Matth. 1056. *Marrubium aquaticum* Trag. *Lancea Cbriffi Geſn.*

2. Idem foliis brevioribus parum & rotunde crenatis
3. Lycopus foliis in profundas lacinias inciſis Inſt. R. H. 191. * *Verbenaca alterum genus foliorum ſciſſuris ad medium nervum accedentibus Caſalp.* 451

LYSIMACHIA lutea maior, quæ Dioſcoridis, foliis ternis (& quaternis) caule rotundo tenuiore, flore maiore Michel. H. Piſ.

2. Lyſimachia lutea maior, quæ Dioſcoridis, foliis ternis (flore minore) Inſt. R. H. 141

3. Lyſimachia rotundifolia lutea, foliis quaternis, flore profuſo luteo & duplo maiori

4. Lyſimachia lutea minor, foliis (latioribus & brevioribus) nigris punctis notatis Inſt. R. H. 141

5. Eadem fundo floris ſubruſo

6. Lyſimachia Orientalis minor, foliis glaucis annuentibus, flore purpureo H. Piſ. Tab. 40. fig. 1

7. Lyſimachia humiſuſa, folio rotundiore, flore luteo Inſt. R. H. 141. * *Numularia Caſalp.* 261. *Centimorbia Geſn.* *Numularia Offic.*

ALVA vulgaris, flore maiore, folio ſinuato Inſt. R. H. 95
* *Malva ſylveſtris,* & *Malva Offic.* *Malva vulgo, ut* & 3. *ſequentes*

2. Malva ſilveſtris maior erecta, folio ſinuato, flore albo ſubpurpureo mediæ magnitudinis, folliculo ſeu calycis involuero ampliore Michel. H. Piſ.

3. Malva vulgaris, flore minore, folio rotundo Inſt. R. H. 95

4. Malva annua erecta glabra, foliis carnoſis ad latera magis dilatatis, floribus perexiguſ ex albo purpuraſcentibus & in foliorum aliſ glomeratim aggeſtis ſine pediculis

5. Malva uſiſifolia ſemine roſtrato Inſt. R. H. 96

6. Malva Hiſpanica foliis mollibus undulatis in margine, ſuperius micis fulpureis ad Solem lucentibus donatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 523. n. 14

7. Malva roſea humilis ramoſa, caule punctis purpureis inſcripto, foliis inferioribus anguloſis, ſuperioribus vero ficulneis, flore dilute rubro, fundo luteo, amplo. * *Malvone.* *Malva Roſa vulgo ut* & *ſequentes*

8. Eadem humilior, nonnihil ramoſa, caule viridi, Caprifici folio, flore pleno rubro ſaturo

9. Ea-

9. Eadem humilior ramosa, caule viridi, foliis parvis subrotundis & parum angulosis, flore rubro
10. Eadem humilior, caule ex rubro punctato, foliis rotundis angulosis, flore dilute rubente, fundo saturatiore
11. Eadem humilior vix ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore carneo, fundo nonnihil saturatiore
12. Eadem elatior non ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore rubro saturo
13. Eadem elatior ramosa, caule viridi, foliis ficulneis non ita profunde incisus, flore dilute rubente, fundo saturatiore
14. Eadem elatior non ramosa, caule viridi, Caprifici folio, flore pleno intenso rubro
15. Eadem elatior vix ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore rubro
16. Eadem elatior parum ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore rubente, fundo ampliore & saturatiore
17. Eadem elatior non ramosa, caule viridi, foliis ficulneis, lobis rotundioribus, flore roseo, fundo saturatiore
18. Eadem elatior ramosa, caule viridi, foliis rotundis nonnihil angulosis, flore dilute rubente, fundo saturatiore
19. Eadem vix ramosa, caule viridi, foliis angulosis, flore roseo, fundo nonnihil saturatiore
20. Eadem elatior non ramosa, caule viridi, foliis Althææ rugosis & magis angulosis, flore minore carneo, fundo saturatiore
21. Eadem altissima ramosa, caule viridi, foliis cucumerinis seu magis angulosis, flore carneo, fundo saturatiore
22. Eadem humilis non ramosa, caule viridi, foliis inferioribus angulosis, superioribus vero ficulneis, flore luteo amplo
23. Malva arborea sempervirens, Alchimillæ folio mollissimo, flore purpureo, striis & fundo intenso concoloribus, calyce exteriori amplo, interiori parvo. * *An Malva quedam arborefcens Cæfalp.* 561

MALVINDA Americana procumbens, Alcææ folio, flore phœniceo parvo

MANDRAGORA maior verna sætida, foliis Lactucæ aut Brassicæ crispis & glabris, floribus parvis ex albo subcæruleis, fructu rotundo amplo luteo & graviter odorato. *Mandragora fructu rotundo Infl. R. H.* 76. *Mandragoras Cæfalp.* 215. * *Mandragorâ mas vel alba Cam.*

2. Mandragora maior autumnalis, foliis longis subasperis crispis & ad oras undulatis, floribus violaceis vel ex cæruleo purpurascensibus, fructu
An Mandragora terita ex Sicilia circa Equinoctium Autumni germinans & florens, Lactucæ foliis, fructu turbinato ut parvi Sorbi Cæfalp. 216. * *Hæc & sequentes usurpari possunt pro Mandragora nigro, & semina Offic. & Mandragola vulgo*

3. Mandragora minor Autumnalis, foliis betaceis subasperis, flore maiore ex cæruleo purpurascens, fructu exiguo ovato & odorato

4. Mandragora minor brumalis, foliis betaceis crispis superna parte atrovirentibus & asperis, floribus uncialibus ex albo subcæruleis, fructu ovato exiguo odorato flavescens. *Mandragora florem purpureum circa brumam promens, folio brevior tamen & latiore Cæfalp.* 216. *Mandragora minor, aspera, flore parvo ex albo subcæruleo, fructu ovato exiguo H. Pis. Tab.* 42

MAR-

MARRUBIVM album vulgare Inft. R. H. 192. * *Marrubio* Mattb. 876. *Marrubium Cæfalp.* 447. *Præſſio Ric. Marrubium album C. B. Praſum Ang.*

2. *Marrubium album latifolium peregrinum* Inft. R. H. 192. *Marrubium candidum Dod. & Creticum Offic. ut & ſequens*
3. *Marrubium album anguſtifolium peregrinum* Inft. R. H. 192
4. *Marrubium Hiſpanicum ſupinum, calyce ſtellato & aculeato* Inft. R. H. 192. * *Alyſſon Galeni Cluſ.*

5. *Marrubium annuum, foliis ſubrotundis, calyculis aculeatis, flore vario*

MATRICARIA vulgaris ſeu fativa Inft. R. H. 493. *Matricaria dilla & quibusdam Amareggiola ſive Herba amara Cæfalp.* 492. *Matricale vulgo*

2. *Matricaria flore pleno* Inft. R. H. 493
3. *Matricaria horteniſis minor glabra, flore lacteo pleniffimo*

MEDICA maior erectior, floribus violaceis Inft. R. H. 410. * *Fænũ Burgundiacum Lob.*

MEDICAGO trifolia fruteſcens incana Inft. R. H. 412. * *Cytiſus Cæfalp.* 113. *Citiſo* Mattb. 1223. *Lignum Rhodium, Cytiſus verus Belli*

2. *Medicago perennis, foliis ternis anguſtis in apice incifis, floribus luteis ſpicatis, ſiliqua falcata intorta (lævi) Michel. H. Piſ.*
3. *Eadem floribus e luteo palleſcentibus*
4. *Eadem floribus e cæruleo viſcentibus*
5. *Eadem floribus partim luteis partim violaceis*
6. *Eadem floribus violaceis*

MELANOSCHOENVS paluſtris anguſtifolius, Lithoſpermi femine Michel. Nov. Plant. Gen. 46. num. 1

MELIANTHVS Africanus Inft. R. H. 431

2. *Meliantus Africanus minor fœtidus Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. P. 1. 300*

MELILOTVS Officinarum Germaniæ Inft. R. H. 407. * *Loto domeſtico, Tribolo, Triſoglio Cavallino* Mattb. 1221. *Lotus ſylveſtris vulgo Triſuli, & Tripuli ſiliſculis luteis Cæfalp.* 241. *Trifolium odoratum Dod. Tribolo vulgo ut & tres ſequentes*

2. *Melilotus perennis erecta glabra, foliis oblongis ferratis, floribus ſpicatis albis odoratis lineam longis, ſiliquis rotundis rugoſis exiguis, ſemine ſingulari viſcente. Melilotus Officinarum Germaniæ flore albo C. B. Pin. 331*

3. *Eadem floribus ſeſquilineam longis, ſiliquis maioribus rugoſis obtuſis monoſpermis*

4. *Melilotus ſiliquis longioribus acutis* Inft. R. H. 407
5. *Melilotus Italica ſiliſculis rotundis* Inft. R. H. 407
6. *Melilotus lutea minor, floribus & ſiliſculis minoribus ſpicatim & denſe diſpoſitis* Inft. R. H. 407
7. *Melilotus capſulis reai ſimilibus in capitulum congeſtis* Inft. R. H. 407

MELISSA horteniſis Inft. R. H. 193. * *Meliſſa* Mattb. 874. *Meliſſa vulgo Citronella Cæfalp.* 446. *Meliſſa Ric. Cedronella & Cedroncella vulgo*

2. *Me-*

2. Melissa hirsuta præalta, caule crispo, foliis amplioribus omnibus acuminatis, minus odorata, flore albo. *Melissa sylvestris hirsutior*, minus odorata *Raii Hist.* 571
3. Eadem humilior, caule aspero, foliis minoribus & rugosioribus, imis acuminatis, cæteris rotundioribus
4. Melissa Pyrenaica caule brevi, Plantaginis folio (flore violaceo) *Inst.* R. H. 193
5. Melissa humilis latifolia, maximo flore purpurascente *Inst.* R. H. 193.
* *Melissa adulterina* L. B. *Herba Sacra Lugd.*

MELONGENA fructu oblongo violaceo *Inst.* R. H. 151. * *Melanzana* *Matth.* 1134. *Pyrum insanum colore purpureo Cæsalp.* 210. *Malum insanum* *Dod.* *Petonciano vulgo*

2. Melongena fructu oblongo, albo *Inst.* R. H. 151. *Pyrum insanum candidum candore Eboris Cæsalp.* 210. *Vovo Turco vulgo*
3. Melongena fructu incurvo *Inst.* R. H. 152

MENTHA rotundifolia palustris, seu aquatica, maior *Inst.* R. H. 189.
* *Sisymbro saluatico Matth.* 515. *Mentha aquatica sive sisymbrica* *Lob.* *Sisymbrium Fuchsi*. *Mentha rubra Brunf.* *Calamintha aquatica Gesn.*

2. Mentha aquatica hirsuta, partim verticillata partim spicata, foliis latis ad Melissam accedentibus, spica longa, verticillis crassioribus, floribus purpureis, staminulis longis
3. Mentha aquatica nigra & glabra, Ocimi odore, foliis oblongis, spica verticillata tenuiore, floribus parvis dilute purpureis, staminulis brevibus
4. Mentha sylvestris angustifolia glabra atrovirens, spica dilute purpurea verticillata, florum staminulis brevissimis
5. Mentha sylvestris glabra, foliis brevioribus assidue crenatis, verticillis florum binis vel ternis ex cæruleo purpurascensibus
6. Mentha montana, foliis amplioribus longioribus & rugosis, spica verticillata, staminulis brevibus
7. Mentha sylvestris longiore folio *Inst.* R. H. 189. * *Menthastrum* *Trag.* *Mentha Equina* *Brunf.* *Sisymbrium campestre* *Ang.* *Mentastro* *Ric.*
8. Mentha aquatica seu Pulegium vulgare *Inst.* R. H. 189. * *Puleggio* *Matth.* 742
9. Mentha aquatica seu Pulegium vulgare, flore albo *Inst.* R. H. 190
10. Mentha aquatica seu Pulegium maius, foliis rotundioribus ad Nummulariam accedentibus. *An Pulegium foliis Nummularia* C. B. *Pin.* 222. *Prodr.* 109

MENYANTHES palustre latifolium & triphyllum *Inst.* R. H. 117. * *Trifolium palustre* *Cord.*

MESPILVS Germanica, folio Laurino non ferrato, sive Mespilus sylvestris *Inst.* R. H. 641

2. Mespilus aculeata Amygdali folio *Inst.* R. H. 642. Pruno garzerino *vulgo*
3. Mespilus Apii folio sylvestris spinosa, sive Oxyacantha *Inst.* R. H. 622.
* *An Oxyacantha* *Marc.* 57. *Spina alba*, *Spina acuta* *Ang.* *Spina Appendix* *Plinii Gesn.* *Marruca bianca vulgo*

4. Mespilus folio rotundiore, fructu nigro subdulci *Inst.* R. H. 642

MIL-

- MILLEFOLIUM vulgare album Inft. R. H. 496. * *Millefolium maius* *Cesalp.* 482. *Achillea* Lon. *Stratiotes millefolia* Fuchs.
 2. Millefolium purpureum maius Inft. R. H. 496. * *Millefoglio maggiore* *Matth.* 1200.
 3. Millefolium five Ageratum umbella candida, folio Millefolii minoris, rigidiore tamen Lælii Triunf. apud Fratr. 65
 4. Millefolium quod Tanacetum album, maritimum tenuifolium, flore candido Bocc. Mus. Part. 2. 33. Tab. 25
 5. Millefolium minus tenuifolium, Tanaceti odore Barr. Obf. 101
 6. Millefolium nobile Inft. R. H. 496. * *Achillea* *Matth.* 1061. *Scopa Regia* *Plinii Dalecb.* *Stratiotes* *Gesf.*

MIMOSA spuria di Pernambuco, detta Mimosa Italica Zannon. 151

MOMORDICA Zeylanica, pampinea fronde, fructu longiori Inft. R. H. 103

2. Momordica vulgaris Inft. R. H. 103. * *Balsamina* *Cesalp.* 194. & *Matth.* 1349. *Cbarantia* *Dod.* *Balsimino vulgo*

MORVS fructu albo (foliis integris parvis) C. B. Pin. 459

2. Morus (foliis integris parvis) fructu albo minori ex albo purpurascen-
 te Inft. R. H. 589

3. Morus fructu nigro minori, foliis eleganter laciniatis Inft. R. H. 589

MOSCATELLINA folio Fumariz bulbosæ Inft. R. H. 156

MVSCARI arvense latifolium purpurascens Inft. R. H. 347. * *Bulbus sylvæstris*, qui *Cepa Canina*, seu *Anguina*, primus *Cesalp.* 402. *Hyacinthus comosus*, & *Hyacinthus Dioscoridi* C. B. *Bulbus Ang.*

2. Muscari flore candicante, staminulis cæruleis

3. Idem staminulis carneis

4. Muscari arvense iuncifolium cæruleum minus Inft. R. H. 348. *Bulbus sylvæstris* *Cesalp.* 401. *Hyacinthus racemosus* *Dod.*

5. Muscari moschatum, griseo obsoleto flore Inft. R. H. 348

MVSCOIDES squamofum maius atrovirens, foliis subrotundis Michel. *Nov. Plant. Gen.* 9. Tab. 6. fig. 3

2. Muscoides squamofum medium rotundifolium atrovirens Michel. *Nov. Plant. Gen.* 9. Tab. 6. fig. 4.

3. Muscoides minimum, foliis alternis, superioribus circinatis, inferioribus acullatis, flore pediculo ferme carente Mich. *Nov. Plant. Gen.* 9. Tab. 6. fig. 6

MYAGRVM monospermon latifolium Inft. R. H. 211

MYOSOTIS incana repens Inft. R. H. 245. * *Orymoides Lychnitis* L. E.

2. Myosotis montana perennis repens maior subhirsuta & subincana, Linnariæ folio, flore maximo, petalis angustis octo lineas longis, bifidis, apertura non dilatata

3. Eadem ramulorum summitate viscosa, flore magno, petalis latis & septem lineas longis

4. Eadem flore magno, petalis latis & cordatis
5. Myofotis alpina hirsuta latifolia perennis, parvo flore, calyce longiore
6. Myofotis alpina hylophifolia, flore maiore
7. Myofotis alpina pumila repens, foliis brevibus ad margines simul cum caule pilosis, flore masculo
8. Myofotis alpina minor glabra repens angustifolia, flore parvo, petalis angustis
9. Myofotis alpina minor repens, Polygoni foliis superna parte simul cum caule pilosis, flore parvo, petalis bifidis
10. Myofotis Orientalis perfoliata, Lychnidis folio Coroll. Inf. R. H. 18

MYRRHIS perennis alba minor, foliis hirsutis, semine aureo Inf. R. H. 315

2. Eadem caule maculato
3. Myrrhis annua, semine striato laevi Inf. R. H. 315. * *Antbrifcus Plinii* I. B. *Charophyllum sylvestre* C. B. *Onoselinum* Tab.
4. Myrrhis trifolia Canadensis, Angelicæ facie Inf. R. H. 315. * *Angelica Canadensis trifolia Quorumdam*

MYRTVS latifolia Bætica I, vel foliis Laurinis Inf. R. H. 640. * *Mortella* di Spagna vulgo

2. Myrtus communis Italica (baccis nigris oblongis) Inf. R. H. 640. * *Myrtus fructu maturo nigro Cæsalp.* 127. *Mortella vulgo, ut & dua sequentes*
3. Eadem baccis rotundis nigris
4. Eadem baccis oblongis ex rubro candicantibus * *Myrtus fructu ex rubro candicante Cæsalp.* 127
5. Myrtus minor vulgaris Inf. R. H. 640. *Myrti quoddam genus ex Hispania Cæsalp.* 127. *Mirto Tarentina* Mattb. 249

ARCISSO LEVCOIVM pratense multiflorum Inf. R. H. 387. * *Narcissus aquaticus Cæsalp.* 413. *Leucoium bulbosum* C. B. *Leuconarcissolirion* & *Opition Theophrasti* Cam. in Mattb. *Leucoium Theophrasti*, & *Viola alba Plinii* C. B.

NARCISSVS albus, circulo croceo vel luteo Inf. R. H. 353. *Narcissus primus Cæsalp.* 412. *Tazzetta vulgo*

2. Narcissus sylvestris minor, flore albo, calyce aureo, odore gravi Michel. H. Pif. * *Giracapo vulgo*
3. Narcissus sylvestris multiplex, calyce carens Inf. R. H. 357. * *Narcissus* genus, cuius calyces multiplici complexu constant *Rosarum instar Cæsalp.* 413
4. Narcissus latifolius albus medio aureus Inf. R. H. 357. * *Narciso vulgo*
5. Narcissus maior totus luteus, calyce prælongo Inf. R. H. 306
6. Narcissus sylvestris pallidus, tuba aurea, maior Barr. Obs. 67. n. 719. Icon. 930

7. Nar-

7. *Narcissus iuncifolius*, oblongo calyce, luteus maior Inst. R. H. 335. *
Giunchiglia *vulgo*
8. *Narcissus iuncifolius aureus multiplex*, Anemones forma Inst. R. H.
357. * Giunchiglia doppia *vulgo*
9. *Narcissus Illyricus liliaceus* Inst. R. H. 357

NERION floribus rubescentibus Inst. R. H. 605. * *Nerio Mattb.* 1160.
Rhododaphne vulgo Oleandrum Cesalp. 113. *Rhododendron Bellon. Laurus Rosa*
lob. Oleandrum Offic. Mazza di S. Giuseppe, Oleandro, Ammazza l' asino,
& Alloro d'India *vulgo*

2. *Nerion floribus albis* Inst. R. H. 605
3. *Nerion Indicum latifolium*, floribus odoratis plenis Inst. R. H. 605
4. *Nerion latifolium Indicum*, flore variegato odorato pleno Inst. R. H. 605

NICOTIANA maior latifolia Inst. R. H. 117. * *Tornabona Cesalp.* 344.
2. *Nicotiana maior angustifolia* Inst. R. H. 117. * *Haec dua Nicotiana species,*
Nicotiana, Petum, Tabacum, Herba Regina, Hyoscyamus Peruvianus,
& *Herba S. Crucis promiscue vocantur & Tabacco vulgo*
3. *Nicotiana minor* Inst. R. H. 117. * *Hiosciamo nero Mattb.* 1121. *Tornabona*
congener Cesalp. 345. *Hyoscyamus luteus Dod. Priapeia Gesn.*

NIGELLA angustifolia, flore maiore simplici caeruleo (petalis florum
latis, & fructu habitiori) Inst. R. H. 258

2. *Eadem flore minore, petalis angustis, & fructu non ita ventricoso.* *
Haec dua Nigellae species usurpari possunt pro Nigella Offic. & Pianta, che si
usa per la Nigella Ric.
3. *Nigella flore maiore pleno caeruleo* Inst. R. H. 258
4. *Nigella Orientalis, flore flavescente, semine alato plano* Coroll. Inst.
R. H. 19

NYMPHAEA alba maior Inst. R. H. 260. * *Nimpha bianca Mattb.* 944.
Nymphaea vulgo Nenufarum flore candido Cesalp. 569. *Nenufaro Ric. Nymphaea*
alba, & Nemuphar album Offic.

NYMPHOIDES aquis innatans Inst. R. H. 153

BELISCOTHEGA *Hydrophylli folio, lobis amplioribus Vail.*
Nov. Plant. Gen. in Ad. Ac. R. Sc. An. 1720. pag. 426. n. 1
2. *Obeliscotheca Hydrophylli folio, lobis angustioribus Vail.*
Nov. Plant. Gen. in Ad. Ac. R. Sc. An. 1720. pag. 246. v. 2

OCIMUM caryophyllatum *Monachorum, sive Acinos Columnae* Inst. R.
H. 203. * *Basilico Gariofillato Ric.*

2. *Ocimum vulgatum* Inst. R. H. 204. * *Basilico mezzano Mattb.* 563.
Ocimum tertium Cesalp. 469. *Basilico Ric. Ocimum & Basilicon Offic.*

1 2

3. Oci-

3. Ocimum minus, valde odoratum, Origani folio plano, & non serrato, floribus albis, spicis brevibus & confertis
 4. Ocimum Citri odore Inst. R. H. 204. * *Ocimum Citratum Casalp.* 469. *Basilico Cedrato Ric. & vulgo*
 5. Ocimum minimum Inst. R. H. 204. * *Basilico minore Mattb.* 564. *Basilicum nanum Casalp.* 469. *Basilico Pino vulgo*

OENANTHE maxima, bulbulis radicum crassissimis napaceis, foliis Apii Macedonici amplissimis & nigricantibus, caule altius striato, umbellis primariis nudis, secundariis foliosis aut barbatis, floribus & staminulis albis, apicibus purpureis

2. Oenanthe Asphodeli radice, Apii folio, umbellis amplis patulis, primariis nudis, secundariis vero foliosis & proliferis, floribus maioribus sicut cum staminulis albis, apicibus subluteis. *Oenanthe stellata, Cretica Alp. Exor. Raii Hist. Tom. I. 442. Oenanthe Cretica stellata Park. Theatr.* 894
 3. Oenanthe aquatica tenuifolia maior, bulbulis radicum longissimis (immediate adherentibus, floribus albis, umbellis foliosis) Michel. H. Pf.
 4. Eadem minor, bulbulis radicum longis & crassioribus, umbellis nudis, radiis brevioribus. *Oenanthe angustifolia aquatica vella vulgaris Mor. Hist. Part. 3. 289. Sect. 9. Tab. 7. fig. 7. Oenanthe angustifolia Lob. Icon.* 729. *An Filipendula Cass.* 188
 5. Oenanthe aquatica trifolia, caulibus fistulosis Mor. Hist. Oxon. Part. III. 289. Sect. 9. Tab. 7. fig. 8. Raii Synopf. Ed. 3. 210. v. 2. *Oenanthe aquatica, minor Luncoides trianthopboros Pluk. Alm.* 268. *Oenanthe aquatica minor Park. Theatr.* 1233. *Oenanthe sive Filipendula aquatica altera I. B. 3. Part. 2. 192. Inst. R. H.* 313
 6. Oenanthe Filipendulæ radice, foliis inferioribus Apii Macedonici, cæteris Peucedani, umbellis albis primariis & secundariis foliosis
 7. Eadem foliis inferioribus Apii tenuioribus & altius incis. *Oenanthe, Apii folio, caule firmiore Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 288. Sect. 9. Tab. 7. fig. 3. Oenanthe 11. Mattb.* 915. *Filipendula tenuifolia Tabern. Icon.* 141
 8. Eadem maritima, foliis inferioribus minus incis, corymbis umbellæ sparsis. *An Oenanthe Staphylini folio aliquatenus accedent I. B. 3. Part. 2. 191. * He Oenanthes species in Offic. promiscue etiam vocantur Filipendula aquatica, vel palustris*
 9. Oenanthe Lusitanica (humilis tenuifolia, umbellis primariis nudis, secundariis foliosis, floribus & staminulis albis, apicibus purpureis) semine crassiore globofo Inst. R. H.

OLEA sylvestris, foliis angustis, fructu longiusculo tenuiori & intorto

- ONAGRA latifolia Inst. R. H. 302. * *Lythracbia lutea corniculata C. B.*
 2. Onagra latifolia flore dilutiore Inst. R. H. 302
 3. Onagra angustifolia Inst. R. H. 302

ONOBRYCHIS Italica perennis erecta, foliis Vicæ, floribus dilute rubentibus, fructu exiguo non echinato sed rugoso & cristato Michel. H. Pf.

ONOPORDON vulgare flore purpureo Vaill. In Afr. Ac. R. Sc. An. 1718. pag. 193. num. 1. * *Acanthio Mattb.* 708. *Hoc & sequens promiscue vocantur Acanthium, & Spina alba*
 2. Idem

2. Idem foliis inferioribus ahuis incisus

OPVLVS Ruellii Inft. R. H. 607. * *Sambuco aquatico* Matth. 1332. *Sambucus in palustribus Pisanis nascens* Cæsalp. 92. *Sambucus palustris, seu aquatica* Offic.

2. *Opulus flore globoso* Inft. R. H. 607. * *Maggio & Pallone vulgo*

OPVNTIA maior erecta, folio lato oblongo spinis longis munito, flore femiplo, inflar ferici nitente, & ad æneum colorem tendente. * *Hæc, & sequentes Opuntia species vulgo vocantur Fico d'India*

2. Eadem folio longiore maioribus & crebrioribus spinis munito

3. *Opuntia supina latifolia, floribus luteis aut citrinis. An Ficus Indica, bunilti* C. B. Pin. 458

ORCHIS, an magna, latis foliis, galea fusca vel nigricante I. B. 2. 759

2. *Orchis barbata, odore hirci, brevior latioreque folio* Inft. R. H. 433

3. *Orchis fucum referens maior, foliolis superioribus candidis* C. B. Pin.

83. *Testiculus figura & colore apem flori infidentem referens* Cæsalp. 429

4. *Orchis fucum referens maior, foliolis superioribus purpurascens* C. B. Pin. 83

5. *Orchis montana Italica, flore ferrugineo, lingua oblonga* Inft. R. H. 434. * *Spezie di Testicolo* Ill. fig. 1. Matth. 930. *Hæc Orchidis species promiscue usurpantur pro Satyrio, ac Testiculo* Offic. & *Satirii* Ric.

6. *Orchis palmata pratensis maculata, flore variegato* Inft. R. H. 434. * *Palma Christi* Cæsalp. 430. & *Offic.*

OREOSELINVM Apii folio maius Inft. R. H. 318. * *Danco* II. Matth. 824. *Cervaria nigra & Libanotis nigra* Thal.

2. *Oreoselinum Apii folio minus alterum* Michel. H. Pif.

3. *Oreoselinum Apii folio minus, ad singulos nodos ramosum, & in summitate caulis plures umbellas in prælongis & foliosis pediculis proferens* Michel. H. Pif.

ORIGANVM silvestre, Cunila bubula Plinii Inft. R. H. 188. * *An Origanum vulgare* Matth. 739. *Origanum Italicum vulgo Reganum* Cæsalp. 464. *Hæc, & sequens Origanis species, Origanum vulgare, silvestre, & Onitis promiscue in Offic. audiunt, Regamo & Erba da Acciughe vulgo*

2. Idem foliis brevioribus subrotundis & acrioris saporis

3. *Origanum onites* Inft. R. H. 199. * *Scarsapepe, & Mencipepe* Cæsalp. 464. *Marum quibusdam* Dod. *Hylsopus genuina Græcorum* Lob.

4. *Origanum foliis & facie Maioranae, floribus albis. * Maiorana Gentile* Matth. 766. *Perfa* Ric. *Perfa nera vulgo*

ORIGANVM vide DICTAMNVS

ORNITHOGALVM umbellatum medium angustifolium Inft. R. H. 378. *An Ornithogalo* II. Matth. 572. *Ornithogalum vulgo Lac Galline* Cæsalp. 405

2. *Ornithogalum maius spicatum, flore albo* Inft. R. H. 379. * *Bulbus Ornithogalo similis* Cæsalp. 405

3. *Ornithogalum spicatum, flore viridi lætescente* Inft. R. H. 379

4. Or-

4. *Ornithogalum spicatum*, luteo pallefcente flore Pon. Bald. Lat. in 4.
97. * *Bulbus Ornithogalo similis, floribus luteis* *Cæsalp.* 405
5. *Ornithogalum luteum* Inst. R. H. 379
6. *Ornithogalum exoricum*, magno flore minori innato Inst. R. H. 379
7. *Ornithogalum bifolium Germanicum cæruleum* Inst. R. H. 380. * *Hya-*
cintibus stellaris C. B. *Bulbus vomitorius* Lon.
8. *Ornithogalum autumnale minus, flore dilute purpureo* Inst. R. H. 381
9. *Ornithogalum cæruleum Lusitanicum latifolium* Inst. R. H. 381. * *Hya-*
cintibus Peruvianus I. B.
10. *Ornithogalum Lusitanicum flore albo* Inst. R. H. 381
11. *Ornithogalum maritimum, seu Scilla radice rubra* Inst. R. H. 381. *
An Marina Cepulla, an Pancratium Marc. 148. 149. *Scilla Martib.* 638. *Scyl-*
la cuius bulbi color ruffus *Cæsalp.* 403. *Squilla Ric. Scilla* Offic.
12. *Ornithogalum eriophorum Peruvianum* Inst. R. H. 381. * *Eriophorum*
& *Bulbus eriophorum* C. B.
13. *Ornithogalum eriophorum Orientale* Inst. R. H. 381

ORNVS Italica excellior latifolia, fructu longiore. * *Ornus* Offic. *Orni-*
fructus ut ex Fraxini in Officinis promiscue vocantur Linga Aois

2. *Ornus vulgaris excellior, racemis florum confertis, fructu longiore acu-*
to Mich. Nov. Plant. Gen. 223
3. *Ornus Italica, præcox, non ita excellior, folio minori, racemis florum*
confertis, fructu ampliori acuto Michel. Nov. Plant. Gen. 223. Tab. 103. fig. 1

OROBVS alpinus, Galegæ foliis minus acutis, floribus purpurascensibus
Michel. H. Pif.

2. *Orobus latifolius parvo flore purpureo* Inst. R. H. 393. * *Onobrychis al-*
tera *Cæsalp.* 249. *Galega Nemorensis* I. B.
3. *Orobus sylvestris, Vicæ foliis* Inst. R. H. 393
4. *Orobus sylvaticus, foliis oblongis glabris (radice tuberculosa)* Inst. R.
H. 393. Bot. Par. 155. * *Astragalus sylvaticus* C. B.
5. *Orobus angustifolius, Italicus, flore vario* Inst. R. H. 393

OSMVNDA vulgaris & palustris Inst. R. H. 547. * *Osmunda regalis,*
Filix florida Park. *Filix palustris* Dod. & Offic.

OXYS lutea Inst. R. H. 88. * *Oxytriphylon* Frag. *Liniula & Alleluia quo-*
rumdam. Hac, & sequens Oxidis species promiscue usurpantur pro Acetofella,
& *Trifolio Acetoso Ric. & Offic.*

2. *Oxys erecta caulifera Nostras* Michel. H. Pif. * *An Oxys vulgo autem*
Alleluia *Cæsalp.* 564

AEONIA folio nigricante splendido, quæ mas Inst. R. H. 273.
* *Pœonia masculio* Mattb. 964. & Ric. *Pœonia mar* Offic.

2. *Pœonia communis* vel *fœmina* Inst. R. H. 274. * *Pœonia fœmina* Offic.

3. *Pœonia fœmina*, flore pleno rubro maiore Inst. R. H. 274

4. *Pœonia* foliis latis subtus pubescentibus, flore simplici rubro adpetalo, petalis angustis

5. Eadem foliis prælongis. * *Pœonia Cæsalp.* 588

6. *Pœonia* foliis latis subtus incanis & lanuginosis

PALIVRVS Inst. R. H. 616. * *Rhamno terzo* Mattb. 174. *Iuiuba sylvestris*, *spina Marruca* Cæsalp. 109

PALMA maior C. B. Pin. 506. * *Palma Cæsalp.* Palma da Palmizii vulgo

2. Palma minor C. B. Pin. 506. * *Palma quoddam genus humile Cæsalp.*
80. *Chamaripher.* Cefaglioni, Palma di S. Pier Martire vulgo

PANICVM vulgare, spica simplici & aspera Inst. R. H. 515. * *Hoc, & sequens vulgo Panicastrella vocantur*

2. Panicum vulgare, spica simplici molliori Inst. R. H. 515

PARIETARIA Officinarum & Dioscoridis Inst. R. H. 509. * *Helxine* Mattb. 1170. *Helxine vulgo autem Parietaria Cæsalp.* 169. *Vetriola vulgo*

2. *Parietaria Alpina* procerior, caule duriore

PARNASSIA palustris & vulgaris Inst. R. H. 246. * *Gramen Parnassii* Gesf. *Hepatica alba* Cord.

PARTHENIVM maius, Tanaceti folio, flore ampliori Michel. Nov. Plant. Gen. 34. num. 1

2. *Parthenium*, quod *Matricaria Tanaceti* folio, flore maiore, femine umbilicato Michel. Nov. Plant. Gen. 34. num. 2.

3. *Parthenium* foliis tenuissimis, *Achilleæ cæsuris* Michel. Nov. Plant. Gen. 34. num. 6. Tab. 29

4. *Parthenium* *Buphtalmi* folio, floribus solitariis, semisfoculis albis & iuxta discum luteis

PASTINACA sylvestris latifolia Inst. R. H. 319. * *Elapsobosco* Mattb. 820.

2. *Pastinaca sylvestris altissima* Inst. R. H. 319. * *Pseudocost* Mattb. 60. *Herba cæsta Cæsalp.* 310. *Panax Cofinum* C. B. *Panax Chironium Theophrasti* Cam. *Coflus spurius* Lob.

PENTAGONOCARPOS palustris, *Althææ* folio angustiore virescente & subaspero, flore purpurascente parvo & patulo, longo pediculo indidente, fructu compresso pentagono. *An Althææ bortenfir, sive peregrinæ Dodonæi, nomine insignita* D. Sberard. Raii Hist. Tom. 3. 321. numer. 18. *Ketmia palustris minor, folio angusto, flore parvo purpurascente, fructu depresso pentagono Zannich* Ist. * *Pentagonocarpus est novum plantæ genus a Mi.*

Michelia inflatum in sua Appendice altera ad primam partem Novorum Generum Plantarum iam editam, Plantas quasdam complectens cum *Ketmia baltensis* commixtas. Eius characteres sunt, flor quidem *Ketmiae*, sed fructus compressus, pentagonus, in quinque cellulas divisus *Evonymi* fructuum instar desiccens, in quarum singulis unicum semen reniforme continetur

PENTAPHYLLOIDES argenteum alazum, seu *Potentilla* Inst. R. H. 298. * *Potentilla* Matth. 1070. & *Cesalp.* 557. *Argentina* Dod. *Anserina* Trag.
2. *Pentaphylloides palustre rubrum* Inst. R. H. 298. * *Quinquifolium palustre* sive *aquaticum Taberu.*

PERIPLOCA *Monspeliaca*, foliis acutioribus Inst. R. H. 93. * *Scamonea Monspeliaca* L. B.

2. *Periploca foliis oblongis* Inst. R. H. 93. * *Apocino Serpeggiante* Matth. 1156. *Periploca* *Cesalp.* 119
3. *Periploca Americana scandens*, *Nummularia* folio, flore albo Inst. R. H. 493

PERSICA vulgaris, flore pleno Inst. R. H. 624

PERSICARIA *Orientalis*, *Nicotianæ* folio, calyce florum purpureo Inst. R. H. 38

2. *Persicaria Salicis* folio, *Potamogeton angustifolium* dicta (acida, non maculata) Inst. R. H. 509
3. *Persicaria mitis maculosa*, spicis crassioribus & tenuioribus (brevioribus potius) erectis Michel. H. Pif.
4. *Persicaria Florentina* urens non maculosa, spicis longis strigosis Michel. H. Pif. * *Persicaria Ric. Hydropiper* Offic. ut & *dua superiores*

PERVINCA vulgaris latifolia, flore cæruleo Inst. R. H. 119

2. *Pervinca Italica latifolia subhirsuta*, flore magno violaceo H. Pif.
3. *Pervinca vulgaris latifolia*, flore albo Inst. R. H. 119
4. *Pervinca vulgaris angustifolia*, flore cæruleo Inst. R. H. 120. * *Clematide prima* Matth. 1006. *Provincia* *Cesalp.* 336. *Vinca Pervinca* Brunf. *Cbatadapne Eiusd. Clematis Daphnoides* Dod.
5. *Pervinca vulgaris angustifolia*, flore rubente Inst. R. H. 119
6. *Pervinca vulgaris angustifolia*, flore albo Inst. R. H. 119
7. *Pervinca angustifolia variegata* Inst. R. H. 120

PETASITASTRUM alpinum medium, floribus albis, flosculis inæqualibus, filamentis longis leviter capitatis. * *Petasitastrea* a *Petasitis* distinguitur *Micheli* eo quod prima (ni fallor) præter flosculos quibus capitulum componitur, semiflosculos exiguis habeant coronæ vices repræsentantes, secus ac accidit in *Petasitis*

2. *Idem* filamentis longis bifidis non capitatis
3. *Petasitastrum alpinum maius vulgare*, flosculis inæqualibus
4. *Petasitastrum*, quod *Petasites minor*, radice repente, crasso non anguloso folio Michel. H. Pif.
5. *Petasitastrum*, quod *Petasites monanthos rotundifolius glaber* Vaill. in *Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1719. pag. 403. num. 5

PETA-

PETASITES maior vulgaris flosculis æqualibus Inst. R. H. 451. * *Att.*
Tossilage maggiore Mattb. 894. *Hac, & sequens in Officinis promiscue vocantur Petasites, Tussilage maior, & Perfonata*
 2. Idem flaminum apicibus capitatis & ovatis

PHALANGIVM parvo flore non ramosum Inst. R. H. 368

PHASEOLVS Indicus cochleato flore Inst. R. H. 414. * *Caracollo, & Caracores vulgo*

PELLANDRIVM Inst. R. H. 306. * *Silva Plinii Casalp.* 291. *Cicataria palustris* Lob. *Cicuta aquatica* Gesf.

PHILLYREA, an latifolia spinosa Inst. R. H. 596. * *Vivastro vulgo ut & sequentes*

2. Phillyrea latifolia lævis Inst. R. H. 596. * *Mabalepum Serapionis Tab.*
3. Phillyrea foliis longioribus læviter dentatis
4. Phillyrea folio Ligustri Inst. R. H. 596. *Ilattrum aliis Liternum Casalp.*
74. Lillatro vulgo

PHLOMIS fruticosa, Salviæ folio latiore & rotundiore Inst. R. H. 177. * *Verbafco III. ovvero falvatico* Mattb. 1205. *Verbafcum falvifolium* C. B.

2. Phlomis fruticosa Salviæ folio longiore & angustiore Inst. R. H. 177
3. Phlomis fruticosa, lutescente tomento obfita, Salviæ folio acuminato, flore luteo
4. Phlomis fruticosa Lustanica, flore purpurascente, foliis acutioribus Inst. R. H. 178

PHYTOLACCA Americana maiori fructu Inst. R. H. 299. * *Solanum racemosum Indicum* H. R. Par.

PILOSELLA maxima non repens, utraque foliorum parte saturoviridi Raii Hist. Tom. 3. 147

2. Pilosella repens minor, caule erecto pedali, polyanthes, foliis angustis oblongis Raii Hist. Tom. 3. 147
3. Pilosella alpina minor repens glabra & multiflora

PIMPINELLA agrimonoides odorata Inst. R. H. 157

2. Pimpinella sanguiforba maior Inst. R. H. 156. * *Pimpinella maggiore* Mattb. 1087

3. Pimpinella sanguiforba media, foliis inferne villosis & canescentibus, femine crassiore profunde rugato, ac quatuor amplioribus & crispatis alis munito

4. Eadem alpina alba seu pallide virens, floribus virefcentibus, femine oblongo tetragono pene rugato & nonnihil alato, alis crassioribus integris

5. Pimpinella sanguiforba minor glabra, foliis maioribus, femine profunde rugato, ac quatuor crassioribus alis ferme integris aucto

6. Eadem foliis minoribus, femine quatuor membranaceis & crispatis alis aucto

7. Pimpinella sanguiforba minor rubra lævis, capitulo oblongo flore purpureo

K 8. Ea-

8. Eadem hirsuta. * 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 8. *Pimpinella species usurpari promiscue possunt pro Pimpinella, Sanguiforba, & Sorbastrella Offic.*

PINVS fativa (fructu acuto, squamis protensis acutioribus, officulis duris) Inst. R. H. 585. * *Pino domestico* Mattb. 108. *Pinus Cæsalp.* 129

2. *Pinus sylvestris montana altera* Inst. R. H. 586

3. *Pinus sylvestris montana foliis triuncialibus latiusculis glaucis, conis albicantibus turbinatis habitioribus triuncialibus, squamis parvis copiosioribus. Pinus sylvestris foliis brevibus glaucis, conis parvis albenibus* Rati Syn. Ed. 3. 442

PLANTAGO latifolia maior crispa, non sinuata, caulibus erectis. *Plantago media* Mattb. 236. Ed. 1571. *Valgrif* in 4. & pag. 507. Ed. 1585. *Valgrif* in fol. *An Plantago vulgaris, latifolia* Mattb. Lugd. 1254. *Plantago maior* Dod. Pempt. 107. *Tabern. Icon.* 731. *Arnoglossa, Plantago latifolia laevis* Lob. *Icon.* 303. *Plantago rubea* Frag. 225. *Plantaggine Cæsalp.* 340

2. *Plantago latifolia glabra, non sinuata, crispa* Michel. H. Pif.

3. *Plantago lato scabro pallido laciniato folio nostras.*

4. *Plantago latifolia laciniata, caulibus reclinatiss* Michel. H. Pif. *An Plantago maior Brunf. Tom. I.* 22

5. *Plantago foliis latis oblongis pallidis, non sinuatis & utrinque acuminatis. An Plantago maior Fuchs. Hist.* 38. * *Hæ Plantaginis species promiscue usurpari possunt pro Arnoglossa, Arnoglossa, Plantagine, Quinquenervia, & Centaureia Offic. & Piantaggine Ric. Petacciola vulgo*

6. *Plantago latifolia rosea, floribus quasi in spicam dispositis* Inst. R. H. 126. * *Plantago foliato caule Cæsalp.* 327

7. *Plantago latifolia incana* Inst. R. H. 126. * *Piantaggine maggiore* Mattb. 508

8. *Plantago angustifolia maior* Inst. R. H. 127. *Piantaggine lunga* Mattb. 509. *Lanceola maior Cæsalp.* 328. *Plantago Lanceolata, & Quinquenervia Offic.*

9. *Plantago alpina folio angusto longo & nigricante* Inst. R. H. 127

10. *Plantago angustifolia albida Hispanica* Inst. R. H. 127. * *Holosteum I. B.*

11. *Plantago maritima maior tenuifolia* Inst. R. H. 127

12. *Plantago gramineo folio maior* Inst. R. H. 127. * *Serpentina* Mattb.

523. *Coronopus quedam in Montibus Cæsalp.* 330

13. *Plantago montana crasso glabro canaliculato tenuioreque folio, profundissime radicata* Michel. H. Pif.

PLATANVS Orientalis verus Inst. R. H. 590. * *Platanus* Marc. 54. *Cæsalp.* 41. *Platano* Mattb. 148

PLUMBAGO quorundam Inst. R. H. 141. * *Glaflum sylvestre vulgo* *Herba S. Antonii Cæsalp.* 359. *Dentellaria* Rond. *Molybdæna Plinii Ang. Flammula* Cæsu.

POLEMONIVM vulgare cæruleum Inst. R. H. 146. * *Valeriana græca* Dod.

POLIVM Lavandulæ folio Inst. R. H. 206. * *Polio secundo* Mattb. 889. *Polium montanum quibusdam Iva Arctica foliolis Rosmarini Coronarii Cæsalp.* 458

1. *Polium montanum* incanum, nunc erectum, nunc supinum, foliis ferratis, floribus albis, circa faucem macula sublutea notatis, capitulis subrotundis umbellatim compactis. *Polium montanum supinum alterum* Inst. R. H. 206. * *Polio* Mattb. 888. *Polio montano* Ric.
3. *Polium maritimum* subincanum serotinum & supinum, foliis ferratis, floribus albis, umbilico pallefcente, capitulis maioribus in umbella rariore dispositis. *Polium maritimum supinum Venetum* Inst. R. H. 206

POLYACANTHA annua maior præalta latifolia, venis albis distincta, floribus purpureis. *Cnicus albis maculis notatus, flore purpureo* Inst. R. H. 450. * *Carduus lacteus, Bedeguar Arabum* Rauwolf.

2. *Polyacantha vulgaris* altissima Vaill. in A&C. Ac. R. Sc. An. 1718

POLYGALA vulgaris lutea I. B. 3. 388

2. *Polygala purpurea* Inst. R. H. 174
3. *Polygala vulgaris* floribus cæruleis Bot. Par. 160

POLYGONATVM maius, folio lato rotundo, caule striato, flore maiore albo, pediculo brevi appenso. *Polygonatum latifolium, flore maiore odore* Inst. R. H. 78. * *Hæc, & quatuor sequentes Polygonati species in Officinis promiscue usurpantur pro Polygonato, & Sigillo Salomonis*

2. Idem minus, caule anguloso
3. *Polygonatum* folio lato oblongo, caule lævi rotundo, floribus minoribus angustioribus, ternis plerumque longo pediculo appensis
4. *Polygonatum latifolium* vulgare (caule rotundo, floribus pediculo brevi donatis) Inst. R. H. 78
5. *Polygonatum latifolium* vulgare (caule rotundo, floribus longo pediculo fultis) Inst. R. H. 78. * *Fraxinella* Cæsalp. 224
6. *Polygonatum angustifolium* non ramosum Inst. R. H. 78. * *Polygonaton angustifolium* Cæsalp. 224

POLYGONVM latifolium Inst. R. H. 510. * *Polygono Mastichis* Mattb. 1001. *Polygonum vulgo Centinodia fistuculis candicantibus* Cæsalp. 168. *Hæc & sequentes Polygoni species usurpari possunt pro Polygono maiore, Centinodia, & Corrigiola* Offic.

2. *Polygonum maritimum* Hispanicum, caulibus longissimis, calyce florum albo Inst. R. H. 510
3. *Polygonum maritimum latifolium* Inst. R. H. 510. * *Polygonum tertium in maritimis* Cæsalp. 281
4. *Polygonum oblongo angusto folio* Inst. R. H. 530

POLYPODIVM Cambrobritannicum, pinnulis ad margines laciniatis Inst. R. H. 540

2. *Polypodium vulgare* (pinnulis undulatis) Inst. R. H. 540. * *Hæc, & sequens Polypodii species usurpari promiscue possunt pro Polyposio* Offic. & *Polipodio Quercino* Ric.
3. Idem pinnulis altius ferratis
4. *Polypodium maius, acuto folio* Viterbiense Inst. R. H. 540
5. *Polypodium angustifolium, folio vario* Inst. R. H. 540

POPVLAGO maior præcox, Cacaliæ foliis dilute virentibus, flore luteo non splendente, petalis uncialibus subrotundis. *An Populago flore maiore*, Inst. R. H. 273. * *Farfarugio* Mattb. 895. *Caliba palustris* Offic. us & sequentes

2. Populago flore pleno Inst. R. H. 273
3. Populago flore minore Inst. R. H. 273
4. Eadem petalis acutis

POPVLVS nigra Inst. R. H. 592. * *Popolo vero* Mattb. 153. *Populus nigra* Cæsalp. 120. *Albero Ric.* *Albero & Pioppo vulgo*

2. Populus alba maioribus foliis Inst. R. H. 592. * *Popolo bianco* Mattb. 152. *Populus alba*, vulgo *Albarus* vocata Cæsalp. 120. *Farfarus antiquorum* Cord. *Gattice vulgo*
3. Populus tremula Inst. R. H. 592. * *Popolo Libico* Mattb. 154. *Populus qua in Alpibus nascitur, nigriori aspectu* Cæsalp. 120

PORTVLACA latifolia sive sativa Inst. R. H. 236. * *Portulaca domestica* Mattb. 502. *Portulaca latoribus foliis* Cæsalp. 263. *Portulaca* Offic. *Porcellana domestica vulgo*

2. Portulaca angustifolia sive sylvestris Inst. R. H. 236. * *Portulaca saluatica* Mattb. 503. *Portulaca angustioribus foliis* Cæsalp. 263. *Porcellana Ric.*

POTAMOGETON alpinum, Plantaginis folio Inst. R. H. 233

2. Potamogeton foliis crispis, sive Lactuæ Ranarum Inst. R. H. 233

PRIMVLA veris floribus ex singularibus pediculis, pallidis, maioribus, simplicibus Inst. R. H. 125. * *Hæc & sequenter pro Primula veris, & Paralyfi* Offic. usurpari possunt

2. Eadem foliis multiplicibus
3. Primula veris floribus ex singularibus pediculis, purpureis maioribus
4. Primula veris montana incana (umbellata) lutea Inst. R. H. 124

PRVNVS silvestris, fructu maiore cerasiformi cæruleo dulciore ac suaviore

PSEVDODICTAMNVS acetabulis Moluccæ Inst. R. H. 188

2. Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio candicante & villoso Inst. R. H. 188
3. Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio nigricante & villoso Inst. R. H. 188
4. Pseudodictamnus verticillatus inodorus Inst. R. H. 188. * *Dittamo falso* Mattb. 745. *Quædam ex Creza ad nos allata pro Pseudodictamo* Cæsalp. 440. *Dittamo falso, & Pseudodittamo* Ric. 35

PSEVDORVTA Patavina, floribus luteis umbellatis Micheli Nov. Plant. Gen. Part. I. pag. 22. Tab. 19

PSEVDOSPONGIA crustacea fluviatilis Michel. Nov. Plantar. Gener. Part. 2. . . . Tab. . . .

* *Planta hæc aquis perpetuo submersa, parietes piscinæ in centro borti sitæ vestit* Byssorum & Lichenum crustaceorum in morem. *Structura spongis simi-*

similis est, e filamentis nempe ramosis virescentibus variegue implicitis contexta, quibus ad basim numerosi adhaerent fructus exigui lutescentes, bine complanati ac excavati, inde vero globosi, seminibus minutissimis referti. Planta superficies viridis est, pluribus fossulis radiatim distincta. Haec autem melius patebunt in Leone quam ante multos annos Michelius ari incidit curavit, & in secunda Parte eius Novorum Generum Plantarum inter Submarinas proponitur

PSEVDOSTACHYS montana nigra maior, Betonicæ folio longiore, flore variegato, calycibus admodum villosis

PSYLLIVM maius erectum Inst. R. H. 128. * *Psillio* Mattb. 1122. *Psyllium* Offic. *Psillio* Ric. ut, & sequens

2. *Psyllium* maius lupinum Inst. R. H. 128. * *Psillio* II. Mattb. 1723

PTARMICA, quæ Ageratum (maius) foliis serratis C. B. Pin. 221. * *Eupatorio di Mesue, Canforata, Erba Giulia, Santonico Ric. ut & sequens*

2. *Ptarmica*, quæ Ageratum (minus) foliis serratis C. B. Pin. 221. * *Canforata. Cæsalp. 480*

3. *Ptarmica alpina*, foliis profunde incisis Inst. R. H. 497

4. *Ptarmica incana*, *Linariæ* foliis angustioribus cristatis & quasi *Coronopii* caesuras mentientibus, floribus luteis

5. *Ptarmica Linariæ* folio angustissimo, cum margine peculiariter dentato & veluti squamoso, floribus albis

6. *Ptarmica incana* pinnulis cristatis Coroll. Inst. R. H. 37. * *Affenso Seriphio di Egitto* Mattb. 726

7. *Ptarmica Orientalis*, foliis *Tanacetii* incanis, semiflosculis florum pallide luteis Coroll. Inst. R. H. 37

PVLMONARIA Italarum ad Buglossum accedens Inst. R. H. 136. * *Vn'altra Polmonaria* Mattb. 1094. *Pulmonaria Cæsalp. 434. Sympbytum maculosum* C. B. *Pulmonaria* Offic. ut & sequentes

2. *Pulmonaria maxima*, foliis quasi saccharo incrustatis Raii Hist. Tom. 3. 266

3. *Pulmonaria* foliis magis maculatis, maculis albis

4. *Pulmonaria* foliis laeis acutissimis, maculis albidis magnis undique infectis

5. *Pulmonaria maculosa*, maculis rarioribus & minus apparentibus

6. *Pulmonaria* foliis minoribus & minus acutis, maculis parvis

7. *Pulmonaria alpina*, foliis prælongis utrinque acutis, maculis rarioribus parvis & vix apparentibus notatis

8. *Pulmonaria* (alpina minor,) viridi subrotundo (molli) non maculato folio Inst. R. H. 137

PVNICA flore pleno maiore Inst. R. H. 336. * *Punica sterilis, sed peregrina in Italia Cæsalp. 141. Balsanfi Ric.*

2. *Punica silvestris* Inst. R. H. 636. * *Punica cuius fructus succus acidus Cæsalp. 141. Melagrane forti Ric. & vulgo*

VAMOCLIT Americana, folio Hederæ flore coccineo Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. t. 247

QUINQUEFOLIVM erectum maximum, flore pallide luteo, petalis cordatis

2. Quinquefolium alpinum erectum latifolium hirsutum (caule patulo, & dichotomo) flore luteo parvo, petalis angustioribus cordiformibus Michel. H. Pif.
3. Quinquefolium montanum erectum hirsutum, foliis subtus incanis, amplo luteo flore, petalis cordatis Michel. H. Pif.
4. Quinquefolium montanum erectum hirsutum, foliis profunde & eleganter incis, flore luteo, petalis cordatis Michel. H. Pif.
5. Quinquefolium erectum luteum Inst. R. H. 297
6. Quinquefolium folio argenteo Inst. R. H. 297. * *Pentafillo bianco* Mattb. 1074
7. Quinquefolium, an minus repens alpinum aureum Inst. R. H. 297
8. Quinquefolium erectum minimum luteum, radice repente, vernum
9. Quinquefolium maius repens Inst. R. H. 297. * *Cinquefoglio* Mattb. 1072. *Quinquefolium Casalp.* 554. *Pentaphyllum* & *Quinquefolium* Offic.
10. Quinquefolium repens maius alterum, foliis amplioribus. * *Cinquefoglie Ric.*
11. Quinquefolium alpinum album ramosum, foliis amplioribus, in apice incis, utraque parte lanuginosis, petalis florum cordiformibus Michel. H. Pif.

RANUNCVLVS nemorosus luteus Inst. R. H. 285

2. Ranunculus phragmites albus vernus Inst. R. H. 285
3. Ranunculus nemorosus trifolius Inst. R. H. 285
4. Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis maioribus, Apennini Montis Inst. R. H. 285. *Anemonoides monanbor*, *cærulea maior* Vaill. in *Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1710. pag. 40. num. 5
5. Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis minoribus, Apennini Montis Inst. R. H. 285. *Anemonoides monanbor cærulea minor* Vaill. in *Act. Ac. R. Sc. Ann.* 1710. pag. 40. num. 4
6. Ranunculus vernus maior, foliis rotundis, per basim sinuatis, vel dentatis, non maculatis, aut maculis glaucis vix apparentibus interdum notatis, flore decapetalo luteo, extus luteoviridi
7. Idem foliis oblongis neque sinuatis neque splendidibus, sed secundum costam linea nigra notatis, flore luteo
8. Idem medius, foliis rotundis, læviter sinuatis, maculis albicanibus atque dilute viridibus vix apparentibus notatis, flore enneapetalo vel decapetalo intus luteo extus viridi calyce triphylo. *Chelidonium minus* Frag. 113. *Cord. Hist.* 121. * *An Favagello vulgo*, & *Scrophularia minor* Casalp. 546. *Ha tres Ranunculi verni speciei usurpantur pro Scrophularia minore*, & *Chelidonio minore* Offic.

9. *Ranunculus tridentatus vernus*, foliis amplioribus, maculis albis notatis, lobis rotundis, flore dilute purpureo maiore, petalis sex lineas longis & tres latis. *An Ranunculus tridentatus vernus, folio variegato* Inst. R. H. 287

10. Idem foliis minoribus non maculatis, lobis acutis, flore purpureo minore

11. Idem foliis minoribus maculatis, lobis acutis, flore minore dilute caeruleo. * *Haec tres Ranunculi tridentati species promiscue vocantur Hepatica nobilis, Trifolium Hepaticum, Trinitatis Herba, & Trinitas*

12. *Ranunculus palustris echinatus* Inst. R. H. 286

13. *Ranunculus arvensis echinatus* Inst. R. H. 289

14. *Ranunculus Lusitanicus*, folio subrotundo, parvo flore Inst. R. H. 286

15. *Ranunculus Alepus*, grumosa radice, flore purpurofanguineo maximo Inst. R. H. 288

16. *Ranunculus Alepus*, grumosa radice, flore line rubris & luteis striato Inst. R. H. 288

17. *Ranunculus Asphodeli radice*, flore sanguineo Inst. R. H. 288

18. *Ranunculus Romanus gigas*, miniato flore Inst. R. H. 288

19. *Ranunculus Asphodeli radice*, flore pleno albo rubris striis distincto Inst. R. H. 288

20. *Ranunculus Asphodeli radice*, flore pleno rubello, apicibus purpureis & roseis Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 33. num. 50

21. *Ranunculus lanuginosus*, Apii folio, Asphodeli radice Inst. R. H. 289

22. *Ranunculus charophyllus*, Asphodeli radice Inst. R. H. 289

23. *Ranunculus rutaceo folio*, flore suaverubente Inst. R. H. 289

24. *Ranunculus alpinus Fumariae folio* Inst. R. H. 289

25. *Ranunculus grumosa radice*, folio *Ranunculi bulbosi* Inst. R. H. 291

26. *Ranunculus pratensis erectus dulcis & maculatus*

27. *Ranunculus nemorosus*, Vitis folio non maculato, lobis in acutas laciniis incisus, flore aureo, calyce non reflexo, fructu rotundo

28. *Ranunculus alpinus hirsutus serotinus*, foliis parvis non maculosis, flore aureo, calyce non reflexo, fructu rotundo

29. *Ranunculus alpinus hirsutus*, foliorum sectionibus in acutas laciniis divisus, flore aureo, calyce non reflexo

30. *Ranunculus nemorosus*, foliis profunde sectis, fuscis & albopallidis maculis notatis

31. *Ranunculus rectus*, foliis pallidioribus hirsutis Inst. R. H. 289

32. *Ranunculus repens flore pleno* I. B. 3. 420

33. *Ranunculus pratensis repens*, foliis pallidioribus rugosis non maculatis & nonnihil pilosis, flore luteo. * *An Ranunculo II. Matth. 645*

34. Idem foliis parvis viridibus & maculis albis notatis

35. *Ranunculus alpinus pratensis*, repenti similis, sed minor Micheli H. Pis.

36. Idem foliis minoribus

37. *Ranunculus pratensis*, radice verticilli modo rotunda, minor hirsutus, foliis pallidioribus dumtaxat trilobatis, lobis contiguis acute incisus & ab exortu albida macula notatis, flore luteo splendente, calyce reflexo. * *An Ranunculus V. Matth. 648. Hic & tres sequentes Flammula aquatica in Officinis vocantur*

38. Idem foliis parvis atrovirentibus, lobis contiguis minus laciniatis, laciniis obtuse mucronatis & ad sinus albida macula notatis

39. Idem

39. Idem foliis in tres lobos divisis, lobis inferioribus in suprema basi parri admodum sinuatis, omnibus ad laciniarum exortum alba macula notatis

40. Idem maior & minus hirsutus, foliis trilobatis, lobis inferioribus ab intermedio longe distantibus, omnibus secundum margines nigricantibus, & laciniis secundariis minus laceratis

41. *Ranunculus alpinus* serotinus hirsutus non maculatus, foliis parvis

42. *Ranunculus montanus* Aconiti folio, albus, flore maiore Inft. R. H. 290

43. *Ranunculus palustris* Apii folio, lævis Inft. R. H. 291. * *An Ranunculo I. Matth. 644. Ranunculus & Sardonia Dioscoridi C. B. Apiastrum Cord.*

44. *Ranunculus arvensis* annuus lævis, interdum hirsutus, foliis trilobatis lobis parum incisis, & ad exortum macula nigra notatis, flore luteo splendente, calyce reflexo, capitulo subrotundo, seminibus ad latera subasperis. *Ranunculus III. Matth. ed. Valgrif. lat. in fol. 458. & Ital. 646.*

45. *Ranunculus arvensis*, foliis Chamæmeli, flore minore atrorubente Inft. R. H. 291. * *Flor Adonis Cluf. Erantbemum Dod.*

46. *Ranunculus palustris*, Plantaginis folio ampliore Inft. R. H. 292. * *Piantagine aquatica Matth. 510. Plantago aquatica Cæfalp. 552*

47. *Ranunculus palustris*, Plantaginis folio angustiore Inft. R. H. 292

48. *Ranunculus palustris* (annuus) Plantaginis folio, humilis & lupinus Inft. R. H. 292

RAPISTRVM maximum rotundifolium monospermon Inft. R. H. 211

RAPUNCVLVS spicatus albus Inft. R. H. 113

2. *Rapunculus alpinus* cæruleus, angusto raro & subinde dentato folio Michel. H. Pil

RESEDA Plin. L. 17. cap. 12. *Reseda candida* Lugd. 1199. * *An Reseda foliis Calestrapæ, flore albo Inft. R. H. 423*

RHAMNOIDES fructifera, foliis salicis, baccis aureis Coroll. Inft. R. H. 53

RHAMNVS Catharticus Inft. R. H. 593. * *Spina infectoria* Matth. 175. *Spina Cervalis Cæfalp. 101. Spincervino Ric.*

RHAMNVS vide IASMINOIDES

RHVS Africanus trifoliatus; foliis non serratis angustis & acutis H. Pil.

2. *Rhus Virginianum* Inft. R. H. 611

3. *Rhus folio Vimi* Inft. R. H. 611. * *Rbu* Matth. 233. *Rbus obsoniorum Cæfalp. 77. Rbus Coriaria* Dod. *Sommacco Ric.*

RICCIA minima pinguis, foliis latiusculis ample sulcatis e glauco virecentibus Michel. Nov. Plant. Gen. 107. num. 2. Tab. 37. fig. 4

RICINOIDES ex qua paratur *Tournefol* Gallorum Inft. R. H. 655. * *Heliotropio minore* Matth. 1364. *Heliotropium, Tricocnum Cæfal. 381*

RICI-

RICINVS vulgaris Inst. R. H. 537. * *Phaselus Romanus* Marc. 29. *Ricino* Mattb. 1310. *Ricinus* vulgo *Girasole* *Casalp.* 381

ROSA rubello flore maiore multiplicato live pleno, incarnata vulgo I. B.

2. 36. * *Rosa* *Offic.*

2. Rosa omnium Calendarum, flore pleno, carneo Inst. R. H. 639. * Rosa d'ogni Mese vulgo

3. Rosa centifolia Batavica Cluf. Hist. 113. * *An Rosa Centifolia* *Casalp.* 96

4. Rosa flore albo pleno (staminulis donato) Inst. R. H. 637

5. Rosa flore albo pleno (staminulis destituto) Inst. R. H. 637. * *An Rosa Anconitana* Marc. 60

6. Rosa rubicunda, saccharina dicta, Græcula Plinii Cam. Hort. *Bottoni* di *Rose* *rosse* Ric. *Rosa* *Offic.*

7. Rosa versicolor Inst. R. H. 637

8. Rosa lutea simplex Inst. R. H. 637

9. Rosa lutea multiplex Inst. R. H. 638

10. Rosa moschata simpliciter flore Inst. R. H. 637. * *Rosa Damascena* Marc.

60 *Rosa muscatula* *Casalp.* 96. *Rosellina* *Dommalchina* vulgo *ut & sequens*

11. Rosa moschata flore pleno Inst. R. H. 637

12. Rosa silvestris seu dumetorum scandens sempervirens, Myrti folio lucido, flore albo odorato (in umbellam disposito) fructu parvo rotundo, & hispido Michel. H. Pif. * *Hæc, & dua sequentes pro Rosa Canina, Cynobato, & Cynorrhodo* *Offic. usurpari possunt*

13. Rosa silvestris repens, foliis parvis acuminatis glabris & simpliciter dentatis, flore albo odorato, petalis cordatis, fructu ovato lævi

14. Rosa alpina, foliis subrotundis molliter hirsutis & quasi canescentibus ac multipliciter dentatis, flore incarnato odorato, petalis cordatis novem lineas longis & tres latis, fructu rotundo hispido

15. Rosa spinosa pumila, foliis odoratis & pulchre dentatis, flore odorato, externe aureo, interne phœniceo, fructu rotundo Michel. H. Pif.

16. Rosa pumila spinosissima, caule non ramoso singulis annis pereunte, foliis Pimpinellæ glabris, flore albo odore parvo, petalis cordatis, fructu pyriformi depresso glabro. *An Rosa pumila spinosissima* Inst. R. H. 638

ROSMARINVM spontaneum seu maritimum, foliis longioribus angustioribus & peracutis, flore cæruleo minore

2. Idem foliis angustis brevioribus & minus acutis

3. Idem latifolium, flore cæruleo maiore, cum labio inferiori fimbriato.

* *Hæ Rosimarinii species Rosmarinus coronarius, Cassia Latinorum, Cassia nigra Theophrasti, Libanotis coronaria* *Offic. & Ramerino* Ric. *promiscue vocantur*

RVBEOLA alpina latifolia lævis, floribus purpurascensibus

2. Rubeola, quæ Aparine latifolia humilior montana Inst. R. H. 114

3. Rubeola rotundifolia glabra, floribus albis paniculatim nascentibus

4. Rubeola maritima quadrifolia, viticulis crassioribus (foliis ad radicem hirsutis latiusculis & rotundioribus) floribus purpurascensibus (aut albis) Michel. H. Pif.

5. Rubeola arvensis supina annua, floribus cæruleis quadripartitis, in parvis & foliolis umbellis dispositis, fructu coronato. *Rubeola arvensis repens*

L

caru.

- carulea* C. B. Pin. 334. Prodr. 145. *Rubia parva*, flore caruleo, se spargens I. R. 3. 719. *Aparinc supina pumila*, flore caruleo Inst. R. H. 114
6. *Rubeola arvensis erecta* flore caruleo H. Pif.

RVBIA tinctorum sativa Inst. R. H. 114. * *Rubia domestica* Matth. 970. *Rubia quam Officina Rubia Tinctorum vocant sativam* Casalp. 323. *An Kobbia da Tintori Ric. Erythrodanum, Rubia Offic.*
2. *Rubia silvestris* Monspessulana maior Inst. R. H. 114. * *An Rubia silvestris* Casalp. 323. *Rubia Offic.*

- RVBVS vulgaris, sive *Rubus* fructu nigro Inst. R. H. 614. * *Rovo* Matth. 1063. *Rubus floribus subrubentibus* Casalp. 98. *Huius fructus vocantur Mora, Mora bati, Mora rubi, Vaccinia & More di Siepe Ric.*
2. *Rubus vulgaris spinosus*, flore plenissimo roseo H. Pif.
3. *Rubus flore albo* Inst. R. H. 614. * *Rubus floribus candidis* Casalp. 98
4. *Rubus vulgaris spinis carens* Inst. R. H. 614
5. *Rubus montanus repens*, sarmentis longissimis & rotundis, spinis tenuissimis exasperatis, amplo Coryli folio, flore albo, fructu nigro crassiore Michel. H. Pif.
6. *Rubus vulgaris repens*, sarmentis rotundis spinosis, flore albo, petalis subrotundis parvis. * *Ab Rubi genus alterum bumilius* Casalp. 98
7. *Rubus spinosus*, foliis Cotylaceis subtus incanis, flore roseo, petalis oblongis
8. *Rubus repens*, fructu caesio Inst. R. H. 614

RVSCVS myrtifolius aculeatus, fructu rubro Inst. R. H. 79. * *Rusco* Matth. 1274. *Ruscus* Casalp. 221. *Brusco Ric. Ruscus Offic. Pugnito* vulgo
2. *Ruscus myrtifolius aculeatus*, fructu ochroleuco Michel. H. Pif.
3. *Ruscus latifolius*, fructu folio innascente Inst. R. H. 79
4. *Ruscus angustifolius*, fructu folio innascente Inst. R. H. 79 * *Hippoglossa* Matth. 1254. *Bonifacia & Bislingua Anguil. Voularis Brunf. Laurus Alexandrina Tab. Radix Idaea Dioscoridis Colum.*
5. *Ruscus angustiore folio*, fructu folio innascente Inst. R. H. 79
6. *Ruscus angustifolius*, fructu summis ramulis innascente Michel. H. Pif.

RVTA hortensis latifolia Inst. R. H. 257. * *Ruta* Matth. 775. *An Ruta* Casalp. 574
2. *Ruta hortensis altera* Inst. R. H. 257

ABINA folio Tamarisci Dioscoridis C. B. Pin. 487. * *Sabina senza Bacche* Matth. 138

2. *Sabina* folio Cupressi (baccis rubris) C. B. Pin. 487. * *An Sabina vulgaris* Cæsalp. 136. *Sabina con le bacche rosse* Matth. 136

3. *Sabina* folio Cupressi (non fructifera) C. B. Pin. 487. * *Hæc, & superior Sabinae species promiscue usurpari possunt pro Sabina, & Savina* Offic.

SALICARIA vulgaris purpurea, foliis oblongis Inft. R. H. 253. * *Vn altra Lysimachia* Matth. 1000. *Lysimachia que purpureum editiorem* Cæsalp. 267
2. *Salicaria* Hyssopi folio angustiore Inft. R. H. 253

SALICORNIA geniculata sempervirens Coroll. Inft. R. H. 51. *Salsolæ genus multis ramulis fruticans, lignosum & grandius, perpetuum* Cæsalp. 171

2. *Salicornia* geniculata, annua Coroll. Inft. R. H. 51. * *Salsolæ genus simplicius & brevius, dodrantali altitudine, rectum annuum* Cæsalp. 171. *Hæc dua Salicornie species pro Kali Arabum in Offic. usurpantur*

SALIX vulgaris alba arborefcens Inft. R. H. 590

2. *Salix* Tini folio utrinque glabro, inferne subcinereo, auriculato, & non auriculato H. Pif.

3. *Salix* folio subrotundo latiore, utrinque glabro, aurito

4. *Salix* arborefcens, Mespili folio aurito & villoso

5. *Salix* alpina, foliis laurinis ample auriculatis, ad oras crispis & dentatis

6. *Salix* humilis, capitulo squamoso Inft. R. H. 591

7. *Salix* Orientalis flagellis deorsum pulchre pendentibus Coroll. Inft. R. H. 41

SALVIA montana maxima, foliis Hornini, flore flavescente (punctato) Inft. R. H. 180. * *Melinum alius Melligo* Cæsalp. 443. *Colus Indis* Lob.

2. *Salvia* Orientalis frutescens, foliis circinatis, acetabulis Moluccæ Coroll. Inft. R. H. 10

3. *Salvia* Orientalis latifolia hirsutissima viscosa pennata, flore & calyce purpureis, inodora Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 2. 167

4. *Salvia* bifaurita, floribus ex caeruleo purpureis. * *An Salvia minore*, Matth. 748. *Hæc, & sequentes Salviae species promiscue usurpari possunt pro Salvia* Offic.

5. *Salvia* foliis auritis & non auritis, floribus candidis

6. *Salvia* maior, foliis ex luteo & viridi variegatis Inft. R. H. 180

7. *Salvia* maior, foliis verticillatis Inft. R. H. 180

8. *Salvia* latifolia maior (tota viridis) flore purpureo, verticillis florum foliosis Michel. H. Pif.

9. *Eadem* tota rubra vel purpurea. *An Salvia nigra vel rubra* I. B. 3. 304

10. *Salvia* maior incana, caule tomentoso, flore purpurascente parvo, calyce ventricoso

11. *Eadem* flore albo

12. *Salvia* foliis subrotundis undulatis & ferratis. *An Salvia latifolia, serrata* Inft. R. H. 180

13. *Salvia* foliis tenuissime ferratis, flore parvo violaceo

L. 2

14. Sam-

14. *Salvia Hispanica angustifolia*, Lavandulæ odore (flore magno) Michel. H. Pif. * *Salvia* di Spagna vulgo

SAMBVCVS fructu in umbella nigro Inft. R. H. 606. * *Sambucus Cæfalp.* 91. *Sambuco Ric.*

2. *Sambucus laciniato folio* Inft. R. H. 606

3. *Sambucus humilis*, five *Ebulus* Inft. R. H. 606. * *Ebulus Cæfalp.* 209. *Ebulo Mattb.* 1333. *Ebbio Ric.* *Ebulus Offic.*

4. *Sambucus humilis*, five *Ebulus folio laciniato* Inft. R. H. 606. * *Ebulus Creticus laciniatis foliis* Donn. Cat. Hort. Flor.

SAMOLVS Valerandi Inft. R. H. 143. * *Anagallis aquatica* C. B.

SANICVLA officinarum Inft. R. H. 326. * *Diapensia overo Sanicola.* Mattb. 1073. *Sanicula Cæfalp.* 556. *Consolida quinquefolia* Tabern.

SANTOLINA non viscosa, glauca & glabra, foliis inferioribus angustis & verticillatis, cæteris Hololstei aut Pfyllii, capitulis maioribus aureis, flosculis erectis, ramulorum cacuminibus striatis. *An Santolina foliis Rorissinari*, maior Inft. R. H. 461. *An Abrotanum samina viridis* C. B. Pin. 137. *Mor. Hist. Part. 3. pag. 12. num. 22. Sect. 6. Tab. 3. fig. 22*

2. *Santolina viscosa glabra viridis*, foliis graveolentibus, imis vermiculatis, cæteris planis & ad latera cristatis, capitulis aureis maioribus, flosculis surrectis, ramulorum cacuminibus striatis. *Santolina foliis Ericæ vel Sabinae* Inft. R. H. 460. *Santolina foliis obscure virentibus, flore aureo Eiusd.* 461. *Vaill. Alf. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 412*

3. *Santolina alpina humilis atrovirens tota glabra & ferme inodora*, foliis vermiculatis, capitulis maioribus albis, flosculorum tuba & vagina luteis

4. *Santolina Garganica glabra*, foliis obscure virentibus vermiculatis, caulibus canescentibus, capitulis maioribus albis, flosculorum tuba & vagina ochroleucis

5. *Santolina fruticosa erecta*, foliis vermiculatis, imis magis tomentosis & incanis, cæteris viridibus, & ferme glabris, capitulis maioribus luteis, flosculis reflexis. *Santolina flore maiore, foliis villosis & incanis* Inft. R. H. 460. *Polii altera species maior* Col. Part. 1. 49

6. *Santolina foliis vermiculatis, primariis incanis tomentosis brevibus cum denticulis dense congestis, cæteris virentibus, capitulis mediæ magnitudinis luteis, floribus reflexis, cauliculorum summitatibus pilosis & striatis.* *An Santolina tomentosa crispâ Hispanica* Vaill. Alf. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 412. num. 5

7. *Santolina viscosa, foliis vermiculatis brevibus, imis viridibus vermiculis minus confertis, cum furculis canis & lanuginosis, cæteris vero pallide virentibus, capitulis luteis mediæ magnitudinis, flosculis reflexis.* *An Santolina subviridis, glutinosa* Vaill. Alf. Ac. R. Sc. Ann. 1719. pag. 412. num. 6. *Santolina foliis minus incanis* Inft. R. H. 461. *An Abrotanum samina Hispanicum tenuifolium virens* Barr. Obf. 91. num. 1020. Icon. 429

8. *Santolina foliis vermiculatis, primariis subincanis cum caulibus canescentibus, cæteris pallide virentibus, capitulis mediæ magnitudinis luteis, flosculis reflexis*

9. *Eadem foliis superioribus viridibus, ramulis secundariis candidis & tomentosis*

10. San-

10. *Santolina* foliis vermiculatis viridibus, caulibus canescentibus, capitulis mediæ magnitudinis luteis, flocculis reflexis

11. *Santolina* foliis vermiculatis viridibus, caulibus novellis & secundariis incanis & tomentosis, capitulis sulphureis mediæ magnitudinis, flocculis reflexis. *An Santolina foliis obscure virentibus flore sulphurei coloris* *Inst. R. H. 461. An Abrotanum fœmina ex viridis semine degener, flore sulphureo* *Schol. Bot. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 12. sub num. 22*

12. *Santolina* foliis vermiculatis, primariis simul cum caulibus incanis & tomentosis brevibus cum vermiculis dense congestis, secundariis viridibus, capitulis parvis luteis, flocculis admodum reflexis

13. *Santolina* foliis vermiculatis subviridibus, vermiculis minus confertis, ramulis prælongis, primariis canescentibus, cæteris glabris, capitulis parvis luteis, flocculis nonnihil reflexis

14. *Santolina* foliis vermiculatis brevibus, vermiculis minus confertis, imis subincanis, cæteris viridantibus, capitulis parvis, flocculis luteis reflexis, tuba aurea

15. *Santolina* erecta, ramis novellis confertioribus & brevioribus incanis & tomentosis, foliis vermiculatis viridibus, vermiculis confertis, capitulis parvis luteis, flocculis non vel vix reflexis

16. *Santolina* parva repens, foliis vermiculatis, imis incanis & tomentosis, cæteris subincanis, capitulis parvis luteis, flocculis semper erectis, calyce turbinato. *An Santolina repens, & canescens* *Inst. R. H. 460. * Santolina species Abrotanum fœmina in Officinis vocantur, & Cretpolina vulgo*

SATVREIA fativa *Inst. R. H. 197. * Satureia II. Matth. 762. Santoreggia vulgo*

SAXIFRAGA verna annua humilior *Inst. R. H. 252. * Sedum tridactylites telorum C. B. Paronychia altera Dod.*

SCABIOSA montana latifolia non laciniata rubra & prima *Inst. R. H. 464*

2. *Scabiosa latifolia, an rubra non laciniata secunda* *Inst. R. H. 464*

3. *Scabiosa folio integro hirsuto (capitulo rotundo)* *Inst. R. H. 466. * An Morsus Diaboli* *Matth. 658. Hec & sequens usurpari possunt pro Succisa, & Morsu Diaboli* *Offic.*

4. Eadem minor, capitulo oblongo

5. *Scabiosa fruticans angustifolia alba* *Inst. R. H. 464*

6. *Scabiosa Fraxinellæ folio* *Inst. R. H. 466*

7. *Scabiosa peregrina (glabra) capitulo oblongo nigricante, odore Zibethi* *Inst. R. H. 465*

8. Eadem hirsuta

9. *Scabiosa perennis Italica peregrinæ similis, capitulo oblongo odore nigricante. An Scabiosa Lusitanica peregrina similis* *Inst. R. H. 465*

10. Eadem capitulo rubro

11. Eadem capitulo albo

12. *Scabiosa, an altissima annua, foliis Agrimonie nonnihil similibus* *Inst. R. H. 464*

13. *Scabiosa maritima perennis minima tenuifolia laciniata subhirsuta, flore cæruleo, femine stellato* *Michel. H. Pif. Scabiosa maritima parva* *Inst. R. H. 463*

SCAN-

SCANDIX femine rostrato, vulgaris Inft. R. H. 326. * *Pettine di Venere* Mattb. 557. *Scandix vulgo Acicula Cæfalp.* 290

SCIRPOCYPERVS maritimus altissimus, caule rigido pallide virente, panicula ampliore sparfa, capitulis oblongis inter se distantibus ferrugineis Michel. Nov. Plant. Gen. 47. num. 1. Tab. 31

2. Scirpocyperus palustris, caule molli atrovirente, panicula sparfa minore, capitulis subrotundis pluribus simul iunctis Michel. Nov. Plant. Gen. 47

3. Scirpocyperus maritimus humilis, caule pallide virenti, panicula glomerata Michel. Nov. Plant. Gen. 47

SCIRPOIDES maritimum, capitulis non omnibus in pediculis infidentibus foliis & scapo supra paniculam carinam ferentibus albicantem Michel. Nov. Plant. Gen. 52

SCIRPVS Equifeti capitulo maiori Inft. R. H. 528

2. Scirpus omnium minimus, capitulo longiori Inft. R. H. 528

SCLAREA Inft. R. H. 179. * *Sclarea* Mattb. 939. *Sclarea alii Scarleggia Cæfalp.* 442. *Gallitricum Cam. Orwala Caft.*

2. *Sclarea* maxima, foliis amplissimis subrotundis rugosioribus, coma purpurea odorata, floris labio inferiori albo, superiori subcæruleo. *Sclarea Syriaca flore albo* Inft. R. H. 179

3. *Sclarea* Aphodeli radice Inft. R. H. 179

4. *Sclarea* Italica (longifolia) maxima altius radicata, sanguineis maculis (interdum) notata, flore ex cæruleo purpurascente Michel. H. Pif.

5. *Sclarea* Italica præalta, flore albo parvo Michel. H. Pif. *Horminum sylvestre maius, flore albo, integris foliis* Barr. Icon. 187

6. *Sclarea*, quæ *Horminum Orientale*, *Betonicæ* folio acutissimo, flore cæruleo Coroll. Inft. R. H. 10

7. *Sclarea*, quæ *Horminum Orientale*, *Betonicæ* folio acutissimo, coma purpurascente Coroll. Inft. R. H. 10

8. *Sclarea* pratensis, foliis serratis, flore cæruleo Inft. R. H. 179. * *Gallitricum vulgo, & Sclarea sylvestris appellata, ab aliis Chiarella Cæfalp.* 442

9. *Sclarea* folio *Salviæ* minor sive glabra (floribus violaceis parvis) Inft. R. H. 180

10. *Sclarea* folio *Salviæ* subtilissime dentato

11. *Sclarea* Italica pratensis, foliis in profundas laciniis & crenas incisus, flore cæruleo Michel. H. Pif.

12. Eadem folio subrotundo ampliori, in rotundas laciniis inciso, ac æstivo tempore viridi, brumali vero purpurascente

13. *Sclarea* Assisiana minor, foliis brevioribus profunde incisus, flore cæruleo

14. *Sclarea* minor angustifolia, *Verbenæ* laciniis, flore cæruleo dilutiore. *Horminum Verbenæ laciniis, angustifolium Triumph.* Obs. 66

SCOLYMVS Chrysanthemus perennis, folio venis lacteis simplicioribus & vix apparentibus notato, caule albicante

2. Idem foliis latis obscure virentibus, caule admodum alato, floribus rarioribus

3. Idem foliis obscure virentibus altius laciniatis, caule vix alato

4. Idem

4. Idem spinosior, foliis obscure virentibus profunde laciniatis ac laetis venis & maculis notatis, floribus crebris

5. Scolymus foliis latis longioribus ac venis albis simpliciter notatis, caule albicante, flore aureo maiore & rariore, semine tribus dumtaxat aristis munito

SCORZONERA alpina angustifolia perennis, caule ramoso fistuloso, flore maiore suavepurpurascete inodoro, semine striato laevi octo lineas longo

2. Scorzonera latifolia sinuata Inst. R. H. 476. *Scorzanera* Mattb. 569. & *Cesalp.* 518

3. Scorzonera latifolia non sinuata, semine aspero * *Scorzonera* Offic. ut & *superior*

SCROPHULARIA flore luteo Inst. R. H. 166

2. Scrophularia fetida, radice strumosa, foliis Vrticæ ad petiolum æqualibus. * *Scrophularia* Mattb. 1188. *Scrophularia* & *Millemorbia* Offic. ut & *seguens*

3. Eadem foliis ad petiolum acutis

4. Scrophularia foliis Vrticæ nigricantibus altius incisus, incisuris dentatis, flore saturo rubro

5. Scrophularia subhirsuta, Vrticæ folio profundo dentato Michel. H. Pif.

6. Scrophularia hirsuta, Melissæ rugoso nigricante & alius dentato folio, ad petiolum Aristolochiæ Saracenicæ instar excavato, flore tres lineas longo, rubro, cum labello inferiori viridi, fructu pyramidato acuto. *An Scrophularia Melisse folio* Inst. R. H. 166

7. Scrophularia Teucrii folio, glabra, flore parvo, superne saturorubro ad phœniceum tendente, labello inferiori viridi

8. Scrophularia aquatica maior (caule alato) Inst. R. H. 166. * *Betonica aquatica*, & *Scrophularia aquatica* Offic. ut & *seguens*

9. Eadem flore ochroleuco

10. Scrophularia palustris non fetida seu aquatica minor Inst. R. H. 166. * *Scrophularia fœmina* Cam.

11. Scrophularia Hispanica, Sambuci folio glabro Inst. R. H. 166

12. Scrophularia maxima Lusitanica, Sambuci folio lanuginoso Inst. R. H. 167

13. Scrophularia Raphani folio, flore maximo phœniceo, fructu habitiori peracuto

14. Scrophularia, an Lusitanica frutescens Verbenacæ foliis Inst. R. H. 167

15. Scrophularia, seu Ruta canina maior, Ambrosiæ folio, flore partim saturate purpureo partim albicante, fructu crassiore acuto. *An Siderite III.* Mattb. 1058. *Sideritis III.* Mattbioli Lugd. 118. *Sideritis altera Dioscoridis Tabern.* Icon. 128

16. Eadem fructu crassiore rotundo. *Scrophularia affinis minor in montibus, foliis brevioribus, divisura ferme Rutæ Cesalp.* 350. *An Herba mora* Lugd. 1339

17. Eadem folio tenuiter diviso, racemis florum longioribus & magis sparsis, fructu rotundo exiguo. *An Scrophularia minor Ruta Canina dista.* Inst. R. H. 167

SECVRIDACA lutea maior Inst. R. H. 399

SE-

- SEDVM maius arborefcens Inft. R. H. 262. * *Vu altro Semprevivo* Mattb. 1179. *Semprevivi maioris alterum genus ex Sicilia Casalp.* 577
2. Sedum maius vulgare Inft. R. H. 262. * *Semprevivo maggiore* Mattb. 1175. *Semprevivum maius Casalp.* 577. *Sedum & Semprevivum maius* Offic. Sopravivolo & Semprevivo vulgo
3. Sedum montanum tomentosum Inft. R. H. 262
4. Sedum Romanum pallide luteum, ramulis inflexis, maius (umbellis florum femper erectis) Michel. H. Pif.
5. Sedum alpinum minus teretifolium luteum non acre, umbellis & radiis florum femper erectis
6. Sedum minus luteum ramulis inflexis, foliis teretibus pallide virentibus, umbellis & radiis florum initio pendulis deinde erectis
7. Idem foliis tenuioribus glaucis acutis & expansis
8. Idem foliis crassis acutis glaucis & expansis
9. Sedum parvum acre, flore luteo Inft. R. H. 262. * *An Semprevivo minimo* Mattb. 1177. *Aizoon acre Cord. Vermicularis five Illecebra Ger.*
10. Sedum minimum luteum non acre Inft. R. H. 262
11. Sedum minus teretifolium album Inft. R. H. 262. * *Semprevivo minore* Mattb. 1179. *Vermicularis & Illecebra maior Lob. An Vermiculare An. Semprevivo Ric.* Erba Pignuola & Pinochiella vulgo
12. Sedum montanum tetraphyllum floribus albis, foliis planis Michel. H. Pif.
13. Sedum echinatum vel stellatum, flore albo Inft. R. H. 262. * *Coryledon stellata* C. B.
14. Sedum minus, folio circinato Inft. R. H. 262

SENECIO minor vulgaris Inft. R. H. 456. * *Senecio* Mattb. 1191. *Casalp.* 537. *Erigeron I. B. Senecio* Offic.

SERIPHIVM maritimum Italicum incanum, foliis Lavandule, in furculis non floriferis partim integris partim multifidis, in floriferis vero integris, panicula surrecta contracta seu cupressina, capitulis bilinearibus erectis invicem appressis. *Absinthium maritimum, foliis superioribus in aliquot laciniis divisis* C. B. Pin. 139. Inft. R. H. 458. *Artemisia subincana, foliis inferioribus trifidis vel quinquefidis* Bot. Par. in Act. Sc. R. Sc. Ann. 1719. pag. 375. n. 5. * *An Affenzo Marino* Mattb. 725. *Absinthium maritimum* Offic.

2. Idem foliis inferioribus multifidis, superioribus integris & ad Linariam accedentibus. *Seriphium Lavandule folio minus ramosum* Zannich. *Uf.* 135

3. Idem foliis ab imo ad medium laciniatis, in summitatibus vero integris & obscure mucronatis

4. Seriphium maritimum Italicum incanum, foliis multifidis, coma sparsa, capitulis cylindraceis bilinearibus nutantibus & inter se distantibus. *Seriphium Lavandule folio* Zannich. *Uf.* Tab. 156

5. Idem montanum Italicum, foliis tenuissime divisis, capitulis angustioribus. *Absinthii alterum genus in collibus argillofis agri Senensis, brevius, odoris & saporis minus ingrati* Casalp. 479. * *Absinthium montanum* Offic.

SERPILLVM maius latifolium (glabrum, floribus albidis perexiguis) C. B. Pin. 220. *An Serpillo* Mattb. 763. *An Serpillum* Casalp. 465. *Sermollino* vulgo ut & *sequentes*

2. Ser-

2. Serpillum maius, caulibus hirsutis, foliis Maioranæ glabris, floribus maufculus purpurafcentibus, flaminulis longis

3. Idem foliis Maioranæ longioribus, caulibus subhirsutis, spica interrupta, floribus exiguis ex albo purpurafcentibus, flaminulis brevioribus

4. Serpillum latifolium hirsutum, floribus purpureis maioribus. *An Serpillum latifolium hirsutum* Inft. R. H. 197

5. Serpillum glabrum, foliis minoribus subrotundis, flore purpureo maufculo

6. Serpillum alpinum latifolium præcox glabrum, foliis Maioranæ, floribus purpurafcentibus exiguis, in spicam brevem & densam congestis, flaminulis brevissimis

7. Serpillum vulgare minus Inft. R. H. 197. * *Vn altro Serpillo* Matth. 764. *Serpillo Ric. Serpyllum* Offic.

8. Serpillum maritimum glabrum, Hyssopi folio, ferme inodorum & quasi infipidum, flore maufculo purpurafcente

SHERARDIA Dill. Nov. Plant. Gen. in Suppl. Floræ Gif. 96. *Verbena Nodiflora* C. B. Prodr. 125

SIDERITIS, an Orientalis, Phlomidis folio Coroll. Inft. R. H. 12

2. Sideritis frutescens, folio incano Oleæ Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. 1. 172

3. Sideritis vulgaris hirsuta erecta, foliis oblongis, floribus albidis vel pallidis, circa faucem & in inferiori labio maculis & punctulis sanguineis notatis. *An Sideritis vulgaris hirsuta erecta* C. B. Pin. 233. * *Terrabit* Lugd. *Sideritis* Heraclea Cord. *Ferruminatrix* Lob.

4. Sideritis vulgaris hirsuta, foliis brevibus subrotundis

5. Sideritis maritima procumbens, folio angustulo crenato, flore maiore albedo vel ochroleuco punctulis sanguineis notato

SILIQVA edulis Inft. R. H. 578. * *Siliqua* Marc. 70. *Casalp.* 110. *Siliqua* Matth. 257. *Carrubio* Ric. *Siliqua dulcis* Alp. *Ceratta* Bellon. *Ceratonia* Dod.

SILIQVASTRUM Inft. R. H. 647. * *Siliqua sylvestris* Casalp. 111. *Arbor Iudæ* Bellon.

SINAPI Indicum maximum, Lactucæ folio Inft. R. H. 228

SISARVM Germanorum Inft. R. H. 309. * *Sisaro* Matth. 470. *Sisifer Germanicum* Casalp. 314

SISYMBRIVM aquaticum Inft. R. H. 226. * *Sisymbro aquatico* Matth. 516. *Sisymbrium aquaticum vulgo Crescione* Casalp. 362. *Sisymbrium aquaticum* Offic.

2. *Sisymbrium palustre repens latifolium maius*, foliis inferioribus Erythralis instar laciniatis, cæteris integris, floribus luteis, siliquis brevissimis

3. *Sisymbrium aquaticum repens minus*, foliis in profundas lacinas divisus, sectionibus pulchre dentatis, floribus luteis, siliqua brevi nonnihil incurva. *An Rapbanus minimus repens luteus, foliis tenuiter divisis, seu Ra-*

- phanus minimus repens luteus, Nasturtii vulgaris bortenſis ſacie Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 236. Sect. 3. Tab. 7. fig. 1*
 4. Idem foliis in profundas anguſtas & acutas laciniis diviſis. *An Raphanum aquaticum Tabern. Icon. 475. Raſiſtrum aquaticum Ger. Emac. 234. An Sifymbrio aquatico affinis prima Cæſalp. 362*
 5. Sifymbrium paluſtre minus, ſiliqua glabra Inſt. R. H. 226
 6. Sifymbrium Erucæ folio glabro, flore luteo, maius, ſiliquis expanſis
 7. Idem ſiliquis ad caulem ferme contractis
 8. Sifymbrium Erucæ folio anguſtiori, in multos aſſiduos & non auritos lobos diviſo, floribus luteis, petalis obtuſis quatuor lineas longis ac decuſſatim poſitis, ſiliquis duas uncias cum dimidio longis craſſioribus & expanſis. *Barbarea foliis minoribus & frequentius ſinuatis Raiſ Hiſt. Tom. 1. 809*
 9. Sifymbrium, quod Sinapi aquaticum Patavinum I B. 2. 867
 10. Sifymbrium annuum, Abſinthii minoris folio Inſt. R. H. 226. * *Acipitrina Cæſalp. 361. Soppia Chirurgorum Dod.*

SISYRINCHIVM maritimum Apulum polyanthes

- SIVM aquaticum ad alas floridum Inſt. R. H. 308
 2. Sium (aquaticum) ad alas floridum, caule tenuiori, erecſius & elatius Michel. H. Piſ.
 3. Sium, ſive Apium paluſtre, foliis oblongis Inſt. R. H. 308. * *Sio vero Matth. 511. Laver, Creſcione vulgo, & Herba Cannella Cæſalp. 300*
 4. Sium arvenſe ſive fegetum Inſt. R. H. 308
 5. Sium aromaticum, Sifon Officinarum Inſt. R. H. 308. * *Sifone Ric. Anomum C. B.*

SMLAX ſarmentis aculeatis & non aculeatis, Ariſtolochiæ rotundæ folio plerumque lævi, flore ſubrubente H. Piſ.

2. Smilax folio haſtato longiſſimo maculato. * *Smilace aſpra Ric.*
 3. Smilax aſpera, Thamni folio minus aculeato, fructu rotundo rubro H. Piſ.
 4. Smilax ſpicata, Polygonati folio Inſt. R. H. 654
 5. Smilax unifolia, humiliſſima App. Inſt. R. H. 654. * *Vniſolium Dod.*

SMYRNIVM vulgare annuum, Angelicæ folio & ſacie, umbellis pallidis, primariis nudis, ſecundariis vero folioſis, ſemine craſſiore nigro. *Smyrnum Inſt. R. H. 316. * Smirnio Matth. 817. Oluſtrum, vulgo Maccrone, Cæſalp. 303. Hippoſelinum Dod.*

2. Smyrnum Luſitanicum minus, Apii folio Inſt. R. H. 316

SOLANVM Officinarum acinis nigricantibus Inſt. R. H. 148. * *Solato Hortolano con le bacche nere Matth. 1127. Solanum minus, fructu in maturitate nigro Cæſalp. 213. Solatro Ric.*

2. Solanum Officinarum acinis puniceis Inſt. R. H. 148. * *Solato Hortolano con le bacche verdiccie Matth. 1187*
 3. Solanum Officinarum acinis e luteo viſcentibus Inſt. R. H. 148. * *Solanum minus fructu in maturitate flavo Cæſalp. 213*
 4. Solanum ſcandens, ſeu Dulcamara Inſt. R. H. 149. * *Vite Salvatica Matth. 1345. Salicaſtrum Plinii Cæſalp. 20*

5. So-

5. *Solanum pomiferum* frutescens Africanum spinosum nigricans, flore Borruginis, foliis profunde laciniatis H. L. Bat. 572. * *Solanum spinosum penne arborefcens non defcriptum Donn. Cat. H. Flor.*
6. *Solanum* flore purpurafcente, foliis parvis integris, baccis perexiguis rubris
7. *Solanum tuberosum*, efculentum Inft. R. H. 149. * *Aracbidna Theopbrafi, Papas Peruanorum Cluf.*
8. *Solanum Guineenfe* fructu magno inftar Cerafi, nigerrimo, umbellato Boerh. Ind.
9. *Solanum fruticosum bacciferum* Inft. R. H. 149. * *Strychnodendros I. B. Pseudocapficum Dod.*

SOLDANELLA alpina rotundifolia Inft. R. H. 82

SOLIDAGO palustris altiffima, Salicis folio ferrato & fubtus incano: *Virga Aurea, five Solidagini anguftifolia affinis, Lingua Avis Dalecampii I. B. 2. 1063. Lingua maior Lugd. 1037. Conyza maxima ferratifolia Tbal. Tab. III.*

2. Eadem folio altius ferrato, utrinque virente aut inferne dumtaxat fubcinereo, & per bafim auriculato. *An Confolida Paluftris Tabern. Icon. 555*

SONCHVS lævis laciniatus latifolius Inft. R. H. 474. * *Soncho lifcio Matth. 526. Cicerbita Ric. & vulgo. Sonchus laevis Offic.*

2. *Sonchus asper laciniatus*, folio Dentis Leonis Inft. R. H. 474. * *Soncho afpero Matth. 525. Sonchus alia in ruderibus Cæfalp. 511. Sonchus afpera Offic. Cicerbita vulgo*

3. *Sonchus asper non laciniatus* Inft. R. H. 474. *Sonchus que vulgo Cicerbita vocatur, & alicubi Crefpinulus Cæfalp. 511. Intybus fylveftris, feu cratica Offic.*

4. *Sonchus repens*, multis Hieracium maius Inft. R. H. 474. * *An Hieracio maggiore Matth. 808*

5. *Sonchus anguftifolius maritimus* Inft. R. H. 474

SONCHVS vide CREPIS

SORBVS fativa Inft. R. H. 630

2. *Sorbus aucuparia* Inft. R. H. 634. * *Sorbo falvatico Matth. 283. An Sorbus fylveftris in Alpibus Cæfalp. 145. Fraxinus Eubula Dod. Fraxinus aucuparia Gefu.*

SPHONDYLIVM, an maius, five Panax Heracleum quibusdam Inft. R. H. 320. * *An Panace Heracleo Matth. 783. An Panax Heracleum vulgo a noftris Panacea Cæfalp. 311. Panace Heracleo di Diofcoride Ric.*

SPIRAEA Hyperici folio non crenato Inft. R. H. 618

STACHYS maior Italica, foliis amplioribus undulatis

2. *Stachys maior, Germanica* Inft. R. H. 186. * *Stachi falfo Matth. 878. An Salvia fylveftris a quibusdam Matrifalvia appellata Cæfalp. 441*

3. *Stachys, an alba lacifolia maior* Barr. Obf. 26. n. 243. Icon. 297. *Stachys Cretica latifolia Inft. R. H. 186. & Voyag. du Levant. Tom. I. 11. Tab. 1*

M 2

4. Sta-

4. *Stachys maior latifolia*, flore variegato, verticillis spinosis crassis & rarius dispositis
 5. *Stachys maior Italica*, spica florum tenuissima, flore purpureo variegato, calyculis non pungentibus
 6. *Stachys maior*, *Salviæ folio pyramidato flore dilute purpureo variegato*
 7. *Stachys minor Italica* Inft. R. H. 186. * *Stachis* Mattb. 877
 8. *Stachys alba angusto Salviæ folio* Barr. Icon. 279
 9. *Stachys incana*, *Salviæ folio*, floribus luteis, punctis purpureis notatis
 10. *Stachys alpina omnium maxima*, *Viburni folio*, flore dilute purpureo variegato
 11. *Stachys*, quæ *Galeopsis montana*, *Betonicæ folio angustiore*, flore variegato Michel. H. Pif.

STAPHYLODENDRON Inft. R. H. 616. * *Staphilodendro* Mattb. 295. *Staphylodendron Cæfalp.* 120. *Nux Vesicaria* Frag.

STATICE Inft. R. H. 341

STOECHAS purpurea Inft. R. H. 201. * *Stecha* Mattb. 736. *Spica Italica* genus *Stachys* *Sticbador vulgo vocatum Cæfalp.* 459. *Stæchas Arabica*, & *Sticbas* Offic.

STRAMONIVM fructu spinoso oblongo, flore albo Inft. R. H. 119. * *Solanum somniferum* Bellon. *Solanum Manicum* Col. *Datura Turcarum* Eryth.

2. *Stramonium Ægyptiacum*, flore pleno intus albo foris violaceo Inft. R. H. 119
 3. *Stramonium ferox* Inft. R. H. 119

STYRAX folio Mali Coronei Inft. R. H. 598. * *Stirace* Mattb. 100. *Arbore simile al Melo Cotogno, del quale è Gomma lo Storace Calamita* Ric. 68

SVBER latifolium perpetuo virens Inft. R. H. 584. * *Pbellor* Dod. *Su-ghero vulgo*

2. *Suber perpetuo virens*, cortice tenuiori, Cerri folio, glande maiore cylindracea obtusa, cupula crinita H. Pif. * *Pbellodrys* C. B. *Cerrofughero vulgo*

SYLIBVM albis maculis notatum, flore purpureo Vaill. in Aët. Ac. R. Sc. Ann. 1718. pag. 219. num. 1. * *Cardo Santa Maria*. *Herba del Latte* Mattb. 702. *Cardui sylvæstris aliud genus Lac Divæ Mariæ appellatum Cæfalp.* 527

2. *Sylibum non maculatum*, flore purpureo Vaill. in Aët. Ac. R. Sc. An. 1718. pag. 219. num. 2

SYMPHYTVM *Consolida maior*, flore purpureo, quæ mas Inft. R. H. 138. * *Consolida maggiore da fiori porporci* Mattb. 1012. *Consolida Cæfalp.* 434. *An Consolida maggiore* Ric.

2. *Symphytum Consolida maior*, flore variegato Inft. R. H. 138
 3. *Symphytum Consolida maior*, flore albo vel pallide luteo, quæ semina Inft. R. H. 138. * *An Consolida maggiore da fiori gialli, e bianchi* Mattb. 1012

4. Sym-

4. Symphytum maius, tuberosa radice Inst. R. H. 138. * *An Consolida al-
tera minor Cæsalp.* 435. *Consolida Ric. Consolida tuberosa vel nodosa. Sym-
phytum tuberosum Offic. us, & sequens*

5. Symphytum, an minus, tuberosa radice Inst. R. H. 138

6. Symphytum Echii folio angustiore, radice rubra, flore luteo Inst. R. H. 138

SYRINGA alba, sive Philadelphus Athenæi Inst. R. H. 617. * *Siringa
Cæsalp.* 95. *Salindia vulgo*

AMARISCVS Germanica Inst. R. H. 661

2. Tamariscus Narbonensis Inst. R. H. 661. * *Myrica Cæ-
salp.* 126. *Tamarix. Tamariscus Offic. Tamerigia vulgo*

TAMNVS racemosa, flore minore luteopalescente Inst. R.
H. 103. * *An Vite nera Mattb.* 1348. *An Tamarum vulgo, aliis Cerasifolia
Cæsalp.* 206. *Bryonia nigra Offic.*

TANACETVM vulgare luteum Inst. R. H. 461. * *Tanaceto Mattb.*
958. *Tanacetum Cæsalp.* 479. *Atbanafia Lac. Artemisia Dioscoridis Tab. Ta-
nacetum Offic.*

2. Tanacetum foliis crispis Inst. R. H. 461

3. Idem maius

TANACETVM vide BALSAMITA

TAXVS florifera, & non fructifera H. Pif. * *Taxus vulgo Nassus voca-
ta, flosculos amentaceos ferens intersolia sine fructu Cæsalp.* 134. *Smilax ar-
bor Cam. Albero della morte & Nassio vulgo*

TELEPHIODES Græca humifusa, flore albo Coroll. Inst. R. H. 50

TEREBINTHVS vulgaris Inst. R. H. 579. * *Terebinto Mattb.* 125. *An
Terebintus Cæsalp.* 78

2. Terebinthus Indica Theophrasti, Pistacia Dioscoridis Inst. R. H. 580.
Pistacchi Mattb. 294. *Pistacchio vulgo*

TEVCRIVM supinum perenne palustre Apulum glabrum, foliis lacinia-
tis, flore albo Michel. H. Pif. Tab. 49. fig. 1

THALICTRVM maius, siliqua angulosa aut striata Inst. R. H. 270.
* *Ruta sylvestris altera humilior Cæsalp.* 371. *Saxifraga lutea, & Ruta pra-
tensis Gesn.*

2. Thalictrum maius flavum, flaminulis luteis, vel glauco folio Inst. R. H. 270

3. Thalictrum minus, Adianti folio, floribus pendulis, flaminulis glaucis,
feminibus crassioribus bilineraribus striatis

4. Tha-

4. Thaliætrum alpinum præcox, caule purpurascente, foliis Aquilegiæ, staminulis florum albis cum apicibus citrinis, fructu trilatero acuto quinquelineari
5. Idem staminulis florum purpurascens, fructu dense collecto
6. Idem ferotinum, caule subpurpureo, foliis atroviridibus minoribus & quasi complicatis, apicibus pallidis
7. Idem caule viridi, Aquilegiæ foliis minoribus quasi complicatis, staminulis florum purpurascens, apicibus subpallidis, fructu obtuso femunciali
8. Idem ferotinum foliis minoribus, apicibus subluteis, fructu obtuso femunciali
9. Idem humile, foliis minoribus & rotundioribus ac parum incis, fructu habitiori femunciali
10. Idem humile, caule viridi, foliis rotundioribus rugosis, floribus purpurascens, apicibus citrinis, fructu brevi obtuso, pediculo longo appenso

THAPSIA sive Turbith Garganicum, semine latissimo Inst. R. H. 322.
 * Turpetum ex Gargano Apulia Monte de Thapsie radicibus concinnatum Garz.
 2. Thapsia montana omnium maxima, foliis lobatis (umbellis luteis) Michel. H. Pif.

THLASPI alpinum fruticosum sempervirens, foliis carnosissimis longis & duas latis, floribus albis, petalis latiusculis inæqualibus. *Thlaspi Alpinum fruticosum sempervirens album, foliis angustioribus carnosissimis* Michel. H. Pif.

2. Thlaspi fruticosum sempervirens, foliis biuncialibus lineam latis, floribus albis spicatis, petalis angustis inæqualibus. *An Thlaspi e Racusa non descriptum* Donn. Cat. Plant. H. Flor. 64
3. Thlaspi Creticum quibusdam, flore rubente & albo Inst. R. H. 213.
 * *Thlaspi IIII. Matth. 600. Thlaspi Creticum Cæsalp. 367*
4. Thlaspi arvense filiquis latis Inst. R. H. 212. * *Thlaspi II. Matth. 598. Thlaspi Cæsalp. 366. Thlaspi Ric. 69*

THLASPIDIVM fruticosum, Leucosii folio, semperflorens Inst. R. H. 214

2. Thlaspidium Apulum spicatum Inst. R. H. 215

THYMBRA altera vulgaris, radicibus tenuibus sparsis H. Pif. * *Saffragia vera di Dioscoride* Matth. 1028

THYMELAEA Lauri folio, sempervirens, sive Laureola mas Inst. R. H. 595. * *Laureola & Mezereon Arabum* Offic.

THYMVS vulgaris, folio tenuiore Inst. R. H. 196. * *An Pepolina ab aliis Piperella Cæsalp. 466. Thymo Ric. 69*

2. Thymus vulgaris subincanus, foliis lanceolatis, floribus subpurpureis
3. Thymus vulgaris, repens vel supinus, vix aut nequaquam incanus, Serpillii folio angusto, floribus purpurascens. *An Thymus supinus candicans odoratus* Inst. R. H. 196
4. Thymus virens, odore Hirci, Italicus Barr. Obs. 29

TILIA femina folio maiore Inst. R. H. 611. * *Tilia Marc.* 58. *Tilia femina* Matth. 191. *Tilia femina Cæsalp.* 41. *Tilia* Offic. *Tiglia vulgo*
 2. *Tilia femina folio minore* Inst. R. H. 611

TINVS prior Inst. R. H. 607
 2. *Tinus alter* Inst. R. H. 607
 3. *Tinus tertius* Inst. R. H. 607
 4. *Tinus sive Laurus sylvestris*, femine rotundo H. Pil. * *Laurus sylvestris* Offic. ut, & *superiores* & *Lentaggine vulgo*

TITHYMALVS silvaticus, lunato flore Inst. R. H. 85
 2. *Tithymalus caracias* Cæsalp. 373
 3. *Tithymalus latifolius*, *Catapucia* dictus Inst. R. H. 86. * *Latbiri* Matth. 1321. *Catapucia Cæsalp.* 377. *Catapucia*, & *Latbyris* Offic.
 4. *Tithymalus palustris fruticosus* Inst. R. H. 87. * *Tithymalus palustris Cæsalp.* 374. *Esula maior* Offic.
 5. *Tithymalus myrsinites latifolius* Inst. R. H. 86. * *Tithymalo Myrsinites* Matth. 1312. *Tithymalus Myrsinites Cæsalp.* 376
 6. *Tithymalus sive Esula exigua* Inst. R. H. 86. * *Tithymalo leptifillo* Matth. 1317
 7. *Tithymalus montanus*, non acris Inst. R. H. 85
 8. *Tithymalus cyparissias maior*. * *Hec, & duæ sequentes Tithymali species usurpari promiscue possunt pro Esula minore, & Tithymalo Cyparissia Ric.*
 9. *Tithymalus cyparissias* Inst. R. H. 86. * *Tithymalus Esula in Officinis vocatur Cæsalp.* 374
 10. *Tithymalus cyparissias* Matth. 1315
 11. *Tithymalus palustris repens*, *Salicis folio*, caule punctis sanguineis notato H. Pil.
 12. *Tithymalus repens*, folio *Esulæ minoris Dodonæi*, glauco tamen, & elatior *Lel. Triumf. ap. fratr.* 65
 13. *Tithymalus repens elatior*, *Salicis* aut *Oleæ folio* glauco, umbella amplissima, fructu ad angulos verrucoso
 14. *Tithymalus arboreus altissimus*, folio *Salicis*, caulibus rubescentibus *Boerh. Ind. Alt. H. L. Bat. Part. I.* 255. * *Tithymalus arboreus Cæsalp.* 376
 15. *Tithymalus*, an folio longo glauco, caule rubente, feminibus verrucosis *Raii Syllog.* 249
 16. *Tithymalus nemorosus*, acutiori folio, dulcis *Barr. Obs. numer.* 24. *Icon.* 834
 17. *Tithymalus saxatilis*, glauco folio, umbella lutea, altius radicans
 18. *Tithymalus maritimus*, glauco folio. * *Tithymalo Parasio* Matth. 1313. *An Maritimus Tithymalus Cæsalp.* 375
 19. *Tithymalus arboreus linifolius* Inst. R. H. 87
 20. *Tithymalus Lini folio*, maior, *Italicus* *Barr. Icon.* 821
 21. *Tithymalus (annuus) argenteus maritimus leptophyllos* *Lel. Triumf. ap. fratr.* 65
 22. *Tithymalus Helioscopius* Inst. R. H. 87. * *Tithymalo Helioscopio* Matth. 1314. *Tithymalus Helioscopius Cæsalp.* 378
 23. *Tithymalus rotundis foliis non crenatis* Inst. R. H. 87. * *Peplu* Matth. 1322. *Peplus Cæsalp.* 378. *Esula rotunda Ric.*
 24. Ti-

24. *Tithymalus exiguus glaber*, Nummulariæ folio Inst. R. H. 87. * *Cbamaesyce* Offic. ut & sequens

25. *Tithymalus exiguus villosus*, Nummulariæ folio Inst. R. H. 87

TORDILIVM italicum, minus Michel. H. Pic. *Seseli Creticum maius* C. B. Pin. 161

TORMENTILLA maior erecta, foliis altius crenatis. An *Tormentilla sylvestris* Inst. R. H. 398. * *Tormentilla* Mattb. 998. & Ric. Hac, & sequentes promiscue usurpantur pro *Tormentilla*, & *Heptaphyllo* Offic.

2. *Tormentilla minor procumbens*, foliis læviter crenatis

3. Eadem gracilior, foliis angustioribus

TOXICODENDRON triphyllon glabrum Inst. R. H. 610. * *Hedera trifolia Canadensis* Corn.

TRACHELIVM azureum umbelliferum Inst. R. H. 170

TRAGOPOGON pratense luteum maius Inst. R. H. 477. * *Tragopogon* Mattb. 567. *Tragopogon vulgo* *Saxifraga* *Cesalp.* 517

TRAGOSELINVM maius, umbella candida Inst. R. H. 309. *Pimpinella saxifraga* Mattb. 1086. *Saxifraga Hircina maior* I. B.

2. *Tragofelinum minus subhirsutum*, foliis Apii tantum circa radicem, caule nudo altiori & ramosiori, umbellis albis primariis & secundariis non foliosis, semine candicante

3. *Tragofelinum minus* foliis inferioribus Sanguisorbæ, cæteris Millefolii, umbella alba

4. Idem foliis superioribus *Oenanthes*, umbella nuda, semine glabro

TRIBVLVS terrestris, Ciceris folio, seminum integumento aculeato Inst. R. H. 266. *Tribolo terrestre* Mattb. 1026.

TRIFOLIASTRVM pratense corymbiferum maius repens, folio subrotundo duabus falcatis maculis insignito, quarum maior albida altera ferruginea, capitulis suave rubentibus, siliquis

2. *Trifolium pratense corymbiferum repens minus*, folio subrotundo macula alba sagittata minima, siliquis tetraspermis Michel. Nov. Plantar. Gen. 27. num. 11

3. *Trifolium annuum corymbiferum album & procumbens*, folio cordato subtus atrovirente splendente, siliqua tetrasperma inferne falcatim discriminata Michel. Nov. Plant. Gen. 27. Ord. 2. n. 2. Tab. 25. fig. 6

4. *Trifolium arvense sive Lupulinum minus*, folio cordato, partim supinum partim erectum, capitulis florum crassioribus initio e luteo virentibus postea albicantibus & tandem fulvis, pediculis semiuncialibus & uncialibus insidentibus, siliqua compressa monosperma Michel. Nov. Plant. Gen. 29. Ord. 6. n. 5

TRIFOLIUM bitumen redolens Inst. R. H. 44. * *Trifoglio Asphaltite* Mattb. 882. *Trifolium bituminosum Cesalp.* 242. Hoc, & sequens *Trifolium promiscue in Officinis vocantur Trifolium Asphaltite, seu Bituminosum*

2. Tri-

2. *Trifolium bitumen redolens, angustifolium* Boerh. Ind. Alt. H L. Bat. Part. 2. 32.
3. *Trifolium pratense (præcox) flore monopetalo* Inst. R. H. 404. * *Hæc, & sequens Trifolii pratensis species promiscue in Officinis usurpantur pro Trifolio vulgari, & vulgo Trifoglio vocantur.*
4. *Trifolium pratense (serotinum) flore monopetalo* Inst. R. H. 404.
5. *Trifolium pratense hirsutum maius (foliis oblongis retusis & nonnihil abicissis) flore (monopetalo) albosulphureo seu ochroleuco* Raii Synopf. Ed. 2. 193. & Ed. 3. 328. num. 3.
6. *Trifolium montanum, spica longissima rubente* Inst. R. H. 405. * *Cytisus Frag. Per Milvi Pandectarii.*
7. *Trifolium montanum purpureum maius* Inst. R. H. 404.
8. *Trifolium montanum, foliis oblongis ad margines pilosis.*
9. *Trifolium Fragiferum nostras purpureum folio oblongo* Inst. R. H. 406.
10. *Trifolium arvense humile spicatum, sive Lagopus* Inst. R. H. 405.

TVLIPA præcox lutea Inst. R. H. 373. * *Hæ Tulipa species Lilionarcifus quibusdam vocantur.*

2. *Tulipa præcox rubra* Inst. R. H. 373. * *Narcisso V. Matth. 1305.*
3. *Tulipa præcox alba* Inst. R. H. 373.
4. *Tulipa minor lutea Italica* Inst. R. H. 376. * *Lonchitis Cæsalp. 412.*
5. *Tulipa variegata Persica* Inst. R. H. 376.

TURRITIS Inst. R. H. 223. * *An Accipitrina quedam cauliculo simplicis Cæsalp. 361. Turritis Lob. Turrita Clus. Vaccaria Tabern.*

2. *Turritis foliis inferioribus Cichoriaceis, cæteris Perfoliatæ* Inst. R. H. 224.
3. *Turritis vulgaris ramosa* Inst. R. H. 224. * *Pilosella siliquata Tbal.*

TVSSILAGO vulgaris Inst. R. H. 487. * *Tossilagine Matth. 893. Tussilago, quæ vulgo Farfara, ab aliis Vngula Caballina vocatur Cæsalp. 490. Bechium, Vngula Caballina, Lactuca Vssularia, & Tussilago Offic.*

VALERIANA hortensis, Phu folio Olufatri Dioscoridis Inst. R. H. 132. * *Valeriana Marc. 12. Phu maggiore Matth. 43. Valeriana Cæsalp. 48. Phu verum, vel maius. Valeriana optima. Carpesium Offic. Valeriana Domestica, o maggiore Ric.*

2. *Valeriana silvestris maior* Inst. R. H. 132. * *Phu minore Matth. 44. Valeriana silvestris Cæsalp. 148. Hæc, & sequens promiscue usurpantur pro Valeriana silvestri, seu minore Offic. & Valeriana salvatica e minore Ric.*
3. *Eadem foliis angustioribus, floribus proflus albis.*
4. *Valeriana alpina prima* Inst. R. H. 131. * *An Valeriana inodora Cæsalp. 150?*
5. *Valeriana rubra* Inst. R. H. 131. * *Valeriana tertia inodora Cæsalp. 150. Eben rubrum Offic.*

6. Valeriana alpina Nardo Celticæ similis Inst. R. H. 131.

VERATRUM foliis glabris, caule simplici virecente, floribus parvis atropurpureis in spicis hinc inde ad caulem dispositis. *An Veratrum flore atropurpureo* Inst. R. H. 273. *An Ellebori albi alterum genus Casalp.* 580?

2. Veratrum flore subviridi Inst. R. H. 273. * *Elleboro bianco* Mattb. 1274. & *Ric. Elleborus albus Casalp.* 580. *Veratrum album*, & *Elleborus albus* Offic.
3. Veratrum alpinum parvum præcox.

VERBASCUM tomentosum ramosum latifolium maximum, & minus incanum, foliis ferratis (per basim laciniatis) caule non alato, flore luteo magno Michel. H. Pif.

2. Verbascum mas (annuum tomentosum) latifolium luteum (caule alato, foliis non ferratis, flore parvo) Inst. R. H. 146. * *Verbascum primo* Mattb. 1202. *Verbascum. Tapsus barbatus* Offic. Tasso Barbaſſo vulgo.

3. Verbascum nigrum latifolium annuum, pulvisculo candidissimo undique obductum (caule rotundo) florē luteo parvo, staminulis croceis lanugine alba præditis Michel. H. Pif. * *An Verbascum Lichnide* Mattb. 1206.

4. Verbascum montanum annuum tomentosum lutescens, caule non alato, foliis non ferratis, spica compacta, floribus parvis luteis, staminulis & lanugine concolore, apicibus croceis. *Verbascum montanum tomentosum luteum, unica florum spica densissima* H. Pif. *Tab. 50. fig. 1*

5. Verbascum nigrum perenne, folio cubitali crenato, caule non alato, flore luteo parvo, staminulis concoloribus, & lanugine alba (purpurascente potius) præditis Michel. H. Pif.

6. Verbascum maritimum perenne incanum & tomentosum, caule rotundo simplici, foliis angustis ferratis, flore luteo parvo, staminulis cum lanugine purpurascente.

7. Verbascum perenne glabrum, angusto & viridi subtus incano folio (caule non alato) flore luteo parvo, staminulis croceis & lanugine alba testis Michel. H. Pif.

8. Verbascum annuum præaltum, Mandragoræ folio læviter ferrato inferne subincano, caule præalto ramoſo & striato, floribus parvis albis, staminulis & lanugine concolore, apicibus croceis. *An Verbascum Lychnitis flore albo parvo* Inst. R. H. 147.

9. Verbascum nigrum, folio Papaveris corniculati Inst. R. H. 147. * *Vn altro Verbascio* Mattb. 1207.

VERBENA communis cæruleo flore (foliis dissectis) Inst. R. H. 200. * *Verbena Casalp.* 450. * *Hæc, & sequens promiscpe usurpantur pro Verbena, Herba Sacra, Hierobotane, Herba S. Ioannis, & Berbena.*

2. Eadem foliis non, vel parum dissectis * *Verbenca* Mattb. 1107.

3. Verbena Vrticæfolia Canadensis Inst. R. H. 200.

4. Verbena Vrticæfolia Canadensis, foliis incisif, flore maiore Inst. R. H. 200.

VERONICA minor (frutescens, caule rotundo) foliis imis rotundioribus (superioribus oblongis & acuminatis, floribus purpureis vel saturate cæruleis) Inst. R. H. 144. * *Teucrium pratense Cbamadryoides* Lob.

2. Eadem foliis profunde & eleganter incisif, floribus æmone cæruleis.

3. Ve-

3. Veronica mas supina & vulgarissima Inft. R. H. 143. * *Veronica Masfbio* Mattb. 730. *Veronica mas* Offic.
4. Veronica minor angustifolia ramosior & procumbens Inft. R. H. 144
5. Veronica maxima Inft. R. H. 144
6. Veronica, an pratensis serpillifolia Inft. R. H. 144
7. Veronica alpina glabra, rotundo Alfinis Plantaginis folio Bocc. Muf. Part. 2. 18. Tab. 7
8. Veronica aquatica minor, folio subrotundo Inft. R. H. 145. * *Becabungua*, *Anagallis aquatica*, *Veronica aquatica* Offic.
9. Veronica spicata purpurea erecta ramosa hirsuta & subincana (foliis brevibus leviter & rotunde crenatis, floribus compactis) Michel. H. Pif. *Auricula muris quarta in Pratis Cesalp.* 336
10. Veronica spicata subhirsuta erecta, foliis acutis, rarioribus crenis incisis, floribus cæruleis parvis non compactis
11. Veronica spicata erecta ferme glabra, foliis rarius dentatis, floribus multifculis rarius dispositis
12. Veronica spicata ferme glabra, foliis imis rotundioribus serratis, cæteris angustis & a medio ad summum leviter crenatis, floribus cæruleis rarius dispositis
13. Veronica spicata erecta angustifolia
14. Veronica minima, Clinopodii minoris folio, glabra Romana Inft. R. H. 144

VIBURNVM Inft. R. H. 607. * *Viburno* Mattb. 235. *Lantana* Cesalp. 76

VICIA maxima dumetorum Inft. R. H. 397

2. Vicia multiflora Cassubica frutescens, Lentis siliqua Breyn. Prodr. 1. 45
3. Vicia, an sylvestris multiflora maxima Raii Hist. 913
4. Vicia annua glabra, foliis latis ex rotunditate acuminatis, floribus pallidis amplioribus ad singulos nodos quaternis, siliquis fuscis glabris, femine parvo variegato subamaro
5. Vicia supina, latissimo folio non ferrato Inft. R. H. 397. * *Fava salvatica* Mattb. 446

VIOLA martia foliis nitidis, flore pleno purpureo. *An Viola Martia, multiplci flore purpureo* Inft. R. H. 419. *Viola Mammola doppia vulgo*

2. Viola martia purpurea, flore simplici odore Inft. R. H. 419. * *Viola porporea* Mattb. 1239. *Viola purpurea vulgo Mammola Cesalp.* 391. *Viola, & Vivuale Mammole Ric. Viola & Viola purpurea, Offic. Viola Mammola vulgo*
3. Viola martia inodora silvestris, an foliis maioribus & rotundioribus Inft. R. H. 419
4. Viola martia alba Inft. R. H. 419. * *Viola purpurea vulgo Mammola candida Cesalp.* 393
5. Viola alpina rotundifolia lutea Inft. R. H. 420
6. Viola martia silvestris caulifera, foliis mucronatis, flore violaceo inodoro
7. Viola martia glabra, foliis mucronatis, viticulis longis, flore dilute cæruleo inodoro
8. Viola martia arborefcens purpurea Inft. R. H. 420
9. Viola arvensis annua erecta fruticosa, foliis crenatis, imis rotundioribus, cæteris longis & angustis, omnibus per basim pulchre auriculatis, flore minimo tricolore * *Suocera e Nuova vulgo ut & sequentes*

10. Eadem flore albo, & luteo
11. Eadem flore luteo, & caeruleo
12. Eadem flore luteo
13. Eadem flore albo

VIRGA AVREA vulgaris latifolia Inst. R. H. 484. * *Virga Aurea* *Cesalp.* 503. *Virga aurea* *Offic.*

2. *Virga Aurea*, foliis longioribus ferratis subhirsutis & nonnihil crispis, floribus luteis, semisfoculis plerumque septenis perangustis & utrinque acuminatis

3. *Virga Aurea*, foliis minoribus ferratis glabris & non crispis, floribus luteis, semisfoculis plerumque quinis obtusis & ericuspudatis. *An Virga aurea latifolia ferrata* *Zannich. Tab. 271*

4. *Virga aurea* foliis Laurininis asperis & non ferratis, semisfoculis obtusis & ericuspudatis

5. *Virga aurea* *Canadensis* hirsuta, panicula minus speciosa Inst. R. H. 484

6. *Virga aurea* *Limonii* folio, panicula uno versu disposita Inst. R. H. 484

7. *Virga aurea* maior, foliis glutinosis, & graveolentibus Inst. R. H. 484.

* *Conyza mar Theophrasti*, maior *Dioscoridis* C. E. *Cespita* & *Cepita vulgo*

8. *Virga aurea* angustifolia, minus ferrata, flore albo Inst. R. H. 484

9. *Virga aurea* *Virginiana* annua Inst. R. H. 484

VITEX foliis angustioribus, Cannabis modo dispositis (non ferratis) Inst. R. H. 603. * *Vitice* *Mattb.* 214. *Vitex vulgo* *Agnus Castus* *Cesalp.* 128. *Agnos*, & *Agnos* *Casto Ric.* *Agnus castus* *Offic.*

VITIS quinquefolia *Canadensis* scandens Inst. R. H. 613

VLMARIA Inst. R. H. 265. * *Regina Prati* *Dod.* *Vlmaria* *Offic.*

VRTICA maior vulgaris urens perennis, foliis angustioribus. *Vrtica maior* *Fuchs. Hist.* 107. *Dod. Gall.* 98. *Brunf. Tom. 1. pag. 151.* *Vrtica vulgaris maior* *I. B.* 3. 445

2. Eadem foliis amplioribus. *Vrtica II. Mattb.* 1184. *An Vrtica vulgaris urens* *I. Frag.* 2. *Vrtica sylvestris asperior* *Tabern. Icon.* 534. *Vrtica urens altera* *Dod. Pempt.* 151. *Vrtica urens* *Ger. Emac.* 706. *Vrtica media sylvestris* *Park Theatr.* 441. * *Vrtica* *Offic. ut, & superior*

3. *Vrtica peregrina* perennis non urens, amplo *Coryli* folio, racemis florum magis spatis, semine cordato. *An Vrtica racemosa Americana*, amplo *Coryli* folio Inst. R. H. 535. *An Vrtica maxima racemosa Canadensis* *Eiusdem* *Ibid.*

4. *Vrtica annua minor* magis urens, foliis subrotundis, racemis florum longissimis purpurascensibus, seminalibus vero brevibus & viridibus. *Vrtica minor annua magis urens*, foliis subrotundis, floribus purpurascensibus *H. Pis.* *Vrtica tertia*, floculis purpurascensibus *Cesalp.* 157. *An Vrtica in eodem caule racemulis floriferis, & fructiferis* *Rasi Meth. Plant.* 19

5. Eadem racemis florum viridibus. *Vrtica minor annua magis urens*, foliis subrotundis, floribus subviridibus *H. Pis.*

6. Eadem minus urens, foliis altius & eleganter incisus & fere splendens, racemis florum purpureis

7. Vr-

7. *Vrtica minor annua urens* (viridis) foliis subrotundis, fructifera & non florifera H. Pif. *Vrtica urens minor* C. B. Pin. 232. *Vrtica minor annua* I. B. 3. 449. *Vrtica minor acrior* Lob. Icon. 522. *Vrtica urens minor* Dod. Pempt. 152. *Vrtica* 3. Matth. 1185. *An Vrtica quarta flosculis candicantibus* Cæfalp. 157

8. Eadem rubra, foliis simpliciter dentatis, spicis brevissimis. *Vrtica* III. Matth. 1185. Lugd. 1244. C. B. in Matth. 790. *Vrtica minor acrior* Lob. Icon. 522. *Vrtica urens minima* Dod. Pempt. 152

9. Eadem foliis oblongis. *Vrtica minor* Park Theatr. 441

10. *Vrtica Florentina annua urens minor & eleganter* (foliis oblongis parvis, altius & simpliciter dentatis, spicis brevibus florem fructumque simul ferentibus) Michel. H. Pif. *Vrtica minor* Brunf. Tom. 1. 154

VULNERARIA pentaphyllos Inst. R. H. 391. * *Trifolium Halicacabum sive vesicarium* I. B.

ANTHIVM album, fructu crassiori creberrimis spinis in apice hamatis munito. *Xanthium* Inst. R. H. 439. * *Xanthio ovvero Lappa minore* Matth. 1263. Hac, & subsequens *Xanthii specierum promiscue usurpantur pro Xanthio, Lappa minore, Bardana minore, & Strumarina* Offic.

2. Idem rubrum, fructu angustiori rarioribus spinis in apice hamatis munito

3. *Xanthium Canadense* maius, fructu aculeis aduncis munito Inst. R. H. 439

4. *Xanthium Lusitanicum laciniatum*, validissimis aculeis munitum Inst. R. H. 439

5. *Xanthium Creticum præaltum*, fructu subrotundo validioribus aculeis munito D. Sesler

XIPHION angustifolium violaceum Inst. R. H. 364. * *Iris Bulbosa* C. B.

VCA foliis Aloes C. B. Pin. 91

2. *Yucca Indica arborea*, radice non tuberosa, foliis Aloes rigidis serratis & atrovirentibus, floribus albis

* *Ad duodecim quandoque spithamarum altitudinem assurgit hæc Yucca hiemis rigoribus involta. Caudex spithamam crassus ab imo ad medium usque leviter est, superne vero scaber & foliorum marcidiorum reliquiis muricatus. Summitas in plura capita dividitur, quorum unumquodque densa stipatur congerie foliorum (fig. 1.) robustiorum ac crassiorum quam Yuccæ foliis Aloes C. B. Pin. saturatus virentium, marginibus dense minutis.*

nutissimeque ferratis, & in oblongum ac validum aculeum abeuntium. Ex borum foliorum sinu quotannis erumpit elegans spica ramosa floribus (fig. 2.) cernitur onusta, structura, odore, & colore floribus supradicta Yuca foliis Aloes similibus, magis tamen carnosius ac settonibus nonnihil angustioribus. Pstillus singulorum florum, sive embryo, abit in fructum (fig. 3.) per maturitatem nigropurpureum, propendentem, fructibus Aloes Americanæ a Tobia Aldino in Horto Farnefiano depictis pag. 96. similem, sed per omnia quadruplo maiorem. Tribus hic latis laminis auctus videtur, quæ marginibus foliaceis non congruentibus sulcos tres lateros constituunt, adeo ut fructus sex veluti alis & tribus sulcis per longitudinem distinguatur. Præterea ad petioli insertionem circulo prominente seu corolla instructus est, sex armata dentibus, qui staminum reliquia sunt. Semina (fig. 4.) ex rotunditate in acumen desinensia compressa dura & cortice nigro rugoso tecta, in sex cellularum (fig. 5.) seu loculamentorum series unversum fructus longitudinem (fig. 6.) excurrentes digesta sunt. Quoniam vero cellularum singulorum ordinum plana non in eadem præcisè linea disposita sunt, sit ut horizontaliter secto fructu (fig. 5.) tria tantum appareant semina, quæ nempe in eodem Plano superiori collocata sunt, at in tribus aliis intermediis ordinibus vix ullum appareat seminis vestigium, nisi tantillum adhuc eadem directione secetur fructus. Tunc enim & hæc quoque inferiora conspectui se præbent superioribus jam fere obliteratis omnino similia. Pulpa parietum & septorum mollis est, nigropurpurea, sapore dulci, levi aromatico vinosoque admixto, per siccitatem vero pulpæ Cassiæ solutiæ quodammodo similis. Huius Yuca arbor satis procera conspicitur in prædio quodam prope Regiam Villam Castellæ, Alia insuper in Horto Nofocomis Senensis in Horto Pisano, & in Horto Nostro. Yuca foliis Aloes C. B. licet communis Nobis sit, & quotannis floreat, nunquam tamen (quod sciam) fructum edidit

ANNICHELLIA palustris maior, foliis gramineis acutis, flore cum apice quadricapsulari, embryonis clypeolis integris, & vasculo non barbato, capsulis feminum ad costam dentatis Michel. Nov. Plant. Gen. 71. n. 1. Tab. 34. fig. 1

ZIZIPHVS fativa, fructu rotundo H. Pif. * *Iuiba* Offic. Giuggiolo rotundo vulgo

F I N I S

APPEN-

IO. TARGIONII TOZZETTII
A P P E N D I X

A D

PETRI ANTONII MICHELII
CATALOGUM PLANTARUM
HORTI CAESAREI FLORENTINI

Qua PLANTAE a MICHELIO descriptae
illustrantur,

*Pluresque aliae vel ab eo praetermissae, vel post
eius obitum in Hortum inlatae recensentur.*

IO. TARGIONII TOZZETTII A P P E N D I X.

Pag. 1.

ABROTANI speciebus præfige:

ABIES Taxi folio, fructu sursum spectante Inst. R. H. 585. Abies Offic.
2. Abies tenuiore folio, fructu deorsum inflexo Inst. R. H. 585. Picea, &
Abies rubra Offic. Priorem e Monte Baldo attulit Michelius; posteriorem ex
Alpibus nostris Vallis Umbrosæ deferri curavi.

ABROTANO 1. subiunge.

Hujus speciei flores in spicas laxas triunciales distributi sunt duodecim, vel
ad summum viginti: constant autem flosculis exiguis duplicis formæ, quod &
tribus insequentibus speciebus contingit. Calycis squamæ in prima hac specie
albicantes, nonnihil lanuginosæ, margine foliaceo auctæ, dorsum compressum,
& fere complanatum habentes, Capisulum totum vestiunt. Thalamus (quem ad-
modum & in insequenti specie) tenuissima, ac brevissima lanugine obductus est.
E Gargano Appuliæ Monte olim attulit Michelius.

ABROTANO 2. subiunge.

Corymborum basi, & discus latus est, & fere complanatus: squamæ calycis
adco brevæ sunt, ut dimidium tantum Capisuli molem vestiant; duplo item la-
tiores sunt, quam in præcedenti specie, & margine foliaceo auctæ; dorsum præ-
terea gibbosum habent, & valde prominentem. In quibusdam Agri Florentini
locis sponte provenit.

O

ABR O.

ABROTANO 3. subiunge.

E Glandulis per unversam Plantae superficiem sparsis & intra villos latentibus excillat, diebus praesertim sicioribus, Balsamum quoddam pellucidum, Campborae odorem spirans, quod magni usus in Medicina esse possit. Nostri certe Agricolae ad contusiones, & ecchymoses resolvendas felicit cum successu utuntur Oleo Olivarum, in quo huius Abrotani folia diebus Caniculis infusa Solique exposita diu fuerint.

ABROTANO 5. subiunge.

Capisula habet rotunda, nutantia, quorum singula duodecim circiter stilos perfectos, seu vagina staminea instructos, & sex imperfectos continent. Placenta villis omnino destituta est, sed papillis quibusdam exasperatur, quibus adhaerent stiloculi; quod & Absinthio Pontico tenuifolio incano Inst. R. H. contingit.

Pag. 2.

ABSINTHIO 2. subiunge.

Ex seminibus a Michelio in ultimo suo itinere collectis nata est Absinthii Pontici, seu Romani Officinarum species, cuius folia profundius incisa sunt, divisiisque in praetenuis, & acutas lacinias: talem vero se constanter hactenus exhibuit. Duae praecedentes species capsula lata, compressa, & nutantia profertur, stiloculi luteo duplici formae (non secus ac superiores Plantae) thalamo villis obstituto adhaerentes, & semina glabra.

ABUTILI species, adde sequentes.

1. Abutilon Althaeodes, flore carneo, fructu globoso H. Eltham. 1. Tab. 1.
2. Abutilon Lavaterae flore, fructu cristato H. Eltham. 3. Tab. 2.
3. Abutilon vesicarium crispum, floribus Melinis parvis H. Eltham. 6. Tab. 5.
4. Abutilon perenne, molle, & incanum, flore roseo, non descriptum, ex Providentiae Insula D. Dillenii, qui huius, & superiorum specierum semina nobiscum perhumaniter communicavit.
5. Abutilon repens Alcaeae foliis, flore helvelo H. Eltham. 5. Tab. 4. quod Michelio in hoc ipso Catalogo Pag. 62. appellaveras Malvindam Americanam procumbentem, Alcaeae folio, flore phoeniceo parvo.

Descriptioni ACACIAE 2. adde sequentia.

Flos accuratius observatus conicus apparuit, ore in sex partes, quales descripti, ad medium usque diviso, quae rotatim complanantur Alaterni florum iustar. Ex angulis quos sectiones istae efficiunt, perpendiculariter surgunt staminea villis pellucidis ad basin obfusa. Nullum embryonis rudimentum in masculinis huius floribus videre licuit: nec vero feminos, seu secundos, qui in celsiore arboris parte proveniunt, in tot florum exiguum obliadibus agnoscere facile est. Anno 1740. siliquas tres protulit ab ea quam pingi curaveram nonnihil aberrantes: breviores siquidem, latiores, magis complanatae, acutiores, & tortuosiores erant; adeo us perbelle referrent siliquam Acaciae Americanae Abruae foliis triacandae, sive ad axillas foliorum spina triplici donatae Pluk. Mant. 2. cuius icon exhibetur Tab. 21. Catalogi Plantarum tum exoticarum, tum domestiarum, quae in Hortis haud procul a Londino sitis in venditionem propagantur.

pagantur: Quinimmo totius Plantae facies ab illa non multum abludit, si validdissimas, & triplices spinas excipiat, quibus nostra prorsus caret. Pulpa parietum, & septorum siliquae flupposa est, initio acida, deinde resinosa, au sfera, ingrati, & fere urentis saporis: tandem siliqua sicca, & quassata strepit.

ACANTHI speciebus adde.

4. Acanthus mollis minor Asplenii folio.

Folia plerumque palmaria, atrovirentia in plures subtundor lobor Asplenii vel Dentis Leonis in morem divisa sunt. Flor a prima specie non abludit: Calycis squama, seu valva superior integra, & linguata est; inferior in apice dentata, & foliolis duobus longis graminiformibus ad latera stipata; neutra vero spinosa est. Ex ultimo Michellii Itinere per Venetam Ditionem habemus.

ACARNA maior, caule folioso C. B. Pin. 379. Vaill. in Act Acad. R. Sc. A. 1718. Pag. 208. n. 1. Cnicus polycephalus canescens, aculeis flavescensibus munitur Inst. R. H. 451.

Pag. 3.

ACERI 5. subiunge.

Huius arboris flores petala decem, totidemque stamina habent:

ACETOSAE 1. subiunge.

Florifera & fructifera simul est. Eius fructus vestiuntur tribus alis membranaceis, quae tria calycis, seu stolis folia interiora fuerant; exteriora enim, & minora in situ suo manent.

In specie quinta, & duarum sequentium floribus animadversio dignum est, quod tria folia minora & exteriora calycis, quae pendula primum erant, dum embryo maturefcit, eriguntur, & petiolo applicantur: tria vero interiora, & ampliora persistunt in eodem fere situ, & nullatenus embryonem vestiunt. Contra vero in speciebus 10. & 11. (de 12. enim certus non sum) quae individua alia florifera tantum seu sterilia, alia vero florifera & fructifera simul proferrunt, florum secundorum tria folia exteriora pendula semper consistunt; tria autem interiora, & exigua embryoni ita exacte applicantur, ut capsulam, seu folliculum fructus quodammodo constituant. Specie 14. flor, seu calyx folia tria exteriora habet non dentata, sed Cochlearis instar excavata; tria vero interiora dentata, seu laciniata. Stamina quinque e centro attolluntur, inter quae sedet embryo trigonus, e cuius vertice acetabula, seu nectaria tria fimbriata erumpunt, & calycis foliis interioribus applicantur, petiolo tenuissimo adnexa.

Pag. 4.

ALATERO subiunge.

Huius Plantae flor non monopetalus, sed proculdubio rosaceus est, ut a Michelio quoque adnotatum repperi. Quinque enim segmenta, in quae dispersi creditur est, sunt totidem petala pyramidata exigua, quae simul cum staminibus decem numero, brevissimis, pistillum stipantibus, adhaerent fimbriae, seu

margini calycis: decidunt autem seorsim petala singula, ut in rosaceis floribus contingit, & calycem scutellatum relinquunt. Embryo globosus tuba trifariam scissa in apice munitus adnectitur fundo calycis, eoque ad medium usque exstatur, non secus ac Glander Cupula.

ALCEAE species addæ.

4. Alcea serrata flore incarnato Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. 270.

ALCHIMILLAE species addæ.

4. Alchimilla alpina Linariae foliis, calyce florum albo in foliorum aliiis (ferme sine pediculis) Mich. H. Pil. Casae lignae similis parvus frutex in Alpibus primus Caesalp. 155.

ALKEKENGII 2. subinje.

Huius speciei flores a reliquis congeneribus abluunt; infundibuliformes enim, seu campanulati sunt, non rotati.

3. Alkekengi Indicum minimum, fructu virecente Inst. R. H. 151.

ALNO 1. subinje.

Folia uncias quatuor longa sunt, tres cum dimidia lata: fructus 5. ferme lineas longus est, quatuor vero in ampliore diametro habet. In sicco solo colitur.

ALOES speciei 1. subinje.

Planta haec ex America primum ad nos delata, climati nostro adeo adsuevit, ut non solum ubique frigoribus invicta perennet, & radicem ope propagetur ad ornatum summopere expetita; sed etiam pluribus in locis flores profert. Probe Liburnum circa Valetudinarium D. Iacobi quotannis id accidit. Apud Morrouam etiam, apud Castrum Florentinum, & in Agro Imbrunetano nuper floruit. Quinimmo in ipsa Urbe Florentia in interioribus Moenibus ad Hortum Sanctimonialium Annae Helenae quandoque Populo mirante floriferum caulem exulit. Anno 1739. floribus onustam videre mihi contigit in suburbano DD. Belluciorum in Agro Quercetano. Nihil autem in ea diversum deprehendi a descriptione & icone proposita in Horto Farnesiano Thobiae Aldini, seu verius Petri Castelli Pag. 95. Peculiarem huius ipsius Aloes varietatem a paucis annis in hoc Regio Horto colimus, quae scilicet folia elegantius pallido Margine venusta profert; non tamen hactenus comperit mihi est quo nomine a ceteris distinguatur.

ALOES speciei 3. subinje.

Est Aloe Africana maculata spinosa maior H. Eltham 17. Tab. 14. Apud nos quotannis in aere libero flores, & fructus perficit. Caulis flores sustinet in tres vel quatuor ramos divaricatur. Neque haec tantum Aloes species in Horto nostro quotannis absque hypocausti auxilio flores producit; sed quinta etiam, & haec a Michelio omissa.

8. Aloe Africana erecta triangularis & viscosa Commel. Prael. 82. H. Amst. 13. Tab. 13.

9. Aloe Africana erecta rotunda, folio parvo, & in acumen rigidissimum exeunte Commel. Prael. 83. H. Eltham. 16. Tab. 12.

10. Aloe Africana margaritifera minor Commel. H. Amst. Part. 2. 21. H. Eltham 19. Tab. 16.

11. Aloe

11. Aloe Africana Margaritifera minima Commel. Prael. 43. H. Eltham. 20. Tab. 16.

Pag. 5.

ALSINANTHEMO 2. subiunge.

Fruſtus vaſculoſus in apice tantum debiſcens, Lychnidis fruſtum ad inſtar, ab Alſines ſpectibus haec ſerungit. Vaillantius in Bot. Par novum Genus conſtituerat nomine Lychnoidis, quod nomen a Raiſo T. 3. 489. alii plantis tributum fuerat.

ALSINE 3. subiunge.

Planta annua eſt, foliis Hederaceis veſtita: Calycis florum ſectioes ſesquilineam longae ſunt; Petala vero quinque alta, duas tertias lineae partes longa ſunt, quartam lata, & uſque ad centrum biſida.

ALSINE 10. subiunge.

An Alſine Spergulae facie marina perennis, flore violaceo Moris. Hiſt. Oxon. part. 2. 551. Alſine Spergulae facie media C. B. Pin. 251. Rot. Monſp. 14. Spergula marina noſtras I. B. 3. 722. Spergula marina Lugd. 1385. ex Mich. Rar. Petala ſesquilineam longa ſunt; margo ſeminum albicans, & ſere pellucidus eſt. In Maritimis Piſanis abunde provenit.

ALSINE 13. subiunge.

Eſt Alſine Alpina ſaxatilis glabra perennis, folio capillaceo in externa parte tribus nervis inſtruſto, flore pentapetalo albo, petalis ſubrotundis lineam longis, & indiviſis, &c. Mich. Rar.

ALSINE 14. subiunge.

Annua eſt, proindeque diverſa ab inſequenti; glabra item, folio capillaceo, flore herbido tetrapetalo, petalis ſubrotundis vix conſpicuis, fruſtu orbiculato: Ex Mich. Rar.

ALSINE 15. subiunge.

Petala florum ſerme orbiculata ſunt.

ALSINE 16. subiunge.

Eſt Alſine Alpina ſaxatilis glabra, caulibus longioribus, foliis peranguiſtis deorſum reflexis, floribus pentapetalis albis, petalis anguſtis trilinearibus, & indiviſis, ſemine reniformi nigro ſplendente. Alſine alpina glabra foliis reflexis Pluk. Phytoz. Tab. 75. fig. 5. ſaxifraga Bavarica Ponae Bald. Ital. 159. Park. Theat. 427. Mich. Rar.

17. Alſine maritima annua glabra, ſive Spergula marina media, foliis longioribus anguſtis ſucculentis, floribus pentapetalis purpuraſcentibus ſerme ſine pediculo, petalis ſubrotundis integris lineam longis, ſemine exiguo non marginato Mich. Rar. In paluſtribus Agri Liburnenſis; praecipue in veſtigiiſ Porus Piſani inveni.

Quaedam ad ALTHAEAS ſpectantia habes inferius in adnotatiſ ad Malvae ſpectes.

ALYSSO 3. *subiunge.*

Petala florum alba sunt, & bifida: siliqua autem oblonga est, trilincar.

ALYSSO 4. *subiunge.*

Petala florum alba sunt, & integra. Ob siliquarum formam speciem banc, & superiorem ad Camelinae genus revocavit Michelius Rar.

AMARANTHO 3. *subiunge.*

Planta annua est, foliis macula sagittata alba Perficariae instar distinctis ornata. Plures florum spicas ramosas profert, quarum medietas superior floribus masculinis, seu sterilibus tantummodo onusta est. Hi ad centrum usque dividuntur in quinque acutas sectiones cochlearis instar excavatas, in aculeum inerme desinentes, externe virides, intus vero candicantes, calycis Nymphaeae albae florum ad instar, & stamina quinque alba apicibus citrinis instructa in sinu gerunt. Inferiori spicae parti confertim adhaerent flores feminini, seu embryonem fontes, quorum perianthium dimidio minus est quam sterillum. Germen bovis cranii forma, album, hirsutum, duobus corniculatis tubis in apice munitur. Capsula horizontaliter debiscit, & unicum semen nigrum splendens includit.

AMARANTHO 5. *subiunge.*

Flores masculinos, seu steriles in hac planta nullos inveni; sed eorum vicem gerunt squamae coloratae cristam efformantes: feminini vero, seu secundi calycem habent tribus linearibus, & acutis foliolis constantem, quorum duo corollam arcte complectuntur; medium vero simul cum brevissimo pediculo florem subsistente erumpit. Corolla quinque, vel sex foliolis constat lineas duas cum dimidia longis, in acumen desinentibus, rubris, margine albo donatis. Stamina quinque sunt, capillaria, rubra, longitudine calycem aequantia, circa centrum coalita, & saccum globosum membranaceum efformantia, in quo Embryo nidulatur tuba exerta per foramen apertum in sacci summitate, quo loci stamina divaricantur. Apices carnei sunt, Tubae stigma simplex. Embryo crescens saccum descriptum distrahit, basin versus comprimit, talique via sibi facta erumpit, & abit in capsulam globosam lineari ferme diametro, siliis sesquilineari in vertice donatam, transversa trifariam debiscentem, & 7. vel 8. femina splendens fundo affixa continentem.

6. *Amaranthus caudatus Phytanozic. Tab. 59. Amaranthus maior serotinus arborefcens nutantibus roseis flagellis, semine carneo Barr. Ic. 662. Discipline vulgo.*

7. *Amaranthus tricolor luteus ruber viridis H. Eyft. Aut. o 2. f. 6. f. 1. Phytanozic. Tab. 94.*

8. *Amaranthus tricolor luteus albus & viridis Phytanozic. Tab. 95.*

De AMBERBOI speciebus *V. adnotata ad Cyanum pag. 31.*

AMBROSIAE *subiunge.*

Flores huius plantae in spicam digesti duplici naturae sunt, alii nempe masculini, alii feminini: masculini superiori caulis, ramulorumque parti adhaerent, calycem

calycem habent campanulatum in ore dentatum, Tbalamo seu placentula in centro donatum, e qua erumpunt 35. circiter strobili totam calycis cavitatem occupantes. Strobili hi monopetali sunt, lutei, ad medium usque conici & solidi, deinceps ampliuntur, concavique evadunt, rursusque coarctantur, ita ut ovaler quodammodo appareant quinquesariam in apice scissi sectionibus acutis. Ex borum fundo tuba surgit, quam stipantur quinque brevissima stamina apices praelongos biventres, tubamque respicientes, gerentia, & in cuspidem lanceatam definitia. Tandem singulorum ferme strobilorum basi adnascuntur filamenta quaedam peculiaria, succosa, tortuosa capreolorum instar, superficie scabra, seu verrucosa, quarum longitudine strobili nonnihil excedunt.

Pag. 7.

ANEMONI. 1. subiunge.

Huius flores petala duodecim proferunt unciam longa, lineas tres. vel 4. lata.

ANEMONI. 2. subiunge.

Serosina est; folia Aconiti profert coniugata; ramusculi item coniugati. Flores calyce destituuntur, & sex vel septem petalis constant leucopetis, externe bisectis, interne glabris & concavis. Embryo fragaeformis, glaber, pluribus staminibus virgulentibus stipatur, apice lanceolato instructis.

ANONIDI. 3. subiunge.

Est Cicer sylvestris Theriacaria vocatus Caesalp. 238. Ononis in montibus Senensibus Spigelii Isagoge in Rem Herbariam lib. 1. cap. 18. Planta annua est decem plerumque uncias alta, tenuibus, & fibrosis, lignosis tamen radicibus praedita. Ramulos plures quaquaversum emittit, & ferme in globum diffunditur. Uniuersum eius superficiem, exceptis florum petalis, brevissimis, teretes ac pellucidi pili vestiunt, e quorum summitate erumpit exilissima guttula Balsami pellucidi, odoris medicati ad Theriacam accedentis. Balsamum hoc unice plantam odoratam facit, illo enim deterso, nullum alium nisi herbaceum odorem habebis. Extillare ipsum in maiori copia observavi in planta adulta, & tempestate sicca; Augusto vero mense, dum planta ferme effeta est, densius, & ferme ceruum apparet, colorem lutescentem assumit, gravius olet, & plantae etiam siccae diu adhaeret, ut notavit Spigelius. Folia primaria terna ovalia sunt, novem lineas longa, quinque lata, in ambitu serrata, mollissima, Ciceris foliorum aemula, ut Caesalpinus recte adnotavit, & alternatim disposita, ad basin praeterea appendices duas habent acuminatas, quae conniventes nodum cingunt. Ex harum sinu ad angulum ferme reclusum erumpit capreolus, seu pediculus teres, reclusus, & sesquuncialis, in aculeum inermem, quem Caesalpinus appendicem vocat, desinens, qui ad decem linearum ab origine distantiam pediculum secundariam linearem emittit, cui strobili pendulus adhaeret. Flor dilute interius est, verrucillo quatuor lineas longo, duas, dum expansus est, lato, alis sesquilinearibus. Calycis quinquedidi sectiones longae, & acutae florem quodammodo occultant. Siliquae ferme cylindricae sunt, semunciam longae, sesquilineari diametro, & ipsae pendulae, ac laeves. Semina tandem Abacae familiae sunt, rotunda, sublava. In Agro Florentino locis sterilibus abunde provenit: Rufisci Millaghetta, vel Erba bacia vocant eius enim pulvorem adversus Lumbricos

bricos exhibent felici, ut aiunt, eventu, quemadmodum an uadvertis etiam Caesalpinus. Praestantiores tamen, ni fallor, in Medicina habere possent usus, praesertim in morbis Nervorum.

4. Anonis Afatica frutescens, floribus luteis Inst. R. H. 409. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. II. 34.

Pag. 8.

ANTHEMIDI 3. subiunge.

Aetate Anni 1744. semisflosculos coronales protulit, non flosculis discoidis colores, nempe aureos, sed pallidos, albidiorve, lingua lineari rotunda instructos.

ANTIRRHINI specierum nomina ita emendari debent.

1. Antirrhinum maius Italicum sempervirens, Leucolii silvestris folio angustiori, flore maiore rubro cum rictu ex albo pallido. *Antirrhinum* l. Mattb. 1255. Ed. Valgr. Ital. in fol. A. 1585. Or Leonis vulgo, Linariae folio, flore rosco Caesalp. 350. Mich. Rar. In moenibus Urbis nostrae in quibus Caesalpinus etiam observavit, copiose provenit & perennat. Folia inferiora tres uncias longa sunt, utrinque acuminata, quatuor linear lata, & ferme rhomboidalia; superiora vero, & ramorum secundariorum, dimidio minor. Flores 15. linear longi sunt, galea vero 8. lata. Calyx in quinque bilinearia foliola dividitur; fructus tandem linear sex longus est.

Huius varietas est Antirrhinum secundo loco descriptum, cuius synonyma ex Micheliis Rar. sunt: Antirrhino 11. Mattb. 1256. Or Leonis vulgo Linariae folio, flore albo Caesalp. 350. Ex iisdem moenibus in quibus sponte provenit, in Hortum translatum est, simul cum insequenti.

Idem flore purpureo dilatiore, & fere albicante.

Species tertia florem purpureum saturatiorem profert, variatque rictus colore albo & aureo.

4. Antirrhinum maius Italicum brevioribus & latioribus foliis subhirsutis, amplo pallescente flore. Or Leonis foliis brevioribus latiusculis subhirsutis, floribus pallescentibus Caesalp. 350. Antirrhinum luteo flore C. B. Pin. 211. Inst. R. H. 168. Antirrhinum latifolium pallido amplo flore Barr. Obs. 20. num. 190. Icon. 556. Boc. Mus. part. 2. 49. Tab. 41. Inst. R. H. 168 Mich. Rar. Flos quatuordecim linear longus est, pallescent, labio superiori bifido, interne venis rubris distincto; inferiori circa rictum aureo, quadrifariam scisso, cordato, villisque pellucidis obfito. Notari mereat flores antequam pateant foliolo cochlearis instar excavato occultari. A pluribus annis in Horto colitur; sponte autem, & latissime germinantem inveni circa Stazzenam Pagum Comitatus Petrasuntani.

APARINE 3. subiunge.

Est Aparine annua minor foliis brevibus lineam circiter latis, spinis creberrimis deorsum spectantibus in margine munitis, floribus albis, seminibus asperis Mich. Rar.

Aparine 4. est Aparine annua minor foliis brevibus, spinulis rarioribus perexiguis sursum spectantibus in margine munitis, floribus albis, fructu verrucoso Eiusd.

5. Tandem est Aparine minima annua foliis tres lineas longis, feminilem latis, in margine spinulis fursum spectantibus munitis, floribus obsolete purpureis, fructu subaspero Eiusd.

APHACAE subiunge.

2. Aphaca semine nigro Caesalp. 236. Aphaca Lob. Icon. 70. Inf. R. H. 399. Siliquis longiores, & graciliores quam superior profert.

Pag. 9.

APOCYN0 4. subiunge.

Planta ferme arborea, si caudicem speller, videri potest; truncus tamen per se non subsistit, sed variis arbores completitur. Sarmenta vetustiora cinerea sunt, iuniora autem virentia, & foliis coniugatis subrotundis, seu potius cordiformibus vestita. Verno tempore in ramulis recentibus ex alis foliorum ramusculus prodit in quatuor alios subdivisus, quorum singuli quinos flores pediculis quinque linearibus sulctor subsistent. Flores campaniformes, multifidâ fig. C. Tab. 20. Inf. R. H. similes, ad centrum usque scissi, segmentis lineas quatuor longis, lineam ubique latis, & in vertice rotundatis, candidi primum sunt, effecti vero pallescunt. In eorum centro embryonis exiguum rudimentum nidulatur pyramidatum, ex duabus siliquis invicem appressis constans, ad cuius basin quinque adnascuntur anterae lutescentes, & in apicem foliacum desinentes. Stipantur haec staminulis quinque brevissimis, complanatis, pelucidis, in quorum summitate apices reperire nullatenus contigit: nullum propterea odorem spirant, & steriles sunt flores hi, nec unquam, quod sciam, fructum protulerunt, eo fortasse quia pro lubitu summa arborum fastigia conscendere Planta non potest. Idem prorsus accidit Periplocae foliis oblongis Inf. R. H. quemadmodum pluries observavi in nemoribus Agri Pisani, praesertim la Fagiania, & le Calcine dictis; eae siquidem Periplocae plantae, quae celsissimas arbores conscenderant, folia amplissima ferme rotunda, flores innumeros, siliquisque plurimas Nerii similes proferebant; contra vero illae quae tali fulcra carebant, strigosae erant, steriles, & folia oblonga angustaque gerebant. Granadilla stem descripta pag. 46. Bignonia Fraxini folio, Vicis Canadensis quinquefolia scandens; quinimmo plures aliae Plantae scandentes lacte non virent, & fructus nullatenus perficiunt nisi fastigia summa petierint, & libero aere perfruantur. Phaenomeni huius causas, & corollaria quae ad Agriculturam perficiendam peti inde possunt, Physicis relinquo, adnotare contentus Apocynum nostrum radicem repentium ope hactenus propagatum fuisse. Planta tota foetidissima est, & lac subpallidum inspidum vel levisima incisione fundit. Unde nam in Hortum translata fuerit, ignoramus, iam enim ibi colebatur An. 1718. quo Hortus Societatis Botanicae datus fuit, & fortasse aliqua est ex plantis a Casabona delatis; eius namque stercosa observavi in quibusdam Herbariis saculo superiori concessit. Plurimum accedit figurae & descriptioni Apocyni primi latifolii Clus. Rar. 124. Bauh. in Matth. 774. & descriptioni Periplocae Syriacae non repentis Caesalp. 119.

5. Apocynum Americanum foliis Androsaemi, flore Lilii convallium susverubentis Par. Bat.

6. Apocynum ex Barbados nomine Radicis Indicae missum D. Dillenii: AQUI.

P

AQUIFOLIUM, sive Agrifolium vulgo I. B. 1. 114. Inst. R. H. 600.

De ARISARO 2. Vide inferius adnotata ad Arum, eique subiunge.

3. Arisarum flore in tenuem caudam abeunte Inst. R. H. 160. Arisarum minus profusideum Bosc. Obs. Mus. Part. 2. 61. Tab. 50. Arisarum latifolium minus repens cespitosum Bar. Obs. 19. n. 182. Icon. 1250.

ARTEMISIAE 3. subiunge.

Specierum harum flores, seu corymbi conici sunt, calyce squamoso muniti. Flosculi autem dupliciter formae sunt; tres siquidem in quolibet capitulo includuntur perfecti, octo autem imperfecti, ut vocant, seu tubo unico donati, e quo embryoni stilus divaricatus erumpit. Thalamus conicus est, & nudus, cui flosculi immediate adhaerent nullis squamis seu dissepimentis intercedentibus.

ARTEMISIAE 4. subiunge.

Planta insipida est, & caules nitidos rubentes profert. Folia iuniora Verno tempore hirsuta sunt, & Abrotani maris similia; in Aestate vero atrovirosidia, glabra, & quasi splendentia. Capsula profertur exigua, pyramidata, erecta, in quibus flosculi dupliciter naturae, quemadmodum in superioribus speciebus continentur.

5. Artemisia tenuifolia caulibus rubentibus Vaill. in A& Acad. R. Sc. 1719. pag. 376. num. 7.

Pag. 10.

ARI speciei 1. subiunge.

Fruscus prostratus A. 1740. Ari vulgaris similis, sed masculus, acuminatus, & lutescens. Flores odore non insuavi se commendat: An igitur est Arum Aethyopicum flore albo odorato Commel. H. Amstel. T. I. 95. Arum Aethyopicum flore albo odorato Moschum olente Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. P. 2. 74. Phytanozaic. Tab. 174.

ARO 2. subiunge.

In huius, & trium insequentium specierum flore adnotari meretur Spadicis graciliori parti adnatis serier aliquot papillarum, quae crassifcula hirsutis pubescunt, & in oblongum, ac praetenuis filamentum terminantur, exiguo deinde intervallo succedere serier aliquot apicum, seu corporum pyramidalium, quae quatuor tubis conoideis cavis invicem adnatis, & in apice perforatis constant; e quatuor autem foraminulis haece erumpere pulvisculum feminalem, qui in tuborum cavitat. nidulatur; aequali deinde intervallo alias papillarum prioribus similibus serier spectari, quae immediate subsequuntur embryones immam spadicis, seu pistilli partem occupantes.

ARO 6. subiunge.

Saepeius flores prostratis, quorum structura a superiorum specierum floribus ablati. Spatha quidem Ari vulgaris facie est, sed crassior, forme coriacea, & undulata, colore luteo extus saturo, intus dilutiore. Ex eius basi convoluta
erum-

erumpit penis exiguus acuminatus, caudae murinae similis, obovatus, cuius basi confertim adnascuntur plurimae serices apicum, seu antberarum, quae conflant quinque, sex, vel septem filamentis, vel tubis invicem connexis, in inferiori parte communi quodam brevique pediculo fultis, in superiori vero excavatis & dilatatis, ut fistululum exapetalum quodammodo referant. Has inter, & embryonum series spectantur aliquot, sed laxiores, series corpusculorum (qua Nectaria appellare possit) conicorum, ex angusta basi sensim crassescentium, & in haemisphaerium granulatum desinentium. Haec immediate consequuntur series embryonum, quibus admixta cerevae est aliquot ex superius descriptis Nectariis. Embryones autem globosi, brevi stigmate in summitate instructi, abeunt in baccam unilocularem exilibus, oblongis, ac ferme cylindricis seminibus fetam. Planta, utpote iuxta rivulos nasci solita, in siccilibus non perforatis, ac uberrime irrigatis colitur, & laetissime germinat; Hieme vero, quo tempore foliorum decore orbatur, & veluti mortua apparet, in hibernaculo adservatur, rariusque irrigatur.

7. Arum Scorzonerae folio Inst. R. H. 160. quod superius pag. 9. inter Aristari species num. 2. descriptum fuerat.

Pag. 11.

• ASPARAGO 2. subiunge.

Folia capillaria sunt, lineas 7. longa. Flores plerumque duo, raro tres & singulis nodis pendunt. Eorum pediculus capillaris linear quatuor cum dimidia longus, duobus segmentis articulatis constat, quorum prius portio, seu ramulus plantae est, posterius autem, & trilineare, floris propago. Flor monopetalis potiore iure accensendus, pendulus semper est, lineas tres longus & quodammodo cylindricus, lineari diametro. Petala ad basim coalita tria exteriora herbacea, seu lurida, & acutiora sunt, tria vero interiora latiuscula, in summitate dilatata, & alba. Stamina pariter alba e fundo floris egredientia, & petalis ad medium usque inserta, intra florem latent, & apices luteos sublinent pulvisculo aureo refertor.

ASPARAGO 3. subiunge.

Flor die 1. Maii observatur, strigiflor quam subsequentis speciei apparuit.

• ASPARAGO 6. subiunge.

Flor fructusque protulit Vere Anni 1740. & eorum structuram in peculia vi scribeda adnotavi, quam nescio quomodo amisit; sed, ni male memini, ad Similacis potius, quam ad Asparagi speciem plantam hanc referendam esse cognovi.

• ASPHODELO 4. subiunge.

Aprilis initio flores profert in praelongis spicis digestos, Liliaceor monopetalor, in sex partes ad centrum usque scissos, quarum quinque erectae sunt, sexta vero & inferior pendula; omnes autem retro reflexae, luteae, necnon viridi utriusque conspicuo per medium distinguuntur. Stamina sex, & embryonis siliur in apice bifariam scissur, falcata pariter sunt. Speciem. 5. in Horto Elitambensi descriptam, & affabre pictam cernere est pag. 310. & 231.

AQUIFOLIUM, sive Agrifolium vulgo I. B. r. 114. Inst. R. H. 600.

De ARISARO 2. Vide inferius adnotata ad Arum, eique subiunge.

3. Arisatum flore in tenuem caudam abeunte Inst. R. H. 160. *Arisarum minus profusideum* Boc. Obs. Mus. Part. 2. 61. Tab. 50. *Arisarum latifolium minus repens cespitosum* Bar. Obs. 19. n. 182. Icon. 1250.

ARTEMISIAE 3. subiunge.

Specierum harum flores, seu corymbi conici sunt, calyce squamoso muniti. Flosculi autem dupliciter formae sunt; tres siquidem in quolibet capitulo includuntur perfecti, octo autem imperfecti, ut vocant, seu tubo unico donati, e quo embryonis filus divaricatus erumpit. Thalamus conicus est, & nudus, cui flosculi immediate adhaerent nullis squamis seu dissepimentis intercedentibus.

ARTEMISIAE 4. subiunge.

Planta insipida est, & caules nitidos rubentes profert. Folia iuniora Verbo tempora hirsuta sunt, & Avrosani maris similia; in Aestate vero atrovirentia, glabra, & quasi splendentia. Capitula profert exigua, pyramidata, erecta, in quibus flosculi dupliciter naturae, quemadmodum in superioribus speciebus continentur.

5. *Artemisia tenuifolia* caulibus rubentibus Vaill. in Ad. Acad. R. Sc. 1719, pag. 376. num. 7.

Pag. 10.

ARI speciei 1. subiunge.

Frustr protulit A. 1740. *Ari vulgaris* similis, sed maiusculis, acuminatis, & lutescentis. Flores odore non insuavi se commendant: An igitur est *Arum Aethyopicum* flore albo odorato Commel. H. Amstel. T. I. 95. *Arum Aethyopicum* flore albo odorato Moschum olente Boerh. Ind. Alt. Fl. Lugd. Bat. P. 2. 74. Phytanozaic. Tab. 174.

ARO 2. subiunge.

In huius, & trium insequentium specierum flore adnotari meretur Spadicis graciliori parti adnasci series aliquot papillarum, quae crassiuscula hirsutis pubescunt, & in oblongum, ac praetenuis filamentum terminantur, exiguo deinde intervallo succedere series aliquot apicum, seu corporum pyramidalium, quae quatuor tubis conoideis cavis invicem adnatis, & in apice perforatis constant; e quatuor autem foraminulis bisce erumpere pulvisculam feminalem, qui in tuborum cavitat. nidulatur; aequali deinde intervallo alias papillarum prioribus similibus series spectari, quae immediate subsequuntur embryones imam spadicis, seu pistilli partem occupantes.

ARO 6. subiunge.

Saepeius flores protulit, quorum structura a superiorum specierum floribus ablutis. Spatha quidem *Ari vulgaris* facie est, sed crassior, ferme coriacea, & undulata, colore luteo extus saturato, intus dilutiore. Ex eius basi convoluta erum-

erumpit penis exiguus acuminatur, caudae murinae similis, ochroleucus, cuius basi confertim adnascuntur plurimae serices apicum, seu antberarum, quae conflant quinque, sex, vel septem filamentis, vel tubis invicem connexis, in inferiori parte communi quodam brevique pediculo fulcitis, in superiori vero excavatis & dilatatis, ut strobilum exapetalum quodadmodo referant. Haec inter, & embryonum series spectantur aliquot, sed laxiores, series corpusculorum (qua Nectaria appellare possis) conicorum, ex angusta basi sensim crassescens, & in haemisphaerium granulatum desinentium. Haec immediate consequuntur series embryonum, quibus admixta cernere est aliquot ex superius descriptis Nectariis. Embryones autem globosi, brevi sigmate in summitate instructi, abeunt in baccam unilocularem exilibus, oblongis, ac ferme cylindricis seminibus fetam. Planta, utpote iunctis rivulorum nasci solita, in fistilibus non perforatis, ac uberrime irrigatis colitur, & lactissime germinat; Hic vero, quo tempore foliorum decore orbat, & veluti mortua apparet, in dibernaculo adseruatur, rariusque irrigatur.

7. Arum Scorzonetae folio Inst. R. H. 160. quod superius pag. 9. inter Aristari species num. 2. descriptum fuerat.

Pag. 11.

ASPARAGO 2. subiunget.

Folia capillaria sunt, linear 7. longa. Flores plerumque duo, raro tres e singulis nodis pendunt. Eorum pediculus capillaris linear quatuor cum dimidia longus, duobus segmentis articulatis constat, quorum prius portio, seu ramulus plantae est, posterius autem, & trilineare, floris propago. Flor monopetalis potiore iure accensendus, pendulus semper est, linear tres longus & quodadmodum cylindricus, lineari diametro. Petala ad basim coalita tria exteriora herbacea, seu lurida, & acutiora sunt, tria vero interiora latiuscula, in summitate dilatata, & alba. Stamina pariter alba e fundo floris egredientia, & petalis ad medium usque inserta, intra florem latent, & apices luteos subfluent pulvisculo aureo refertos.

ASPARAGO 3. subiunget.

Flor die 1. Maii observatur, strigosior quam subsequenter species apparuit:

ASPARAGO 6. subiunget.

Floris fructusque protulit Vere Anni 1740. & eorum structuram in peculiari scheda adnotavi, quam nescio quomodo amisi; sed, ni male memini, ad Smilacis potius, quam ad Asparagi species plantam hanc referendam esse cognovi.

ASPHODELO 4. subiunget.

Aprilis initio flores profert in praelongis spicis digestos, Liliaceos monopetalos, in sex partes ad centrum usque scissos, quarum quinque erectae sunt, sexta vero & inferior pendula; omnes autem retro reflexae, luteae, nervo viridi utrinque conspicuo per medium distinguuntur. Stamina sex, & embryonis stilus in apice bifariam scissus, falcata pariter sunt. Speciem. 5. in Horto Elsbamensi descriptam, & affabre pictam cernere est pag. 310. & 231.

Pag. 12.

ASTERI 10. *subiunge.*

Semina villosa & pappo instructa profert, thalamo cellulato affixa.

ASTERI 11. *subiunge.*

In singulis floribus duodecim, vel quindecim semiflosculos coronales gerit.

ASTERI 14. *subiunge.*

Annuus est, corona floris rosea, vel purpurea, disco aureo.

15. *Idem corona candida.*

16. *Aster ramosus annuus Canadensis H. R. Blef. 236. Infr. R. H. 482. Leucanthemum Bellidis facie, umbelliferum, semine papposo Boerb. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 108. num. 11. Vaill. in Act. Ac. R. Sc. 1720. pag. 404. num. 45.*

17. *Aster annuus flore papposo rubente: sub hoc titulo ex Sibiria missus D. Amman.*

18. *Aster maritimus Salicis folio longiore & angustiore peracuto, floribus caeruleis parvis, semiflosculos copiosioribus. An Aster Salicis folio, flore caeruleo, radice repente Mor. Hist. Oxon. part. 3. sect. 7. Tab. 22. fig. 26. Amel. Virgiliti Martib. 1734. Ed. Valgrif. 1585. in f. Tripolium Camerarii Hort. 179. Mich. Rar. ex Insulis Venetis adtulit Michelius.*

19. *Aster montanus luteus, Salicis glabro folio. C. B. Pin. 266. Aster Altitus alter in ruderibus Caesalp. 469.*

20. *Aster montanus luteus subhirsutus nigrovirente folio Mich. Rar.*

21. *Aster palustris parvo flore globoso Infr. R. H. 483. Aliquam ex his Asteris specibus Vaillantius ad Helenii species revocavit in Act. Ac. R. Sc. A. 1720. pag. 391.*

ASTEROIDI 1. *subiunge.*

Plantam hanc Michelius Rar. Vaillantium sequitur ad Asterisci genus revocavit, appellavitque: Asteriscus perennis, villosus, serratus, imo calyce non folioso Vaill. in Act. Ac. R. Sc. A. 1720. pag. 430. num. 10. Asteriscus calyce brevi, angustifolius Boerb. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 105. n. 10. Asteroides birsuta latifolia Patavina Micheli H. Pis. Aster luteus maior foliis Succifuae C. B. Pin. 266. Aster III. Austriacus Clus. Hist. XIII. In Plantis quae ad radices Collinum Aequae in Agro Patavino est, invenisse se ait, & exempla etiam ex Agro Viennensi accepisse. In Adversariis autem alterius operis quibus paucis ante mortem mensibus incubebat, diversam fecit ab Asterisco Vaillantii, eo quod illa squamas, quae semina ab invicem distinguunt aristatas proferat, hic vero partim aristatas, partim retusas, & veluti saeceras.

ASTEROIDI 2. *subiunge.*

Lin. 2. semilineam latis, corrige sesquilineam latis. In libro Rar. Michelius huic nomen fecit: Asteriscus Alpinus Salicis folio angusto, & subhirsuto, flore minore, calyce nudo, &c. Praeter Boconis synonymon aptari hoc etiam ei posse suspicatur: Asteriscus alpinus simplici caule, floribus luteis Caesalp. 496. Folia

lia Mense Februario circa radicem renascentia angusta erant, bifida praefertim in margine, quaedam subinde dentata, sive verrucis vesiculisque Balsamo rubente repletis donata, non secus ac in Hyperici petalorum margine accidit. In Alpibus Petrae Apuanae sponte provenit.

ASTEROIDI 3. *subiunge.*

Semilineam circiter latis, corrige lineam circiter latis.

Hanc quoque ad Asterskum revocavit Micbelius, atque aptari posse iconem Asteris Montani flore luteo magno, bifidi, quibusdam Oculus Christi I. B. 2. 1046. Folia prima Februario Mense observata maiora quam superioris sunt, ex angusto principio magis dilatata, bifida, & verrucis, vesiculisque, similibus donata.

Pag. 13.

ASTRAGALO 6. *subiunge.*

7. Astragalus purpureus perennis spicatus Pannonicus Mor. Hist. Oxon. part. 2. 106. Infl. R. H. 415.

8. Astragalus pumilus filiqua Epiglottidis forma Infl. R. H. 416.

9. Astragalus Orientalis altissimus, Galegae foliis amplioribus, flore parvo flavescente Coroll. Infl. R. H. 29.

ASTRANTIAE *subiunge.*

Atraylis lutea C. B. Pin. 379. Vaill. in Art. Ac. R. Sc. 1718. pag. 217.

ATRIPLICI 4. *subiunge.*

Semen unicum in pericarpio quolibet continetur corbleatum istar seminis Kali Gramineo folio, seu Chenopodii maritimi semine splendente, inclusum folliculo lentiformi in basi tantummodo pervio, ac tuba bifurcata instructo: Flos hermaphroditus laciniis acutis habet.

ATRIPLICI 5. *subiunge.*

Flores profert unus tantum formae hermaphroditos nempe. Calyx constat duobus foliolis virentibus, cucullatis, ad basin coniunctis, & pelvis quamdam constituentibus, e qua embryo surgit ellipso-corbomoidalis compressus, stylo ac stigmatibus laciniatis munitus: stipatur hic ternis ex utroque latere flaminibus ad originem pyramidalis, & apices carnosos subsistentibus. Ambius haec petala, seu foliola duo elegantissima, candida, cochlearis instar excavata, quae initio expansa sunt Circaeae florum instar, deinde vero eriguntur, & invicem adpressantur, adeoq. embryonem maturentem claudant, quemadmodum ceteris Atriplicis speciebus contingit.

6. Atriplex hortensis alba, sive pallide virens C. B. Pin. 119. Infl. R. H. 505. Spinacione vulgo. Duas huius varietates observasse me memini, unam nempe perianthio dimorpho floris semine acuminato, alteram eo rotundo Notari meretur ad floris semine basin duos ex utroque latere flosculos hermaphroditos nasci, minimos, herbaceos, monopetalos rotatos, quinquefariam sectos & flaminibus quinque donatos apicem subsistentibus, ac ex incisuris florum prodeuntibus. Flosculi hi plerumque steriles sunt; in nonnullis tamen embryo abit in fructum orbicularem depressum nigrum, quem laciniis florum arcte amplexantur.

Pag. 14.

Pag. 14.

AURANTIO 14. *subiunge.*

12. Aurantium foliis angustis ex flavo albo & subluteo variegatis, fructu subrotundo sessili luteo, costis virecentibus, cortice trilineari amaro, succo acido. *An Aurantium virgatum angustifolium* Inf. R. H. 620. *Malus Aurantia angustioribus foliis*, & fructu variegatis H. L. Bat. *Aurantium virgatum multiformi folio, fructuque striato* Clarici *Isor. e Colt. delle Pianta* 738. *Araucio con frutto, e foglia variegata* Wolkam *Hesp. Norib. T. 2.* 193. *Araucio Turco* vulgo Mich. Rar.

16. Aurantium Laurinis foliis H. Pif. *Malum Aurantium Lauri angustis foliis* Bocc. Rar. 3.

AZEDARACH *subiunge.*

Præcox est; floris item petala caerulea profert, & nectarium saturocaeruleum; proindeque distinguenda est ab insequenti specie, quae serotina est, petalaeque habet albidæ, vel dilute carnea, trilinearia, in acutum apicem desinentia, & externæ nervo rubente notata; Nectarium tandem nigro purpureum.

2. Azedarach foliis ramosis amplioribus, flore albo, vel carneo. *Pseudosycamor* H. *Ezfl. Aut. O. 1. f. 2.* *Tuber, quam vulgo falsum Sycomor* vocant *Caesalp. 107.* In pluribus Etruriae locis, ac præsertim in nemoribus Aucupariis lactissime ambæ proveniunt, & folia vel bieme retinent, licet peregrinae sint.

BALSAMITAE 1. *subiunge.*

Flosculi integri & unius formæ sunt, invicem stipati, nullisque foliolis, seu squamis ab invicem distincti. Folia adulta albiculis quibusdam referta conspiciuntur villo incurvo in margine munitis, in quorum fundo glandula haemisphaerica nidulatur, e qua Balsamum peculiare pellucidum exsudat, quod odoris plantae sedes est, & a Sole inspissatum lutescentem colorem assumit, resinaeque instar concrevit. Exsudat vero potissimum Aestatis initio, dum folia non nimis tenera ac succosa sunt.

BALSAMITAE 2. *subiunge.*

Flosculi similes superioribus sunt, verum ii qui floris peripheriam occupant, foliolis quibusdam imbricatis, & acuminatis ab invicem distinguuntur.

BARBAE CAPRAE 1. *subiunge.*

Flos sesquilineam longus petalis quinque constat ex angusto principio sensim dilatatis ac rotundatis, & cochlearis instar excavatis. Calyx stellatus est, five in quinque acutas lacinias divisus. Dum haec fructus ad maturitatem perducit, sequens species flores suos explicat, qui petalis ferme ovalibus componuntur, & staminibus duodecim circiter albis, apice luteolo munitis, adeo exilibus ut vix a centro se attollant, & nudum oculum eladant.

Pag. 15.

BARBAREAE 2. *subiunge.*

Respondet figuræ Eurmae Palustris Lugd. 650. & *Herbae S. Barbaræ* Cast. 287. ut

287. ut adnotavit Mich. Rar. Petala florum cordata sunt, duas lineas longa, unam lata; filiquae autem unciam circiter longae sunt.

BARBAREAE 4. subiungetur.

Eadem est cum *Sisymbrii* specie 8. per errorem descripta pag. 90. Ad hoc *Barbareae* genus pertinent aliae quoque *Sisymbrii* species ibidem descriptae sub numer. 5. 6. & 7.

BELLIDI subiungetur.

2. Bellis hortensis flore pleno, eoque magno, albo C. B. Pin. 261. Inf. R. H. 491.

3. Bellis hortensis flore pleno, eoque magno, vario C. B. Pin. 261. Inf. R. H. 491.

BERMUDIANAЕ subiungetur.

2. Bermudiana Graminea flore minore caeruleo H. Eltham. 49. Tab. 41. fig. 49.

BETONICAE 4. subiungetur.

Odorem *Chamaedryos* vulgaris spirat. Folia utrinque acuminata sunt, uncias duas plerumque longa, lineas novem lata. Flores verticillatim digesti sunt, eorumque labium superius intrinsecus & extra candidum est, in margine autem circa faucem punctulis sanguineis notatum; inferius e luteo pallefcit. In ceteris convenit cum descriptione Rasi Hist. T. I. 566. Figura *Alyssi* maioris Tabern. Ic. 541. optima est.

5. *Betonica* maior Danica Inf. R. H. 203.

6. *Betonica* maritima (*Salviae* folio) flore ex luteo pallefcente Inf. R. H. 203. *Sideritis* *Heraclea latifolia* *Dioscoridis*. *Sideritis* marina *Salvisfolia* nostra Donat. Boc. Mus. 164. Mich. Rar.

BIDENTI 1. subiungetur.

Semina *Spondyliis* feminum familia sunt, duas lineas longa, transversim sita, & squamis canaliculatis in aculeum desinentibus ab invicem distincta.

Pag. 16.

BIDENTI 6. subiungetur.

Semina lineas quatuor longa sunt, duas lata, aristis sesquilinearibus munita, circulariter disposita, & squamis foliaceis ab invicem distincta.

BIDENTI 9. subiungetur.

10. *Bidens* palustris annua, caule anguloso, foliis oblongis serratis, non divisis, flore parvo luteo minus specioso & erecto, semine binis aristis munito. *Bidens* folio non diffecto *Caesalp.* 488. an *Eupatorium Cannabinum* semina *Septentrionalium* stellato & odorato flore *Lob. Ic.* 528? Mich. Rar.

11. *Bidens* palustris annua, caule rotundo, imum versus nonnihil hirsuto, ac purpurascente, folio *Salicis* longiore & angustiore, nitido, semunciam lato, & nonnihil serrato, flore specioso aureo nutante, semine quatuor aristis armato. An *Eupatorium Cannabinum corysanthemum* Barr. Icon. 1209? Mich. Rar.

Utram.

Utramque attuli A. 1742. e Palustribus Blesinensibus, in quibus lactissime proveniunt, floresque Octobri Mense explicant.

12. *Bidens palustris* annua foliis subrotundis, latioribus, imis plerumque trilobatis, ceteris integris, flore luteo minus specioso, femine binis armato Mich. Cat. Plant. A. Flor. In salictis Arni fluvii prope Untani Pagum repertam in Hortum olim transfudit Michelius, quam autem periisset, attuli ego A. 1743. e Paludibus inter Petramsanctam & Massam Rosam obvii, ubi copiose germinantem inveni simul cum sequenti.

13. *Bidens* quae *Verbesina palustris* annua, caule rotundo purpurascente, foliis Salicis coniugatis & serratis, flore luteo radiato, semihisculis sterilibus. *Eupatorium aquatile* folio non diviso, flore aureis undique petalis radiato Lael. Triumph. apud Fratrem 63. Mich. Rar.

BLATTARIAE 1. subunge.

Flores ampliores quam sequentium specierum sunt: stamina, & lanugo qua ipsa stipantur purpurea est, apices autem croci. Villi quibus spicae florum in hac, & sequentibus speciebus vestiuntur, vascula excretoria sunt, e quorum summitate Verno & matutino tempore succus quidam pellucidus, & nonnihil glutinosus exsudat.

Pag. 17.

BLITO 2. subunge.

3. *Blitum* totum purpureum, spicatum, latifolium, erectum, foliis Betaceis acuminatis, calyce pentaphyllo, femine spadiceo splendente. *Figurae Bliti* Cam. Epit. 233. & *Bliti maximi*, sive *Amarantibi maioris* L. B. 2. 968. huic perbelle aptari possunt. Mich. Post. Flores masculini lineares sunt, rubri, foliis quinque ovatoacuminatis constantes, & staminibus quinque albis apices luteos sustententibus instructi, nullo embryonis vestigio apparente. Inter aceruos florum masculinorum feminini flores conspiciuntur; calyces nempe quinquefariam scissi, in quorum fundo embryo nidulatur, filamentis quatuor pennatis in apice instructus, qui deinde abit in fructum globosum Octobri Mense maturem, bifariam horizontaliter debiscentem, valva superiori purpurea, inferiori constantiter viridi, & semen unicum lentiforme erectum includentem. Haec florum sterilius & secundorum differentia in superioribus etiam duobus *Blitis* obtinet; sed notari meretur ipsorum flores trifariam tantum, non vero quinquefariam divisos esse, ac masculinos seu steriles tribus staminibus donari; Embryonis item apicem tribus tantum filamentis instructum esse.

4. *Blitum fragiferum* maximum polypermon Amman. Rarior. 166.

BOLETO subunge.

Talem *Boletis* huius descriptionem ex Michelianis schedis elicui. Pollices ferme quatuor longus est, quorum duos pileolus occupat. Pediculus interne cavus, non profus albus, sed leucophaeus, ad radicem ventricosus, & septem lineas in diametro habens, sensim deinde angustior fit, praesertim qua parte extremo pileoli margini subest. Pileolus autem subsicus olivaceum quoddammodo figuram induit; e margine siquidem collecto, pediculoque appresso, sensim dilatatur, & in acutum fastigium desinit, crebris per longitudinem costulis seu sulcis undosis distinctus, quos inter frequentes lacunae, seu cellulae conspiciuntur.

eiuntur figura irregulari. Die 30. Martii in Arboreto Horti collegit Michelius.

BRYONIAE subiunge:

Fertilis, seu fructifera est. V. Pontad. Anthol. 280. Florum sectiones acuminatae linear tres longae sunt, unam ferme latae, ex albo pallentescentes; Tuba autem revoluta pelvisformis est, & quinquefariam fissis.

Pag. 18.

BUGULAE 4. subiunge.

Huius folia quandoque inferne purpurascunt; secundae autem speciei dum tenera planta est, viridia prorsus sunt, dum vero senescit Mense Julio prorsus atrovirentia.

Bupthalmi species, quae in Horto coluntur sic aptius describentur. **BUPHTHALMUM** Tanacetii minoris foliis (flore luteo minore) C. B. Pin. 134. Insl. R. H. 495. *Chrysanthemum* in rudribus Caesalp. 444. *Euphthalmo* Martb. 959. *Cass.* 81. Mich. Rar.

2. Idem flore maiore Mich. Rar.

3. *Bupthalmum* Tanacetii minoris folio, flore albo Insl. R. H. 495.

4. Idem maius. *Chrysanthemum* Tanacetii folio, flore albo, montanum Italicum Barr. Icon. 466. an *Euphthalmum alpinum* flore candido Triumf. Obs. 79. ? Mich. Rar.

BUPLEUROIDI subiunge.

Plantae huius, quae hieme Anni superioris peritit, florem procul dubio rosaceum, qualemc describit Boerhaavius observasse me memini, eiusque petala seorsim singula, non autem cohaerentia decidere.

Pag. 19.

CACHRYDI 3. subiunge.

Est *Panacis Herculei* alterum genus ex Sicilia Caesalp. 311.

CACHRYDI 4. subiunge.

Præcox est, foliorum lobos profert angustiores, nitidos, & quasi lucidos, serratos, umbellaeque albas nudas.

CALAMINTHAE 3. subiunge:

Utraque foliorum iuniorum facies, praesertim inferna, nudo oculo inspecta apparet quodadmodum perforata, per microscopium vero alveolis rotundis excavata, in quorum fundo glandula nidulatur haemisphaerica laevis, assidue Balsamum pellucidum extillans, quod in guttulas coarctatur, & crassescit, plantamque odoratam facit: Reliqua foliorum superficies rarissimis villis vestitur.

CALAMINTHAE 6. subiunge.

Humilis Planta est, in plures ramulos divaricata: Folia linear decem la-

ta profert, duodecim longa, raris pilis vestita, & glandulis odoriferis undique conferta. Verticilli florum lati & rarius digesti sunt, pediculi autem florum lineari ferme quatuor longi sunt, & calyces sequislineam longi; flores tandem dilute carnes sunt, tubo quadrilineari instructi, ac labio inferiori macula circulari alba, punctulisque rubris variegato.

CALAMINTHAE 7. subiunge.

Est *Thymbra flosculis candidis* Dod. Pempt. 288. *Satureia montana flosculis candidis* C. B. Pin. 288. *Satureia durior* L. B. 3. 272. *Thymum italicum flosculis candidis* Caesalp. 460 Mich. Rar. Flor quandoque totus niveus est, quandoque circa rictum punctis carnes variegatus. Apices initio carnes sunt, deinde violaceum colorem induunt. In Montis D. Iuliani, & Montium Avansensum Agri Pisani facie meridionali ipsa etiam hieme tepida, in Alpibus item Lucensibus Auxeri Flavio proximis, & in ipsis Petrae Aphanae ingis, licet frigori ferme perpetuo damnatis, lactissime in rupium fissuris germinat simul cum sequenti specie, seu majori varietate.

9. *Calamintha frutescens Satureiae folio facie & odore, flore dilute purpureo.* *Satureia montana floribus purpureis* C. B. Pin. 218. *Thymbra flosculis dilute purpureis* Dod. Pempt. 288. *Thymum italicum floribus modice purpureis* Caesalp. 461. Mich. Rar. Colore florum vel dilutiore vel saturatiore plurimum variat. Utraque autem species odorem suavissimum & vivacem spirat, cuius fides est Balsamum, quod larga satis copia e Glandulis per totam foliorum superficiem conspicitur exsudat.

CALCITRAPAE subiunge.

2. *Calcitrapa Officinarum flore purpurascente* Vaill. in A& Acad. R. Sc. 1718. pag. 209. num. 1. *Carduus stellatus, sive Calcitrapa* Insl. R. H. 440.

3. *Calcitrapa Officinarum flore albo* Vaill. Ibid. *Carduus stellatus, sive Calcitrapa flore albo* Insl. R. H. 440.

CALCITRAPOIDI 3. subiunge.

Flosculi bifformes sunt; marginales nempe steriles, tuba destituti, quinque-angulam & inaequaliter scissi; discoides vero integri, coronati, tuba vaginae instructi. Semina papposa non sunt, verum corolla lineari villosa ornantur, infidentque Thalamo villis vestito.

Pag. 20.

CALTHAE subiunge.

Planta perennis est, semperque virens, & fruticosa. E radice plures emittit caules lignosos ulnam ferme longos, procumbentes, & extrema tantum parte in altum seise attollentes: folia ipsos undique ornantia crassa sunt, valida, integra, ad oras undulata, aut crispata; interiora stem cuticula squamosa alba decidua in margine vestiuntur. Basis foliorum caulem dimidium amplectitur, eorumque costa per caulis superficiem tantillum propagatur. Flores e summis ramulis producuntur intus, & extra lutei, nunciam lati, semiflosculi 23. coronatibus constant, lineari novem longis, tubo hirsuto, linguaque in tres acutas partes leviter scissa; flosculi item discioides gerunt tubo pariter hirsuto donatos. In ceteris, ac praesertim seminum forma, a Caliba vulgari non abluat, si vil-

lor extirpias densiores, quibus planta uniuersa integitur, quique Balsamum non adeo glutinosum, nec grauiolens ut in *Caltha arvensi*, & vulgari fundunt .

2. *Caltha vulgaris* flore pallido C. B. Pin. 275. Inft. R. H. 498.
3. *Caltha vulgaris* flore citrino C. B. Pin. 275. Inft. R. H. 498.
4. *Caltha vulgaris* flore rufo C. B. Pin. 275. Inft. R. H. 498.
5. *Caltha polyanthos maior*, flore aureo C. B. Pin. 276. Inft. R. H. 498.
6. *Caltha polyanthos maior*, flore melino C. B. Pin. 276. Inft. R. H. 498.
7. *Caltha prolifera maioribus floribus* C. B. Pin. 276. Inft. R. H. 498.
8. *Caltha prolifera maioribus floribus*, flore melino H. R. Par. 35. Inft. R. H. 498. V. Vaill. in *Act. Acad. R. Sc. A.* 1720: pag. 372. Fior rancio vulgo promiscue vocantur a colore *Mali Aurantis* corticem imitante .

CAMPANULAE 1. *subiunge* .

Foetida est, glabra, & lactescens, floribus caeruleis .

CAMPANULAE 2. *subiunge* .

Flores intus pilosi sunt, insidentque calyci patulo .

CAMPANULAE 13. *subiunge* .

14. *Campanula Alpina saxatilis*, foliis angustis ferratis subincanis & tomentos, floribus parvis albis in capitulum sphaericum digestis. *Campanula Alpina sphaerocephala* C. B. Pin. 94. Inft. R. H. 110. *Trachelium maius pertraeum* Ponae Bald. in folio CCCXXXIII. l. B. 2. 801. *Trachelium maiori pertraeo* Ponae simile, si non idem l. B. 2. 802. Mich. Rar. qui e Monte Baldo attulit .

CAMPHORATAE *subiunge* .

Calyx florum bilinearis est, ventricosus, ore angusto in quatuor tantummodo partes secto, quarum duae se invicem respicientes ceteris ampliores sunt . Semen oblongum est, ferri Equini figura, seu seminis Kali hirsuti simile; proindeque a charactere Camphoratae *Tournefortiana* abluat . In *Littore Liburnensi* inter Urbem Montemque Nigrum copiose fruticat .

CANNABINASTRO 4. *subiunge* .

Floris labium superius integrum est, & cochlearis instar excavatum; inferius autem in tria segmenta diuisum, quorum medium longius est, & fimbriatum, lateralia vero exigua, obtusa, & prominentiis filiformibus circa fauce munta . Pistillus abis in quatuor semina pyramidata, quae nidulantur in calyce campaniformi .

5. *Cannabinastrum* campestre annuum foliis oblongis ferratis ad petiolum rotundatis, flore parvo albo, calycibus brevibus, radiis trifloribus . Mich. Rar.

6. Idem flore rubente Eiusd. In Agro Bargensi in reditu Bargam a Melendino quod Corsonnae Fluvio adiacet, copiosum utrumque inveni florens exeunte Octobri .

CAPRIFOLIO 3. *subiunge* .

Flores sens e quolibet verticillo seu acetabulo prodeuntes sesquianciales sunt, inter-

interne candidi, externe carni, per senectutem flavicantes, odorati, quorum labium superius latius est, in quatuor rotundas lacinas eleganter divisum. Stylus, & stamina breviora sunt quam in praecedentibus speciebus. Semina rotatim posita, nullis squamis ab invicem distincta, ovata sunt, & eleganter coronata.

CARDAMINE 1. *subiunge.*

Radice repente donata est, floribusque albis.

CARDAMINE 5. *subiunge.*

Petala obtusa sunt, sesquilineam ferme longa, semilineam lata, & candida: Stamina stem candida sunt, apicem obovatoeae sustententia.

CARDIACAE 2. *subiunge.*

3. Cardiacae foliis tenuis & profundius incisus, villosa Amman. Rar. 50.

CARDUO 2. *subiunge.*

3. Carduus moschatus flore amplo, capite reflexo Flux Alm. 83. Carduus nutans L. B. 3. 56. Inß. R. H. 440. Vaill. in *Act. Acad. R. Sc. A.* 1718. pag. 195. num. 1.

Cardus species duas in Catalogo descriptas Michelinus Rar. ad Cirsi genus revocavit; Primam autem appellavit Cirsiium palustre altissimum, Alphodeli radice, foliis lanceatis, caule alato, capitulis parvis confertis. Cirsiium palustre lanceatum, caule alato, polyanthemum Vaill. in *Act. Acad. R. Sc. A.* 1718. pag. 202. num. 14. Alteram vero Cirsiium parvum annuum, Acanthi folio, flore purpurascente.

Pag. 22.

CARLINAE 3. *subiunge.*

4. Carlina caulescens magno flore albicante C. B. Pin. 380. Vaill. in *Act. Acad. R. Sc. A.* 1718. pag. 220. num. 3. In Alpibus Apuanis copiosam invenit, praesertim circa Mercurii Metalla Levensanensis, & Argenti Metalla vulgo il Bottino dicta.

Thalamus, seu fundus florum Carlinae duplici substantia constat, quae per senectutem facile diffringitur, quemadmodum in pileolis Suislorum accidit. Inferior enim Thalami pars carnosae est, & per senectutem fungosa; superior vero chartilaginea, & in plurimas cellas quadratas distincta, Onopordi instar. Cellulae singulae fundum concavum habent, & foramine ovali pervium, quo per arterias ab inferiori parte nutrimentum in semina distribuitur. Membranae quae cellulae parietes constituunt ab invicem diffringuntur, & in filamenta plura scinduntur eleganter capitata, flosculorumque tubas aemulantes. In unaquaque cellula nidulatur semen pappo instructum. Petala plana, seu squamae coronam constituentes, inferiori calycis parti adhaerent. Non tantum quarta haec, sed etiam prima species, aestivo tempore, e foliis aculeatis calycem cingentibus copiosum Gummi fundunt, quod Ixia in Officinis vocatur. Radicum cortex Aromaticus est, & Saccharo conditus in quibusdam stomachi vitium cum successu adhibetur. Calycis florum pars carnosae a squamis, & lanugine purgata in citum assumitur. Species 1. folia Onopordi vulgaris forma, ac binos, ternosve flores

flores amplissimos, Cinaras sativae inflar, profert. Abunde autem provenit in Montibus Clusensibus la Consuma dictis; in Monte quoque Scalario in loco dicto la Casa al Monte germinantem inveni.

CARYOPHYLLO 2. subiunge.

Villi in centro floris sitii per microscopium observati, colorem florum Amarantoidis expriment.

CARYOPHYLLO 5. subiunge.

Folia Graminea sunt, tenuissime serrata, & obtuse mucronata: Floris color ad rosum vergit. Petala linear 14. longa sunt, septem lata, ad extremitatem rotundata, & altius serrata, & calyx inaequaliter dentatus, ac duobus foliolis per basin circumdatus. Caeterum Caryophylli storem non polypetalum, sed monopetalum, in quinque vel plures laciniis ad centrum usque divisum esse, Michelius asserit in scheidis.

Pag. 23.

CARYOPHYLLO 8. subiunge.

Petalorum pars inferior viridis est.

CARYOPHYLLO 9. subiunge.

Speciem hanc Michelius in Adversariis ita descripsit.

Caryophyllus minimus, erectus, subsasper, caulibus palmaribus, ramis magis expansis, foliis tenuissimis, floribus purpurascensibus, solitariis, petalis cordatis integris tres lineas longis & unam latis, calyce costulato. *Betonica Coronaria, sive Tunica minima* L. B. 3. 337. *descript.* Caryophyllus Gramineo folio minimus Razi Hist. T. 2. 1002. num. 4. Syll. 89. In montibus Florentinae Urbis sponte germinat.

CARYOPHYLLO 10. subiunge.

Repens est, & Polygoni folia perexigua habet. Petala quatuor sunt, circa umbilicum exalbida, linear quatuor longa, & unam lata: cornicula brevissima sunt: calyces vero costulati, & duobus tantum foliolis per basin circumdati.

11. Caryophyllus Sinenensis supinus, Leucioi folio, flore vario Tournef. in Aëtis Ac. Sc. A. 1705. Boerch Ind. Alt. H. Lugd. Bat. Part. 1. 219.

12. Idem flore pleno Eiusd.

13. Caryophyllus, qui Tunica ramosior, flore candido cum corolla purpurea H. Eltham. 401.

CASSIDAE 5. subiunge.

6. Cassida palustris, vulgaris (repens, angustis folia, glabra) flore caeruleo Inft. R. H. 182.

7. Cassida palustris minima (repens, foliis angustis acutis & bisauritis) flore purpurascente Inft. R. H. 182. Mich. Rar. E Palustribus Blentinensibus, & Pisanis attuli.

CATARIAE subiunge

2. Cataria Lusitanica erecta, Betonicae folio, tuberosa radice Inft. R. H. 202.
3. Cata-

3. *Cataria* maior foliis oblongis, pyramidatis, acutis, ad petiolum aequalibus, spicis brevibus, floribus albis. *Mentha Cataria* J. B. 3. 225. *Jed descript.* *Herba Gasta Cast.* 212. *Cataria sive Mentha Catti* Lob. Ic. 511. *Herba Felix Matthioli* Lugd. 908. Mich. Rar.

CEDRO subiunge.

An Juniperus Bermudiana H. L. 345. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. Part. 2. 208. cuius elegantissima Icon. vivis coloribus expressa exhibetur Tab. 1. *Catalogi Plantarum tum exoticarum tum Domesticarum, quae in Hortis haud procul a Londino sitis in venditionem propagantur.*

Ad hoc Cedri genus revocandae sunt Sabinæ species in hoc ipso Catalogo descriptae pag. 83.

CENTAURIUM MINUS annuum, glaucum, perfoliatum, foliis latioribus & brevioribus, acutis, floribus luteis polyptetalis, calyce bilineari, denticulis angustissimis. *Centaurium luteum perfoliatum* C. B. Pin. 278. *Inst. R. H.* 123. *Centaurium minus perfoliatum luteum umbellatum* Bar. Icon. 515. n. 2. 1. *Centaurium luteum Camer. Epit.* 427. *Centaurium luteum alterum* Lugd. 12. 91. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

2. Idem foliis angustioribus. *Centaurium luteum perfoliatum angustifolium* C. B. Pin. 278. *Centaurium luteum prius* Lugd. 1290. Mich. Cat. Plant. A. Flor.

3. *Centaurium minus*, annuum, floribus purpureis in parvas rariores & minus compactas umbellas digestis. *Centaurium minus flore purpureo* I. B. 3. 353. *Centaurium minus* Matth. 692. *Fuchs. Hist.* 386. Mich. Ibid.

4. Idem floribus crebris, in parvas umbellas magis compactas digestis. *Centaurium minus* Dod. *Pempt.* 336. *IC. Cam. Epit.* 426. *Centaurium primum* Lob. Icon. 401. Mich. Ibid.

De Centaurii maioris speciebus V. inferius adnotata ad Rhaponici species.

CERASO 2. subiunge.

Calyx florum conicus, seu cyathiformis est, margine repando, & in quinque dentes divisus, flaminibusque obvallato: petala inter dentium, seu laciniarum calycis divisiones nascuntur, oblonga, & in extremitate rotundata.

CERATOSPERMO subiunge.

CERINTHE maior annua, Glasti folio maculato & spinoso, flore maiore luteo vel flavo, cum ore denticulato, denticulis deorsum reflexis. *Cerintbe quorumdam maior*, spinoso folio, flavo flore I. B. 3. 606. *Inst. R. H.* 80. *Cerintbe flavo flore*, asperior C. B. Pin. 258. *Raii Hist. T.* 1. 506. *Cerintbe quorumdam maior flavo flore* Clus. *Hist. CLXVIII.* Mich. Rar.

2. Eadem flore ima parte rubro, summa vero luteo Ejusd.

CHAEROPHYLLO subiunge.

2. *Chaerophyllum sylvestre alterum*, geniculis tumentibus *Inst. R. H.* 314.

Pag. 24.

CHAMAECERASO 2. subiunge.

3. *Chamaecerasus Alpina* fructu gemino rubro, foliis longioribus acutis Mich. Rar.

De *Chamaedry* 4. vide sit adnotata ad *Teucrium* pag. 93.

CHA.

CHAMAEDRY 6. subiunge.

Ad Teuctii Genus revocavit Michelius Rar.

Superior foliorum facies villis rarioribus, ac brevioribus obrita est, inter quos plurimae exiguae glandulae sitae sunt, e quibus extillat Balsamum pellucidum: in inferna etiam parte, in adulta Planta, intra villas longiores & magis implicator, glandulae similes latent, e quibus Balsamum odore acutiore praeditum extillat.

CHAMAEDRY 8. subiunge.

Annua est, & birsuta: folia oblonga serrata profert, & flores albor. Notari meretur Plantam hanc singulis octo, vel decem annis sponte per Horti solum variis locis nasci. Idem contingit Ricinoidi ex qua paratur Tournesol Gallorum Inst. R. H. 655 & Tithymalo argenteo maritimo leptophyllo Lael. Triumphetti. Sexdecim saepe annorum spatio Chamaedryn hanc, & Tithymalum semel tantum, Ricinoidem vero ter renatam vidi. Talis miraque seminum incurritur Pbyficis, & Agriculis opportunum corollaria ministrabit.

9. Chamaedrys palustris, canescens, fruticosa, Cretica, flore purpureo, quam Michelius ex ultimo suo itinere advexit, sibi a Cl. Leonardo Seslet, ut puto, communicatam.

CHENOPODIO 1. subiunge.

Planta ad trium spithamarum mensuram atollitur. Flores in spicis ramis digesti sunt, quae spicae summam occupant, primitus expanduntur. Calyx in quinque subrotundas partes scissus est, cochlearis instar excavatus, intus candicans, extus in medio virides, margine foliaceo candicante auctus. Stamina quinque sunt, pellucida, calycis squamis duplo longiora, apices citrinis adyrmor, & Malvae Mofebatae similes subsistentia. Centrum floris occupat Placenta orbicularis, depressa, viridis, in summitate filio rubro bipartito brevi instructa, & mucro quodam glutinoso per totam superficiem illita. Flore nondum expanso singulorum flaminum apices glutine isto implicati placenta firmiter adhaerent, & calycis squamis invicem appressi integuntur; affluente vero apicibus, flaminibusque novo nutrimento, sensim ipsi turgescunt adeo intra calycis squamas latere amplius non possunt; quinimo eas ab invicem distrabunt, & biare cogunt. Recluso igitur, expansoque flore, Solis calor gluten, quo, ut diximus, Placenta, seu Embryonis calyptra inficitur, enervat, aut exsiccat, fibrasque flaminum rigidiores ita efficit, ut flamina ipsa a glutinis vinculis soluta elateris vi quadam erigantur, expandantur, & calycis squamas superpositas deorsum distrabunt. Idem ferme accidit siculiro apices a glutinis nexu liberaveris. Placenta, seu Embryo abit in fructum involuero rubro, punctulis seu alveolis pellucidis affabre distincto, testum, & unico femine nigro splendente fetum. Barrellerii Icon rudis admodum est, nec plantae faciem exprimit.

CHENOPODIO 2. subiunge.

Flor, seu Calyx ad medium usque scissus est in quinque partes tenuissime in summitate laciniatas. Stamina quinque habet brevissima, apicem breviter subsistentia, & embryonem sphaesita, qui pyramidalis est, trigonus, basi, vel parte ampliore sursum elevata, tribusque capillamentis in summitate donatus, ac unico femine nigro splendente reniformi, seu in basi restrato, fetus. Calyx fructum non vestit.

CHE-

CHENOPODIO 3. subiunge.

Flores a prima specie non abluunt, si filamenta, seu filor embryonis longiusculos rubros excipiat. Pulvisculus albus, quo uniuersa Plantae superficies vestitur tanquam si cinere adpersa esset, ut adnotavit Caesalpinus, per microscopium visus, nil aliud apparet esse, quam vesiculae minimae, oviformes pellucidae, plantae cui adhaerent.

CHENOPODIO 6. subiunge.

Planta haec Mexicana climati nostro adeo adhaerit, ut sponte, & frigidibus inuisita in Arni ripis, & salicibus molesta copia nascatur. Ceterum haec, & superior semen proferunt nudum, seu mavis calyptra non involutum; easque ad Botryos Genus reuocavit Michelius Rar.

CHENOPODIO 8. subiunge.

Folia glauca, obtusa, & carinata profert, semenque rostratum. Hoc & sequens Michelius Kar. ad Kali genus reuocavit.

CHENOPODIO 10. subiunge.

Flores herbaceae profert, semenque coccleatum; proindeque Michelius ad Kali Genus reuocavit Karior.

11. Chenopodium altissimum Botryoides Amman Rarior. 165.

Pag. 26.

CHRISTOPHORIANAE subiunge.

Calyx floris nondum expansi sphaericus est, constatque quinque foliolis; duobus nempe exterioribus subviridibus, & admodum cucullatis, quae tria folia pariter cucullata, sed maiuscula, & candida includunt. Petala quatuor tantummodo sunt, lineae duas longa, & tertiam lineae partem lata, candida, e quorum centro surgit pistillus facie vitis semen referens, obtusus, 44. staminibus ad basin stipatur, quae apices lanceator & biventres subitiunt.

CHRYSANTHEMO 3. subiunge.

4. Chrysanthemum foliis Matricariae C. B. Pin. 134. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. p. 1. 105.

5. Chrysanthemum folio Matricariae, flore luteo pleno Eiusd.

6. Chrysanthemum flore partim candido, partim luteo C. B. Pin. Eiusd.

7. Chrysanthemum folio Matricariae, flore albo pleno H. C. Eiusd.

8. Chrysanthemum folio Matricariae, floris radiis sulphureis, disco aureo Eiusd.

9. Chrysanthemum folio Matricariae, flore magno bullato fere nudo Eiusd.

CHRYSOCOME subiunge.

Est Conyza Linariae folio Vaill. in *Act. Acad. R. Sc. A.* 1719. pag. 397. num. 3. A Conyzae tamen Genere sciunxit Michelius Rar. & Chrysocome restituit, eo quod flores e folis stoculis hermaphroditis constent, non autem stamifloculis quoque, ut Conyzae maiori vulgari C. B. contingit. Tbalamus praeterea, cui stoculis insident, cellulatur est, Onopordi instar, eiusque cellularum

rum anguli in limbum angulosum eleuantur, nullis tamen foliis, seu squamis munitur, quibus flosculi ab invicem distinguantur, quemadmodum in eadem Conyza maiore. Semina longo pappo instructa sunt. Calyx conii inverſi figura squamis longis conſtat, acuminatis, & in ſummitate reflexis.

2. Eadem minor. In collibus argilloſis ſecus viam Regiam Piſanam, praefertim di San Romano, & della Rotta diſſit, nec non in Ericetis Aquae Tettuccianae prope Montem Catinum Vallis Nebulae copioſam inveni. Licet autem humilior, & gracilior ſuperiori ſpecie ſit, flores proſerti maiuſculi, & amplioribus flosculis ornator. Quſdam ex hiſ per ſeneſcitatem colorem mellinum, vel rubentem elegantiffimum aſſumunt.

CICHORIO 3 ſubiunge.

4. Cichorium ſilveſtre, folio anguſto ſimpliciter laciniato, flore caeruleo maiore Mich. Rar.

5. Cichorium ſilveſtre, Eryſimi folio, flore caeruleo. An Cichorium ſilveſtre, Picris Dod. Pempt. 635. Seris Picris ſilveſtre Fuchs. 679. Mich. Rar.

6. Idem flore minore. Cichorium ſilveſtre anguſtifolium Lugd. 577. Cichorium folio valde anguſto Caſalp. 507. Cicorea Salvatica Matth. 532. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

CICUTAE ſubiunge.

2. Cicuta minor Petroſelino ſimilis C. B. Pin. 160. Inſt. R. H. 306.

CINARAE 5. ſubiunge.

In collibus argilloſis ſecus viam quae ab Urbe Volaterrana Salinar ducit, le Moie di San Giovanni, detorto a Muria nomine, vocata, Octobri Menſe germinantem inveni Cinarae ſilveſtris ſpeciem, quae folia anguſtiſſima, multifariam laciniata, Acanthi aculeati quodadmodo ſimilia, & aculeis flavoſcentibus in loborum ſummitate inſtructa proſert. Caulis eſſeti, aridique pedales erant, calycemque ſubſtinebant oblongum, cuius ſquamae in validum aculeum deſinebant. In Hortum translata caulem floriferum nondum emiſit: nun igitur eſt Cinara ſilveſtris ſpinofa Raii Syllog. 289 vulgo Sgalera? quam Micbelius Rar. per plantam Craſſetanam abunde naſci teſtatur?

CIRSIO 6. ſubiunge.

7. Cirſium Creticum altiffimum, Cardui lanceolati folio Coroll. Inſt. R. H. 32. Vaill. in Aſt. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 201. num. 1.

8. Cirſium Acanthoides in foliorum ambitu ſpinis mollibus creberrimis hirtum, flore flavoſcente. Carduus alpinus Carlinae folio & facie, flore flavoſcente D. Michæli Vaill. in Aſt. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 203. numer. 21. Mich. Rar.

9. Cirſium Aſphodeli radice, foliis magnis incanis. An Cirſium maximum Aſphodeli radice Inſt. R. H. 447. Mich. in Adverſ.

10. Cirſium tuberoſum capitulis ſquarroſis H. Eltham. Semina ab ipſo D. Dillenio accepti.

Pag. 27.

CITREO 3. ſubiunge.

4. Citreum, quod Malum Citreum flore pleno, & fruſtu proliſero Flor. Norimb. 117. Cedro di Fiore, e Frutto doppio.

R

CLE-

CLEMATITI 1. subiunge.

Petala florum linear quinque longa sunt, sesquilineam lata, utrinque acuminata; apices autem pallescunt.

CLEMATITI 2. subiunge.

Floribus tum onusta apparet, quum sequentis speciei flores omnes desiderunt; petala autem profert angustissima.

CLEMATITI 4. subiunge.

Petala plerumque quatuor gerit, quandoque autem quinque, semuncialia, sesquilineam longa, utrinque acuminata; stamina vero alba, & apices pallidos.

CLEMATITI 8. subiunge.

Ad singulos nodos polyphylla est, & geminis capreolis donata. Flores albos solitarios profert, calyce monophyllo mitrato instructos.

CLEMATITI 11. subiunge.

Hanc & sequentem speciem ad Viticellae genus cum Dillenio revocavit Michelius Rarior.

CLINOPODIO 2. subiunge.

3. Clinopodium perenne Pulegii odore, Maioranae folio, Patavinum Bocc. Mus. par. 1. pag. 60. Tab. 45.

4. Clinopodium Canadense fistulosum, foliis dilute virentibus & hirsutis Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bart. par. 1. 158.

Pag. 28.

COMELINAE subiunge.

Est Comelina procumbens annua, Saponariae folio H. Eltham. 92. Tab. 78.

In CONVOLVULI 2. nomine pro nigris & angulatis scribe magis angulatis.

CONYZAE 1. subiunge.

Huius Plantae flores, quemadmodum adnotavit etiam Michelius, non e suis flosculis componuntur; verum & veris quoque semiflosculis simplicibus tuba instructis, qui peripheriam corymborum occupant, & flosculorum numerum excedunt. Praeterea ibi stamens, quae parte semiflosculi ipsi sibi sunt, foliolis quibusdam angustissimis ornatur, quae semiflosculorum ab invicem distinguunt. Talis autem character nulli e ceteris Conyzae speciebus hactenus notis communis est.

CONYZAE 2. subiunge.

Ad Eupatorii Genus revocavit Michelius Rarior. Corymbos cylindraceos profert, quorum calyx non squamosus est, sed paucis simplicibusque foliolis aequalibus, unaque serie digestis constat. Intra calycem sibi sunt flosculi unius omnes formae, hermaphroditi nempe. Semina pappo instructa oblonga sunt, compressa, angulosa, seu costulata, & in acumen terminata, quod nervi brevissimi ope adnectitur foramini papillarum quibus stamens nudus scatur.

Pag. 29.

CORIARIAE *subiunge.*

Flor femininus petala quinque gerit, quae conspicua potissimum sunt in flore effeto; tunc enim duplo ferme maiora calycis squamis adparent. Mich. Advers.

CORONAE SOLIS 4. *subiunge.*

Caules lignosos profert; folia autem aspera & coniugata. Semiflosculi ovati sunt, lineas novem longi, quatuor lati, tubo nigro, nulla tamen tuba instructi: flosculi autem tuba bifida, & vagina, tubaque purpurea muniuntur, ac squamulis quibusdam ab invicem separantur. Semina nuda sunt, seu duabus tantummodo squamulis in summitate ornata.

CORONOPO 3. *subiunge.*

4. *Coronopus silvestris, perennis, hirsutus, foliis humistratis, modo latis, modo angustis, cum appendicibus modo magis, modo minus laciniosis. Coronopus, seu Herba stella silvestris, foliis profunde laciniosis Erucae similitudine Caesalp. 329. An Coronopus silvestris hirsutus laciniosior H. Catbol. Rari T. 3. pag. 434. Mich. Rar. Per Viam Regiam Pisanam, in sabuloso colle circa veterem Arcem Montis Lupi germinantem inveni.*

COTINO *subiunge.*

Siccissima Aestate, Augusto exeunte, e minimis corticis fissuris extillabant guttulae Terebinthinae cuiusdam pellucidae, lentae, quae odore & sapore Larginam adamussim referebat.

2. *Cotinus floribus, fructibus, & capillamentis ex albo flavescens. Scotanum vulgo Caesalp. 75. Mich. Cat. Plant. Agri Flor. In caeduis sylvis per Montem Maurillum Florentiae proximum sponte provenit.*

GRAMBI *subiunge.*

Florem profert luteum in spicas digestum; petala autem cordata, fructusque asperos, non ita facile per se debilescentes, & in tria inaequalia loculamenta divisos, in quorum singulis unicum semen nigrum nidulatur.

Pag. 30.

CRATAEGO 2. *subiunge.*

3. *Crataegus folio oblongo, ferrato, utrinque virente Inft. R. H. 633.*

CROCO 3. *subiunge.*

Flor sativo minor, inodorus est, dilute carneus, tantillo liore insectus, nisi quod tria petala exteriora, atque ampliora, lineis quibusdam purpuraceis ornantur. Filamenta lutea sunt, brevina, & inutilia. A. 1743. dum lustrarem vestigia veteris Pisani Portus prope Liburnum, Croci huius plantas aliquot ipso Iannario Mense floridas reperi: Plurimas autem obvias habui Mense Martio A. 1745. dum Alumini sodinas in Agro Montis Rotundi Orae Maritimae Senensis inspicere.

R 2

CRU-

CRUCIATAE 2. *subiunge.*

Viticuli ab imo ad medium birsuti sunt, superiori parte glabri.

CRUCIATAE 3. *subiunge.*

Est Cruciata palustris alba, foliis glaucis in eadem planta nunc binis, nunc quaternis, modo latis, modo angustis, interdum brevibus, interdum longioribus, floribus exiguis paniculatim nascentibus, fructu Coriandri forma Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

CUCUMERI 2. *subiunge.*

CUMINOIDES vulgare Inst. R. H. 300.

*Pag. 31.*CYANO 3. *subiunge.*

Haec & sequentes species a Vaillantio in Act. Acad. R. Sc. A. 1718. pag. 230. ad Amberboi Genus revocatae fuere, primaque appellata Amberboi flore incarnato odorato. 2. Idem flore albo 3. Idem flore luteo odorato.

CYANO 5. *subiunge.*

6. Cyanus montanus angustifolius purpureus Barr. Obf. 964. Sc. 1323. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. 1718. pag. 234. num. 9.

7. Cyanus alpinus capite pennato Inst. R. H. 445. Vaill. Ibid. num. 10.

CYTISO 1. *subiunge.*

Est Cytisus glaber, viridis, foliis in rotunditate acuminatis, cauli immediata adhaerentibus, floribus luteis spicatis, calyce brevissimo, filiquis latis nitidis Mich. Rar.

CYTISO 2. *subiunge.*

Folia inferna villosa sunt.

CYTISO 8. *subiunge.*

Est Cytisus spicatus flore purpureo Inst. R. H. 648. Cytisus praecox spicatus, rubello flore, caule rubro Bocc. Mus. Part. 2. 31. Tab. 19. ex Mich. Rar.

*Pag. 33.*DENTI LEONIS 1. *subiunge.*

Folia cubitalia, inaequaliter laciniata, & subbirsuta profert.

DIGITALI 6. *subiunge.*

7. Digitalis peregrina glabra, foliis coniugatis non serratis, floribus villosis dilute purpureis. *Dracocephalus latifolius glaber Lyfimachiae luteae foliis Mor. Hist. Oxon. part. 3. 417. Sect. 11. Tab. 21. fig. 2. Mich. Rar. Quod proinde Morisonii synonymon pag. 34. huius Catalogi delendum est.*

DIMOR.

DIMORPHOTHECA foliis incisfis, ovarijs minoribus. *Calibz Africana flore intus albo, foris violaceo* Inft. R. H. 499. Vaill. in *Act. Acad. R. Sc. A.* 1720. pag. 361. num. 3.

DISPACO *subiunge.*

Folia, caulis, & foliola circa capitula spinofa sunt.

2. *Dispacus filveftris non perforatus, folijs ferratis per bafim in duas lacinas plerumque divifis, capitulis rotundis exiguis albis, fquamis latis ad oras aculeatis.*

3. *Dispacus filveftris capitulo minori, vel Virga Paftoris minor Boerh. Ind. Alc. H. Lugd. Bat. part. 1. 133. Mich. Rar.*

DORIAE 3. *subiunge.*

Hanc ad Solidaginis Genus revocavit Micheliur Rarior.

Pag. 34.

De **DRACOCEPHALO** *vide fit superius adnotata ad Digitalem.*

ECHIO 5. *subiunge.*

6. *Echium lato Plantaginis folio, Italicum (annuum, flore magno purpureo) Barr. Obf. 16. num. 143. Lycopfit Plantaginis folio Italica Eund. Icon. 1026. Echium annuum latius Bugloffi folijs H. Pil. Echium Alcibiadis maximum, folijs Bugloffi maioribus & asperis, floribus caeruleis magnis Menz. Pug. Echium latiffimo folio, Lycopfit dictum, flore dilute purpurafcente H. Lugd. Bat. Echium purpureo campanulato flore, folio subrotundo H. Catbol. App. 3. Anchufa maior Caefalp. 435. Lycopfit C. B. Pin. 255. Lycopfit Diofcoridis quiburdam I. B. 3 584. Cynoglyffa vera Mass. 1248. Mich. Rar. In ipfa Pifaru Urbe, in Prato inter Primatiam Basilicam, & fplendidiffimum Coemeterium fito nafcitur.*

ELICHRYSO 7. *subiunge.*

Capitula, feu corymbos profert Cylindricos, lineas quinque longos, in diametro duas cum dimidia lato, qui fquamis pluribus circumvallantur anguftis, foliaceis, acuminatis, fubinde decrefcentibus, non fplendentibus, & e viridi albicantibus. Flofculi duplicis formae funt, qui enim circa floris peripheriam fiti funt, unico cylindro coronato, & tuba munito conftant; qui vero interiore floris partem occupant, lineas tres cum dimidia longi funt, tubulati, anguftiffimi, circa medium nonnihil ampliati, vagina flaminea, & tuba bifida praediti, ore in quinque exiliffimos dentes dilute aureos, & complanatos feffo. Incident bi fummitati feminum vix femilinearium, anguftorum, cinerorum, quae pappi longitudine flofculos aequantibus inftituuntur. Tbalamus nudus eft, & favi, vel Onopordi florum Tbalami inftar cellulatus. Non autem haec tantum Elichryfi fpecies flofculis duplicis naturae praedita eft, fed & aliae omnes hic defcriptae.

8. *Elichryfum obtusifolium capitulis argenteis conglobatis, H. Eltham.*

9. *Elichryfum filveftre anguftifolium capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. Inft. R. H. 453. Cbryfocome in Moenit Pifanis, folijs Elichryfi rarioribus, capi-*

capitulo singulari in ramulorum cacumine *Caesalp.* 485. Mich. Rar. Non solum in Moenibus Pisanæ Urbis inter *Aquaeductus Castellum*, & *Portum Calcensem* vulgo delle Piagge dictam, ubi *Vigna* in *Theophr.* nasci asserit, sed & in Montibus Pisanis, præsertim prope *Balnea D. Iuliani*, & prope *Latomias Olivæ* in rupium fissuris inveni.

10. *Elichrysum spicatum* *Inf.* R. H. 453. *Cbrysocome alia* in montibus, pluribus capitulis in unum aggregatis *Caesalp.* 485. Mich. Rar.

ELMINTHOTHECA hispida perennis & vulgaris *Vaill.* in *A&.* *Acad. R. Sc. A.* 1721. pag. 269. num. 6. *Hieracium asperum* maiori flore in limitibus agrorum *Inf.* R. H. 469.

2. *Elminthotheca hispida*, vulgaris, annua *Vaill.* *ibid.* *Hieracium Ecbiodes capitulis Cardus Benedicti* *Inf.* R. H. 471.

3. *Elminthotheca Alpina*, perennis, aspera, *Buglossi folio* Mich. Rar. Tres hæc Plantæ in hoc ipso Catalogo inter *Hieracii species descriptæ fuerant* sub num. 9. 10. 11.

EPHEDRAE 1. subiunge.

Masculina Planta est; flores siquidem tantummodo steriles profert Mense Maio e nodis ramusculorum, qualis Cl. Linnæus describit Gen. 766. sequens autem species flores femininos tantummodo gerit.

ERICAE 2. subiunge.

Est Scopæ floribus albis *Caesalp.* 104. *Flores odorati sunt.*

ERICAE 3. subiunge.

Incute Autumno florum rudimenta profert herbacea, quæ non nisi Februario Mense expandi incipiunt, ac per totum Maium durant. Bilineares hi sunt, conici, seu ampullæformes, coriæci, dilute purpurei, ore in quatuor dentes scisso. Stamina gerunt quinque candida, apicem atropurpureos sustinentia. Stylus oblongus est, stori item concolor. Calyx quadrifariam divisus stori item concolor, & albicantibus maculis infectus, petiolo bilineari appenditur, cui circa medium parvulæ duæ laminulæ adnascuntur albicantes, quæ florem tenellum amplectuntur.

4. *Erica alpina*, procumbens, proterus glabra, foliis Juniperinis ex adverso quaternis, longioribus, angustioribus, & veluti marginatis, ac costa donatis, floribus dilute purpureis, bilinearibus, uno versu dispositis, calyce longiori Mich. Rar. In Alpibus Petræ Apuanæ secus viam quæ Barga Stazzemam ducit, inter Furnum Volastrum & Stazzemam, in rupium marmoris Lanensis fissuris abunde provenit.

5. *Erica foliis Coriis multiflora* I. B. 1. 356. *Inf.* R. H. 602. *Erica 2. Matth.* 170. *An Scopæ stoculis purpurascens* *Caesalp.* 104. Mich. Rar. In Montibus Liburnensibus sponte provenit.

Pag. 36.

ERIOCEPHALO 6. subiunge.

7. *Eriocephalus capite oblongo maximo, flore albo* *Vaill.* in *A&.* *Acad. R. Sc. A.* 1718 pag. 204. num. 3. *Carduus tomentosus capite maiore* C. B. Pin. 382. *Cnicus lanceolatus validissimis aculeis munitus* *Inf.* R. H. 450.

8. Erio-

8. *Eriocephalus parvus lanceatus*, capitulis exiguis pyriformibus purpureis Mich. Rar.

ERUCAE 3. *subiunge*.

Glabra est, foliis latis in amplas lacinias usque ad costam divisis, lobis Cornu Cervi divisuras aemulantibus, & plerumque alternis, siliquis planis, semine subrotundo cinereo-rufis.

ERUCAE 4. *subiunge*.

Est Eruca silvestris, fruticosa, perennis, glabra, foliis latis in amplas lacinias divisis, lobis longis, angustis, non serratis, & quasi invicem oppositis, flore luteo, siliquis strictioribus, semine ovato Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

ERUCAE 5. *subiunge*.

Ramulos subsæperos gerit.

ERYNGIO 4. *subiunge*.

5. *Eryngium maritimum rotundifolium caeruleum Mich. Rar. In Arenoso litore ad osium Caccinae fluvii, prope Castrum ab Ampl. Viro D. Carolo Ginorio recens extructum, simul cum superiori nascitur.*

6. *Eryngium montanum Amethylinum C. B. Pin. 386. Infr. R. H. 327.*

EVONYMO *subiunge*.

2. *Evonymus latifolius C. B. Pin. 428. Infr. R. H. 617.*

Pag. 37.

FAGOPYRO 2. *subiunge*.

3. *Fagopyrum erectum, fructu aspero Amman. Rarior. 168. cuius semina ipse D. Amman. mecum perhumaniter communicavit A. 1737. nomine Fagopyri Sibirici, erecti, semine aspero, floribus parvis: climati autem nostro adeo illud adsuevit, ut non solum lacte germinaverit, sed fructus secundos protulerit.*

FAGO *subiunge*.

Duas huius varietates in Horto colimus, quas Micheliur Rar. ita distinxit.

1. *Fagus fructu rotundo. Fagus Latinorum, Oxja Graecorum l. B. 1. 117.*

2. *Fagus fructu oblongo. Fagus Lob. Icon. 160.*

FICOIDI 1. *subiunge*.

Est Mesembryanthemum crystallinum, Plantaginis folio undulato H. Eltham. 231. Tab. 180. Aeri nostro adeo se accomodavit, ut vivacissima sit, & importuna serme evaserit.

FICOIDI 2. *subiunge*.

Folius perbelle refert Mesembryanthemum acinaciforme, flore amplissimo purpureo H. Eltham. 282. Tab. 211. fig. 270. & Tab. 212. fig. 271. Flores autem nondum protulit.

FILICULAE 1. *subiunge*.

Huius Plantae flores die 6. Maii observavit Micheliur: bi autem, quem admo-

admodum in *Adversariis* adnotavit, nil aliud sunt, quam filamenta exigua alba, seu pellucida, globulis quatuor, vel quinque invicem superpositis consistantia, sitaque in superficie caulium, seu pedicularium foliorum et terra erumpentium, ac nondum expansorum, inter squamulas plures reticulatas. Polytrichi flores similes hifce sunt, & inter pinnularum divisuras nascuntur. Similes quoque sunt flores Linguae Cervinae, & Polypodii; verum ramosi sunt.

FILIPENDULAE subiunge.

Petala florum ovata sunt & integra, quandoque tamen in summitate cordata; flaminaque lutea.

2. Filipendula maior foliorum tarsis angustis, & usque ad costam divisis Mich. Rar.

Pag. 38.

FOENUI GRAECO subiunge.

2. Foenul Graecum silvestre, Meliloti facie Corol. Inf. R. H. 28.

3. Foenum Graecum silvestre alterum polyceration C. B. Pin. 348. Inf. R. H. 409.

FRAGARIAE 7. subiunge.

Planta humilis est, cespitosa, perennis, cuius folia trilobata, & argute dentata, glauca lanugine pubescunt. Flores Mense Februario erumpunt circa radicem ex alis foliorum, & e sinu laminarum trium villosarum, albescensium, tenuium, bilinearium, e lata basi in acumen productarum, quibus alae foliorum undique vestiuntur. Terni autem plerumque flores communi, bifido, brevique pediculo subsistentant, carnesque primum sunt, praesertim circa petalorum unguem, & costulas; tractu autem temporis candidi evadunt, brevique marcescunt. Calyx externi bifidus est, scutellatus, ferme pentagonus, fundo utrinque rubente, oreque in laciniis decem aequales, acutas, petalis longiores scisso, & ferme repando. Margini calycis adnascuntur, brevi tamen intervallo scissa, petala quinque bilinearia, ex angusto principio dilatata, & in summitate leviter cordata. Singula Cyati pentagoni latera tribus linearibus staminibus candidis, anguli vero uno tantummodo ac minori staminale obovallatur. Stamina autem haec omnia apices parvos luteos subsistentia embryoni ita apprimuntur, ut ipsum foventia pyramidem quoadmodum basi pentagona constituent. Embryo abit in fructum Ranunculi pratensis, aut Quinq;folii fructus imitantem, pluribus seminibus setum compressis, rugosis, tuba brevissima candida instructis, ad basin villosis, confertis, & placentae cuidam virenti ac pulposae adfixis. Ad Comaroidis proinde genus a Cl. Pontaderio Anstol. 290. institutum revocanda videtur haec Fragariae species, quam sponte germinantem inveni in maceris prope Butium Oppidum Montium Pisanorum, & prope Staznemam Pagum Alpium Apuanarum.

Pag. 40.

Est Gallium Alpinum saxatile, pumilum, caule semipalmari, erectum, foliis latiusculis a medio ad summum tenuissime denticulatis, floribus albis.

fectionibus in praetenuem pilum abeuntibus. *Rubeola Alpina saxatilis* Bocc. *Muf. Part.* 2. 145. *Tab.* 101. Mich. Rar.

GALLIO 4. subiunge.

Est Gallium Alpinum, saxatile, pumilum, erectum, ima parte villosum; foliis angustis, floribus albis, fectionibus in longiusculum pilum abeuntibus Mich. Rar.

GALLIO 6. subiunge.

Caulis, angulis, & foliorum margines denticulis tenuissimis, & vix apparentibus exasperantur. Flores solitarii sunt, & in ramusculorum summitate uno versu dispositi: variant autem colore saturatiore, vel dilutiore. In alpinis Petrae Apuanae, praesertim a Furno Volastro eundo Stazzemam, copiosum inveni.

GENISTAE 2. subiunge.

Folia margine, seu fimbria quadam diaphana ornantur.

GENISTAE 6. subiunge.

Est Genista tinctoria Florentina maior, siliquis villosis Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

GENISTAE SPARTIO 2. subiunge:

3. Genista Spartium Italicum, minus, Linifolium, floribus luteis, siliquis brevissimis, villosis, & obtusis, seu frontatis Mich. Rar.

4. Genista Spartium Italicum, non spinosum, iuncum & triphyllum, foliis & ramis coniugatis, floribus luteis in capitulum congestis, siliquis brevioribus hirsutis. *Genista radiata, sive stellaris* L. B. 1. 399. *Inst. R. H.* 643; *Genista lloensis* Lugd. 174. *Spartium triphyllum* C. B. Pin. 396. *Spartium montanum triphyllum* Col. part. 1. 295 Mich. Rar. quod proinde a Genistae speciebus, inter quas num. 7. descriptum fuerat coniungendum est.

GERANIO 4. subiunge.

Est Geranium Alpinum radice longa, foliis coniugatis ad Saniculam accedentibus; flore odorato purpuroviolaceo, petalis integris, calyce globoso rubente, fructu brevi &c. Mich. Rar. *Flos patulus est, petalis circinatis.*

GERANIO 5. subiunge.

Flores uno versu dispositi sunt, petalisque donantur angustis, utrinque acuminatis, externe albidis, interne purpureis.

GERANIO 7. subiunge.

Radicem tuberosam profert; folia coniugata, tenuiter & eleganter divisa, florem purpureum ampliorem, petalis semunciam longis, lineas quatuor latis, cordatis & altius incisits, fructumque brevem. Ex Mich. Rar.

GERANIO 8. subiunge.

Perenne est; folia parva profert usque ad centrum in tenuissimas lacinas divisa; floremque purpureum, petalis cordatis, lineas quinque longis, & quatuor latis. Ex Mich. Rar.

GERANIO 9. *subiunge.*

De hac, & duabus infrequentibus speciebus V. H. Eltbam.

Pag. 44.

GERANIO 12. *subiunge.*

Folia crebro & eleganter divisa profert.

GERANIO 14. *subiunge.*

Annuum est: folia gerit coniugata, circinata, tenuiter divisa; flores pediculis longis insidentes, purpurorubentes, petalis tres linear longis, unam latiss; calycem amplum; semenque reticulatum. Ex Mich. Kar.

GERANIO 15. *subiunge.*

Differt a superiori, eo quod maior sit, petala florum cordata gerat, lineas duas longa, fructumque brevem.

GERANIO 16. *subiunge.*

Petala florum profert trilinearia, lineamque lata, linguiformia, ex angusto principio sensim dilatata, & in apice rotundata. Calycis folia in brevem aristam abeunt.

GERANIO 18. *subiunge.*

Flores umbellati sunt, ex incarnato rubentes, petalisque inaequalibus Violae instar praediti. Haec autem florum structura obtinet etiam in Geraniis 17. 19. 20. 21. & 22.

GERANIO 24. *subiunge.*

Petala florum rhomboidalia sunt, obtuse mucronata, quinque linear longa, tres lata.

GERANIO 25. *subiunge.*

Flores petala purpurea gerunt, ferme ovalia, & in extremitate complanata.

GERANIO 26. *subiunge.*

Est Geranium annuum, foliis coniugatis quinquepartitis, sectionibus altius divis, floribus rubris, petalis integris, fructu brevi, semine rugoso, &c. Mich. Rar.

GERANIO 27. *subiunge.*

Annuum est; Coriandri folia profert; flores autem umbellator, purpuroviolaceos, petalis angustis integris, lineas quatuor longis; fructumque triunciatem: ex Mich. Rar.

GERANIO 28. *subiunge.*

Planta annua est, folia inferiora Sii similia gerent, flores autem umbellator, purpurocaeruleos, petalis integris: eius quoque varietatem colimus, quae e glandulis in superficie foliorum sitis Balsamum fundit Mosibi odorem spirans

spirant; esque Geranium Cicutae folio Moscatum C. B. Pin. 319. Inft. R. H. 268.

GERANIO 29. *subiunge.*

Annum est: folia inferiora Pimpinellae similia gerit, lobis acutis, altius dissectis; flores purpurocaeruleos in umbellis longissimo petiolo sulcat digestos, petalis integris; fructumque sesquiunciale: ex Mich. Rar.

GERANIO 30. *subiunge.*

31. Geranium Batrachioides Bohemicum, capsulis nigris hirsutis H. Eltham. 159. Tab. 133. *Florem violaceum parvum profert.*

32. Geranium Chium vernum, Cariophyllatae folio Coroll. Inft. R. H. 20.

33. Geranium Columbinum Carolinum, capsulis nigris hirsutis H. Eltham.

GEO *subiunge.*

Est potius Geum rotundifolium maius, foliis ad petiolum magis sinuatis, floribus albis, petalis angustis, punctulis rubris notatis Mich. Rar. e nostris enim Alpibus in Hortum transfudit Michelius, in quibus numquam observavit Geum rotundifolium maius Inft. R. H. quod folia ad petiolum minus excavata profert, & in Germania oritur.

GLAUCIO 1. *subiunge.*

Petala per basin externe dumtaxat nigro ungue, seu macula notantur, ac circa centrum floris stritis pellucidis ornatur.

GLAUCIO 3. *subiunge.*

Duas huius varietates in Horto colimus, quarum una petala profert exiguo ungue nigro in externa dumtaxat parte notata; altera vero unguibus nigris saturatoribus intus & extra conspicuis.

GLOBULARIAE 2. *subiunge.*

In fissuris rupium Marmoris Lunensis per Alpes Apuanas laetissime germinat.

3. Globularia fruticosa semper virens, folio Myrthi tridentato, capitulis globosis, flocculis caeruleis oblongis ad extremitatem tripartitis. *Bellis montana fructuosa in Ilva Caesalp. 494. Mich. Rar.*

GLYCYRRHIZAE 2. *subiunge.*

Flores in spicis, erectis digesti sunt, quatuor lineas longi, vexillo albo tantillo violaceo perfuso, alis & carina prorsus violaceis. Siliquae rubrae sunt, glutino, seu therebinthina quadam scatenes, qua tota plantae superficies illata est. In collibus argillofis Certaldensibus sponte natam observavi; in magna autem copia germinat circa Campisiam oppidum Orae maritimae Volaterranae, quo loci e radicem contusarum decoctione succus inspissatur in usum medicum. Vires potissimas succo isti conciliat Balsamum, seu Therebinthina, qua planta unversa scates.

Pag. 42.

GRAMINUM *species praefert.*

Graminis has species Michelius distribuit, plerumque iuxta methodum a Vail.

Vallantio servatam in Bot. Parif. pag. 80. non vero iuxta eam, quam ipse excogitavit, & in altera parte Novorum Generum Plantarum anecdota fufius expoſuit. Quum igitur plura hic immutanda eſſent, fatius fore putavi nihil ex eis attingere, nec crebris adnotationibus Lectori tedium creare.

Pag. 46.

GRAMINI daſtylo Indico eſculento, &c. ſubiunge.
Eſt Daſtyloides Indica perennis, ſpica articulata Ponted. Anthol. 196.

Pag. 47.

GRANADILLAE 1. deſcriptioni ſubiunge.

Foliola duo, e quorum ſum capreolos, & folia prodire dixeram, lunata quidem ſunt, ſed uno latere productiora, & in mollem aculeum abeuntia, ac praeterea in ambitu rariſcule dentata. Adde folia non omnia proſus e ſum foliorum iſtorum erumpere, ſed in quibusdam ramulis nuda, & ſolitaria prodire. Folia ſimilia ſunt foliorum Clematicis Paſſionalis pentaphyllae Phytanotae. Tab. 395. Flores autem magnitudine aequant flores Clematicis Paſſionalis pentaphyllae foliis anguſtioribus Eiuſd. Tab. 396. niſi quod filamenta alba caerulea non totam ſloris aream occupant, ſed dimidiam tantummodo. Petala coſtulis virentibus externa parte diſtinguuntur. Acetabuli calycis or tripli- ci, non autem duplici, ut adnotaveram, corolla, ſeu ſepe obvallatur. Illarum extrema conſtat duplici ſerie mollium filamentorum lineae novem longorum, in baſi atrorubentium, in medio alborum, a medio ad extremitatem uſque caeruleorum: interior vero unico, quandoque duobus vel tribus ordinibus filamentorum ſemilinearium alborum, capitulo craſſiſculo ferrugineo, vel nigricante, exiguoſ clavos aliquatenus repraeſentantium: intima tandem unica ſerie filamentorum ciliis inſtar, ac denſe digeſtorum, non teretium, ſed in baſi latiorum, & compreſſorum, adeo ut ex duobus in unum conuſſe videantur. Ad exortum candida haec ſunt, in ſummitate vero nigropurpureo colore perſuſa: ſemper autem columnae clavos & apices ſubſtinenti appreſſa ſunt, eoque pallo abſcondunt patinam, quam eadem rabente prodeunt. Mel quod intra acetabulum patina clauſum larga copia ſtagnat ab Inſectis mellivoris tutum, aſſidue exillat & vaſis excretoriis quibusdam per limbi memorati ſuperficiem, & per acetabuli fundum ſparſi. Elegantem huiuſce ſloris ſignuram non ita pridem obſervavi in Richard Bradley new Improvements of Planting and Gardening, &c. ſec. Edition. London. 1718. Part. II. pag. 53. Tab. 2. Paſſion Flower & fruit.

GRANDILLAE 2. ſubiunge.

Ramuli, & pediculi foliorum biſſui ſunt. Fructus uvaeformes, ſemina ſex plerumque rufoſa, & calyptra non obvolvata continent.

GROSSULARIAE 2. ſubiunge.

Folia breviffimis villis pellucidis pubeſcunt.

GUAI-

GUAIAACANAE subiunge.

Folia semipedem longa, linear 33. lata sunt, in acumen desinentia, superne saturoviridia, inferne dilutiora.

Pag. 48.

HELIANTHEMO 2. subiunge.

Ex Insulis Venetis An. 1722. Michelius attulit, ab eoque tempore cultum in siccis, ineta Heliantemum vulgare, constanter diversum ab hoc apparuit, ob caules nonnihil crassiores, validiores, & erectos; ob folia nonnihil bifurcata, quas Ledi, vel Korismarini folia perbelle referunt, & ob florem, qui non aureus, sed luteus est, & petala profert angustiora ac breviora; stamina item pauciora ac breviora. Tale prorsus est & illud quod Michelius An. 1736. ex iisdem Insulis rursus advexit. Vulgare Helianthemum N. l. descriptum, cui Venetum hoc comparui, in Italia, ac praesertim in Agro Florentino frequentius occurrit: ceterum qualis nam sit vera Chamaecistus vulgaris C. B. Pin. 465. non ita facile decerni potest, quum Baubinus plures Helianthemum diversas species sub eodem capite comprehendat, quemadmodum Michelius observat Rarior. V. H. Elidam. Tab. 145.

HELIANTHEMO 3. subiunge.

Petala florum candida sunt, bilinearia, in summitate nonnihil cordata, circa unguem tantillo aureo inflecta. Calyx triphyllus est, stamina autem, & apices lutei sunt.

4. Helianthemum Salicis folio Infr. R. H. 249.

5. Helianthemum Ledi folio Infr. R. H. 249 Flor exiguus est & pallidus, petalis sesquilinearibus, ex angusto principio sensim dilatatis. Ex semibus a D. Dillenio mecum perbumaniter communicatis simul cum superiori crevit An. 1738.

6. Helianthemum Plantaginis folio perenne Infr. R. H. 250. Tuberaria nostras l. B. 2. 12. Tuberaria maior Myconi Eiusd. ibid. Cistus folio Plantaginis C. B. Pin. 465. Chironiae alterum genus Caesalp. 397. Mich. Rar. E. Montibus Pisanis attuli An. 1742. in quibus frequens occurrit, ac praesertim in Orientali facie prope dirutam S. Agathae Arcem, & Ecclesiam Sancti Christophori de Lupeta, inter plantas Stoebadis purpureae; in ipsis nempe locis in quibus D. Reutzius collectam Io. Bavbino communicavit.

7. Helianthemum saxatile perenne, foliis & caule incanis, oblongis, floribus albis Apennini Montis Mentz. Pug. Tab. 8. Infr. R. H. 249. In cacumine Montium Pisanorum, qua parte Eusebium Vallem respiciunt inventi An. 1742.

8. Helianthemum perenne, erectum, luteum, proflus glabrum, foliis Coridos alternis, longioribus, surtectis, & quasi ad caulem contractis. An Helianthemum tenuifolium, glabrum, erectum, luteo flore l. B. 2. 18. Infr. R. H. 249. Chamaecistus Ericae folio, luteus, elatior C. B. Pin. 466 Mich. Rar. In Montibus Pisanis prope Ascianum, ad Fontium Pisanorum originem lacte provenit.

HELLEBORO 1. subiunge.

Folia palmata sunt, ad petiolum sinuata Dracunculi maioris polyphylli instar. Rami floriferi mollissima lanugine pubescunt. Flores quos plurimos gerunt, cerui sunt & globosi, prodeuntque ex alis foliorum singularium, albicanium, mol-

molliorum, in extremitate nonnihil incisorum, ac a primariis plantae aberrantium. Petala quinque sunt ferme trigona, in summitate rotundata, crassifuscula, linear 7. vel 8. ampla, cochlearis instar excavata, interne viridia, externe dilutiora. Petala inter staminaque observantur rotatim disposita obliquo circiter nectaria, seu cornicula virefcentia, per senectutem nigropurpurea, petiolo brevissimo adnexa, duas cum dimidia lineas longa, unam lata, curva, facie qua stamina respiciunt compressa, adversa vero gibba, ore non scisso, sed tenuissime denticulato, unoque latere excavato. Microscopii auxilio nectaria eadem per longitudinem striata apparent, diaphragmatis, lacunisque pellucidis reticulata, & interno succum melleum continentia. Adde floris effecti limbum colore atrorubente infusi, nullumque odorem in eo depræbendis, nisi illum toti Plantae communem, qui ad Anagyridem foetidam quodammodo accedit.

HELLEBORO 3. subiunge.

Ad pedalem altitudinem plerumque affurgit, & statim ex ipsa radice emittit ramulos, seu caules plures perennantes, qui ad semipedis altitudinem divaricantur, uno latere emittentes folia, pauloque superius rursus & tertium divaricantur. Flores paucos gerit pentapetalos, qui solitarii ex adverso foliorum quinque lobatorum secundae & tertiae divaricationis, eorumque ex alis procedunt, ac ex bilineari pediculo pendunt. Petala crassifuscula sunt, linear 14. longa, 11. lata, ex rotunditate nonnihil acuminata, seu rhomboidalia, ipsi pediculo non adfixa, sed continuata, proindeque non decidua, ochroleuca, extus dilutiora, intus saturatiora, venis pellucidis per longitudinem distincta, & in margine pallidiora. Stamina viridia sunt, & apicibus pallidis suaviter odoratis Muscari instar prædita. Ad Pistilli basin rotatum sita sunt Nectaria 9. vel 10. florum labiatorum similia, trilinearia, petiolo lineari appensa, viridia, in duo labia conniventia ad medium usque scissa, extimo longiore, curva, qua parte semina respiciunt cava, qua vero petala gibbosa: substantia constant crassifuscula, guttulaeque mellis insipidi Olei Olivæarum colore in sinu claudunt: brevi item marcescunt, & ante stamina decidunt.

HELLEBORO 5. subiunge.

Folia, ramulosque plures tenellos ex ipsa radice emittit. E summitate borum ramulorum, & e sinu duarum tenuium laminarum procedunt flores speciosi supra foliorum comam sese attollentes. Petalis hi constant quinque, initio mollissimis, intus albis vel candidis, extus roseis, ferme ovalibus, linear 10. longis, sex autem latis. Senescente flore petala eadem ampliantur nonnihil, & crassescunt, album rosemque colorem amittunt, ac viridem induunt, nec unquam decidunt. Pistilli basi adnascuntur nectaria 9. vel 10. trilinearia, viridia, brevissimo petiolo adnexa, conica, & incurvata, rarius sulcata, ore, cuius diameter lineari est, inaequaliter lacero, & qua parte petala respicit, productiore.

6. Helleborus niger tuberosus Ranunculi folio, flore luteo Inst. R. H. 272. Piè di Gallo vulgo. Flor sex petalis ornatur luteis, linear 8. longis, duarum dimidia latis, & ex rotunditate acuminatis. Pistilli basi rotatum adnascuntur nectaria sex lutea, cyatiformia, ad medium usque in duo labia divisa, quorum exterius linguatum & bifurcatum, interius eleganter cordatum est.

Pag. 49.

HERNIARIAE 2. subiunge.

Folia minutissima sunt.

HESPE.

HESPERIDI 9. subiunge.

Hieracioides (pratensis, annua) vesicaria, Cichorei folio Vaill. in A&. Acad. R. Sc. An. 1721. pag. 246. num. 3. *Hieracium Cichoroides vesicarium* Inft. R. H. 471.

2. Hieracioides vulgaris (annua, hirsuta, foliis laciniatis) foetida Vaill. ibid. pag. 247. num. 5. *Hieracium Amygdalas amaras olens, seu odore Apuli suaverubentis* Inft. R. H. 469.

3. Hieracioides minor, annua, Endiviae folio leviter inciso, flore minimo Vaill. ibid. pag. 250. num. 26. *Hieracium annuum folis leviter incisus, floribus luteis exiguis, imitio pendulis, deinde erectis* Micheli H. Pif.

HIERACIO 9. subiunge.

Hanc, cum duobus insequentibus speciebus superius ad Helminthothecae genus revocavi.

HIERACIO 12. subiunge.

13. Hieracium Alpinum pratense, Cichorei folio, hirsutum, & peramaram, caule fistuloso, flore aureo, calyce nigricante ventricoso Micheli H. Pif.

HIPPOCASTANO subiunge.

Petala circa basim luteis maculis inficiuntur: expropter esse possit Hippocastanum vulgare, flore maculis flavis picto Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. B. part. 2. 230.

HORMINO 2. subiunge.

3. Horminum Orientale, amplo Bugulae folio, flore dilute caeruleo. A Cl. Leonardo Sesler Medico & Botanico Veneto, in cuius Horto colebatur, accepit Michelius. Planta universa raris villis inficitur. Folia inferiora laciniata sunt, eaque simul cum superioribus colore rubente Bugulae instar inficiuntur. Verticilli florum rarius ab invicem distant.

HYACINTHO 1. subiunge.

Hyacinthum hunc Cl. Heisterus Boerhaavium fecutus in Indice Plantarum Horti Helmshtadiensis ad Tuberosae genus revocavit.

Pag. 50.

HYDROCOTYLI subiunge.

Hydrocotyle Italica Ranunculi folio, floribus in capitulum sphaericum congestis Micheli H. Pif. Ranunculus aquaticus umbilicato folio Col. Part. 1. 315. Ranunculus repens, Cotyledonis folio Vaill. in A&. Acad. R. Sc. An. 1719. pag. 48. num. 2. Mich. Rat. Larga copia germinantem in fovea quae secus radices Montis D. Iuliani a Latomitis Marmoris albi Pisani, Caldaccolin usque protenditur. In foveam hanc influunt aquae Thermarum D. Iuliani, pluresque e fundo ipsius foveae erumpunt aquarum calidarum venae, praesertim versus Caldaccolin, cuius loci nomen corruptum ab antiquo Calidae Aquae suspicari licet. Certum quippe est Latinos Thermas naturales Aquas per antonomasiam, vel Calidas Aquas appellare consuevisse, adiecto vel regionis, vel inven-

inventoris, aut instauratoris nomine, ut ab invicem distinguerentur. Pisana-
rum Aquarum mentio fit apud Plinium Hist. Nat. L. 2. cap. 103. his verbis
Patavinorum Aquis calidis herbae virentes innaesunt, Pisanae Ranæ.
Phenomenon tamen hoc, quod memoratu dignum Plinio visum est, in omnibus
Aquis Thermalesibus, quas Annis 1742. & 1743. observavi, & quæ 60. circiter
sunt, obtinet, præterquam in Lacu per Agrum Volaterranum sparsis
& horribili fragore ebullientibus. Quinimmo incolis compertum est Ranas in
calidis Aquis viventes, ceteris pinguioribus, & suaviores esse. Nomen autem
Aquarum calidarum Pisanae aptari non potest Therms, quæ in Collibus
Castianæ sunt, vulgoque appellantur il Bagno a Acqua, eo quod nimum a Pi-
sarum Urbe distent, & ad Volaterranæ Coloniae Agrum forsasse antiquitus
pertinerent; nec præterea antiquorum ædificiorum reliquiae circa eas supersunt,
quæ magnificæ circa Caldaccolin observantur, veluti rudera Aquædudus,
ut de cæteris taceam.

HYOSCYAMO 3. subiunge.

4. Hyoscyamus albus, vulgaris, annuus, latifolius, florè ochroleuco lineis
purpurascens reticulatis infecto, semine cinereo. *Hyoscyamus vulgaris*,
vel niger & annuus, semine cinereo H. Pif. Micheli Rar.

HYPERICO 4. subiunge.

Ramosissimum est, floremque parvum pallidum profert. Universa harum spe-
cierum superficies utriculis pellucido Balsamo plenis referta est. Petala floribus
& squamæ calycis præter hosce utriculos, alios habent Balsamo purpureo ple-
nos: sequentis autem speciei flores his carent.

HYPERICO 5. subiunge.

Est Hypericum foetidum frutescens minus H. Eltham. 182. Tab. 151.

HYPERICO 7. subiunge.

Est Hypericum Alpinum, humile, latifolium, non perforatum, caule ro-
tundo duabus appendicibus vix apparentibus armato, flore magno punctato.
Androsæmum Caesalp. H. Sic. pag. 228. num. 636. Mich. Rar.

HYSSOPO 1. subiunge.

Flores uno versu dispositos; folia autem lata profert. Eius varietatem etiam
colimus, quæ folia gerit angusta.

Pag. 51.

IACEAE 1. subiunge.

Stylculos duplicis nasæ profert, marginales scilicet in tres angustissimas
lacinas divisos, tuba & vagina destitutos, insidentes semini tribus quatuorve
brevissimis villis in summitate munito. Qui vero centrum floribus occupant, in
quinque lacinas divisi sunt, tuba & vagina instructi, insidentes semini præ-
longis villis seu pappis instructo. Thalamus villis confertis obvallatur. Ca-
lycis squamæ integræ sunt, & quandoque in aculeum tenuissimum desinunt.

IACEAE 4. subiunge.

Est Iacea montana, supina, purpurea, iucana, & tomentosa, foliis tenui-
ter

ter dissectis, squamarum capitulorum aciebus pennatis, & nigricantibus (semine brevissime coronato) Micheli H. Pif.

IACEAE 7. subiunge.

Hanc & sequentem Vaillantius in *Act. Acad. R. Sc. An. 1718. ad Serratulae genus revocavit.*

IACEAE 11. subiunge.

Flosculos marginales albidos profert, eos vero qui centrum floris occupant, purpureos: semen brevi pappo instructum est. Calycis squamae non striatae, nec pyramidate sunt, sed in extremitate tantillum dilatatae, & nigricantes.

IACEAE 14. subiunge.

Folia tenuiter laciniata sunt; capitula purpurea parva; calycis squamae ad extremitatem acutae, nigricantes, & leviter dentatae; semen tandem brevissimum barbatum - Fortasse est *Eupaver spumeum* Casalp. 539.

IACEAE 23. subiunge.

24. Iacea candidissima, laciniata (lobis integris) flore luteo magno Vaill. in *Act. Acad. R. Sc. An. 1718. pag. 333. num. 25. Iacea Epidaurica candidissima & tomentosa* Inft. R. H. 445.

Ceterum de his Iaceae speciebus consule inferius adnotata ad Rhaponticoidis, & Rhapontici species.

Pag. 52.

IACOBÆAE 7. subiunge.

Ad Solidaginis Genus revocavit Michelius Rar.

8. Iacobaea Africana, laciniata, angustifolia, flore purpureo Olden. Inft. R. H. 487. Iacobaea annua Senecionis folio, floribus suaverubentibus Flor. Norimb. 215. *Aster Africanus annuus, Senecionis folio* H. Amst. 259. Vaill. in *Act. Acad. R. Sc. An. 1720. pag. 385. num. 28.*

9. Iacobaea maritima, sive Cineraria latifolia C. B. Pin. 131. Inft. R. H. 486. Item Iacobaea Graeca maritima, foliis superne virentibus, incanis Coroll. Inft. R. H. 36. Vaill. *ibid.* 386. num. 40.

10. Iacobaea foliis amplioribus incanis Mor. H. R. Blef. Inft. R. Herb. 486. Vaill. *ibid.*

IALAPAE 2. subiunge.

3. Ialapa flore ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato Inft. R. H. 129.

IASMINO 3. subiunge.

Flores, quos Autumno profert, odorem Lili convallium spirant. Nonnulli ex his fructum persicium, baccam nempe viridem cerasiformem, quae per totam hiemem persistit, ac per maturitatem mollis & nigro-purpurea fit, claudique semen unicum, vel duo Coffeae similia. Non autem haec tantummodo Iasmini species apud nos fructus procreat; sed & septima quoque, & αὐα. Prioris sunt baccae nigro-purpureae olivaceiformes; posterioris autem baccae nigrae Piperis granorum magnitudine.

T

IASMI-

IASMINO 6. subiunge.

Est Gelseminum Indicum arborefcens femper virens, flore luteo ac fuaviffime odorato, defcriptum a Ferrario, Gaſſendi in Vita Peireſcbii pag. 234. Iaſminum femper virens Americanum Munting. Phytogr. 55. Flores odorem florum Geniffae luncaeae emulantur; eorumque tubus decem lineas longus eſt, ſeſiones vero lineas quatuor longae ſunt. Notari meretur huius Iaſmini varietatem in Horto coli, quae flores proſur inodoros gerit.

IRIDI 3. subiunge.

Haec vera eſt Iris Florentina Officinarum, quae in montibus Urbis noſtrae larga ſatis copia olim germinabat, & fortiffie Lilio (Fleur de Lis) albo veſtiſto Florentiae inſigni originem dedit. Modo autem rarior ibidem obſervatur, & in eius locum ſuccedere ſpecies 1. & 2. quarum radices mundatae, & ſiccatae promiffue uſurpantur, & extra Etruriam deferuntur pro Irido, vel Irido Officinarum.

Pag. 53.

IUNCOIDI 3. subiunge.

4. Iuncoides Montanum, nemoroſum, villoſum, latifolium elatius, capitulis florum candidis & ſplendentibus Micheli N. P. G. P. 1. 42.

IUNIPERO 1. subiunge.

Frugifera eſt, a Michelio e Collibus Imprunetanis allata. Plurimas ego ex his Iuniperis obſervavi in Montibus Camporenae, ſeu S. Vivaldi, & ſecus viam quae a Salinis Volaterranis Quercetum ducit, ubi ad medicis arboris altitudinem aſſurgunt. Individua mafculina, ſeu quae Amentis floriferos tantummodo gerunt, facile a femininis dignoſcuntur: in amplioſem liquidem, globofamque comam ſeſe ſpargunt, ramis longioribus, glaciſioribus, ac propendentibus; filia item proferunt longiuſcula, minus conferta, & molliora. Individua autem feminina caudice craſſiore fulciuntur, comamque in conum collectam proferunt, conſtantem ramis valdidioribus, ternis e quolibet nodo prodeuntibus, & erectis, qui, ſimul cum ramuſculis ſecundariis breviffimis, veſtiuntur foliis rigidioribus, confertis, baccisſque plurimis e ſinu foliorum prodeantibus onerantur; tandem Refinam, ſeu Sandracem & corticis ſiffuris in magna copia fundunt. Baccae figura admodum variant, vel enim rotundae ſunt, vel compreſſae, vel ovales: plurimum item variant figura & numero ſquamarum, ſeu appendicum, quibus externe ornantur. Veris initio prodeunt, nec niſi anno inſequenti ad maturitatem perveniunt, quod & in Sabinae, aliarumque nonnullarum refinofarum arborum fruſtibus obſervatur. Dum matureſcere incipiunt e viridi in flavum colorem degenerant (ex quo deceptus eſt Caefalpinus fruſtum flavum huc Plantae iribuent) ac ultimo proſur rubrae evadunt, & molleſcunt. Pulpa ipſarum guſtuffi ſuaviffima eſt, & dulcis, acidulo, ac baſilamico odore permixta. In ſeminum ſuperficie deprehendi veſiculas oblongas Therebinthinae quadam peculiari plenas. Memini tandem Patrem meum optimam An 1737. peculiare Rob, ſeu Sapam ſuaviffimam Baccarum huius Iuniperi confeciſſe. Selegit quippe maturiores ac ſantiores, decoxit in Aqua fontana, pulſam per ſetaceum tranſuſit, ac dein lento igne inſpiſſatam in peculiaribus vaſis reſuit.

fuit. Paucarum hebdomadam spatio massa haec concrevit, Conservae alicuius Officinarum formam assumens, eiusque superficiei accrevit crusta saccharum purum patum referens. Talis Rob eximii usus esse posset in Medicina; suavior siquidem Rob luniperi vulgaris est, odore minus acuto, proindeque minus excitulans nervos.

KALI 1. subiunge.

Flores in foliorum alis suis sunt. Calyx constas foliis quinque cucullatis, & calcari in summitate donatis: centrum occupat embryo cepaeformis, stilo bifido munitur, & flaminulis quinque stipatus. Semen cochleatum duplici involucri vestitur.

KALI 3. subiunge.

Quamvis species haec maritima semen cochleatum, seu serpentis instar convolutum non proferat; facies tamen Plantae, & forma calycis, inter Kali species annumerari eam sinunt. Flores in alis foliorum nascuntur plures simul iuncti, constantque foliis vel quinque vel sex, tribus scilicet maioribus & acuminatis, tribus vero minoribus & rotundatis, omnibus tamen cucullatis, & trianguli in formam dispositis. In eorum sinu inter 5. stamina iacet embryo ovalis figurae, sacco membranaceo inclusus, qui fructu maturo decidente perforatus apparet qua parte calyci adhaerebat, & ea sola porta exitum permittit semini ferri equini figuram mentienti.

Pag. 54.

KETMIAE 6. subiunge.

Per caulem & petiolorum foliorum observantur verrucae minimae, e quarum summitate erumpunt tres quatuorve spinulae, seu villi rigidiusculi, pellucidi, stellae instar, seu radiatum dispositi, qui plantam tactu asperam reddunt. E costis item calycis, seu vesicae, erumpunt verrucae rubentes, quae tribus quatuorve similibus villis, at longioribus, & gracilioribus in summitate ornantur, e quarum centro guttulae liquoris cuiusdam pellucidi erumpunt.

7. Ketmia Syrorum flore albo Boer. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. P. 1. 271.

8. Ketmia Aegyptiaca semine moschato Inst. R. H. 100.

9. Ketmia Indica folio hastato, fructu duro Inst. R. H. 100.

LACTUCAE 3. subiunge.

Est Lactuca silvestris Sonchi folio multum laciniato, flore luteo pallescente Mich. Rar.

LACTUCAE 2. subiunge.

5. Lactuca silvestris Italica, costa spinosa, sanguineis maculis adspersa Par. Bat. Inst. R. H. 413.

Pag. 55.

LAMIO 9. subiunge.

LAMPSANA foliis crispis Petiv. AD. Amman semina accepit. Floris diameter linearis est: flosculi in summitate complanati, & levissime incisi sunt, tubarum virenter habent.

LAPATHO 9. *subiunge*.

10. Lappathum Chalepenſe folio acuto, ſeminum involucris profunde dentatis H. Piſ. 93.

11. Lappathum Aegyptium annuum Parietariae folio, capſula ſeminis longius barbata H. Piſ. 93.

Pag. 56.

LAVANDULAE 4. *subiunge*.

5. Lavandula foliis crenatis Inſt. R. H. 198.

LEONTOPETALO *subiunge*.

LEONURUS perennis Africanus Sidericidis folio, flore phoeniceo maiore Brein. Prodr. 2. Inſt. R. H. 187.

LENTICULAE 2. *subiunge*.

Flor, ſeu fructus, quem unum, & una tantum vice obſervare mihi contigit, die ſcilicet 20. Februarii An. 1732. inter prima Rei Herbariae tyrocinia, Michelio plaudente, a Lenticulae Genere plantam hanc excluſit. Summitate plantae is adhaerebat, & ni male memini, unum ex foliis ipſis erat, ſed obſolete virens, fructuum Orni, vel Fraxini ſimile, nempe ad medium uſque ventricofum, ac in ſummitate linguatum & reuſum, intus cavum, includenſque racemum veſicularum minimarum pellucidarum 5. vel 6. communibus petiolis appenſarum, eo ſere pacto, quo Daſtlyi in Palmae ſpatua nidulantur. Naſquam alias autem ſimiles ſeu flores, ſeu fructus, reperire contigit, licet Michelius egoque avidiſſime ipſos conquiſiverimus.

LENTICULAE 3. *subiunge*.

Haec quoque a Lenticulae genere excluſenda eſt, & ad novum peculiare revocanda, ob ſloris fruſtusque formam a Mappo accuratiſſime deſcriptam in Hiſtoria Plantarum Alſaticarum pag. 166. Copioſe germinantem inveni in ampla fovea Agri Piſani, a Capucinatorum Coenobio eundo Caſtagnolum.

Pag. 57.

LIGUSTICO *subiunge*.

2. Liguſticum alpinum multiſido longoque folio Inſt. R. H. 324. *Daucus alpinus multiſido longoque folio, umbella candida, qui in Baldo naſcitur, ſive foliis brevioribus compaſſioribus C. B. Pin. 150. Daucus Creticus Camer. Epit. Matt. 536. Daucus Creticus verus Einſd. Hort. Daucus alpinus Cretico ſimilis Park. Theat. 896. Daucum Creticum Caſalp. 286. (non vero Daucum montanum Einſd. ut credidit C. B. Pin. ſemen etenim lanugoſum eſt) an leſtiſſimus Daucus Cluſ. R. Hiſt. CXXXVII. & Daucus Creticus einſd. Pann. 700. Mich. Rar. E Monte Baldo attulit Michelius. Caulis, radii umbellae, & ſemina lanugine incana pubeſcunt: ſemina autem lineae tres cum dimidia longa ſunt, & in ventre diametrum habent ferme linearem.*

Pag.

Pag. 58.

LIMONIO 1. *subiunge.*

Flores Autumno profert digestos in spicas, seu radios Heliotropii forma umbellam laxam & amplam constituentes, & in summitate ramulorum supra foliorum comam sese altius attolentes. Numerantur autem 22. circiter flores in unaqualibet spica, & bini ac bini prodeunt e sinu squamarum quarundam minutiarum herbacearum, quarum extima brevis, intima longior, florentique unus ante alium. Calycem habent bilinearem membranaceum purpureum petalis dilutiorum, conicum, ore in quinque dentes laceros scissum, & in fundo subbirsutum. Petala quinque sunt, lineas quatuor longa, extra calycem subrotunda, cochlearis instar excavata, & in summitate leviter cordata: nec vero ita facile decidunt, sed potius maturescente fructu corrugantur, & intra calycem conglobantur. Praeterea ad exortum, seu qua parte embryoni adhaerent, neclario exiguo & viridi rubente instruantur. Stamina 5. pariter sunt altitudine petala aequantia, apicibusque bicapsularibus pallidis munita. Embryo in 5. capsulas filamento singulari albo praeditas dividitur.

In Limonii 2. synonymo l. B. pro maius, corrigie minus, & *subiunge.*

Folia in extremitate rotundata profert, non vero acuminata, in quo differt a Limonio maritimo minore Oleae folio C. B. Pin. 192. Parvo Limonio Narbonense Oleae folio Lob. Leon. 295. Limonio minore Oleae folio Barr. Icon. 790. ex Mich. Rar. In Littore Liburnensi inter Urbem Montemque Nigrum abunde provenit, praesertim vero in cavernulis scopulorum prope valetudinarium D. Iacobi.

LIMONIO 3. *subiunge.*

Caulis quandoque foliosus gerit.

LIMONIO 5. *subiunge.*

Convenit cum descriptione Bocconii Rar. 34. & Ic. 32. 33. Folia crassa sunt, sapore austero praedita. Univerfa Plantae superficies saccharo propemodum incrustata adhaeret, seu punctulis quibusdam candidis extuberantibus exasperatur, quae per microscopium massulae chrysellinae sunt sub dentibus stridentes, sapore sulfis. Iulio exeunte flores e sinu foliorum erumpunt pluribus calycibus muniti: exterior nempe foliolum est brevissimum complicatum; huic insidet foliolum aliud trilineare tubi ad instar complicatum, & ventricosum, crassitie, & duritie folia plantae aequant, ac punctulis iidem albis variegatum. Huic rursus insidet calyx proprie nuncupandus, conicus, lineas 5. longus, substantia tenuissima pellucida, qua parte e secundo foliolo emergit tantillum rubens, oreque in quinque dentes scisso. E calyce hoc erumpit flos speciosus, monopetalus fig. Q. R. S. Tab. 117. Inst. R. H. similis, lineas 11. longus, infundibuliformis, seu hypocrateriformis, & scissus in quinque lacinas ad extremitatem complanatas ac lineas quatuor longas, duas circiter latus. Initio hic laete rubet, neco saturatore utrinque in segmentorum medio apparente, effectus vero ad violaceum colorem vergit. Stamina quinque sunt floris tubo adnata, quorum apices, pulvisculum luteum fundentes vix e tubo egrediuntur. Embryo capillamentis 5. brevibus candidis instructus, ad basin munitur corolla, vel tubo membranaceo striato, constante neclarii 5. seu corpusculis semilinearibus oblongis mellium succum

succum fundentibus, & in summitate abeuntibus in laciniam, seu linguam linearem albopellucidam tubo floribus adnatam. Gallas apud nos nunquam protulit; nec mirum, siquidem, uti animadvertit Raius Hist. T. I. 396. proprius huius plantae fetus non sunt, sed luseflorum quorundam nidi, uti Salviae quoque Creticae bacciferae contingit.

6. *Limonium peregrinum* foliis Asplenii C. B. Pin. 192. Inst. R. H. 342. Flores primo quidem aspectu monopetali apparent; verum pentapetali sunt, petalis angustis in extremitate nonnihil rotundatis, infidentique calycibus elegantibus caeruleis cartilagineis.

7. *Limonium minus* annuum, bullatis foliis, vel Echioides Bot. Monsp. Inst. R. H. 342. Flores minimi sunt, dilute caerulei, petalis in extremitate complanatis.

8. *Limonium maritimum* maius, folio longo, angusto, acutoque, costa in apicem seu aculeum inermem prolongata. Ex Insulis Venetis transfusit Michelius.

9. *Limonium maius*, angustifolium, geniculatum, rigidum, flore maiore caeruleo Zaanich. Inst. 164.

LINARIAE 3 subiunge.

Elatior inferius specie est: folia profert angusta, glauca, in ima caulis parte quaternaria. Flores in praelonga spica digesti violacei sunt, labelli inferioris interna parte pilosa, & inodori. Fructus rotundus, exiguus, semen angulosum asperum claudit.

LINARIAE 4 subiunge.

Folia profert Antirrhini, flores inodoros, fructus rotundos, semenque triquetrum & rugosum.

LINGUAE CERVINAE 2. subiunge.

3. *Lingua Cervina* foliis costae innascentibus Inst. R. H. 545. In faucibus ingentium cuniculorum, antiquitus ad Ferri venam excavandam altorum, prope Staxzemam Pagum Alpium Apuanarum lacte germinantem inveni An. 1743. & in Hortum transfusi.

Pag. 59.

LINO subiunge.

2. *Linum silvestre* annuum, gracillimum, non asperum, valde rafosum, flosculis laevis ramulorum geniculis quasi immediate adhaerentibus. *Linum silvestre flosculis laevis* Caesalp. 536. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

3. *Linum silvestre* annuum, foliis longis, angustis, acutissimis & asperis, floribus exiguis laevis umbellatim compactis Mich. ibid.

4. *Linum silvestre* angustifolium, floribus dilute purpurascens, vel carneis C. B. Pin. 214. Inst. R. H. 340.

5. *Linum sativum* latifolium Africanum, fructu maiori Inst. R. H. 339.

LINARIAE 1. subiunge.

Folia profert *Urticae* forma, sed ampliora; flores autem violaceos, vel subcaeruleos.

LUNA-

LUNARIAE 2. *subiunge.*

3. Lunaria Leucou folio (incano, floribus luteis exiguis in spicam dispositis) filiqua oblonga maiori Inst. R. H. 218.

LUTEOLAE 2. *nomen ita corrige.*

2. Luteola fativa (atque spontanea) Salicis folio crispo, minor Mich. H. Pif. *An Luteola minima Polygalae folio Raii Syn. Ed. 3. 367. An Luteola Lufitanica pumila crispa Inst. K. H. 424. ? Ex Mich. Rar.*

Pag. 60.

LYCHNIDI 1. *subiunge.*

Variat flore simplici, & plenissimo, quod & speciebus 2. 6. ac 7 contingit.

LYCHNIDI 6. *subiunge.*

Aliam habemus flore minore ex albo pallefcente.

LYCHNIDI 13. *subiunge.*

Petala bifida sunt, in extremitate denticulata, duabusque appendicibus circa umbilicam donata.

LYCHNIDI 24. *subiunge.*

Flor purpurascens est, petalis integris constans.

LYCHNIDI 26. *subiunge.*

Dantur huius speciei individua, quae flores tantummodo masculinos, seu steriles; alia vero, quae hermaphroditos, seu frugiferos ferunt. Hermaphroditorum calyx viridis est, conicus, in basi laevis, & crassior, superne turgidus, & costulatus, ore denticulato. Petala quinque sunt bilinearia, intra calycem alba, & tridentem lineae lata, extra calycem vero e luteo virescentia, & dimidio angustiora, reflexa, nullisque appendicibus instructa. Embryo flamentis tribus vel quatuor longiusculis albis munitur. Stamina nulla, ni male meminimus, extra calycem apparent. Masculini flores e contra calyce angustissimo, seu tubulato constant, petalisque angustioribus; praeterea staminibus albis decem donantur, duplici serie digestis; quinque siquidem interiora sunt petalis duplo longiora, & citius erumpunt; cetera autem quinque exteriora breviora e floribus calatho non egrediuntur, apicesque crassiores sustinent. Apicum omnium color primum luteus, deinde viridis est.

LYCHNIDI 28. *subiunge.*

29. Lychnis (annua) fegetum rubra, foliis Perfoliatae (petalis florum angustis, pene cordatis, calyce vesicario alato) C. B. Pin. 204. Inst. R. H. 335.

30. Lychnis silvestris noctiflora alba simplex, calyce amplissimo ventricoso & striato D. Micheli H. Pif.

31. Lychnis Coronaria Dioscoridis fativa, floribus albis, lineis vel punctis rubris variegatis C. B. Pin. 203. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 210.

Pag.

LYSIMACHIAE 1. subiunge.

Huius speciei flor lineae decem latus est; insequentis vero sex; vel 7. tantummodo.

LYSIMACHIAE 4. subiunge.

Flor totus luteus est, lineae 13. in diametro habens, sectionibus lineae tres latis, ac minus quam in insequenti specie acuminatis.

LYSIMACHIAE 5. subiunge.

Flor lineae 11. in diametro habet, eiusque sectiones lineae 2. cum dimidia latae sunt.

LYSIMACHIAE 6. subiunge.

Floris in cauliculorum summitate spicatum digesti sunt, carnei, bilineares, Cynoglossae potius quam Lysimachiae florum figuram aemulantes, nempe infundibuliformes, vel hypocrateriformes quinquiesariam scissis, sectionibus sesquilineam longis, ex angusto principio sensim dilatatis, ac in extremitate complanatis. Stamina quinque sunt concoloria, tubo breviora, singulis sectionibus adnata, pulcherrimum album ex apicibus fundentia.

LYSIMACHIAE 7. subiunge.

MAIORANA hortensis incana, & veluti fericea, valde odorata, foliis subrotundis non dentatis, floribus albis, capitulis oblongis compactis, squamis rotundis. Maiorana Gentile Matth. 766. Mich. Adverf.

2. Maiorana hortensis minus incana, & minus odora, foliis oblongis pediculis insidentibus, capitulis ferme uncialibus Eiusd.

MALVAE 2. subiunge.

Fructus nonnihil rugosus est, & subbirsutus.

MALVAE 6. subiunge.

Est Althaea frutescens Lusitanica, folio rotundiori undulato Boerh Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 269. Plantae superficies universa, nudo oculo, tomentosa apparet, tactui vero aspera; praeterea manus lentore quodam moschum olente insicit. Si autem microscopio examines, comperies superficiem universam excepta floris corolla, conspersam esse stellulis minimis crystallinis, villisque solitariis stellarum intervalia occupantibus. Stellulae constans cylindro, seu columella brevissima, quae in summitate sex vel septem rigidis villis pellucidis rotatum dispositis coronatur. In eadem summitate columellae, seu majoris in centro ipsorum radorum stellulae sita est Glandula minima, e qua die 16. Iulii horis matutinis exillare guttatim vidi humorem pellucidum quemdam, ac lentum, ea copia ut manus & vestes madefaceret, plantaque superficies veluti rore conspersa appareret. Liguor iste Moschum cum Zibetbo permixtum olet, adeoque gravis est, ut si prope plantam a Sole meridiano excalescentiam tantillum consistat, caput laedi sentias. Observavi praeterea hac illac sparsas per plantae superficiem massulas quasdam cereas, sulphureas vel latefcentes, & moschum

seum pariter olentes. Ear autem nil aliud esse suspicor, quam liquidi superioris descripti partes terreas ac crassiores, quae Solis vi aquearum & tenuiorum partium consortio orbatae in talem resinam concreverint. Flores terni, vel quaterni petiolis linear 14 longis sulcati, prodeunt ex alis filolorum duorum actiorum, duplicique calyce muniuntur, quorum uterque sensum ampliatur. Exterior calyx interiore minor trifariam sectus est, sectionibus ex rotunditate acuminatis, lineas novem longis, octo autem latis; ast interior, & amplior quinquesariam ad medium usque sectus est in acutas lacinias unciales. Florum sectiones unciales pariter sunt, in summitate complanatae, & trifariam cordatae, purpurascens vel rosaeae, nervis rubris per longitudinem excurrentibus, & circa umbilicum numerosis villis pellucidis obvallantur. Stamina purpurascens ad originem coalita corymbum elegantissimum formant, ramusculis seu pedunculis bilinearibus subsistentia apices albos reniformes inodoros. Apicum autem istorum structura per microscopium talis apparet. Superficie laevi nitente conflant, lineaeque albae per dorsum longitudinem notantur: iuxta lineam hanc debescunt; tuncque volva, seu tunica ipsorum apicum elateris vi repanditur, ac multifariam corrugata in conspectum praebet plurimos exilissimos globulos crystallinos, qui pedunculi tenuissimi ope eidem membranae seu tunicae adhaerent; brevi dein tempore, arescente pedunculo, decidunt inter villos pistilli basin obvallantes. His delapsis volvae apicum exarescunt, vestigiaque ostendunt cellularum quibus globuli ipsi clauderentur. Globuli autem durissimi sunt, & diffracti guttulum fundunt liquoris pellucidi, utriculi tunica seu acino vacuo remanente. Embryo abit in semina 15 vel 17. reniformia, nigra, munita membrana cinerea elastica, qua divulsa prostruunt. Superficie seminum & Thalami, margini item calycum villi simplices seretisque innascuntur, e quorum summitate guttulae liquoris pariter odorati extillant. Apices Ketimiae Sive Sive fructu subrotundo, flore pleno Inst. R. H. 100. bifce similes sunt, sed maiores.

MALVAE 8. subiunge.

Apicum seu testicularum pulvisculus per microscopium nil aliud apparet esse, quam globuli crystallini, albicantes, muricati quorundam Lycopodi specierum ad instar.

Pag. 62.

MALVAE 23. subiunge.

Planta perennis est, caule procero fungoso in arbusculam sese attollens. Folia habent ampla mollissimis villis holoferici instar vestita. Inter hos autem observantur verrucae minimae tribus hirsitis villis in summitate instructae, nec illum liquorem fundentes. Floris calyx interior quinquesfidus est; exterior vero trifidus. Floris purpurascens sectiones lineas 9. longae sunt, sex autem latae, & in extremitate cordatae. Plures ex his Malvae speciebus Boerhaavius atque ad Albeae genus revocarunt.

De MALVIDA vide adnotata superius ad Abutilon.

MANDRAGORAE 1. subiunge.

Folia atroviorentia sunt, collis albicantibus. Fructus sphaeroides in diametro perpendiculari linear 14. in horizontali vero sequunciam habens, intus & extra aureus est, pulpa mollissima, odore tamen adeo gravi & viroso, ut caput laedat.

laedat. Folia floresque e terra erumpunt Mense Martio vel Aprili; fructus saepe ad maturitatem perveniunt exeunte Iunio.

MANDRAGORAE 3. subiunge.

Fructus aureus est. An Mandragora flore subcaeruleo, foliis undulatis non asperis, fructu ovato Boerh. Ind. Alt. Hort. Lugd. Bat. Part. 1. 270. Mandragora femina flore caeruleo Barr. Obs. 1. Icon. 24. Mandragora foliis asperis, fructu parvo ovato & acuminato, floribus violaceis Coroll. Inst. R. H. 1. ex Mich. Rar.

MANDRAGORAE 4. subiunge.

Fructus ovalis est, in majori diametro decem, in minori sex lineas habens, coloris buxeti, odore gravi & viroso. Calyx in quinque acutas lacinas ad medium usque divisis fructum fere dimidium vestit. Novembri Mense ineunte folia, & flores e terra erumpunt; flores autem novi subinde semper ad Martii usque initium pullulant: fructus Iunio Mense maturitatem adsequuntur, quo tempore folia pereunt. Antiqua huius, & Pisani Hortii planta est, ut adnotavit Michelius Rar. qui eandem esse suspicabatur cum Mandragora foliis asperis, fructu parvo ovato & acuminato, floribus subalbidis Coroll. Inst. R. H. 1.

Pag. 63.

MARRUBIO 2. subiunge.

Flos candidus est, tubo tres lineas longo, lineam lato; labio superiori erecto, bifido, lineas tres longo, sesquilineam lato; inferiori vero trifido, lineas duas longo. Stamina virgescunt, & e tubo floris non egrediuntur: apicum pulvisculus aureus est. Calycis os in quinque tantum segmenta acuminata divisum est, non vero in 10. vel 12. quod Marrubio albo vulgari contingit.

MARRUBIO 5. subiunge.

Planta tota hirsuta est. Radice nititur capillari, ramisque tripedales emit, graciles & humi procumbentes, folia Melissae similia, serrata, rugosa, lineas 15. longa, 12. lata. E verticillis foliosis prodeunt flores, quorum tubus lineas 3. longus est; labium superius quatuor lineas longum, album, & bifidum sectionibus intortis; inferius vero tres cum dimidia lineas longum, tripartitum, sectione intermedia ampliore, cordata, in fine lutescente, supra medium alba, & punctulis purpureis variegata. Stamina quatuor sunt, rubra, apices rubentes subfinitia. Calyx conicus patulus, ore in quinque aculeos albos desinente, semina quatuor nigra & laevia foet: Matrubiastri Generi potius adscribendum est.

MATRICARIAE 3. subiunge.

4. Matricaria horientis flore simplici profus albo. Mich. Adv. Semiflosculi coronales (qui 10. vel 12. sunt) flosculi item discoidei profus albi sunt.

MEDICAE subiunge.

2. Medica marina Lob. Icon. 38. Inst. R. H. 410. In Littore Liburnensi, & in ipsi moenibus Urbis Pisarum inter Aqueductus Castellum, & Portam albe Piagge dictam invenit.

MEDI-

MEDICAGINI 2. subiunge.

Est Medicago silvestris floribus croceis Inst. R. H. 410.

MELILOTO 7. subiunge.

Est Medicago perennis humifusa trifoliata, floribus lateis perexiguis in capitulum congestis, siliquis minimis nigricantibus rugosis & monospermis Mich. Rar.

Pag. 64.

MELISSAE 5. subiunge.

Flos semuncialis est, purpureus, exus saturator, interne diluitor, & lineis saturatoribus distinctus. Os in quatuor partes scissus est, quarum superior & inferior cordatae sunt, laterales vero alatae.

Pag. 65.

MILLEFOLIO 3. subiunge.

Ad Achillae genus revocavit Michelius Rar. appellavitque Achillaea Alpina maxima Millefolii folio, pinnulis latiusculis eleganter incisus, floribus albis.

MILLEFOLIO 4. subiunge.

In Bocconii nomine pro maritimum scribe montanum. Hoc pariter ad Achillaeam revocavit Mich. nempe Achillaea Absintii Pontici folio, subtrifida, floribus albis.

MIMOSAE subiunge.

Huius descriptionem accuratissimam vide sit in Zanonii Historia Rariorum Stirpium a Cl. Caietano Montio digesta, & locupletata pag. 162. cui paucae subiungere liceat, quae in commentaria retuli An. 1739.

Folia non expanduntur nisi quando a Sole irradiantur; eo enim occidente, vel nubibus obvelato, statim clauduntur. Petiolis ipsorum foliorum adhaerens glandula acetabuliformis, oblonga, rubra, liquidam quoddam pellucidum aestivo tempore fundens, quod Formicae avidè exsugunt, & quo propemodum inebriantur, adeo ut immotae diu maneant, ac veluti consopitae. Flor non monopetalus est, sed rotatus, vel potius caryophyllaeus: calycem habet companiformem, margine in quinque dentes diviso, Punicae calycis instar. Huic insident petala quinque, figura ad folia Plantaginellae Mentzelii accedentia, & ad basin invicem coacta, quemadmodum in Caryophylli hortensis floribus accidit. In suis horum petalorum sita sunt decem praelonga stamina, e quorum medio surgit pistillus in silicquam abiens.

MOLDAVICA Betonicae folio, flore caeruleo Inst. R. H. 184.

2. Moldavica Orientalis Betonicae folio, flore magno albedo Coroll. Inst. R. H. 11.

3. Moldavica Betonicae folio, floribus minimis pallide caeruleis Amman. Rar. 46.

4. Moldavica Orientalis Salicis folio, flore parvo purpureo Inft. R. H. 11.
5. Moldavica minor canescens, Chamaedryos folio Amman. Rar. 48.

MOLUCCA spinosa Dod. Pempt. 92. Inft. R. H. 187.

MOMORDICAE 2. *subiunge.*

MORSUS RANAE foliis circinatis, floribus albis Tournef. in Ad. Acad. R. Sc. An. 1705. pag. 512. Tab. 4. fig. 1. *Nymphaea alba minima* C. B. Pin. 193. *Nymphaea minor*, sive *Morsus Ranae* I. B. 3. 773. *Morsus Ranae* Dod. Pempt. 583. *Microleuconymphaea* Boerb. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 282. In palustribus Agri Pisani, & Lucensis frequens.

MUSCARI 2. *subiunge.*

Est *Hyacinthus comofus albus cum staminulis caeruleis* I. B. 2. 584. *Bulbi sive stirpis alterum genus* Caesalp. 402. ex Mich. Rar.

Pag. 66.

MYRRHIDI 2. *subiunge.*

Caulis villosus est, maculatus, & ad genicula ventricosus.

NARCISSO 9. *subiunge.*

Est *Narcissus alter copioso flore* Caesalp. 417. Mich. Rar. *Flor ex albo pallescit. Molestia plerumque copia Agros circa Pisarum Urbem infestat, praesertim Portam Lucensem inter, & Calensem alle Piagge nuncupatam. Odor florum adeo gravis est, ut caput laedat: propterea vulgus Curacapo nomen Plantae huic tribuit, quasi vertigines excitare potis sit.*

Pag. 67.

NICOTIANAE 3. *subiunge.*

4. *Nicotiana minor foliis amplioribus, rugosioribus* Boerb. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 230. *Floris tubus linearis & longus est, tres cum dimidia latus, sectionibus sesquilineam longis & viridi lutescentibus. Embryo ad basin minus colore inficitur. Hujus & superiorum specierum universa superficies villis mollissimis pellucidis obvallatur, quae vasa excretoria sunt, & e summitate fundunt Resinam, seu Balsamum quod folia virentia unctuosissima efficiunt, scicis autem odorem conciliant, & pituitariam membranam irritant: hoc item Chimico artificio secretum veneficis vires assumit.*

NIGELLAE 3. *subiunge.*

An *Melanibium Damascenum flore pleno* Eysf. actf. O. 2. f. 10. *Folia proferit Foeniculacea; stromque multiplici petalorum serie ornatum, quae rhomboidalia ferme sunt, candida, plerumque in summitate laciniata, & caeruleo colore distincta.*

NYMPHAEAE *subiunge.*

In *Paludibus Blentienibus sponte provenit; in Lacum autem Horti nostri translata lactissime germinat, & flores multo venustissimos Tulipaeformes profert.*
2. Nym-

2. *Nymphaea lutea* maior C. B. Pin. 193. Inst. R. H. 261. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 281. In paludibus Ficcelenfis ac Blentinenfis abunde provenit, inque Lacu Horti nostri simul cum superiori germinat, sed flores nondum protulsi; eos tamen ex ipsis Paludibus Blentinenfis obtinui, & in Museo Cl. Antonii Cocchii Praeceptoris Anticique summopere colendi examinavi. Folia quinque exteriora ovata, & in summitate nonnihil cordata, calycis vicem praestantia, colore aureo primum fulgent, maturescute autem fructu ampliantur, crassescunt, & e luteo virescunt. Fructus siciformis minus turbidatus est quam Tab. 138. Inst. R. H. repraesentet. Eius cortex multisariam & irregulariter scinditur, ac in frusta per aquam dispergitur, adeo ut vinculis soluta pulpa, in 10. vel 12. segmenta peculiari membrana alba inclusa, luculentorum Mali Aurantii similia, dividatur, & aquae innatet. Plena haec sunt mucō quodam insipido nullis vesiculis, ceu in Malo Limonia, incluso, quod saponis vicem praestare posset in ablucendis pannis, & Oleo Olivarum facile admiscetur. Semina tali mucō immersa, Tritici granorum tenuia, pulpam claudunt Anguriae seminum saporem referentem.

NYPHOIDI subiungetur.

Flores superficies inferior vesiculis aere plenis contexta est, quarum auxilio aquae innatare possunt.

Pag. 68.

OLEAE subiungetur.

Folia utrinque acuminata sunt, lineae 30. longa, quinque cum dimidia lata. Fructus octo ferme linear longus est, quatuor vero in diametro habet, interioris, niger, pulpa tenui aridiuscula, & succo oleoso ferme destituta.

Duae aliae Oleae silvestris, sive spontaneae species in Hortum transfusi, reperias Ann. 1742. in Montibus Pisani, praesertim prope Agnanum: sunt autem.

2. Olea silvestris, an minimo racemato fructu coracino H. Cathol. 155.?

3. Olea silvestris fructu racemoso grani Piperis magnitudine & forma Mich. Cat. Plant. Agri Fior.

OMPHALODES Lusitanica Lini folio Inst. R. H. 140.

ONAGRAE 3. subiungetur.

4. Onagra Bonariensis villosa, flore mutabili H. Eltham. 297. fig. 286.

ONOBRYCHIDI subiungetur.

2. Onobrychis Florentina perennis elatior & erectior, foliis Viciae, flore rubello stris saturatioribus distincto, fructu compresso aculeato & vix cristato Micheli H. Pil.

ONOPORDO 1. subiungetur.

Flosculi unius omnes formae profert, nempe hermaphroditos, tuba non bida, & vagina instructos. Semina papposa sunt, insidentia Tbalamo cellulato juvi insar. Calyx constat squamis simplicibus validisq.

Pag.

Pag. 69.

ONOPORDO 2. *subiunge.*

3. Onopordon spinosissimum incanum longius radicatatum, foliis angustis usque ad costam in acutas lacinias assidue divisis, caule praecalto decem crispatis & angustis alis aucto, flore purpureo viscoso odoro, calyce Cinarae. *An Ritro, o Ritro Ang. 142. Polyacantha Theophrasti Tabern. Icon. 701.?* Mich. Rar. *squamae calycis amethystinae sunt.*

OPULO 2. *subiunge.*

In petiolis foliorum observavi appendices duas longas claviformes, & octo vel novem glandulas acetabuliformes, e quibus ineunte Aestate liquor pellucidus extillat.

OPUNTIAE 3. *subiunge.*

Humifusa, seu pendula est, foliis seu ramis oblongis, compressis, spinisque raris & longis exasperatis. Flos luteus est, monopetalus, Malvae instar ad centrum usque fissus, & totus simul decident. Fructus ruber vinoso viscosoque succo turget. Quamvis autem exotica planta sit, acri nostro adeo assuevit, ut sponte oriatur variis in locis, praesertim in Collibus Imprunetae. Figura Ficus Indicae Matth 311. Plantae huic aptari posset, nisi quod erecta exprimitur. De duabus superioribus Opuntiae speciebus. V. H. Elibam. pag. 397. Tab. 295.

OREOSELINO 2. *subiunge.*

Est Seseli Creticum in maritimis, & Collibus arenosis Caesalp. 295. Semina gerit quasi circinata ex Mich. Rar.

OREOSELINO 3. *subiunge.*

Est Seseli Peloponense alterum Caesalp. H. sic. pag. 39. num. 98. Seseli Creticum alterum in montibus, pluribus ab una radice caulis Eiusd. in Op. 295. Mich. Rar.

Pag. 70.

ORNITHOGALO 4. *subiunge.*

Petala linear 4. longa sunt, unam lata.

ORNITHOGALO 5. *subiunge.*

Folia bina e radice exeunt ferme palmaria, sesquilineam lata, & canaliculata, Amygdalarum sapore. Caulis inter haec erumpens Mense Februario, palmaris, rubens, in summitate folia duo gerit, quorum unum minus, linear duarum latum, ex adverso maioris quinque linear lati prodit. E sinu istorum foliorum surgunt petioli duo nonnihil compressa, quorum unum altero longius, binuunciale nempe, subsistentia flores quinque vel sex umbellatim dispositos, constantes petalis sex acuminatis, externe virentibus, interne e viridi lutescentibus, linear septem longis, ac sesquilineam latis. Pistillus trigonus, glaber, tuba

staba hirsuta munitur, staminibusque sex luteis stipatur. Folia superiora, petiolo florum, ac pars petalorum inferior, praeterquam in margine, alba molle lanugine pubescunt.

OSMUNDAE subiunge.

Floris, quemadmodum Michelius in *Adversariis* adnotavit, ad calcem ramulorum fructus subsistentium rotatim nascuntur. Sunt autem filamenta ramosa, fistulosa, & nodosa Conservae instar, nodis rubris, internodiis vero albis. Copiose germinantem, & ad humanam ferme staturam elatam inveni circa vetustas Pitrioli fodinas prope Stazzemam, sicut torrentem il Canale delte Multina dictum.

OXYDIS 2. nomen ita corrigendum.

Oxys lutea erecta, seu caulitica, nostras, &c. *V. H. Elsbam. Tab. 221.*

Planta annua est, & radice nititur capillari. Caulis unicus hirsutus, ad exortum rubens, superne viridis, ad sesquipedis altitudinem asurgit. Ex eius nodis inferioribus folia solitaria, e superioribus vero terna prodeunt simul cum petiolo flores subsistente. Folia Oxidis vulgaris similia sunt, nempe trilobata, cordata, & reflexa, margine & costis pilosis, petiolo item piloso, sensimque angustato. Petiolo flores subsistentia triuncialia sunt, in summitate trifariam divisa, adeo ut ramulus intermedius florem unum subsineat, laterales autem binos. Calyx florum sesquilinearis in quinque foliola acuminata ad centrum usque scinditur. Petalum campaniforme, patens, luteum est, interne saturatius, & splendens, lineas duas cum dimidia altum, ore in sectione quinque oblique cordatas, & convolutas diviso: adnectitur autem fundo calycis ope unguinum quinque. Stamina duplici serie distribuuntur; quinque enim exteriora linearia, quinque vero interiora & ex adverso sita sesquilinearis sunt. Embryo tubis quinque instruitur, & punctulis rubris circa basin ornatur: abit autem per maturitatem in stignas quinquangulares nonnihil incurvat, villis horizontaliter sitis indutas, lineam ferme in diametro habentes, sexque lineas altas. Semina rubentia & rugosa, calyptra crassiuscula alba elastica muniuntur. Sapor totius Plantae valde acidus est.

Pag. 71.

PAEONIAE 1. subiunge.

Est Paeonia mas flore purpureo *Eyfl. Vern. O. 6. f. 10.* Folia superne atroviridia, & splendentia sunt, lobis amplioribus inferne pubescentibus. Flores purpurei sunt, ampli, bennepetali. Ex *Mich. Rar.*

PAEONIAE 2. subiunge.

Foliorum lobi angustiores sunt, & nonnihil incisivi: Flores autem minores quam superioris, rubri, & oclapetali.

PAEONIAE 3. subiunge.

Est Paeonia polyanthos flore rubro *Eyfl. Vern. O. 6. f. 8.*

PALMAE 2. subiunge.

Est Chamaeriphes tricarpos, spinosa, folio stbelliformi, *Ponted. Anthol. 147. Per Montem Argentarium, & in Insulis Maris Tyrreni, seu Urgone, Planasia,*

nasia, *Izilio*, & Monte *Christi* sponte nascitur. In Horto nostro spatbas floriferas tres vel quatuor singulis annis profert verno tempore, quales a *Cl. Pontederio* describuntur. Spadicem autem, seu racemum fructuum observare semel contingit inter *Maris* repurgamenta collectum, qui figura ad *Vitis* *Botrum* quodammodo accedebat, proindeque *Uva Marina* a possessore nuncupabatur. Spadix erat colore buxco, compressus, validus, fibris, longitudinallybus conflans, in ramos plures divisus, quorum summitati adhaerebant fructus & rotunditate acuminati, fructuum *Laurocerasti* *Tbal.* *Tab. XIII* aemuli, duri, laeves, nigri. In basi muniebantur tribus chartilaginibus brevibus obtusis, quae, ni fallor, calyx floris fuerant.

PANICO 2. subiunge.

PAPAVER horrense semine albo, sativum *Dioscoridis*, album *Plinio* *C. B. Pin.* 170. *Inst. R. H.* 237, *Papaver album* *Offic.*

2. *Papaver* horrense nigro semine, silvestre *Dioscoridi*, nigrum *Plinio* *C. B. Pin.* 170. *Inst. R. H.* 237. *Papaver nigrum* *Offic.*

PARNASSIAE subiunge.

PARONYCHIA Hispanica *Clus. Hisp.* 478. *Inst. R. H.* 507. Calyx linearis est, monophyllos, quinquefariam ad centrum usque divisus, sectionibus oblongis in extremitate cucullatis, gibbo in aculeum abeunte, extus hirsutus & viridibus, in margine & intus albis. Stamina quinque brevissima, alba, apices aureos subsistent.

PASTINACAE subiunge.

PEDICULARIS Alpina altera, *Asphodeli* radice *Inst. R. H.* 173.

Pag. 72.

PERIPLOCAE 3. subiunge.

Calyx floris quinquesidus, & viridis est. Flor rotatus in quinque partes ad centrum usque dividitur, utrinque e luteo virescentes, superne autem lineis tribus purpureis ad umbilicum distinctas. Nectarium dentibus quinque acuminatis coronatum, album est, ac destillas succum quandam lentum, cui pedibus implicatis, & veluti consopitas haerere observavi innumeras exiguas Muscas ex avonorum bipennium non fuscificantium classe, unam plerumque in quolibet flore. Haud aliter *Cornutus* asserit florem *Apocyni* sui maioris *Syracii* recti lentore quodam extrinsecus obduci, quo fiat ut pedibus implicatae Muscae haereant, quae & odoris, & saporis gratia allecae frequenter advolant. Tale quidem *Apocynum* sournit un suc dont on fait du sucre en Canada: on ramasse la rosée qui se trouve dans le fond des fleurs, quemadmodum legitur in *Memo-rabilibus Academiae Regiae Sc. An.* 1730 pag. 90. Ita quoque *Mel Aclepiadis* *Creticae* suae Muscis perniciosum esse deprehendit *Clusius* *Rar. CCLV.* quandoquidem illas floribus insidentes enecatit reperit. Tandem florum quorundam *Mel Apibus* noxium esse satis constat.

PERVINCAE 2. subiunge.

Est *Herba Vinca* in *Etruria* *Marcelli Virgilii* in *Dioscoridem* *L. 4. cap.* 140. an *Pervinca Orientalis*, villosa, flore magno violaceo *Coroll. Inst. R. H. Mich. Rar.* *Pag.*

Pag. 73.

PHALANGIO subiunge.

Petala florum lactea sunt, striis pellucidis distincta; tria tamen exteriora ceteris angustiora sunt.

2. Phalangium alpinum palustre, Iridis folio Inft. R. H. 368.

PHASEOLO subiunge.

2. Phaseolus puniceo flore Corn. 184. Boerh. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 2. 28.

3. Phaseolus Aegyptiacus nigro semine C. B. Pin. 341. Inft. R. H. 414. Siliquae chartilagineae, ventricosae, buxcae, & semina nigra bilo amplo nigro praedita, figurae Phaseoli peregrini XIV. Leblab Clusii Rar. CCXXII. respondent: Planta tamen aborea non est, sed herbacea, & sarmentosa, Phaseoli hortensis in morem. Ad topiaria opera floribus elegantissimis sepe commendat; qui Pisi, vel Latbyri flores magnitudine aequant, inque spicis erectis dispositi sunt. Duas huius Plantae varietates in Horto colimus, quarum una flores niveos, altera purpureos, alis tamen saturatoribus gerit.

PHELLANDRIO subiunge.

Est Phellandrium palustre, tenuifolium, caule crasso, assidue ramoso, & ad nodos veluti umbellifero, umbellis parvis albis nudis, &c. Mich. Rar. E paludibus Blentinenfibus rursus attulit.

PHLOMIDI 3. subiunge.

Folia ceteris minorata sunt, vngulifera, ad basim complanata, vel santillum acuminata. Flos superioribus minor est, calyculorum angulis quodammodo barbatis.

PHYTOLACCAE subiunge.

Floris corolla, seu calyx persistens, & fructum maturentem amplectens, uno tantummodo, non autem quinque foliis constat: scinditur enim in quinque partes, quae petala aliis, aliis Calycis sectiones visae sunt. Quamvis exotica Planta sit, aeri tamen nostro ita assuevit, ut in plerisque locis sponte proveniat, praesertim in saliculis Arni fluvii.

2. Pytolacca Mexicana baccis sessilibus H. Eltham.

PILOSELLAE 1. subiunge.

Repens est.

Pag. 74.

PIMPINELLAE 8. subiunge.

9. Pimpinella Canadensis spica longa rubente H. R. Par. Inft. R. H. 157.

PINO 2. subiunge.

Est potius Pinus hibernica, montana, & maritima, procerior, foliis palmariibus crassis, peramaris, fructu angusto, pyramidato, spithamam longo, deorsum

sum reflexo, cum squamis elevatis & cuspidatis. *Pinus maritima altera* Matb. Ic. 112. l. B. 1. 258. *Pinus maritima II. Tabern.* Icon. 937. Lugd. 45. *Pinus silvestris in maritimis Senenſibus, fructu palmari pyramidato firmiter adhaerente* Matb. Deſcr. 115. num. 20. & 30. *Pinus ſilveſtris maritima conis firmiter ramis adhaerentibus* l. B. 1. 257. ſed Deſcr. *Pinaster I. Caſalp.* 130. *Figura quam Matthioli exhibet omnium optima eſt.* Mich. Rar. *In Montibus Pyſanis abunde provenit.*

PINO 3. ſubiunge.

Ex Alpibus Latobriticis attulit Michelius.

4. *Pinus ſativa fructu pyramidato acuto, squamis proceris acutioribus, oſculis fragilibus, & veluti deutis, calyptra ſemium albicante.* *Pinus Tarentina Plinii Libr.* 15. cap. 10. Mich. Rar. *Pino ſiacciamae vulgo.*

PLUMBAGINI ſubiunge.

Caſtium & calyculorum ſuperficies vaſculis excretoriis villiformibus veſitur, e quorum ſummitate exiſtat liquor quidam lenis. Dum ramuloſus huius Plantae ſcletorum conficendorum graſſia exſiccarem, obſervavi eos chartam rubro colore infeceſſi. Varietatem tandem colimus flore dilutiore, eamque in paludibus Liburnenſibus ſecus Stagni Pontet & Cauſonam magna in copia repperi.

Pag. 75.

POLIO 2. ſubiunge.

Folia laeviſcula profert a medio ad ſummum ferrata. Eſt Hyſſopus Apulus Dioſcoridis, & Serapionis Col. part. 1. 67. Polium montanum ramulis dodranſalibus humi ſparſis, foliis oblongis, anguſtis, leviter circum denticulatis, molli lanugine hirsutis; floſculis candidis Caſalp. 457. Polium montanum Eiusd. in H Sic. pag. 129. num. 345. an Polium montanum album ferratum laſifolium erectum maius Barr. Obſ. 34. num. 325. Icon. 1079. an & Polium montanum album ferratum laſifolium ſupinum maius Eiusd. 326. Icon. 1074. ? Mich. Rar.

POLIO 3. ſubiunge.

Folia anguſtiora quam ſuperioris ſunt.

POLYACANTHAE 1. ſubiunge.

Speciem hanc Michelius Rar. ita deſcripſit. Polyacantha maior annua, foliis Acanthi venis lacteis notatis, capitulis purpureis pluribus ſimul iunctis. An Carduus leucographus purpureus, capitulis acutiſſimis, ac ſerociſſimis ſpimis eminentibus ſubcircumdatiſ. H. Catbol. An Polyacantha maior lanceolato folio, flore purpureo Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1718. pag. 199. num. 5. ? Eandem quoque habemus flore albo Mich. Rar.

POLYGONATO 1. ſubiunge.

Eſt Polygonatum maius, caule anguloſo craſſiore & minus procero, foliis amplioribus ſubrotundis, floribus albis maioribus, odoris, in perbrevis pediculo binis plerumque enaſcentibus. Mich. Rar. Fructus rotundus eſt, lineas quinque in diametro habens.

POLY.

POLYGONATO 3. *subiunge*.
Fructus pyriformis est, lincas 4. longus.

POLYPODIO 3. *subiunge*.
Est Polypodium maius, pinnulis longis ad oras undulatis & serratis. *Polypodium maius serrato folio* Barr. Obs. 116. num. 1264. Icon. 38. Mich. Rar.

POLYPODIO 5. *subiunge*.
POLYPODIOIDES vulgaris, foliis angustis partim ad terram reclinatis & sterilibus, partim erectis & seminiferis. *Polypodium angustifolium folio vario* Inst. R. H. 540. *Lonchitis minor* C. B. Pin. 359. *Lonchitis altera folio Polypodii* I. B. 3. 744. *Lonchitis aspera* Dod. Pempt. 469. Mich. Rar. *A Polypodii speciebus*, inter quas n. 5. In hoc Catalogo relatum fuerat, seunxit Michelius, & ad novum genus revocavit, eo quod in ramulis, seu foliis frangiferis pinnularum pari inferior unica seminali capsula oneretur. In Montibus Pisanis, ac praesertim in Valle Butensi inter aquarum stillicidia in ripa quadam fecus vium quae Butium ducit abunde provenit.

Pag. 76.

POPULAGINI 1. *subiunge*.
An Farfargio Matib. 895. *Populago maior* Tabern. Icon. 750. ex Mich. Rar. Flores a dimidio Martio Mense, ad dimidium usque Aprilem profert.

POPULO 3. *subiunge*.
4. *Populus tremula* foliis minoribus, & magis angulosis, marginalis ciliorum instar pilosis, pediculis brevibus appensis. *Populus folio leviter serrato, inferne subbirsuto* Caesalp. 121. Mich. Rar.

PRUNO *subiunge*.
PSEUDOACACIA vulgaris Inst. R. H. 649.

PSEUDODICTAMNO 4. *subiunge*
Tomentum quo Plantae superficies universa vestitur, constat villis ramosis, nempe villulis alterne & rotatim in spiram dispositis, ac in summitate in stellulam terminatis, e cuius centro guttula Balsami pellucidi extillat: aliud item Balsamum extillat e glandulis ad basim villorum istorum sitis. Stellulae memoratae si plantam naribus appresserit, facile divelluntur, membranamque olfactoriam vellicanter sternutamenta cient.
5. *Pseudodictamnus* amplissimo Melissae folio crenato villosa & subincano, flore purpureo, calyce angusto infundibuliformi, Mich. Rar.

PSEUDOSPONGIAE *subiunge*.
Plantae haec referenda est ad Badiagae Genus ab I. C. Buxbaum institutum in T. 2. Comment. Academiae Scient. Imper. Petropolis. An. 1727. Diversa tamen est a tribus speciebus quas Buxbaumius ibidem recenset.

Pag. 77.

PSEUDOSTACHYDI *subiunge.*

2. Pseudostachys Alpina nigra maxima, foliis amplissimis ad Viburnum accedentibus, flore ex albo purpurascente nonnihil variegato. *An Salvia Alpina Tabern. Icon. 372.?* Mich. Rar. quae in hoc ipso Catalogo pag. 92. inter Stachydis species relata fuerat.

3. Pseudostachys montana nigra maior, Betonicae folio, flore variegato: Galeopsis montana Betonicae folio angustiore, flore variegato Micheli H. Pis. Salvia silvestris altera nigricans Caesalp. 441. Mich. Rar. Haec item inter Stachydis species num. 11. descripta fuerat.

Ad Pseudostachydis genus revocavit Michelius eas plantas, quae Stachydis quidem faciem praefecerunt, at calyces florum campanulatos, non vero tubulatos gerunt.

PTARMICAE 1. *subiunge.*

Flosculi insident seminibus undis, & ab invicem distinguuntur foliis quibusdam oblongis, ciliis instar pilosif, Thalamo adfixis.

PTARMICAE 7. *subiunge.*

8. Ptarmica, quae Achillea tomentosa & incana, pinnulis cristatis, flore ochroleuco Vail. in Act. Acad. R. Sc. An. 1720. pag. 418. species 6. varietas.

PULMONARIAE 8. *subiunge.*

PULSATILLA flore clauso obsoleto Helwingii Florae Campana pag. 65. Tab. 11.

Pag. 78.

QUINQUEFOLIO 1. *subiunge.*

An Quinquefolium minus flore pallide luteo Inst. R. H. 297.?

QUINQUEFOLIO 6. *subiunge.*

Est Quinquefolium minus erectum incanum & tomentosum, foliis tenuiter divisis superne viridibus, flore luteo parvo, petalis obtusis Mich. Rar.

QUINQUEFOLIO 11. *subiunge.*

Folia subius incana sunt, & semina lanuginosa.

RANUNCULO 6. *subiunge.*

Folia subrotunda sunt, in basi dentata, vel sinuata. Petala linear decem longa, tres cum dimidia lata, superne aurea & splendentia, ac in ungue nectario oblongo instructa sunt. Calyx tribus foliis oblongis constat cochlearis instar excavatis, & ad exorium caudatis, foliorum Sedi vermiculati instar.

RANUNCULO 7. *subiunge.*

Folia superne secundum nervos profunde sulcata sunt. Petala florum unciam longa, linear autem quatuor lata sunt.

RANUN-

RANUNCULO 8. subiunge.

Petala linear novem longa sunt, tres autem lata.

RANUNCULO 14. subiunge.

Est Ranunculus Lusitanicus Autumnalis, Asphodeli radice, foliis subrotundis ferratis, caule simplici nudo hirsuto, flore parvo luteo odorato, &c. Mich. Rar.

RANUNCULO 46. subiunge.

Hanc & sequentem ad Alisma Genus revocavit Michelius Rar. primamque appellavit: Alisma aquatica maior, Plantaginis folio ampliore, floribus paniculatis ex albo purpurascens, fructu umbilicato, &c. Alteram vero: Alisma aquatica media, longo angusto Plantaginis folio, floribus paniculatis ex albo purpurascens, fructu umbilicato, &c.

Pag. 80.

RANUNCULO 48. subiunge.

49 Ranunculus Phragmites albus verus I. B. 3. 412. Inst. R. H. 885. *Anemonoides vulgaris montibus, flore albo Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1719. pag. 39. num. 1.*

50 Ranunculus arvensis annuus hirsutus, flore omnium minimo luteo Mor. Hist. Oxon. part. 2. 440. Inst. R. H. 290.

RAPISTRO subiunge

Semen globosum infidet basi conicae fungosae.

2. Rapistrum Pannonicum maius, Panacis Heraclae foliis, radice maxima esculenta D. Bassand. *Tataria Hungarica Clus. Hist. CXCI. Cl Vir Io Bapt. L. B. De Bassand S. C. M. Augustissimi Romanorum Imperatoris Magnique Ducis Nostri Archiatrorum Comes An. 1738. Plantarum ferme omnium Pannonicarum & Austriacarum a Clusio descriptarum semina, sed vetusta nimis, & plerumque evanida, necum perhumaniter communicavit, a se ante multos annos summo labore conquista in gratiam Magni Boerhaavii. In his erant semina Tatariae Hungaricae collecta An. 1734 quae magnitudine, colore, & figura semina Coriandri Officinarum quodadmodo referebant; sed utrinque acuminata erant, costulis quatuor per longitudinem distincta, lacunis intermedis rugosis, Piperis granorum instar; nucleumque fovebant unicum, rotundum, acre, oleosum, cute nigricante tectum. Haec autem in Horto nostro terrae commissa germinarunt Maio Mense, quatuorque tantummodo folia a radice protrulerunt ampla, qualia Clusius describit: adulescente vero aestate prorsus perierunt, antequam caulem floresque exererent.*

RAPUNCULO 2. subiunge.

Est Scabiosa Caesalp. H. Sic. pag. 31. num. 355. Folia graminea sunt & serrata; spica autem florum longa caerulea: ex Mich. Rar.

RESEDAE subiunge.

Est Reseda perennis glabra, foliis pinnatis, pinnulis densioribus crispis, floribus albis pentapetalis, staminibus luteis, capsulis quadrangulis. Reseda Pl.

Pbini Hist. Nat. Lib. 17. cap. 12. Refeda candida Lugd. 1119. sed Desfer. Refeda crispa Gallica Boc. Rar. 77. Refeda Massiliensis, foliis latioribus crispis Pluk. Phytogr. Tab. 55. fig. 4. Rari Hist. tom. 3. 511. Mich. Rar. in woeniibus & Agro Urbis Ariminensis sponte provenit, quemadmodum Plinius adnotavit.

2. *Refeda minor annua, Bellidis folio, floribus tripetalis albis, petalis bifidis, sectionibus digitatis, fructu crassiore trigono cernuo, semine granulato. An Refeda minor vulgaris, foliis integris Inff. R. H. 423. ? Mich. Rar.*

RHAMNOIDI subiunge.

Species quae in Horto colebatur, at superiori hyeme perit, quemadmodum ex floribus, quos semel tantum protulit, cognovi, erat potius Rhamnoides florifera Salicis folio Coroll. Inff. R. H. 53. Flores ad basin ramulculorum foliorum erumpent mitrati, seu foliolo unico cinereo duplicato & connivente, mitrae, vel Atriplicis fructuum inflar: singulis sectionibus duo brevissima flamina adhaerebant apicibus oblongis instructa.

RHAMNO subiunge.

Micbelius Rar. Florem non in hac tantum, sed & in aliis Rhamni speciebus non monopetalum, sed rosaceum observavit.

RHAPONTICIDASTRUM altissimum, caule non alato, Salicis folio amplo serrato, subtus incano & tomentoso, capitulis rotundis purpureis parvis umbellatis, calyculorum squamis in latiore & tenuissimum apicem desinentibus Mich. Rar. *Est Serratula Virginica Persicae folio subtus incano H. Eitbam. pag. 356. Tab. 264. Rhaponticidastri genus a cognatis differt, eo quod thalamus florum nudus sit, villis nempe prorsus destitutus.*

RHAPONTICOIDES maxima alato caule, foliis amplissimis Cichorii instar divisis, glaucis, & glabris, floribus luteis. *Iacea Babylonicae similis maxime, floribus paniculatis D. Sberard Rari Hist. T. 3. 207. Mich. Rar. quae proinde ab Iaceae speciebus inter quas superius pag. 51. primo loco descripta fuerat sciungenda est.*

2. *Rhaponticoides maior, folio in amplas lacinias diviso Vaill. in A& Acad. R. Sc. An. 1718. pag. 227. num. 11. Centaurium maius, folio in lacinias plures diviso C. B. Pin. 117.*

3. *Rhaponticoides annua, foliis Cichoriaceis villosis, altissima, flore purpureo Vaill. ibid. pag. 228. num. 20. Iacea talis in hoc Catalogo pag. 51. num. 15. descripta.*

4. *Rhaponticoides frutescens, Helichrysi folio, calyce cylindraceo Vaill. ibid. pag. 227. num. 10. Iacea capitata Rovismarini folio Inff. R. H. 455. Chrysocome alia in montibus, pluribus capitulis in unum aggregatis Casalp. 539.*

RHAPONTICUM humile, capite magno Strobili Vaill. in A& Acad. R. Sc. An. 1718. pag. 224. num. 3. *Centaurium maius incanum humile, capite Pini Inff. R. H. 449.*

2. *Rhaponticum folio Helenii incano C. B. Pin. 117. Vaill. ibid. num. 1. Centaurium maius, folio Helenii subtus incano Inff. R. H. superius in hoc Catalogo pag. 23. num. 2. descriptum.*

3. Rhaponticum luteum, Hætidis folio, alato caule Vaill. ibid. num. 4. Centaurium minus Orientale erectum, Glasti folio, flore luteo Coroll. Inst. R. H. 32. primo loco in hoc ipso Catalogo recensitum.
4. Rhaponticum tenuifolium laciniatum, calyculis argenteis, minus Vaill. ibid. n. 5. Lucea calyculis argenteis minor Inst. R. H. 444. Planta annua est, subsæpera, caule anguloso, foliorum lobis plerumque integris, floribus purpureis.
- Praeterea ad hoc genus revocandæ sunt Plantæ in hoc Catalogo pag. 51. inter Iacææ species descriptæ, sub numeris 9. 10. 11. 12. 13. 16. 17. 18. 19. 20. 21. & 23.

RICINOIDI subiunge.

Semina per plures annos in terra delitefcunt, & bis tantummodo, quod meminimus, pluribus interiectis annis sponte germinarunt, ea copia ut aream Horti infestarent. In superficie foliorum observavi plures villos stellæformet, similes eis quos in Malva 6. supra descripsi.

ROSAE 5. subiunge.

Spinis crebris munitur. Folia subrotunda sunt, simpliciter dentata, superne glabra, inferne subbirsuta. Flor odoratus petalis constat plurimis, linear 10. plerumque longis, & cordatis: staminum locum occupant petala quaedam minoræ, reflexa, & convoluta. Calyx, & fructus hispidi sunt.

Eius varietatem colimus foliis acutis præditam.

ROSAE 6. subiunge.

Pumila est, spinis tenuissimis armata. Folia habet oblonga, acuta, utrumque glabra, serrata, & ad petiolum cordata. Flor saturorubens, minus colorifericus, petalis octo usque ad sesquiunciam dilatatis, & unciam longis constant, stamina & apices aureos habet. Fructus rotundus simul cum calyce & pediculo hispida est.

Eius varietatem colimus flore purpureo.

Pag. 81.

ROSAE 7. subiunge.

Pumila est, spinis raris tanquam villis exasperata. Folia acuta sunt, non, vel vix serrata, superne glabra, inferne subbirsuta. Flor semiplenas, odoratus, petala habet lata, cordata, ex purpureo albo & rubro variegata, calycem vero & fructum subhispidam.

ROSAE 11. subiunge.

Erecta est, in arbusculam plerumque assurgit, & validis rarisque spinis armatur. Folia Myrti præsertim inferne nonnihil birsuta, leviter & simpliciter dentata. Flores suaviter odorati pluribus petalis albis semuncialibus & cordatis constant. Fructus exiguus est, oblongus, & laevis.

ROSAE 12. subiunge.

Huius, & quarundam aliarum Rosæ silvestris specierum folia Balsamo quodam illita sunt, Glycyrrhizæ foliorum instar.

RORIMARINO 2. subiunge.

Est Rosmarinus coronarius spontaneus in Ilva Caesalp. 458. An Rosmarino Coronario Matib. ed. Valgrif. in fol. An. 1585. pag. 833. Michb. Kar.

RUBEOLAE 4. subiunge.

Planta sarmentosa est, viticulis quadrangularibus procumbentibus. Folia quae ad singulos nodos rotatim nascuntur, rigidiuscula sunt, lineas 7. longa, semilineam lata. Flores sesquilineam longi, Lilac instar quadrifariam scissi, extus carni, intus albi sunt, sectionibus in extremitate eleganter cucullatis. Apices quatuor rubri sunt; semina vero bina, Bupleuri persiliatis similia.

RUBEOLAE 6. subiunge.

Est Gallium arvense flore caeruleo Inft. R. H. 115. Rubia caerulea erectior, & elatior I. B. 3. 719. Ex Michb. Kar. Planta annua est.

Pag. 82.

RUBIAE 1. subiunge.

Ramuli, seu viticuli quotannis pereunt (secus ac insequenti specie) radice vixida rubraque remanente. Flores herbacei sunt, quinquefariam scissi, sectionibus acuminatis, lineam longis, staminibus praeditis quinque brevissimis, apices lutescentes substinentibus. Embryo tuba alba instructus abit in baccam pisiformem compressam.

RUBO 7. subiunge.

Sarmenta crassiora pentagona sunt, aculeis longis aduncis munita. Folia Corylacea, superne glabra & virentia, inferne incana & pubescentia, ad oras nonnihil undulata, & varie crenata sunt. Petala subrotunda, lineas septem longa, quinque lata, interne rosea sunt, externe albescunt.

RUBO 8. subiunge.

9. Rubus Idaeus spinosus C. B. Pin. 479. Inft. R. H. 614. Calycis squamae repandae sunt; Petala vero alba, lineas tres longa, sesquilineam lata simul cum staminibus erecta sunt, & Embryoni appressa. Fructus dnicacidi Lamponi vulgo vocantur, & ad lulapia conficienda expetuntur ex Alpibus Pistoriensibus adlata.

In 5. & 6. Rusci speciebus Anflorum nomina Typographorum vitio permixta sunt. Prius itaque est. Micheli H. Pif. Posterius vero Inft. R. H. 79.

RUTAE 2. subiunge.

3. Ruta silvestris foliis tenuiter laciniatis, lobis rarioribus & brevioribus, flore luteo, petalis angustis, ad marginem villis longioribus praeditis Mich. Kar. In rupibus prope Stazzemam collegi, inque Hortum transfuli An. 1743.

4. Ruta silvestris maior, foliorum lobis ad extremitatem dilatatis, & interterdum cordatis, flore luteo, petalis cordatis D. Cocchi Mich. Kar. Hanc Mich. Kar. olim accepit a Cl. Viro Anton. Cocchio Amico praecipuo, in praediis suis baud procul a Burgo S. Laurentii repertam: in Hortum autem super transfulit D. Manettius M. D. & Rei Herbariae Professor, qui Societatis Bota-

Botanicæ iussu iter per Alpes Mugellanas instituit plantarum colligendarum gratiâ.

Pag. 83.

SABINAE 3. subiunge.

Ad Cedri Genus revocandæ sunt hæc Plantæ, quemadmodum superius animadverti. Secundæ speciei fructus baccas Juniperi primo loco descripti æmulatur, sed duriusculus est, odoremque spirat magis resinofum; interne autem in tria loculamenta dividitur, in quorum singulis semina bina hospitantur.

SALICORNIAE 2. subiunge.

Quamvis hæc duæ Salicorniæ species in Maris tantummodo littore nasci solitæ sint, eas tamen simul cum aliquot aliis littoreis plantis An. 1743. repperi laete germinantes in alveo Rivuli à Salleto nuncupati, qui salas aquas Balnearum Montis Catini in Nebulam fluviium derivas, quamvis ea loca triginta passuum millibus ad minus a Mari distent. Eæ quidem Aquæ marinas sapore æmulantur, si nauticam demas, rivulique memorati alveus Sale marino simili saturus est. Sed quo nam pacto e Mari tanto intervallo seiuncto Salicorniæ, Asterum in hoc Catalogo pag. 12. num. 9. & 11. descriptorum, & Allines 10. pag. 5. semina antiquitus hæc delata esse credendum est? Et cur nam in pluribus rivulis hæud absimilibus, qui Aquas salas Salinarum per Agrum Volaterranum obviarum excipiunt, nullæ plantæ maritimæ vegetant? quemadmodum in Littere An. 1742. comperi.

SALVIAE 3. subiunge.

Inferna foliorum pars glandulis numerosis instructa est, e quibus Balsamum, seu Resina lutescens guttatim excillat, quæ plantam tactus viscosam reddit. In speciebus 4. & 8. resina alba est.

Pag. 84.

SALVIAE 14. subiunge.

Flor quandoque violaceus, quandoque dilute caeruleus est, labio inferiori ex albo variegato. In utraque foliorum parte, inter nervos, lacunæ seu alveoli plurimi observantur, superne convexi, inferne cavi, villis procumbentibus undique obfisi. Spatia intermedia glandulis minimis semiglobosis instructa sunt, e quibus guttatim extillat Balsamum fragrantissimum & viscosum, quod in globulos colligitur, & plerumque villis adhaeret, plantam tactus glutinosam reddens, & per fenestram ad luteum colorem vergit. Balsamum hoc unice plantam usui medico aptissimam facit, præsertim in capitis, ventriculi, & nervorum affectionibus nonnullis, in quibus decoctiones Theriaciformes foliorum mirifice prosunt. Aqua enim fervens foliis affusa Balsamum memoratum eliquat, sibi que admisceat, adeo ut in minima corporis nostri vascula penetrare queat. Ser. Cosmus III. M. D. Etr. An. 1718. e Malacæ Hispaniæ Urbis Agro in Hortor Pisannum Florentinumque transferri curavit, quum prius folia tantummodo excisicata ex Aragoniæ maritimis in usum medicos expecterentur.

SAMBUCO 4. *subiunge.*

5. Sambucus humilis, sive Ebulus, foliis in longos & acutos lobos divisis, fructu maiore ovato. Magna copia germinantem inveni in Olivetis Petrasanctanis eundo vallem Castellii dictam.

SANTOLINAE 3. *subiunge.*

Flosculorum tuba bifida est, ipsi autem flosculi insident seminibus nudis, invicemque separantur foliis seu squamis quibusdam. In Alpibus Petrae Aquanae sponte nascitur in fissuris rupium marmorearum, quemadmodum observavi in editissimo iugo le Bocchette del Forno Volastro dicto.

Pag. 85.

SATUREIAE *subiunge.*

2. Satureia spicata foliis tenuissimis (spica densissima) C. B. Pin. 218. variet. Satureia foliis tenuibus, sive tenuifolia Sancti Iuliani quorundam I. B. 3. 275. Thyndra Sancti Iuliani, sive Satureia vera Lob. Icon. 425. Infr. R. H. 198. Clinopodium Caesalp. 454. Mich. Rar. In Monte D. Iuliani, inque Montibus Olivetis, Avanae, & Filettuli prope Pisas in saxorum crepidinibus nascitur.

SAXIFRAGAE *subiunge.*

Saxifraga Sedi folio angustiore ferrato Infr. R. H. 252.

SCABIOSAE 11. *subiunge.*

Apices rubri sunt

Huius varietatem colimus flosculis ex albo & nigropurpureo variegatis :

SCABIOSAE 13. *subiunge.*

14. Scabiosa stellata, folio laciniato, maior C. B. Pin. 271. Infr. R. H. 465.

Pag. 86.

SCLAREAE 1. *subiunge.*

Figura huius Plantae quam Rivinus exhibet T. I. Hormini nomine, optima est. Univerfa Plantae superficies innumeris glandulis Balsamum extillantibus referta est.

SCLAREAE 4. *subiunge.*

Est Horminum sive stre, maior, haematode, glabrum, flore caeruleo, Italianum Barr. Obs. 25. Icon. 185. ex Mich. Rar.

SCLAREAE 14. *subiunge.*

Flor parvus est, labio superiori violaceo vix bifido, inferiori cochlearis instar excavato, & simul cum tubo dilute caeruleo, ac circa faucem lineis quatuor nigropurpureis distincto. Pistillus, stamina, & apices violacei sunt, pulvisculumque luteum fundunt.

15. Scla-

15. *Sclarea Pratenfis minor*, foliis longis, angustioribus, usque ad costam divisus, flore subcaeruleo. *Varietas* Hormini *Verbenae* laciniis angustifoliis Triumf. 166. Mich. Rar. In Agro Pisano, praesertim secus Viam Regiam Florentinam, & Liburnensem inveni.

SCOLYMO 1. *subiunge*.

Semiflosculi tuba, & vagina instructi sunt, infidentque seminibus, quae aris sit 5. vel 6. coronantur, sitaque sunt in folliculis, seu squamis thalamum totum occupantibus, marginatisque: squamae calycis interiores seminibus contiguis vaginae vicem praestant.

Pag. 87.

SCOLYMO 5. *subiunge*.

SCORPIUS maior arborefcens, longioribus & validioribus aculeis munitus, foliis Juniperi subtus nervosis, seu striatis, floribus luteis, florum calycibus, & semencialibus siliquis villosis. *Genistaspantium maior, longioribus aculeis* Inff. R. H. 646. Bot. Par. 78. *Genistella spinosa maior, longioribus aculeis* C. B. Pin. 294. *Genistellae spinosae affinis, Nepa quibusdam* I. B. 1. 400. *Scorpius* I. Cluf. Hist. 116. *Spina Christi* Caesalp. 117. Mich. Rar. quae in hoc Catalogo pag. 40. inter *Genistae Spartii species primo loco descripta fuerat.*

SCROPHULARIAE 2. *subiunge*.

Est *Scrophularia Matib.* 1188. Cast. 406. Dod. Pempt. 50. *Scrophularia maior* Ger. Emac. 716. Lob. Icon. 533. *Scrophularia maior Matthioli* Lugd. 1085. ex Mich. Rar.

SCROPHULARIAE 3. *subiunge*.

Respondet figurae & descriptioni *Scrophulariae maioris* Brunf. T. 1. 213. *Ocimsasti alterius* Trag. 184. ex Mich. Rar. *Varietas superioris est: Ambae autem folia gerunt tenuissime serrata, floremque rubrum labio inferiori viridi.*

SCROPHULARIAE 4. *subiunge*.

An *Scrophularia Marilandica*, longo, profunde serrato *Urticae folio* Raii Hist. Tom. 3. 396. num. 14. ? ex Mich. Rar. *Montana est: Flores proferi lineas 4. longos, atro & sordide purpureos, labello inferiori viridi, fructuumque crassiflorem acuminatum.*

SCROPHULARIAE 7. *subiunge*.

Folia nitida sunt, leviter incisur incisuris denticulatis. Flores lineas tres longi sunt: calycis sektiones margine chartilagineo decorantur.

SCROPHULARIAE 12. *subiunge*.

Est *Scrophularia maior*, hirsuta, foliis lobatis, crassis, ad *Raphanum & Sinapi* accedentibus, flore rubro octo lineas longo, cum labello inferiori viridi, fructu crasso, pyramidato, peracuto. An *Scrophularia latifolia, laciniata* C. B. Prodr. 113. *Scrophularia foliis laciniatis* Eiuad. Pin. 236. Raii Hist. 7663. Mich. Rar.

SCROPHULARIAE 13. *subiunge.*

Est Scrophularia maior, glabra, foliis crassis, lobatis, ad Raphanum accedentibus, flore maximo rubro, cum labello inferiori sulphureo pendulo, capsula obesa, pyramidata, & mucronata. An Scrophularia peregrina altera Rark. Theat. 611. ? Mich. Rar. Flos octo lineas longus est.

SCROPHULARIAE 14. *subiunge.*

Est Scrophularia minor, perennis, glabra, foliis imis ad Atriplicem accedentibus, ceteris lobatis, flore trilineari ex rubro nigricante, cum labello inferiori viridi, fructu brevi acuminato Mich. Rar.

Pag. 83.

SEDO 2. *subiunge.*

Petala florum 11 circiter sunt, acuminata, inferne & in margine bifurcata, superne glabra, & purpureo & albo variegata: stamina 22 sunt, purpurea, apices subsistentia purpureos, pulvisculo laseo fetos.

SEDO 3. *subiunge.*

Calyx florum scissus est in 10. squamas bilineares, angustas, bifurcatusque. Petala decem sunt semuncialia, intra calycem angusta, dein ad sesquilineam dilatata, rursusque in acumen abeuntia, gibba, seu squamarum cavitatis sese accommodantia, bifurcata, extus carnea, ac inferiore parte virefcentia, intus rubra. Stamina lineas tres longa, rubra, apices rubros subsistent. Embryo capsulis 10. constat.

SEDO 4. *subiunge.*

Caulis pedales, glabri, glauci, seu pallentes, foliis brevioribus subinde vestiti, in summitate in quatuor rados scinduntur, qui bifariam subdivisi umbellat constituent Sedi vulgaris maioris in morem. Folia lineas 8. longa sunt, duas lata, cylindracea compressa, acuminata, glauca, succosa, sapore adstringenti. Flores petalis sex constant albeantibus, duas circiter lineas longis, semilineam latis, in acumen desinentibus, cochlearii instar excavatis. Calyx viridis, crassiusculus, in sex partes subrotundas ad medium usque eleganter scinditur, quae intervallis petalorum respondent. Stamina alba sunt apices luteos subsistentia, eorumque sex exteriora singulis petalis respondent, & in ipsorum cavitatibus habitant; sex autem alia interiora prodeunt ex intervallis petalorum, & calycis sectionibus respondent. Embryo capsulis sex corniculatis viridibus constat, quae petalis respondent, & primum unitae sunt, deinde vero expanduntur.

SEDO 12. *subiunge.*

Flores petala sesquilinearia gerunt, alba, costa subrubente donata; stamina autem decem alba. Fructus subbifidus est, quinquecapsularis, capsulis in mucronem linearem desinentibus.

Pag. 89.

SERPILLO 8. subiunge.

Florum spicae subbirsutae sunt, flores autem bilineares.

9. Serpillum foliis Citti odore C. B. Pin. 220. Infr. R. H. 197. In pratris Alpium Apenninarum late se spargit, suavissimumque Citrei Florentini odorem conculat spirat, quemadmodum die 20. Octobris An. 1743. licet pluviosa, & frigidissima observavi. Odor autem hic promanat a Balsamo peculiari, qui e minimis glandulis in foliorum superficie sitis extillat. Notari meretur Plantam hanc ex Alpibus in Hortos translata, talem odorem amittere.

SHERARDIAE subiunge.

Est Sherardia repens nodiflora Vaill. in A&. Acad. R. Sc.

SIDERITIDI 1. subiunge.

Planta perennis est, proceras, Phlomidis facie, villosa, glutinosa, graveolens. Flores gerit parvos, initio albor, lincis purpureis notatos, mox ex albo pallentes, tandem obsoletos.

SIDERITIDI 5. subiunge.

Spica florum interrupta est: floris tubus linear 4. longus, unam circiter in diametro habet. Labium superius trilineare est, cochlearis instar excavatum, in summitate tantillum scissum, pallidum, lincisque duabus purpureis circa faucem distinctum, externe simul cum tubo birsutum: Inferius vero quinque linear longum, reflexum, trifidum, cordatum, linea purpurea per medium, punctulisque purpureis notatum. Stamina quatuor sunt, punctis rubris adspersa, apicisque citrinis subsistent. Calyculorum radii angusti sunt, & in spinulam terminati.

SISYMBRIO 1. subiunge.

Foliorum lobes amplior, & rotundus gerit; flores albor, siliques crassas, incurvas, pediculo longo insidentes.

SISYMBRIO 2. subiunge.

Folia superiora non laciniata sunt, verum serrata: siliques autem crassiores, & omnibus incurvae sunt.

Pag. 90.

SISYMBRIO 7. subiunge.

Minus superiori est.

De Sisymbrio 8. V. adnotata ad Barbaraeae species.

SMILACI 2. subiunge.

Est Smilax aspera, spinosissima, aculeis laeis deorsum tendentibus, foliis praelongis & acutis, maculatis, & ad petiolum magis excavatis, margine & tribus inferioribus costis spinosis, floribus albis, fructu rubro turbinato. An
Smilax

Smilax aspera foliis maculatis, fructu rubente C. B. Pin. 296. *Smilax aspera* Cam. Epit. 931. Mich. Rar.

SMILACI 5. subiunge.

4. Flor. iuxta Micheli's observationes, rosaceus est; calyce namque constat herbaceo, in sex oblonga & angusta foliola ad centrum usque scisso, intra quem sita sunt petala sex albicansia, utrinque acuminata; stamina item sex crassifuscula embryonem stipantia, qui conoides est, sulcis tribus per longitudinem distinctus, abique in baccam trilobularem *Asparagi* insar.

SMILACI 5. subiunge.

Flor monopetalus est, candidus, in quatuor partes reflexas scissus, quarum singulis unum stamen respondet. Embryo initio candidus abit in baccam globosam rubentem.

Pag. 91.

SOLANO subiunge.

Est Solanum Africanum spinosum, folio canescente undulato H. Eltham. 270. ni male memini; nec enim amplius ad manus est Hortus Elthamensis Aureum Cl. Dillenii Opus, ex quo plura ad Catalogum hunc illustrandum desumere potuissem.

SOLANO 9. subiunge.

Est Solanum arborefcens Caesalp. 215. quod nomen per errorem superius pag. 61. Lycoperfico fructu Cerasi rubro adstripseram.

SONCHO 5. subiunge.

6. Sonchus laevis, muralis, perennis, foliis inferioribus in lobos angulosos divisus, superioribus Polypodium aemulantibus, flore luteo. An Sonchus laevis C. B. Pin. 124. Prodr. 61. Inft. R. H. 475. Vaill. in Act. Acad. R. Sc. An. 1721. pag. 257 num. 6. Mich. Cat. Plant. Agri Flor. In ipfis Urbis Florentinae moenibus laete germinat, praesertim prope Horreum publicum l'Uccello dictum, unde in Hortum transferri curavi.

7. Sonchus laevis, minor, paucioribus laciniiis, C. B. Pin. 124. Inft. R. H. 475.

8. Idem flore intrus pallido, extus albo. An Sonchus laevis laciniatus, flore albo Park. Theat. 806. ? Mich. Catal. Plant. Agri Flor.

SPIRAEAE subiunge.

Flor petalis quinque albis rotundis constat.

Pag. 92.

STACHYDI 7. subiunge.

Est Coecchia Italica Stachyos facie, candidissima, & tomentosa, flore luteo, spica magis interrupta. Stachys minor Italica C. B. Pin. 236. Stachys flore subluteo Cam. Epit. 575. Stachys Dod. Pempt. 90. Stachys Lychnitis, inca-

incana, angustifolia, flore aureo, Italica Barr. Obs. 27. Icon. 1187. Stachy Math. 877. Sideritis Cretica, tomentosa, candidissima, flore luteo Coroll. Insl. R. H. 12. Salvia silvestris tertia, candidior, lanuginosior, odorata, acrior Casalp. 441. Mich. Rar. qui plantam hanc a Stachyos & Sideritidis Generibus seunxit, & ad novum revocavit, quod iure quidem optimo denominavit ab Amicissimo suo Antonio Cocchio Urbis nostrae ornamento praecipuo.

SYLIBO 2. *subiunge.*

3. *Sylibum albis maculis notatum, flore albo Eiusd. Ibid.*

Pag. 93.

SYRINGAE *subiunge.*

TAGETES maior, flore luteo pallefcente Vaill. in Aët. Acad. R. Sc. An. 1720. pag. 407. num. 1.

2. *Eadem flore monstrofo Eiusd.*

3. *Eadem radiis florum fistulosis Eiusd.*

4. *Eadem radiis florum fistulosis, disco monstrofo Eiusd.*

5. *Eadem flore aureo, varians non secus ac superior Eiusd.*

6. *Eadem flore melino, varians & ipsa quoque Eiusd.*

7. *Tagetes media, flore luteo pallefcente Eiusd. Ibid. num. 2.*

8. *Eadem flore monstrofo Eiusd.*

9. *Tagetes minor, flore luteo rubefcente Eiusd. Ibid. num. 3.*

10. *Eadem flore monstrofo Eiusd.*

11. *Eadem radiis florum fistulosis Eiusd. Puzzole vulgo vocantur, ob odorem ferme Casforei, quem folia spirant.*

TEUCRIO *subiunge.*

Ad Chamaedryos genus revocavit Michelius Rar. Planta repens est, & radices e singulis fere nodis emittit. Quamvis autem glabra appareat, per siccitatem villos plurimos exerit. Folia coniugata sunt alterno situ. Florem unum ex ala cuiuslibet folii emittit, qui albus est, circa faucem & in superiori segmento maculis rubentibus notatus, staminulis albis, apicibusque rubris pulvere pallido fetis instructus. Calyx linear duos cum dimidia longus, ore quinquefariam scisso, & patentissimo, semina quatuor continet, quae dum viridia sunt, vasculis plurimis excretoriis vesiculatis crystallinis referata sunt.

2. *Teucrium (folio subrotundo crenato) calyce tubulato, flore pallide luteo Boeth. Ind. Alt. H. Lugd. Bat. part. 1. 181. Teucrium multum I. B. 2. 290. Teucrium verum H. Eyst. Chamaedryos affurgens Dod. Pempt. 44 Chamaedryos frutescens, Teucrium vulgo Insl. R. H. 205. forte idem cum Chamaedry Alpina frutescente, folio splendente Insl. R. H. 205. Chamaedry Alpina lucida H. K. Par. Chamaedry duriore Alpina Brost. folia enim non raro splendentia praefert. Mich. Rar. A. Chamaedryos speciebus proinde coniungendum est, inter quas num. 4. superius pag. 24. descriptum fuerat. In Montibus Pisanis frequenter obviam habui, praesertim inter Afcianum, & Balnea D. Iuliani, & observavi varietatem foliorum vel pallide virentium & hirsutorum, vel laevium obscure virentium, & splendentium, a soli & aetatis diversitate oriri.*

Pag. 94.

TAPSIAE 2. subiunge.

Est Valdebonae nomine missa, Libanotidis secundae quorundam, seu Cerocaricae nigrae species I. B. 3. part. 2. 167. Panax Rivin. Umbell. An. Ligusticum alterum in montibus, foliis latioribus, rotundioribus, caule crasso, proximo Ferulae, umbellis luteis, semine compresso, rotundo, candicante, Spondylis minore Caesalp. 307. Mich. Rar.

THLASPIDIUM 2. subiunge.

3. Thlaspidium montanum (annuum) hirsutum, angustiore folio, maius, calyce floris surculato (fructu ampliore) capsulis oblongis Micheli H. Pif. Thlaspi quoddam genus in Monte S. Iuliani Caesalp. 366. Iondraba Aljssoides, spicata, lutea, maior Barr. Icon. 1219. Mich. Rar. In Monte D. Iuliani, & in rudieribus Arcis Verruculae Montium Pisanorum semina collegi An. 1742.

THYMELAEAE subiunge.

2. Thymelaea Lauri folio deciduo, sive Laureola femina Inft. R. H. Ex Alpibus Mugellans D. Manettius attulit Autumno An. 1745.

3. Thymelaea Alpina, saxatilis, serotina, Oleae (Taxi potius) utrinque glabro, & virenti folio, flore albo Micheli H. Pif. In Alpibus Apuanis a Furno Volastro eundo Stazzemam repperi.

4. Thymelaea foliis Lini C. B. Pin. 463. Inft. R. H. 594. Cam. Hort. 169. Thymelaea Monspeliaca I. B. 591. Thymelaea Clus. Hist. 87. Herba Mora Martii 1318. Thymelaea Anguill. 297. Mich. Rar. In Montibus Pisanis frequens occurrit, praesertim supra S. Ioannem ad Venam, & Cucilianam. Erba Coris vulgo appellatur, etusque foliis contusis & aquae immixtis utuntur ad necandos Pisces.

5. Thymelaea Linariae folio, vulgaris Inft. R. H. 594. Lisbospermum Linariae foliis, Germanicum C. B. Pin. 250. Passerina Tragi I B 3. 456. Linaria altera, botryoides, montana Col. part. 1. 82. Polygonum erectum Barr. obs. 104. Icon. 560. num. 2. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

THYMO 2. subiunge.

Sapore acri est.

THYMO 4. subiunge.

Planta quam Micheli olim e monte quodam prope Terracinam in Hortum nostrum transtulit, nullum modo Hirci odorem spirat, sed facie & odore speciem primam prorsus refert: Ex Mich. Rar.

TITHYMALO 2. subiunge.

Est Tithymalus fruticosus, semper virens, Salicis folio glauco, non ferrato, & mollissima lanugine vestito, florum sectionibus quaternis, reniformibus, atrorubentibus, fructu piloso. Tithymalus Characias Caesalp. 373. Ang. 297. Esula maxima Rivini: an Tithymalus characius lanuginosus. C. B. Pin. 290. Mich. Rar. In Montibus Pisanis frequens occurrit, cum inter Agnatum, & Aftianum; in aliis item Montibus maritimis videlicet Petraefantiae, Masciac-

coli, &c. A Sole meridiano percussur odorem gravissimum, caputque laedentem spirat. Matutino tempore villis densissimi quibus folia vestiantur, minimis roris guttulis onerantur. Tandem plantas nonnullas per senectutem lanugine destitutas esse animadverti.

TITHYMALO 4. subiunge.

Est *Tithymalus palustris*, maximus, latifolius, glaber, florum sectionibus quaternis reniformibus, fructu verrucoso. *Tithymalus palustris* *Caesalp.* 374. An *Tithymalus palustris fruticosus* C. B. Pin. 297. Forte *Tithymalus maximus* *Tabern.* Icon. 588. Mich. Rar. In palustribus *Pisanis*, praesertim extra *Portam Lucensem*, saepius observavi.

TITHYMALO 5. subiunge.

Est *Tithymalus montanus*, *Italicus*, semper virens, totus cinereus, Myrthi folio ampliori, peracuto, florum sectionibus rubris, lunatis, & in culpidae rotundatis, fructu trigono, crassiori, laevi, semine non aspero. *Tithymalus Myrsiniter latifolius* C. B. Pin. 290. *Infl. R. H.* 86. *Tithymalus Myrsiniter* I. B. 3. 674. *Camer. Epit.* 961. *Matth.* 1312. Mich. Rar. qui e *Montibus Aprutinis* olim detulit.

TITHYMALO 6. subiunge.

Est *Tithymalus arvensis*, annuus, minimus, foliis *Lini* angustissimis, acutis, flore perexiguo, sectionibus quaternis ovatis, aut rheniformibus, lutescentibus, barbula longa concolore auctis, fructu trigono ad angulos verrucoso, semine laevi, &c. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 7. subiunge.

Est *Tithymalus nemorosus*, dulcis, tuberosa radice, foliis longioribus, obtuse mucronatis, ac tenuissime ferratis, floribus exiguis, sectionibus orbiculatis, atrorubentibus, fructu compresso trigono, ad angulos verrucoso, seminibus laevibus. *Tithymalus montanus non acris* C. B. Pin. 292. *Infl. R. H.* 86. *Rati Hist.* 870. *Tithymalus dulcis, tuberosa radice* *Barr. Obs.* 6. n. 45. *Icon.* 999. *Boc. Mus. part.* 2. 50. *Tithymalus dulcis, tuberosa radice, Italicus* *Esud.* Tab. 44. *Tithymalus tuberosus Germanicus* C. B. Pin. 292. Mich. Rar.

TITHYMALO 8. subiunge.

Est *Tithymalus repens*, humilis, *Cyparissias* dictus, foliis *Linariae*, umbella florum rubente, florum sectionibus lunatis, fructu ad angulos verrucoso, semine laevi. *Tithymalus Cyparissias capitulo rubente* C. B. Pin. 292. *Infl. R. H.* 86. *Tithymalus stricthophyllus* I. B. 3. 664. *Tithymalus flore atropurpureo* *Menz.* Pag. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 9. subiunge.

Umbellam luteam proferi, florum sectiones lunatas, fructumque ad angulos verrucosum, semine laevi setum ex Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 10. subiunge.

Est *Tithymalus repens*, humilis, *Cyparissias* dictus, foliis *Linariae* tenuissimis, umbella lutea, floribus concoloribus, sectionibus lunatis, fructu ad angulos verrucoso. *Tithymalus Cyparissar* *Matth.* 1315. *Lugd.* 1644. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 11. *subiunge.*

Elatior est: umbellam proferit amplam viridem, flores sublateos exiguos, sectionibus quaternis lunatis, fructumque oblongum ad angulos verrucosum seminibus laevibus nigricantibus fetum, ex Mich. Rar.

TITHYMALO 12. *subiunge.*

Est Tithymalus repens (quandoque non repens, radice crassa) elatior, Oleae folio glauco non serrato, radiis umbellae florum praelongis, foliorum sectionibus lunatis, & breviter caudatis, fructu & semine laevi. Tithymalus repens, folio Esulae minoris Dodonaei, glauco tamen, & elatior Lael. Triunf. apud Fratrem 65. Tithymalo Cyparissio affinis, lato Leucoii folio, erecta, non ramosa, multicaulis Bocc. Mus. part. 2. 30. Tab. 15. An Esula minor Dod. Pempt. 374. ? Mich. Rar.

TITHYMALO 13. *subiunge.*

Flores exigui sunt, luteoli, sectionibus lunatis: fructus trigonus est, semenque laeve. In Salicis prope Florentiam, & Pisas crevit.

TITHYMALO 14. *subiunge.*

Est Tithymalus fruticosus, semper virens, glaber, & glaucus, angusto Salicis non serrato folio, flore luteo, sectionibus quinis rotundis, fructu verrucoso Mich. Rar.

TITHYMALO 15. *subiunge.*

Est Tithymalus fruticosus, semper virens, glaber, & glaucus, Salicis angusto non serrato folio, flore luteo, sectionibus quinis rotundis, fructu verrucoso, &c. Mich. Rar.

TITHYMALO 16. *subiunge.*

Est Tithymalus semper virens, totus glaucus, foliis per basim caulem vaginae instar amplexantibus, florum sectionibus lunatis & testiculatis, fructu oblongo & semine laevibus. Tithymalus nemorosus, acutiore folio, dulcis-Barr. Icon 834. An Tithymalus marinus, latifolius, Italicus Eiusd. Obs. 6. n. 42. Icon. 823. ? Mich. Rar. qui e Maritimis Castilionis Piscariae, & Crassetae ut olim detulit.

TITHYMALO 17. *subiunge.*

Est Tithymalus montanus, saxatilis, longius radicans, Polygoni folio glauco, floribus luteis, sectionibus semicircularibus in anteriori parte barbatis, & plerumque non serratis, fructu oblongo laevi, semine non rugoso, Erba di Gabbreto vulgo Mich. Cat. Plant. Agri Flor. In Collibus Imprunentanis praesertim loco dicto il Gabbreto nascitur, eiusque radice incolae pro Esula Officinarum utuntur ad Aloum movendam; sed memini vidisse me Agricolaem, qui e tali Hydragoga intemptive, vel largius sumpto, Tenejmo contumacissimo laboravit.

TITHYMALO 18. *subiunge.*

Est Tithymalus maritimus, semper virens, glaucus, foliis biuncialibus ad Polygonum accedentibus, neque serratis, neque auriculatis, flore luteo, fructu

fructu nonnihil rugoso, femine laevi Mich. Rar. In arenoso Littore Volaterrano ad Ostium Cecinae, prope novum Castrum a Viro Amplifi. Carolo Ginorio Reparbellae, & adiacentium Castrorum Dynasta &c. An. 1739. exaridificatum, parte Orientali, laete germinat, & ad bipedalem altitudinem affurgit.

TITHYMALO 19. *subiunge.*

Est Pistyusa Ang. 294. ? ex Mich. Rar. Florum sectiones reniformes sunt, sive in anteriori parte leviter sinuatae. In Littore Liburnensi inter Urbem & Vada Volaterrana abunde oritur.

TITHYMALO 20. *subiunge.*

Est Tithymalus pereonis, non repens, Linariae foliis creberrimis & angustioribus, umbella virefcente, sectionibus florum lunatis atque bicornibus, fructu oblongo ad angulos subalpero, femine punctato, &c. Mich. Rar.

TITHYMALO 21. *subiunge.*

Est Tithymalus maritimus, annuus, admodum glaucus, & quasi argenteus, foliis crebris, tenuissimis, florum sectionibus lunatis & barbatis, fructu laevi, femine rugoso aut punctato. Tithymalus argenteus Leptophyllus Lael. Triumph. apud Fratrem 65. an Tithymalus Cyparissius Prosp. Alp. Exor. 64. ? Mich. Rar. Semina e Pineto Ravennate olim attulit Michelius, quae in Horto sua nonnisi plurimum annorum intervallo vegetant, quemadmodum superius animadvertit de Chamedry spinosa, & de Ricinoidae agent.

TITHYMALO 22. *subiunge.*

Est Tithymalus arvensis, annuus, glaber, Bellidis folio serrato, umbella ampla, floribus virefcentibus, sectionibus quaternis ovatis, fructu laevi, femine rugoso, &c. Mich. Catal. Plant. Agri Flor.

TITHYMALO 23. *subiunge.*

Est Tithymalus arvensis, annuus, foliis subrotundis non serratis, floribus herbaceis perexiguis, sectionibus lunatis & longius barbatis, fructu trigono glabro, ad angulos membranis duabus angustissimis aucto, femine rugoso, &c. Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

Pag. 96.

TITHYMALO 25. *subiunge.*

26. Tithymalus fruticosus semper virens, Salicis folio perangusto, acuto, & serrato, flore luteo, sectionibus quaternis longius barbatis, fructu laevi exiguie triangulari, femine non rugoso Mich. Rar.

27. Tithymalus montanus, saxatilis, fruticosus, & cespitosus, humilis, caulibus lignosis, tenuiter & dense ramificatis, Hyperici folio glauco, florum sectionibus quinis, subrotundis, fructu verrucoso, femine laevi. Tithymalus Epithymi fructu Col. par. 2. 51. & Rait Hist. 872. Esula frutescens, seu Pistyusa Romanorum Barr. Icon. 197. Esula minor frutescens, spinis longis horridis Mentz. Pug. Peplus altera species C. B. Pin. 292. Atypum Caesalp. 375. Atypo Matth. 1343. Mich. Rar. In Monte D. Iuliani prope Balnea Pisana, & in Monte Neo Agri Volaterrani secus viam quae Quercetum ducit, invenit. Mentzelini ramulos vetustos & aridas spinas esse creditis.

TORDYLII nomen ita emendandum est.

Tordylium maius vulgare, feminibus limbo quasi laevi Moris. Umbell. 66. *Tordylium Italicum minus (maius potius) Micheli Hort. Pif. Sefeli Creticum maius C. B. Pin. 161. Caulalis maior, femine minus pulchro, hirsuto I. B. 3. part. 2. 85. Pimpinellae Romanae alterum genus silvestre Caesalp. 315. Michel. Rar.*

2. Tordylium Narbonense minus Inst. R. H. 320.

TRACHELIO subiunge.

E Monte Baldo Michelius attulit. *Figura quam proponit Barrelierius Icon. 683. nomine Valerianae caeruleae Urticae folio, omnium optima est. Flor lineae tres longus est, variatque colore intenso vel dilute caeruleo.*

TRAGOPOGONO subiunge.

2. Tragopogon purpureum, angustifolium, flore amplo, calyce brevi Mich. Cat. Plant. Agri Flor.

TRAGOSELINO 2. subiunge.

Semen Anisi odorem & saporem refert :

TRAGOSELINO 3. subiunge.

Caulum glabrum gerit, folia inferiora Pimpinellae minoris, sed cristata; superiora vero multifida, seu in angustas laciniarum divisa; umbellas autem albas, omnes nudas, & semen oblongum glabrum. An Tragoselinum minus Inst. R. H. 309. ? Ex Mich. Rar.

Pag. 97.

TRIFOLIO 10. subiunge.

11. Trifolium semen sub terra condens H. R. Par. Inst. R. H. 406. In Argilosis Collibus Vallis Herae, veluti inter Palariam & Toianum, femina collexi. Hirsutum est; folia gerit cordata, flores autem albos digestos in capisula circinata, longis pediculis mixta, quae dum femina maturescunt, intra terram se condunt, adeunt femina germinant, & radices agant.

TURRITIDI 3. subiunge.

In foliorum superficie verruculas minimas, tribus spinis stellatim positas in apice ornatas, observantur, quod Malvae Moschatae, & Ricinoidi quoque contingere adnotavi.

TUSSILAGINI subiunge.

Corona floris consistit semiflosculis tenuissimis, qui in linguam ferme capillarem absunt, insidentque feminibus pappo brevissimo, nec nisi per microscopium apparente instructis: Flosculi autem discoides insident feminibus ampliore pappo instructis. Thalamus savi instar cellulatus est.

VERA.

VERATRO 1. subiunge.

Folia lata, glabra, & viridia profert. Caulis florifer in 30. circiter ramulos dividitur, in quorum singulis viginti plerumque flores siti sunt, qui dimidio circiter Augusto Mense explicantur, & parim frugiferi, parim steriles sunt. Prodeunt autem e sinu squamac, seu folioli viridis, cavi, & petiolo nituntur bilineari hirsuto. Petala sex sunt splendentia, bilinearia, sesquilineam lata, in acumen desinentia: stamina lineam longa nigropurpurea sunt, simul cum petalis, & apicibus pulverem aureum fundentibus.

VERATRO 2. subiunge.

Est Veratrum serotinum, foliis utrinque glabris, flore subviridi maiore, seu petalis lineas quatuor longis, unam circiter latis Mich. Rar.

VERATRO 3. subiunge.

Est Veratrum foliis subhirsutis, & inferne candicantibus, flosculis herbaeis circa sagittium caulis. Helleborum album, foliis subhirsutis inferne candicantibus, flosculis herbaceis circa summum caulem nascentibus, cobacarentibus Caesalp. 580. Mich. Rar.

VERBASCO 1. subiunge.

Est Verbascum vulgare, flore luteo magno, folio maximo I. B. 3. App. 871. Verbascum album femina luteo flore Dod. Gall. 91. Verbascum Cbabr. Sciagr. 493. Verbascum nigrum Fuchf. Hist. 848. Folia profert Helenii familia, rariora, rotunde crenata, imis per basim laciniatis, ceteris integris, & in duas alas secundum caulem breviter productas abeuntibus. Spica florum non stipata est, sed gracilis & foliosa. Flores biunciales sunt, in ambitu nonnihil crispis, lutei, flaminulis & apicibus concoloribus, & lanugine albicante ad flaminum basim praediti, ex Mscb. Rar.

VERBASCO 2. subiunge.

Est Verbascum foliis incanis, mar, latifolium, floribus luteis arcte caulibus adhaerentibus, sine foliis angustis inter flores emanantibus Mor. Hist. Oxon. part. 2. 485. sect. 5. Tab. 9. fig. 1. Verbascum latius Dod. Pempt. 143. Verbascum, aut Phlomis vulgaris mar Dioscoridis, Thapsus barbatus Officinarum Lob. Icon. 561. Verbascum album vulgare, sive Thapsus barbatus communis Park. Theat. 60. Verbascum 1. Mattioli Lugd. 1298. Thapsus barbatus Ger. Emac. 778. Verbasco 1. Mattb. 1202. Verbasco Cast. 468. Tomentosum & incanum est, foliis Helenii ferratis, per basim in binas alas secundum caulem longius productas vix divisi. Spica florum densa est, non foliosa, floribus onusta parvis luteis, flaminibus & lanugine concolore, apicibus croceis.

VERBASCO 3. subiunge.

Est Verbascum Lychnite Mattb. 1206. Ger. Emac. 775. Tabern. Icon. 566. Phlomis Lychnitis Mattioli Lugd. 1303. Phlomis mar alter, Verbascum Lychnitis Mattioli Lob. Icon. 562. Verbascum femina Lob. Obs. 303. Lugd. 1300. ex Mich. Rar.

VERBASCO 5. subiunge.

An Verbascum nigrum Dioscoridis Lob. Icon. 502. Verbascum nigrum Ger. Emac. 707. Verbascum VII. Caesalp. 347. Ex Mscb. Rar.

VERBASCO 6. *subiunge*.
Folia obtuse mucronata sunt.

VERBASCO 7. *subiunge*.
An *Verbascum* mas angustioribus foliis, floribus pallidis C. B. Pin. 239.
Ex Mich. Rar.

VERBASCO 9. *subiunge*.
10. *Verbascum* perenne, Conyzae folio leviter serrato, floribus violaceis parvis, plerumque solitariis, ac longo pediculo fultis. An *Blastaria* flore nigrae *Violae*, colore eleganti nimente C. B. Pin. 241. Inß. R. H. 148. Mich. Rar. Circa *Blentinam* *Ditionis Pisanæ* Oppidum inveni.

VERBENAE 2. *subiunge* -
Eß *Verbenaca* Matb. 1107. Cam. Epit. 797. C. B. in *Matt.* 742. Mich. Rar.

Pag. 99.

VERONICAE 9. *subiunge*.
Caulis alba languine pubescit; flores autem caerulei sunt.

VERONICAE 13. *subiunge*.
Eß *Veronica* spicata, erecta, & elatior, caulibus ramosis, glabris, rubentibus, foliis longis, angustis, peracutis, a medio ad summum altius & acute dentatis, floribus caeruleis Mich. Rar.

VERONICAE 14. *subiunge*.
15. *Veronica* spicata, subhirsuta, ramosa, erecta, foliis angustis, acutis, a medio ad summum argute dentatis, spica caerulea, longissima, tenuiore. *Veronica* spicata, caerulea, hirsuta, erecta, caulibus rubentibus, flore maiore Micheli H. Pis an *Veronica* mas Ang 244. Mich. Rar. In argilloso Colle fecus *Viam Regiam Pisanam*, prope *Cauponam* la *Rotta* dictam, sponte crevit, indeque in Hortum transfuit.

VIOLAE 1. *subiunge*.
In Hortis *Pisanæ Urbis* vulgarissima est, floresque plurimos plenissimos dilute caeruleos, ac suaviter odoratos constanter profert; in Hortis vero *Florentinis* translata, brevis vel perit, vel flores simplices tantum gerit.

VIOLAE 4. *subiunge*.
Folia acuminata sunt, quaeque primum erumpunt, undique, caetera superne tantum pubescunt. Calyx foliolis quinque acuminatis constat. Petala nivea sunt, quandoque circa unguem lutea, & externa parte purpurascencia, in summate retusa, & tantillum cordata. Fructus crassior est, rotundus, & hirsutus.

VIOLAE 6. *subiunge*.
Viscicolor palmares emittit, vestitus foliis latis, subrotundis, utrinque subhirsutis. Flores e sinu foliorum prodeunt petiolo sesquiunciali fultis, dilute purpu.

purpurei, ferme inodori. Petalum inferius & repandum linear quatuor cum dimidia longum est in basi albidum, lineis violaceis distinctum: reliqua lineas quatuor longa, duas lata; omnia vero retusa sunt, & in extremitate cordata. Ex his vero duo intermedia in basi lutescunt, & binis lineis violaceis notantur; duo alia & superiora in basi albescunt. Calyx quinque foliolis purpureis constat. Fructus globosus, trigonus, glaber, foliolis tribus circinatis & excavatis tegitur.

VIOLAE 7. subiunge.

E radice repente sarmenta plura procumbentia emittit, cubitalia, angulosa, laevia, alternatim vestita foliis sesquiquintam longis, semunciam latis, ad petiolum cordatis, in margine serratis, in acumen abeuntibus, superne subtrifutis, inferne glabris & nitidis. Petiolo haec fulcuntur unciali, prodeuntque e sinu duorum foliorum angustissimorum crenatorum. Ex eodem sinu prodeunt flores petiolo unciali, duobus angustis foliolis in summitate aucto. Petalis bi quinque constant violaceis, retusis, quorum inferius linear tres cum dimidia longum, sex latum, a medio ad imum albescit, purpureis venit, maculaeque violacea notatum; cetera quatuor paulo angustiora in basi albescunt, & lineis purpureis villisque albis decorantur. Stamina petiolo proxima crassa sunt, calcaris viridis intra calyptram latente instructa. Calyx foliolis quatuor lunatis constat: tandem fructus trigonus est, angustus, & semuncialis.

Pag. 100.

VIRGAE AUREAE 2. subiunge.

Planta tota pallide vires: folia minus serrata sunt, & complanata: semiflosculorum lingua linear tres cum dimidia longa est, unam circiter lata, non sulcata, neque in extremitate scissa.

VIRGAE AUREAE 3. subiunge.

Planta tota aroviret: folia leviter serrata sunt: semiflosculorum lingua linear duas circiter longa est, unam lata, & sulcata.

VIRGAE AUREAE 4. subiunge.

An Virga Aurea Alpina Laurinis rigidioribus foliis Boec. Mus. part. 2. 31. Tab. 16. Insl. R. H. 484. Ex Mich. Rar. Flores in panicula sparsa digesti sunt: semiflosculorum coronales septem gerunt, lingua duas linear cum dimidia longa, unam lata, utrinque acuminata.

VIRGAE AUREAE 6. subiunge.

Foliorum superficies alveolis quibusdam minimis excavatur, intra quae fuae sunt glandulae liquidum quoddam fundentes, quod avide surgunt minimae quaedam Mustae nigrae alis longis praeditae, quarum copiosum examen aestivo tempore plantam obsidet.

VIRGAE AUREAE 9. subiunge.

Planta haec exotica climati nostro adeo astuevit, ut in diversis Etruriae partibus, praesertim secus Arnum Fluvium in maxima copia sponte germinet.

VITI *subiungeo.*

Flores huius Plantae non in botros, sed in umbellas dispositi sunt. Calyce donantur exiguo, obscure quinquéfido, intra quem sita sunt petala quinque e viridi lutescentia, seu herbacea, sesquilineam longa, semilineam lata, eleganter reflexa, in summitate retusa, & cucullata. Stamina quinque iis respondent, erecta, alba, linearia, capillaria, apices biventros sustententia, qui pulvericulum citrinum fundunt. Embryo pyramidalis est, seu conicus, & nonnihil sulcatur, abitque in baccam nigram, globosam retusam, Pisi magnitudine, parum succulentam, ingrati saporis, duobus seminibus crassis fetam.

2. Vitis Caroliniana. Elegantissimam hanc speciem Micheltius ex ultimo suo itinere redux attulit, eoque nomine indigitavit: necdum autem compertum habeo cui nam dono accepta referenda sit, & an descripta adhuc dum fuerit. Pumila est, semper virens, sarmentosque emittit graciles. Folia non simplicia sunt, sed e pluribus composita, aut lobata, Aquilegiae, vel Apii dulcis instar, lobis serratis & laciniatis, triplicique serie digestis. Flores in umbellas latiusculas, ex pluribus minoribus compositas dispositi sunt, & antequam expandantur globosi apparent. Eorum calyx exiguus in quinque obtusos dentes dividitur. Petala quinque sunt stellatim posita, externe viridia, interne e viridi lutescentia, linearia, e lato principio in acutum desinentia, in margine contracta, seu cochlearis instar excavata. Petalis respondent totidem breviora stamina curva, rubra, apices sustententia bicapsulares luteos, & stipantia Embryonem qui figura Ficum imitatur, estque viridis, lineam longum, limbo seu nectario per medium excurrente, e quo mel mucosum extillat. Delapsis petalis tuba in vertice Embryonis sita nonnihil prolongatur, Embryoque sensim crassescens abit in baccam superiori speciei similem, sed pyriformem.

ULMARIAE *subiungeo.*

Petala florum candida sunt, linearia, rotunda, pedunculo donata; apices autem citrini.

URTICAE 3. *subiungeo.*

Caulis striatus est; folia autem alterna, repanda, cava, & admodum rugosa sunt, spinulis praedita articulatis, tenuibus, non urentibus, pellucidis, intortis, & e verrucis quibusdam pellucidis erumpentibus. Ex alis foliorum trium inferiorum prodeunt singuli, vel bini florum masculinorum, seu sterilitum racemi, qui in umbellam quodammodo tortuosam & repandam sparguntur inter folia latentem. Flores in facio superiore racemi prodeunt, e sinu foliorum duorum acutorum, pentapetali, petalis externe viridibus, & in cornu, Paronychia petalorum instar, desinentibus: referantur autem vi & ope staminum quinque elasticorum apicibus albis didymis praedictorum, quemadmodum in Paricariae, Cbenopodii, &c. floribus contingere diximus, nectariumque in centro fovent subrotundum ac viscosum. In summitate ramorum, & e sinu superiorum foliorum prodeunt ramusculi florum semiferorum, haud absimilis iis, qui flores steriles tantummodo gerunt. Eorum extremitates abeunt in foliola plerumque linguiformia, costata, & cordata, e quorum incisura pendet calyx constans foliolis duobus exiguis amplexantibus Embryonem compressum semicirculare, minutum rostro incurvo & praelongo, qui tuba capillaris alba & cirrosa, sive pennata fuerat.

Pag. 101.

URTICAE 10. subiunge.

Flores femininos, & masculinos in una eademque spica gerit. Masculini, vel steriles, e summitate spicarum seu racemorum prodeunt singulares vel bini, petiolo exiguo donati, calyce constantes pelvisiformi in quatuor laciniis cucullatar seflo: lamina quatuor sovent elastica, ferme articulata, ac Parietariae flaminum prorsus similia, in quorum centro sedet nectarium columnatum, & in summitate concavum. Inferiorem spicae partem occupant 20 vel 25 flores feminini, seu Embryones ovati, compressi, tuba cirrosa instructi, clausi folliculo quodam mitrato constante foliolis duobus in basi cordatis, & calyci monophyllo naviculari adhaerentibus.

11. Urtica foliis profunde laciniatis, femine Lini, Amman Rarior. 173. Tab. 25. Semina ipse Cl. Ammanus mecum perhumaniter communicavit Ann. 1738. nomine Urticae Davuricae foliis laciniatis trifidis. Flores masculini similes storum Urticae superioris sunt, herbacei, pallidi, in spicas dispositi, quae e duobus tantummodo nodis, seu verticillis foliorum prodeunt in ima caulis parte, utrinque binas: e superioribus enim 12. nodis prodeunt spicae seminiferae tantum.

XANTHIO 1. subiunge.

Est Xanthium Dod. Empt. 439. Lappa minor, Xanthium Dioscoridis C. B. Pin. 194. Xanthium sive Lappa minor L. B. 3. 572. Xanthium Fuchf. Hist. 579. Xanthio ovvero Lappa minore Mattb. 1263. ex Mich. Rar. Univerſa Plantae superficies albicans, vel dilute virescens est; sequentis autem rubra.

In Xanthii 5. nomine pro subrotundo validioribus, scribe subrotundo, crasfiore, validioribus, &c.

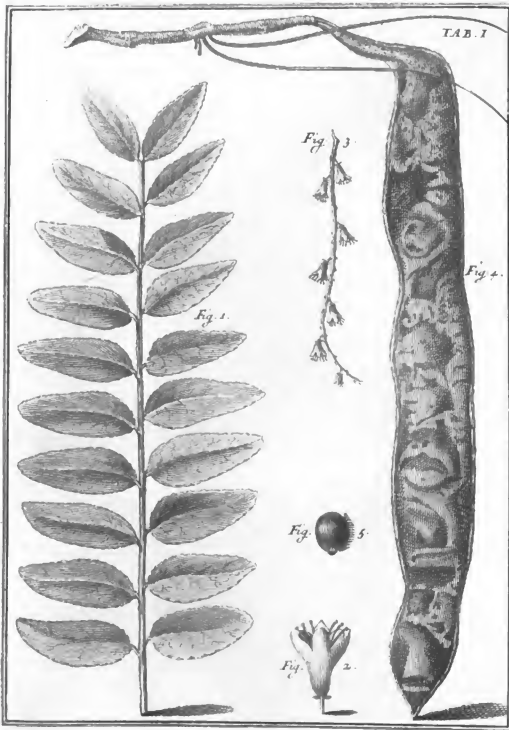
YUCAE 2. subiunge.

Tab. VII Exhibet Plantae huius folia, flores, & fructus. Spica florifera oenuissima, quam An. 1740. examinavimus 307. floribus onusta erat, in ramulis 33. distributis.

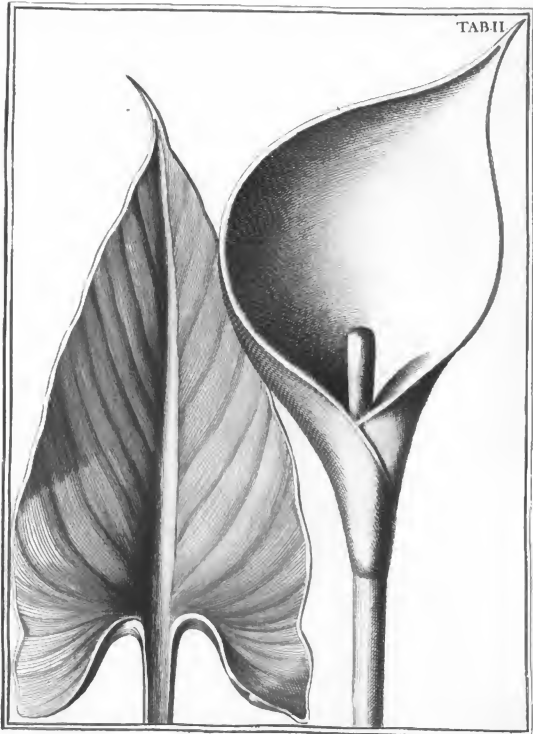
F I N I S.

TABII

7

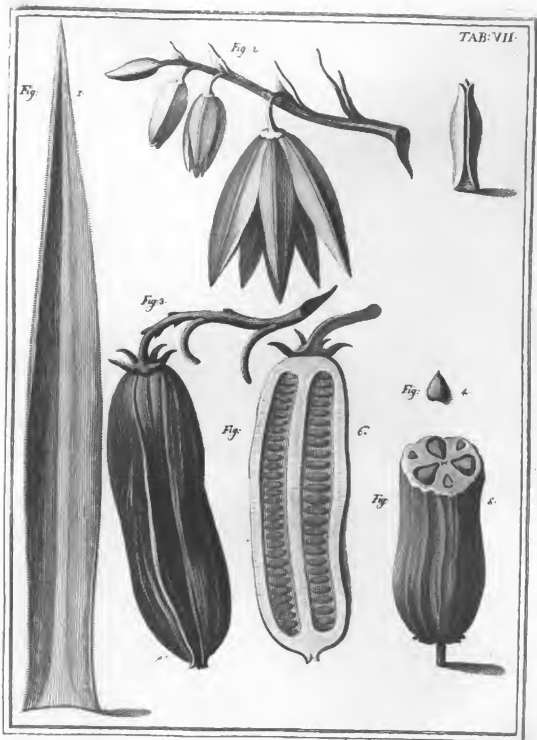
TAB. IV.

TAB. V

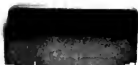

Z 1.2 37

1612

1

000636109

Mc

Google

